XIV. A. 15
1418

கடவுள் துணை.

பெரியபுராணத்துள்ள

அறுபத்துமூன்று நாயனமார்களில் ஒருவராகிய

திருநாளைப்போவார் என்னும்

நந்தனார்சரித்திரக்கீர்த்தனை.

சிதம்பரக்கும்மி.

இவை,

ஆனந்ததாண்டவபுரம்

பாரதி-கோபாலகிருஷ்ணையரால்

இயற்றப்பட்டு,

திருமழிசை,

அருணாசலமுதலியாரால்

பார்வையிடப்பட்டதை,

ஐதீகப்படி லெத்தகிராப் படங்களுடன்

சென்னை-குயப்பேட்டை

வித்தியாரத்நாகர அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1920

இதன் விலை ரூபா—1

டாக்டர். உ. வே. சாமிநாதையர்
நூல் நிலையம்,
சென்னை - 600090

மயிர்வளரும் பரிமளத்தைலம்.

இந்தத் தைலத்தில் கொஞ்சம் கையில்விட்டுத் தேய்த்து தலையில் தடவிவர மயிரின சிவந்தநிறம், சுண்டு மயிர்வெடிப்பு மயக்கம் தலைசுழற்றல் முதலிய பித்தசம்பந்தமான வியாதிகளையும் கண்ணெரிவுமுதலிய நேத்திரவியாதிகளையும் கண்டித்து மயிரைக்கறுமையாயும் செழிப்பாயும் அடர்த்தியாயும் வளரச் செய்வதோடு, சுகந்த வாசனையையும் மயிர்க்கால், கண், மூளை, இவைகளுக்கு குளிர்ச்சியையும்கொடுத்துப் பித்தசாந்தி செய்து இரவில் சுகமான நித்திரையைக் கொடுக்கும். இவை நாளடைவில உபயோகித்துவந்தால் பித்தத்தால் நரைத்தமயிர்களும் கறுக்கும். இதை ஒருதடவை உபயோகித்தவர்கள் மறுபடியும் இதை கைவிடார்களென்பது திண்ணம் ஸ்திரீகள் புருஷர்கள யாவரும் உபயோகிக்கலாம் இந்த தைலத்திற்கு வேறுசில எண்ணைகளைப்போல மயிரை உதிர்த்தல் முதலிய கெட்டகுணங்க ளில்லையென்று உறுதியாய் சொல்லுகிறோம்.

இதன் விலை ரூபா 1.

எமது கேட்லாக் வேண்டுமானால் அரையணு தபால் ஸடாம்பு அனுப்பினால அனுப்பபபடும.

இப்படிக்கு,

பி. நா. சிதம்பரமுதலியார்,

பிரமபூர் பாரெக்ஸ் போஸ்டு,

மதராஸ்.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

நந்தனார்சரித்திரவரலாறு.

திருவெண்ணீறுதரித்த பராசத்தியாகிய உமாதேவியார் சகிதம் பரமசிவன் திருக்கொலுவீற்றிருக்கும் வெள்ளிமலையானது, இமயமலையின் பக்கத்திலிருக்கின்றது. அது, பெரியோர்கள் பரிசுத்த மனம்போலும், படிகம்போலும் பலவுலகிற புண்ணியங்களெல்லாந் திரண்டொருவடிவாகப் பிரகாசிப்பதுபோலு மிருக்கின்றது. அதில், இருக்கு, யசுர், சாமம், அதர்வணம் என்னும் நான்குவேதங்களினோசையும், வித்தியாதரர்கள் வீணையோசையும், யானைகளுடைய முழக்கமும், வானதுந்துபி முழக்கமும், இடைவிடா தொலிக்கின்றன. அன்றியும் தேவர்கள் சிரமாலைகளும், கற்பகமாலைகளும் கண்டு, பற்பலமுனிவர்க ளஞ்சலிசெய்து அம்மலைப்பக்கத்தில் நெருங்கியிருக்கின்றனர். அது அமரர், சித்தர், அசுரர், தைத்தியர் கருடர், கின்னரர், நிருதர், கிம்புருடர், காந்தருவர், இயக்கர், விஞ்சையர், பூதர், பைசாசர், அந்தரர், முனிவர், உரகர், ஆகாயவாசிகள் போகபூமியர் என்னும் பதினெண்கணங்களுந் துதிக்கத்தக்கது. அக்கயிலாய மலையின்மேல், கோடி சூரியர் பிரகாசிப்பதுபோலும் விளங்குகின்ற நவமணிகள் பதிக்கப்பட்ட திருக்கோயின் முதற் கோபுரவாயிற் காவற்றலைவராயிருப்பவர் நந்திதேவர். அவர், பரமசிவனுடைய திருப்பணிகளுக்கும் திருக்கொலுவிற்கும் அதிகாரத் தலைவர் இவர், உடைவாளும் திருப்பிரம்பு பெற்றுக் கைலையைக் காக்கப்பட்டவர் தேவர்முதலான யாவருக்குமேலானவர், பரமசிவனிடத்து அதிகபக்தியும் அன்புமுடையவர் இவரால், இராப்பகலும் இடைவிடாது காக்கப்பட்ட வெள்ளிமலையென்னும் கைலாயத்தின் அடிவாரத்தில், எச்சமயத்திலும் மேலான சமயம் சைவசமயமென்றும், எக்கடவுளிலும் பரமசிவனே மெய்க்கடவுளென்றும் அறிந்தவர் உபமன்னியமகாமுனிவர் இவர், கிருஷ்ணபகவானுடைய சிரசின்மேல் தம்முடைய திருவடிகளால் தீட்சை செய்வித்தவர், இறப்பற்றிருக்கின்றவர், சிவபிரானுடைய கிருபையால் திருப்பாற் கடலைக்குடித்தவர், சிவனிடத்திடைவிடாதன்புள்ளவர்.

இந்த உபமன்னிய மகாமுனிவர் தம்மிடத்தில் அடியார்களும், பெரியோர்களும், முனிவர்களும் புடைசூழ்ந்திருக்கின்ற சமையத்தில், அவ்விடத்தில் ஆயிரஞ் சூரியகிரணங்கள் ஒன்றாகத் திரண்டாற்போலும் ஒருபிரகாசந் திரண்டுதோன்றி அங்கிருந்தவர்களெல்லோரும் உபமன்னிய மகாமுனிவரை நோக்கி, இதென்ன ஆச்சரியம் இப்படிப்பட்ட பிரகாசந் தோன்றவேண்டிய காரணமென்னவென்றுகேட்க, உபமன்னியர் சிவபிரானைத் தியானித்துச் சொல்லுகின்றார் தென்றிசையில் ஆதனூரில் அவதரித்த திருநாளைப்போவார் என்னும் திருநாமம் பெற்றவர் சிவனது திருவருளால் வருகின்றாரென்று இருகரமுஞ் சிரமேற்குவித்து அத்திசையைநோக்கி வந்த

ணஞ்செய்து ஆனந்தக்கண்ணீர் அங்குமெங்குஞ்சிந்த உபமன்னியர்
துதிக்கும்போது மற்றவர்கள், தங்களுக்குண்டாகிய சந்தேகந்தீரும்
படி அம்முனிவரைப் பணிந்து கேட்கத் தொடங்கினார்கள்.

எங்களாண்டவராகிய முனிவரே சிவபிரானுடைய திருவடி
களையன்றி மற்றொருதெய்வத்தையும் வணங்கமாட்டீரே இப்பொ
ழுது வணங்கவேண்டிய காரணமென்னவென்று முனிவர்கள்கேட்க
உபமன்னியர் சொல்லுகின்றார், கேளுங்கள் முனிவர்களே? பரமசி
வன் தரிக்கப்பட்ட திருமாலையும், திருவெண்ணீற்றினையும் அணி
கின்றவர் எள்ளிட இடமில்லாது கொள்ளிடந்திசூழ்ந்த சோழவள
நாட்டிலிருக்கும் மேற்காநாட்டில் ஆதனூரில் தீண்டப்படாதவர் கு
லத்தில் சேற்றிற்செந்தாமரை யுற்பவமானாற்போலும் நந்தனாரென்
பவரொருவர்பிறந்தார். அவர் விவேகசூட்சியும், வெட்டிமைத்த
னமாகிய காணியாட்சியும், சிவபணிவிடைகளில் மாட்சியும், சிவனடி
யாரைக்காணுங் கண்காட்சியும் உடையவர். இவர், குலாசாரத்தன்
மையுஞ்செய்துமலர்பெய்து தானுசிவபூசைசெய்து சிவாலயங்களுக்
கு அறையும்பேரிகை மத்தளங்களுக்குத் தோலும்வாரும் யாழுக்கு
நரம்பும், சுவாமிக்குக் கோரோசனையும் முறையாகவும், இறையாக
வுங் கொடுத்துவருவார் சிவாலயத்தில் அந்திசந்தியிற்போய் தூரத்
திலிருந்து மனங்கசிந்துருகிச் சிவனைப்பாடியாடி வருகிறநாளில், தி
ருப்புன்கூரில் பரமசிவனைத்தரிசிக்க ஆதனூரிலிருந்து வந்து திருக்
கோயிலின் திருவாயிலினின்று சிவலிங்கதரிசனைகாண ஆவலாகவும்,
காதலாகவும் வணங்கிப்பாடுகையில், பரமசிவனார் சந்நிதிக்கு முன்
னிருக்கும் நந்திதேவரை விலகும்படிசெய்து காட்சிகொடுத்தரு
ளினார்.

நந்தனார் சுவாமி தரிசனைசெய்து வரும்வழியில் ஒரு பள்ளத்
தைக்கண்டு (அதைப் பெருங்குளமாகவெட்டித்) தம்முடைய ஆத
னூரெனனுஞ் சேரிக்குப்போனார். இவ்வாறு பலதலங்களையும் வ
லஞ்செய்து தொழுதுகொண்டு சிதம்பரத்திற்குச் செல்ல மனம்
வைத்து தமமுடையசாதி கோயிலுக்குப்போக யோக்கியமில்லையெ
ன்று விசனமடைந்து நாளைக்குப் போவோமென்று சொல்லியிருந்
தார் சிவபணிவிடையாலுந் தன்னை யடிமைகொண்டிருந்த வேதி
யருத்தரவு தடையினாலும் போகக்கூடாமல் அனேகநாட்கள் சென்
றபடியால், அவருக்குத் திருநாளைப்போவாரென்று பெயர்வந்தது.
அதனபிறகு, திருநாளைப்போவார் சிதம்பரம்வந்ததும் சுவாமி அவ
ருக்குக் காட்சிதந்ததும் ஆகிய சரித்திரங்களை உபமன்னிய மகா
முனிவர் சொல்லக்கேட்டு யாவரும் பேரானந்தமடைந்தனர் .இத
னடியில்வரும் நொண்டிச்சிந்தினால் ஷை சரித்திரவிவரங்களைத் தெ
ரிந்துகொள்ளலாம்.

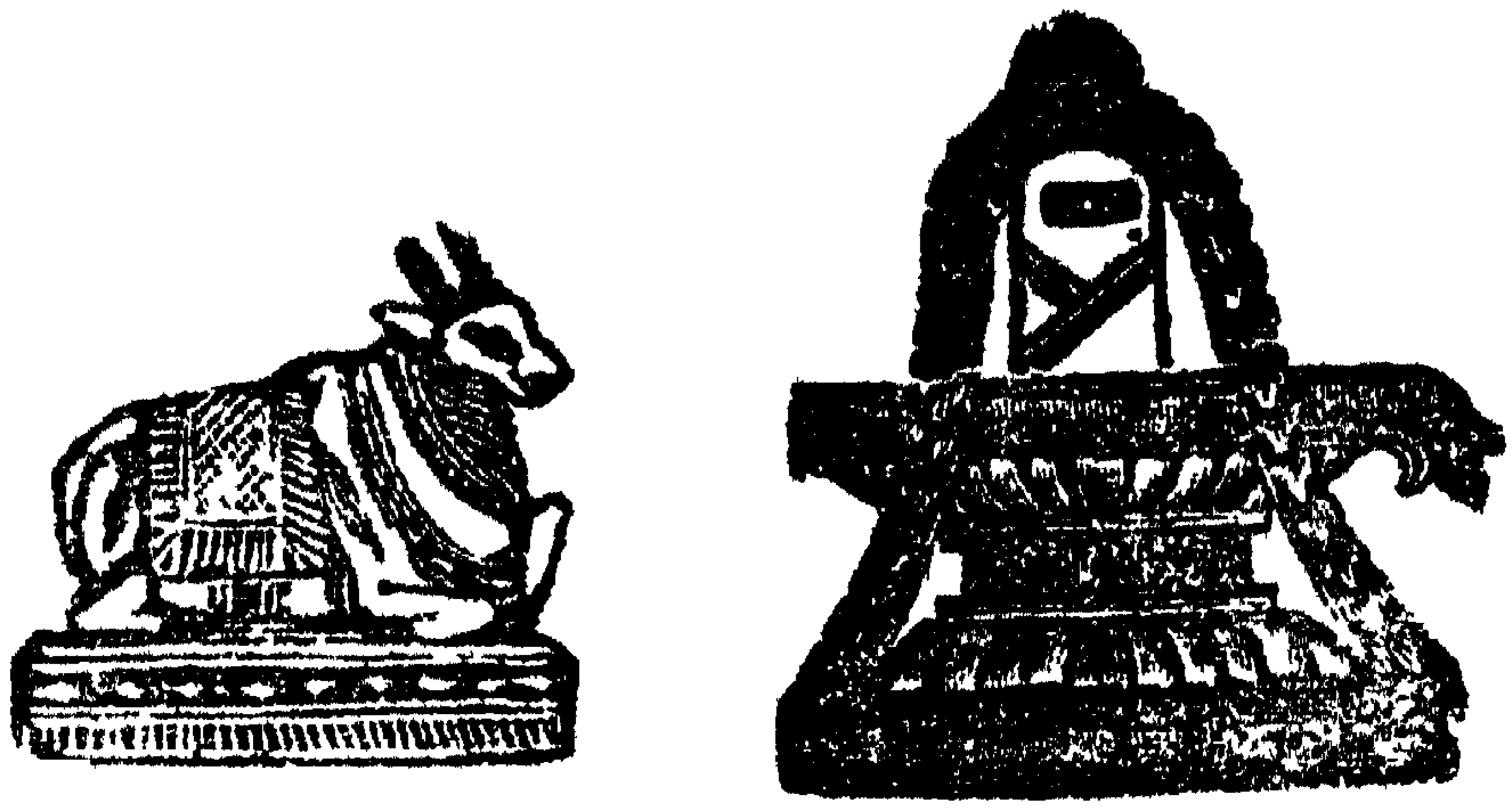

உ

சிவமயம்.

திருநாளைப்போவாரென்னும்
நந்தனார்சரித்திரக்கீர்த்தனை.

கற்பகவிநாயகர் துதி

காப்பு வெண்பா

கந்தன்றனையாயளித்த காதலனாம்பேறுபெற்ற
நந்தன்சரித்திரத்தை நாணியம்பச்-சுந்தரஞ்சேர்
தில்லைமணிகோபுரத்திற் றேடிவளர்கற்பகத்தாள்
அல்லும்பகற்றுணையே யாம்

முக்குறுணிவிநாயகர் துதி

விருத்தம்

நந்தணிகரத்தான் றில்லை நாயகனருளால்வந்த
நந்தனைமுக்குறுணியான்றன் நளினபொற்றாள்வணங்கி
நந்தன்பேரருட்பாலுண்ட நற்புகழ்ச்சொலிப்பின்போர
நந்தமுற்றுலகினோரும் நலமுடன்வாழ்குவேனே.

சபாபதிதோத்திரம்.

கலி-விருத்தம்

தக்கசீரத்திகொள்ள நந்தன்சரித்திரம்
இக்கதையை யெடுத்தேயியம்பிட
செக்கர்மேனியன் தில்லைசபைதனிற்
றக்கத்தோமெனுந தாட்கள்சிரங்கொள்வாம்.

சிவகாமவல்லிதோத்திரம

விருததம

பாம்பினைததநதையாகப படைததுபபின்பெவருங்காணப்
பாம்பினைப்பணியாய்க்கொண்ட பரையருடபாதமேததிப
பாமபினிறபுலியும்பாம்பும பாாத்திடநந்தனாக்கன
பாமபடிமுததிதநத பழஙகதைபபகருவேனே

சுபபிரமணியா தெயவானை சரஸ்வதி

இலக்குமி-விஷ்ணு-இவாகள துதி

விருததம

சசசிதானநதசதா சிவனருளைசசாாநத நிததியானந்தநநதன
உசசிதக்கதையைகீாததனையாக வுலகெலாநதுதிததிடசசொல்ல
அசசிலைவேற்கையறுமுகனதெய்வ யானைசெஙகலைமகள்மாலை
பசசைமாண்மறறுமபாரவியதேவா பாதபங்கயமபணிகுவனே.

திருததொண்டாமுதலியதில்லைமூவாயிரவா துதி.

விருததம

வாதவூரடியாரோடு மறறறுபததுமூவா
பாதமேவணஙகிததில்லைப பதிதனிலுறைமேவும்
போதமூவாயிரத்தோா பொனனடிககமலமுனனி
யோதுநநதனாசரிதை யுரைததிடததுணிநததாமே

அவையடககம

விருததம்

சிறபிகள்காண்போாசிநதையுமுவககச செபபுநல்லினபுறததீட்டும
விறபனஙகணடவறிவிலாமெழுதும விதமெனமுத்தமிழெனனுஞ
சொறபுகழ்கல்விததுறையெலாநதெரிநத தூயநறபுலவர்முனகருதி
பொறபுறவிசைககுஙகீாததனமிதனைப புவிமிசைமதிபபாகளமமா.

விநாயகா துதி.

இராகம-மோகனம-ஆதிதாளம.

பல்லவி

கணநாதா சரணம — காததருள்
கணநாதா சரணம்

அநுபல்லவி

பணமார்சேஷன்றாங்கியபாரமீதினிலே   நேருங்
குணமாநந்தனசரித்திரங்கூறகிருபைக்கண்   பாரும் (கண)

சரணங்கள்

சொல்லும்பரணவமூலா தூயவேதாந்த   நாதா
துலங்குமுனிவர்மனத்துகளறுத்தருட்   போதா
நலமோதகமுதல்நாடிநுகாவி   னோதா
நாயேனசொல்லுந்தமிழைநாடிரக்ஷிக்குந்   தாதா (கண)
அம்பரமானமன்றுளாடும்பர   னளிக்க
அரைநொடியினிலவலமாகிமனங்   களிக்க
உம்பர்பிரானுகந்துயாமாங்கனி   யளிக்க
உளந்தளராமலுணமுதலவாதுய   ரொளிக்க (கண)
தேஜோங்குநவரத்நசிகரமேலைக்கோ   புரத்
தேவீற்றிருக்குமெங்கள் தேவாகுண்ட   லாதர
பூஜித்தவாக்குவரம் புரிந்தருளு   மாநார
பூமிசைநாடகஞ்செய புனிதவோ   மரகர (கண)

புராணிகாசொல்-விருத்தம்.

வளம்பெருந்தருமமோங்கியாத
னூரினிலவாழ்ந்திடும்புலையா
உளமகிழ்ந்தெங்கள்குடிப்பெயர்விளங்க
வுதித்தநற்றீபமேமணியே
களங்கிலாக்கதிரேயெனப்புகழ்ந்தேத்தக்
கதித்தசீர்நந்தனார்சரிதம்
விளம்பிடமுதலிற்பேருடையம்படித்து
மேன்மையுமிகப்படைத்தனனே.

தோடயம்

இராகம்-நாட்டை-ஆதிதாளம்.

திருவளர்தருமாத   னூரா - செறிபுலைக்குடிலவதாரர்
தருமநெறிநந்தனார்ப்   பேரர் - சரித்திரமதனைச்சொலவே-ஆ-ஆ
அருள்வளர்கஜமுக   சாமி - அம்பிகைதந்தருளுஞ்சாமி
அங்குசக்கரதல   சாமி - அம்புயத்தாளிணைத்துணையே-ஜெ
வெண்டணிமாமலர்த்   தாரன - மண்டமைவாழ்கதியதீரன
அண்டுமெளியற்கு   தாரன - மன்னுங்கதைசொலவே-ஆ-ஆ

புண்டரீகபுரத் தீசன் - புராரியுளமகிழ்நேசன்
தண்டலர்மாமண வாசன் - தாமரைத்தாள்கடுணையே - ஜெய

மங்களம்.

விருத்தம்

சங்கரன்றனக்குசண்முகன்றனக்குமசதுர்முகப்பிரமனுர்தனக்கும்
பங்கயமாற்குமவாமனையாட்கும பார்மகட்பாவலர்தமக்கும்
தங்கியவட்டவசுக்களானவாக்கும் சதுாமறையோதுமநதணர்க்கும்
பொங்கியமூவாயிரநநதனுாக்கும் பொதுப்படமங்களமபுகல்வாம,

இராகம்-அசாவேரி-அடதாளம்.

பல்லவி

ஆதிமத்தியாந்தனுக்குமங்களம்-எங்கள்
ஆநந்தநந்தனுர்க்கு மங்களம்.

அநுபல்லவி.

பாதிமதிநதியும் பாம்பும்புலி யுரியும்
சோதிக்குழையணியுந் துலங்கவருட் புரியும் (ஆதி)

சரணங்கள்.

சிலையைவடிவழகிற் சிறந்தவொருபெண் ணைக்கி
சிலவினைதபரசுராமன்கொவதைதைப் போக்கி
மலையைச்சுமநதுபெருமடுவிலொருகாற் றாக்கி
மாநடனஙகள்செயத மாயமானினையெய்த (ஆதிமத்)

குருபரநாதருக்கும குறமகட்பாக ருக்கும்
அருணகிரிநாதனுக் கருள்செய்விசாக ருக்கும்
ஒருமுருகாவென வுளங்களித்தவ ருக்கும்
உம்பர்கோனுக்குகந்த வுயரரசினைதநத (ஆதிமத்)

சககரைமுக்கணியவல் தனிநுகா நாதருக்கும்
சகலதேவர்தமக்குஞ் சகலவசுக் களுக்கும
பக்குவமாகவிதைப பாடுஞசங்கீத ருக்கும
பார்மகட்குமபங்கயப் பாவையர்க்குமவிஜய (ஆதிமத்)

பெரியபுராணசசெய்யுள்-விருததம்.

திருமறையோர்புராணமவைபதின்மூன்றுசிவவே
தியாரனைவழிபட்டபுராணமீரிரண்டு
குரைகழன்மாமாததிரரொன்றறுவர்முடிமன்னர்
குறுநிலமன்னவரைவர்வணிகர்குலத்தைதவ

நிருமைநெறிவேளாளர்பதின்மூவரிடைய
நிருவாசாலியாகுமவர்தயிலவிணையாளர்
பரதவர்சான்றாவண்ணாசிலேமறவர்நீசர்
பாணரிவரேரொருவராமபக்ருங்காலே

உபமன்னியபகவான்

ரிஷிகளுக்குச் சொல்லிய வசனம.

இவ்வுலகில், பெரிதாகிய வேதசாஸ்திரங்களுககுளளே மிகவி சாரமாகிய பரசிவபததியை யுண்டுபண்ணுகின்ற பகதவிலாசததை (உபமன்னியபகவானனவா) அநேகரிஷிகள் கேட்கச் சொல்லுகின்றா. (பெரியபுராண) மென்று சொல்லபபட்டநூல சேக்கிழார் சுவாமிகளாலே செய்யபபட்டது ஸ்காநத புராணத்திலும, இன்னமனேக புராணங்களிலுஞ் சொல்லப்பட்ட பக்திமார்க்கங்களாகிற கடலிலே நீரைக் கையாலள்ளிக் குடிததது போலச சிலது கீர்த்தனஙகளினாலும், விருத்தங்களினாலும, சிவபததாகள் சரித்திரங்களைக் கொண்டாடுவதுபோல உளறினேனென்று (ஆனை தாண்டாபுரம்போல கிருஷ்ணையன) பெரியோா அடிவணங்கி ஆனந்தம் பெருகிச் சொல்லிய (திருநாளைப்போவார் சரித்திரததை யாவருமவினவிக்கேட்கும்படி சிரம்வணங்கி விஞவினேன், பாகவதம், பகவற்கீதை சிவரகசியம், ஸ்காந்தமுதலாகிய பக்திஞான வயிராக்கிய சாஸ்திரஙகளிலே மிகவுஞ் சாரமாகிய பரமசிவபகதி பண்ணுமல், இச்சுரவேத பராங்கதனுயிருக்கின்ற பிராமணனைப் பார்க்கிலும், பரமசிவபாதாரவிநத பததிபண்ணுகிறவன் பறையனயிருநதாலும், பதினான்கு லோகத்தையும் பரிசுததம் பண்ணுவானென்று (உபமன்னியபகவான்) சொல்ல அதற்கு ரிஷிகள் சொலலுகின்றாகள் பத்திஞான வயிராக்கியங்களைத தெரியப்படுத்தா நினற வேதபுராணங்களைப்பாாக்க அறியாராம, அனறியில் அவ்விவேகிகளாயிருக்கிற சண்டாளர்களுக்கு எப்போது பததிவருமென்று ரிஷிகளகேட்க (உபமன்னியபகவான்) சொலலுகின்றார்

உபமன்னியபகவான் ரிஷிகளுக்குச்சொல்லுகின்ற

நொண்டிசசிநது-இராகம-புன்னாகவராளி.

பழனமருஙகணையும - புலைப்-பாடியதுகூறைவீடுதனில், சுரையோபடர்ந்திருக்கும் - அதைச் - சுற்றிலும்நாய்கள் குலைத்திருக்கும் பரந்தொடிவட்டாரிடம-இளமபசசைபாசிதைமே லிச்சைகொண்டு,

கோழிகூவுங்கூக்குரலும்-பாழுங் - கொல்லையருகினில் வெள்ளெலும
பும், நரம்புங்குவிந்திருக்கும-பல - நெட்டிமிதந்திடுங்குட்டைகளில்,
நண்டோகுடியிருக்கும் - சிறு-நத்தைகமடம வலுத்திருக்கும், தோ
லூருங் கேணிகளில - வெகு-தொல்லைப்படுமவாடை சொலலறியாப,
பரமபோ அடித்திருககும் - வயற் - பக்கங்களிலமெத்த நொகமெலு
மபும், கிழிந்தோல நரமபுகளும் - அவர்க-கினமிலலைசிறு மீனுலறும,
தெருவில் விளையாடிக்கொண்டு - அவா-தெநதினமபாடுவா சுநதரமா
ய், சங்குதோடுகொதணியும - அருந - தாவடமேயவா தூவிடமாம,
மணியோ தரிததிருபபாா-தெரு - வாசறபுறததினி லேசிக்கொண்டு,
கொண்டாட்டமாயிருபபாா - கையைக-கொடடிககொண்டு தனககி
ஷ்டமுடன், மதுவுண்டு கெககலிபபார் - பறை-வாததியமும் வெகு
நேத்தியுடன், இருக்கும புலைபபாடி - அதில-ஈசன்திருவடி நேசமு
டன், சாரும ஒருபுலையா-அவா-சாதிமுறைததவறுதவராம், நநதனு
ரவாபெயராம-வெகு-நலலவராமிநதத தொலலுலகில, அவரே சிவன
டியார்-அவாக்-காருமெதிரிலலைத் தாரணியில், கோடிகோடிசென்மங்
களோ • முன்னங் - குறறமறச்செய்த நறறவமே, அவதாரமானது
வோ-ஈசன்-அன்புபுரியுமபேரினபசுகம், கொள்ளை கொள்ளவோபிறந
தார் - திருக்-கோயிலவலமவநதாராவலுடன், செய்யுமபணிவிடைக
ள்-ஈசன்-சிந்தைமகிழ்நது குளிாநதிடவே, மத்தளபேரிகைககும்-இ
சை-வாாகொடுததபபுறந தோல்கொடுதது, மறவாமலேதினமும-நல
ல-வாசம்பெருகுங கோரோசனையும, தேவாலயஙகளதோறும் - தங்
து-சிததமுருகியமததிவெள்ளம, புரண்டோடிக்கங்குகரை - என்று-
புகலற்கரிய வொண்ணுதுகணடா, சாதியில நீசனவா - பேணிச-சா
ருமுறவின்முறையாருடனே, திருபபுன்கூாசசெனறரனைக் - கண்டு-
சேவித்திசைபாடிவைத்தபின், தில்லைசிதமபரத்ததைக - கண்டு-சேவி
க்கவேண்டுமென் றுவலுடன், நாளைபபோவே னென்றராம - பின்
னும்-நாடும்பறையாகளோடிவந்து, அண்ணேநீ போகாதே-நமக்-கா
ண்டைபொல்லாதவன் வேண்டிககொளவான, பாபபாரசாதியுண
டே-அதென்ன-பாடுபடுமுழக்காடுமங்கே, நமக்குந் திருநாளோ-அ
நத-ஞாயமுண்டோ யென்ன மாயமிது, வெனறே தடைசெய்தாா-
சிவன்-வேடிக்கைதானென்று நாடிககொண்டே, அரியாதுபோலிரு
நத-செம்பொன்-னமபலததாடியைக் குமபிடவே, ஆதனூர்தனிலிரு
ந்து-விடும்-அமபுபோலப்பறந் தையமின்றித, தில்லையருகில்வநதாா-
மனந-தேறிக்கொண்டாாக் குறையாறிக்கொண்டார், கெண்டாமணி
யோசை - காதில-கேட்குதென்றுரதைப பார்க்கவென்றே, கொண்
டாட்டமாகிவந்தார் - கையைக்-குவித்துக்கொண்டே தனக்கபிட

டதோ, வென்றேமனமகிழ்ந்தார்-தெரு-வீதியிலேவந்து காதலுடன், கண்டாரகளையாறி - இரு - கண்களிலானந்தம்பொங்கிடவே, நின்றார் மதிற்புறத்தே - வெகு-நேர்த்தியென்றுறிதைப பார்த்ததிலலே, பணிந் தார்பரவசமாய - நலல - பாக்கியசாலிகளாருமென்றார், இதுதானோ தில்லைப்பதி - என்றார் - ஏக்கலித்தாராடிக் கெக்கலித்தார், ஐயாவுன சந்நிதியோ - நான-ஆசைகொண்டுவந்த நேசமுடன, தெருவில பொடித்தூளை - அள்ளித்-தேகமுழுவதிலுந்தாக்குடன தரித்தார் தி ருநீறாய் - நாலு-சாஸ்திரவேதங்கள பார்த்துணரும, பெரியோரிருக் குமிடம்-இந்தப்-பேயனிருப்பதுஞாயமலல, நானேபறைச்சாதி - தி ல்லை-நாதன தரிசனமாகவறுமபப, பணணுமபடிபாவி - இந்தப்-பாரிலபி றப்பதுஞ்சரலலே, என்றேதுவளுகதோரம - புகு-எங்கிநின்றா நாயகனே ஙகநின்றார், ஐயாமபெருங்கவலை - கொண்டு-உள்ளங்குழைந்திடவெ ள்ளமெனக், கண்ணீர்கரைபுரள -இரு-கைகொட்டிழுதாரவா மெய்சோர ழுதார், நிழேபுரண்டழுதார - ஒன்றுமங்-ஆசைவிருப்பதியில்லையோ நா தா, வென்றேதலைகுனிந்தார - அந்தவே-ளைதனையகண்டு ஆதரிக்கு ம், தெய்வங்கிடையாதோ - பாவி - சித்தத்தெரியவிரக்தியகந்து, வா னொறுமைபபாரொ-வினி யில-வாணவாகவபோற்று முனமிலா, கன கசைபநடமம - கண்டிறி - காட்ட நகரித்திடலாயிரமேயன, வந்த திகைத்திப்பேனோ-என்தன்-வாறுனொறுரிய? வினையேவோ, அட்டா யினெதனாவென் று-சொலலி-அங்கயவிதியை சாறிவந்தார், இரவு மபாக்கேயரா - ரைத்த-ர் கண்டுவிசுவாசமுடன, (பாலகிருஷ்ணன) பணியும - திருப்-பாதமுளள (தில்லைநாயகனே,) கனவிலுருவாகி-வ ந்து காக்ஷிகொடுத்துக கடாக்ஷித்தபின, எரியினைமூழ்கி - வெகு- இன்பமபெருகிய அனபர்துதி, வேதமுனிவடிவாய்த - தில்லை-வேதி யாகண்டிரு கைதொழுதார், அங்கமாளிகமாயச-செமபொன-னம பலத்தாடிய சமபிரமத்தைக், கண்டாரநிந்தில்ரால

இராகம்-எதுகுலகாம்போதி-சாபுதாளம்

பல்லவி

நீசனாய்ப்பிறந்தாலும் போதும்
ஆசையுடனம்பலவனடியி விருந்தாலும(நீசனாய்ப்)

சரணங்கள்

கோதிலாத்தவங்கள் புரிந்தாலும்-தங்கள்
குலவண்மைதவறாதநெறியி லிருந்தாலும
வேதமுடியாவுமுணர்ந் தாலும-மாயை
விலகாதிருந்தால் துலையாதுபப(நீசனாய

களவுகுலைசெய்து வந்தாலும்-பழி
காரருடன் என்னேரங்கூடியிருந் தாலும்
வளமறவே வாழ்வுகெட டாலும்-நல்ல
மனத்தனவனிடமாக மறலிவிட்டு ' காது (நீசனைய்ப)
எத்தக்கருமங்கள் செய் தாலும்-எங்கு
மிடையாத கொடையாளியென விருந்தாலும்
கோத்திரக்கீர்த்திமிகுந் தாலும்-எங்கள்
பாலக்கிருஷ்ணனைத்தொழும் பாதமிஙனையாதோன் (நீசனைய்ப).

வசனம்

இப்படியே பக்திசெய்தால்போதும் மற்றசாதி வருணாசிரமங்களினாலே ஒன்றும்பிரயோசனமில்லையென்றும், ஒரு இதிகாசத்தைச் சொல்லுகின்றார். பூர்வகாலத்திலே, தில்லைவெட்டியானென்றும் கெற்றுன, சாம்பனென்றும், ஆதனூர்நந்திசாம்பனென்கிற திருநாளைப்போவாரென்றும் பெயர்பெற்ற இம்மூன்றுபேர்களுந் திருச்சிற்றம்பலத்தையடைந்தார்கள் இம்மூன்றுபேர்களில், நந்தசாம்பனென்பவர்மாத்திரம் தில்லைமூவாயிரம்பேர்களும் பார்க்கச் சபாபிரவேசமானாரென்றுசொல்ல, ரிஷிகளெல்லாரும் ஆனந்தமடைந்து உபமன்னிய மகாரிஷியைப் பிரதட்சணஞ்செய்துப் பாடிவணங்கி அஞ்சலிசெய்து ஓய்சுவாமி எல்லோரும் பார்த்திருக்கையில் முத்தியடைந்த திருநாளைப் போவாரென்று பெயர்படைத்துப் பேருபெற்ற சிவபக்தருடைய சரித்திரத்தைச் சொல்லுங்களென்று ரிஷிகள் பிரார்த்தித்துக் கேட்கும்போது, உபமன்னிய மகாரிஷியானவர் மிகவுஞ் சந்தோஷமடைந்து ஈஸ்வரனுடைய குணங்களை வருணிப்பதைப்பார்க்கிலும் ஈஸ்வரபக்தர்களுடைய குணங்களைச் சொல்லுகிறது மெத்தவும் புருஷார்த்தமென்று சொல்லத்தொடங்கினார் சிதம்பரத்திற்கு நாளைப்போவேனென்று சிலதுநாள் நந்தன் சொல்லிவந்தபடியால், நந்தனுக்கு நாளைப்போவாரென்று நாமதேயமுண்டாச்சுது, ஆகிலும் ஈஸ்வரனுடைய குணங்களைச் சொன்னாலுஞ் சொல்லலாம் பக்தர்களுடைய குணங்களைச் சொல்ல யாவர்க்கும் தெரியாது தெரிந்தமட்டுஞ்சொல்லுவோமென்று மயிர்சிலிர்த்து ஆனந்தக்கண்ணீர்வடித்து மனங்களித்துப் பரமசிவனை நினைத்து வாயாலுதித்து ஆத்துமா ஆத்துமிகளாயிருக்கின்ற தாபத்திரயங்களினாலே துன்பப்பட்டிருக்கின்ற செந்துக்களுக்கு அமிர்தவருஷம் வருஷித்ததுபோல நந்தனுடைய புண்ணியசரித்திரத்தை வருணிக்கத்தொடங்கினார்.

இராகம்-சங்கராபரணம்-ஆதிதாளம

பல்லவி.

நந்தன்சரித்திரமானந்தம-ஆனாலுமதனி
யநதமபக்திரசகெந்தனு-சொல்லச்சொல்ல (நந்தன்)

நந்தன்சரித்திரமவெகுஅநதனு-சிவனுருககுச
சொநதநதுவேயுமபவபநதங-கெடடபோககு (நந்தன்)

ஏதுயிவனைபபோலேசாது-பூமியிலிருக
காதுஅரிகாது இருகாது-படைததபோககு (நந்தன்)

வாடிமனதிளகிபபாடி-அரகராவென
ருடிகனகசபைநாடிச-சேருவேனெனற (நந்தன்)

அண்டாகொண்டாடுஞசோழ-மண்டலநாதனைச்சூழக்
கொண்டமேறகாநாடடிலவிண்ட-ஆதனூரிலவாழ் (நந்தன்)

இராகம-கமாசு-ஆதிதாளம.

பல்லவி

திருநாளைப்போவான-சரிததிரம
தேனிலுமபாலினுமினியதுகணடா (திருநா)

சிததமுருகிச் சிவயோகிகளுந
காததமிதுவெனறனுதினமபணியும (திருநா)

மேதினிபுகழுமாதனூ ராவிளஙகவநதமாதவஞசாதனைபெருகிய
பேதமிலாதவனவேதகுருபாநாதனைபபணியும (திருநா)

மனதிலகுற்றமில்லாதவனிநதை வஞ்சனைமாய்கைசொல்லாதவன்
கனவிலுமநினைவிலும சிவபதஙகுருபதங
கருததுறைகளிததிடப பெருததிடவாசனும் (திருநா)

சாதிமுறைமைதவறாதவன்பவ சாகரததிடைமுழுகாதவன்
பூதமாயாதிக ளாகியவுலகம
பொய்யிதுமெயயிது வல்லவென்றறிந்திடும (திருநா)

பெரியபுராணச் செய்யுள்.

விருத்தம்

பகர்ந்துலகுசீர்போற்றும் பழையவளம்பதியாகுந்
திகழ்ந்தபுனறகொளளிடமபொன செழுமணிகடிரைக்கரததான்
முகநதுதரவிருமருஙகு முளரிமலாக்கையேற்கும
அகன்பணைநீரகனனாடடு மேறகாநாட்டாதனூர்

வசனம்.

கொள்ளிடத்துக்குச சமீபமாகிய உலகமெல்லாம் புகழும்படி
கீர்த்திபெற்றிருககினற அமராபதி, அளகாபுரிப் பட்டணத்தை

தோற்கச்செய்யும் மாடமாளிகை கூடகோபுரத்தோடும் அணிமாதி சித்திகள் நிறைந்து திரண்டசெல்வத்தோடும வேதவேதாந்த தத்துவஞானமறிந்து சாட்சாத்காரமபெற்ற வேதியரோடு மற்றுமூன்றுவருணுசிரமங்களாலே சூழபபட்டு பூலோகத்தி லதிகமெனறுசொலலபபட்ட ஆதனூரென்னும கிராமததுககு வெளியில் நஞ்சைநிலங்களாலே சூழப்பட்டிருககின்ற கடைசாதியர் குடியிருக்குஞ சேரியைக்கொண்டாடிச்சொல்வார். ஏனென்றால், ஸ்காநதபுராணததில அனுசுபோககண்டததிலே சிவபக்தன்குடியிருககுஞசேரியைக கைலாசமென்று வருணித்துச் சொனனபடியால், உபமன்னியபகவானமிகவுங்கொண்டாடிச் சொல்லுகின்றா

சிந்து

பழனமருஙககணையும - புலைப-பாடியதுகூரைவீடுதனில், சுரையோபடர்நதிருககும - அதைச-சுற்றிலுமநாயகள் குலைததிருககும, பரந்தோடிவடடமிடும-இளம-பசசைபபிசசைதமே விசசைகொண்டு, கோழிகூவுங்கூககுரலும - பாழுங்-கொலலையருகினில வெள்ளெலும்பும், நரமபுங்குவிநதிருக்கும-பல-நெடடிமிதநதிடும குட்டைகளில, நண்டோடுகுடியிருக்கும - சிறு-நததைகமடடம வலுததிருக்கும, தோலுருங்கேணிகளில - வெகு-தொலலைபபடுமவாடை சொலலறியாப், பரமபோஅடித்திருக்கும் - வயற-பக்கஙகளிலமெநத நொககெலும்பும, கிழிததோலநரமபுகளும - அவாந - கீனமிலலை சிறுமீனுலரும. தெருவில்விளையாடிககொணடு-அவா-தெநதினமபாடுவா சுநதரமாய், இலுபபைமணியரையில - கடடி-இண்டந்தலைகளில பூண்டிருககும, சஙகுதோடுகாதணியும - அவருந-தாவடமேயவாதூவடமாய், மணியோதரிததிருபபாா - தெரு-வாசறபுறநதனிலேசிககொண்டு கொண்டாட்டமாயிருபபாா - கையைக - கொட்டிககொணடு தனககிஷ்டமுடன், மதுவுணடுகெககலிபபாா - பற-ராத்தியமும வெகுநேசத்தியுடன், இருக தமபுலைபபாடி-அதில-ஈசனதிருவடிநேசமுடன், தரிக்கும்ஒருபுலையா - அவா - சாதிமுறைததவறுதவராம, நநதனாவாபெயராம்.

வசனம

இவ்விதமாய்க் கடையரிருபபினை வரபபினிலவாழ்வார் இபபரிவுடன் சிவனகழறசேவிளைந்த வுணாவோடும் மதாாபததி லூறுபுலமையாண்ட தொழிலனுயத்திலொப்பிய நநதனரென ஒருவருணடாயிருககும் புலைப்பாடியில பரமசிவன பாதாரவிநததததில மிகுநத அந்தரங்கம பொருநதினவராகியநநதனா மிகுநதபகதி புரிந்திருநதாா அசசடன சேறறில் விழுநதாலும பிள்ளைப்பூசசிபபொ

ட்டாது அத்தன்மைபோல், எத்தனை காரியமிருக்கினும் முத்தியளிக்குங் கர்த்தனாகிய அதனை தனது சுத்தமாகிய சித்தத்தில் நித்தமும் வைத்து உத்தமபதத்திபெற்றிருந்தார் மற்றதுமறந்தார் உற்றதுமுணர்ந்தார் இப்படியெல்லா மிருந்தும், நல்லகுண மில்லாமற்போனால், உலகம் பொல்லாங்கு சொல்லுமல்லவா

சிந்து.

இவர்வெகு - நல்லவராயிருந்துந் தொல்லுலகில், அவரேசிவனடியார்

வசனம்.

என்று ஆச்சரியங்கொண்டு சொன்னபடியினாலே, இவரைப்போல பக்திமானாக்கத்தில் இருந்தவராயிருந்தவர் ஆரிருக்கிறார் ஆரிருப்பார் என்று இணைசொல்லப்போகா தனை கடந்த பரமசிவபதத்தினென்று சொல்லப்படும்.

சிந்து

அவர் - காருமெதிரில்லாத தாரணியில், கோடிகோடிசென்மங்களோ - முன்னங் - குற்றமறச்செய்த நற்றவமோ, அவதாரயானதுவோ - ஈசன்-அன்புபுரியும்பேரின்பசுகம், கொள்ளைகொள்ளவோபிறந்தார் - திருக் - கோவிலவலஞ்சுழன்றவனுடன், செய்யும்பணிவிடைகள்.

பெரியபுராணச்செய்யுள்.

விருத்தம்

ஊரில்விடும்பறைத்துடவை யுணவுரிமையாகக்கொண்டு
சார்பில்வருந்தொழில்செய்வார் தலைநின்றார்தொண்டினால்
கூரிலைமுக்குடிப்படையண்ணல்கோயிறொறும்
பேரிகையேமுதலாயமுகக்கருவிபிறவினுக்கும்
போர்வைத்தோல்விசிவாரென்றினையனவும்புகலுமிசை
நேர்வைத்தவீணைக்கும் யாழுக்குநரம்புளவும்
சேர்வுற்றதந்திரியுந்தேவர்பிரானர்ச்சனைக்கட
காவத்திலுடல்கோரோசனையுமிவையளித்துள்ளார்

வசனம்

இந்தப்பிரகாரம் நந்தனார் சிவஸ்தலங்கள்தோறும் போய் சுவாமியைத் தோத்திரஞ்செய்கிற தெப்படியென்றால்,

இராகம்-காம்போதி-ஆதிதாளம்

கண்ணிகள்

செந்தாமரையான்றோடு கருமேனையுந்
செறிந்தமாதாக வாட்டம்-சிறந்தவேனா
காந்தத்திரானுராசி கக்கோரோசனைமற
நீந்தொழிந்தார் ம

சிவசரவணமூர்த்தி ஞானசம்பந்தரென்ற
திருவவதார மாக-வந்தசீகாழி
புவனரட்சகனதிரு நிலைநாயகியையேத்தி
பூரித்தாரவெகு வாக
ஒருபொற்புரமதி லோங்கியமாயூரத்
துவந்தவிஸ்வநா திசரை-மிகத்தொழுது
ஒருமுகக்கருவிகுந் தோலநரமபிவைத்தா
ருலகிற்புகழுவந்தன பெயரை
உமையொருபாகத்தி லுயாந்தபரன்றரும
னொருபசுவுங்கன ருக-மாயவேட்டை
சமைந்துமமினமனுநீதிசோழன நகருக்குக்காட்சித
தந்தவாரூரசென்றான பாக

வசனம்

பின்னும் நந்தனார் தாம்செய்யுந் தருமமேதென்றால், இவர் பூலையரானபடியால சிவஸ்தலங்களுக்குப்போய வீதியைச்சுற்றி சந்நிதியிலவந்து தடிவிழுந்ததுபோல உடலப்பணியப் பணிந்து புழுதியில் புரண்டுமயிர்சிலிர்ப்பக் கண்ணீர் ஆறாய்ப் பாயக்குளறி உரைதடுமாறி ஒருதரம்[illegible]தொழுது எக்களித்துக்கெக்கலித்து ஒருதரஞ் சிரித்து ஒருதரம்வெறுத்துச்சஞ்சலமற்று அகமிழந்து அனல்கண்ட மெழுகதுபோ லுள்ளமுருகி ஆனந்தவெள்ளம்பெருகிக்களங்கருகிச்சிவனே சிவனேயென்று வாய்வலிக்கப்பேசி கைவலிக்கக்கொட்டி காலவலிக்கக்கூத்தாடி நிறபவரொருமுகமாத்தனுஞ் சித்திரத்திலெழுதும் பதுமைபோல் கண்ணிமையாமல வாயசையாமல் கைகாலசையாமல் காலெழாமல் வாயசையாமல் ஓசை தெரியாமல அலையடித்தோய்ந்த கடல்போலநிறைந்து தன்னை மறந்திருப்பார் தன்னினைவுவந்து பரவசந்தெளிந்து ஈசனைப்பணிந்துகொண்டு வந்தபணிவிடை செலுத்தக் கோவிலார்கேட்கக் கும்பிட்டுப்போட்டுச் சொல்லுவார்

இராகம்-ஆனந்தபைரவி-ரூபகதாளம்

பல்லவி.

வாரிருக்குதுதோலிருக்குது வாங்கிக்கொள்ளுவீரே-மத்தளங்கள்
பேரிகைக்குமவீணைக்குமல்ல விறுக்கிக்கட்டுமவிசை வாரிருக்

பேரிருக்குதுபோதுஞ்சிவன பெருமையைக்கொண்டாடித்தினமும்
சீருறுகின்றதில்லைபதியில் சேருதற்குபாயந்தேட வாரிருக்

சிறியவனுஞ்சாதியொன்று மறியாதவனேழை-சிவ
பெருமானுக்கடியேன்செய்யும பணிவிடையிது வாரிருக்

சிந்து

செய்யும்பணிவிடைகள்-ஈசன்-சிந்தைமகிழ்ந்து குளிர்ந்திடவே
யந்தபேரிகைக்கும்-இசை - வார்கொடுத்துப்புறந்தோல்கொடுத்து
மறவாமலேதினமும்-நல்ல-வாசம்பெருகுங்கோரோசனையும், தேவா
லயங்கள்தோறும-தந்து - சித்தமுருகிய பக்திவெள்ளம், புரண்டோ
கரையுங்கரை-என்று - பேதமறியவொண்ணாதுகண்டீர், சாதியில நீச
னாவ.

வசனம.

இப்படிப்பத்திசெய்யாநின்ற நந்தனாருடையவரலாறெதென்றால்,

இராகம்-[illegible]-ஆதிதாளம

ஆதனூரிலொருவேதியர்தமக்கு அடிமைச்சாம்பறையன்
ஏதுவாதுமொன்றுந்தெரியாதவன பரிசுத்தமானமத்தனை
கோதிலாத்தங்கள்சாதியாசாரசிவகுணங்களைமிகச்சொல்லி
காதலொடுதிருப்புன்கூரீசனைக்கண்டுவருவோமென்றார்

வசனம

நந்தனார் சிவதரிசனஞ் செய்யவேண்டியதற்காக தங்கள் சாதி
யாரைக் கூப்பிடுகின்றார

இராகம்-செஞ்சுருட்டி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி

சிவலோகநாதனைக்கண்டு சேவித்திடுவோம்வாரீர்

அநுபல்லவி

பவமயங்களைப்போக்கி-அவ
பரமபதத்தைக்கொடுப்பாரந்த சிவலோக

சரணங்கள்

அறுபசுக்கத்தைத்தின்னந்தோம அரனடியை மறந்தோம்
கறிபதனமிரபஞ்சமீது காலைச்சைலப்போலேயெண்ணி சிவ

ஆசைக்கடலில்விழுந்தோமினி யறிவுகெட்டிவையிழந்தோம
பாசமகலவழிதேடாமல பயத்தவிக்குமபாவியானோம சிவ

மானிடசனனமெங்கொடுத்தானை வருந்தக்கரங்களளித்தா
னென்னப்பாலும்போலேசென்றுமேதாடியிலேநின்றுக்கொண்டு சிவ

பெரியபுராணச் செய்யுள்.

விருத்தம.

திருப்புன்கூர் சிவலோகன் சேவடிகண்டுகிதிலைநத்து
[illegible] செய்வகுறிகே
அருந்தியுள [illegible] றுப
வருந்தப்புறங்காத்திலே வந்தயைதுப்ருங்கொண்டார்

வசனம்

அன்பின்மிகுதியால் சிவலோகநாதனைச் சேவிப்போமென்று நெடுநாளாய்ச்சொல்லி நிச்சயஞ்செய்த நந்தனாருக்கும் பறையர்களுக்குமுண்டான வாக்குவாதம்

அவர்கள்-தவஞ்செய்யுஞ்சடங்கிதுவல்லவோ பறையர்கள் செய்தால் பாவமேயென்றார்

நந்தன்-தெரு[illegible]து போவோம் வாரும் வாருமென்று வருந்தியுமழைத்தார்

அவர்கள்-பொறும்பொறுமிது புண்ணியமல்ல எரிக்கப்போவோமென்றிவரையுமழைத்தார், சேரியைநீங்கியருகுச் சிலதுபோனார்

பதினொருபேர்கள் பண்புடன்வந்தார் நந்தனாரிபோல ஞானமாகக் கமபொழிந்து, தவமுனிபோலே தானங்கேகின்றார்

அவர்கள்-சிவலோகநாதனைச் சேவிப்போமென்று நந்தன் வெறுங்கையோடே போகலாகாதென்று

வாருடன்தோலுமவரிசையாய்க்கொண்டார் அவர்கள் சேரியிலுள்ள சிறிதுமென்றார்

நந்தன்-வந்தபிலேயருக்குப் பத்திபெருகவே நெத்தியில் நீறிட்டார்

அவர்கள்-சத்தியந்தானென்று மெத்தவுங்கும்பிட்டார்.

இராகம்-வராளி-சாப்புதாளம்

இவர்—சிங்காரமானபள்ளுப்பாடினார்
அவர்—அங்கங்குளிர்ந்துகொண்டாடினார்
இவர்—கோரோசனைப்பையையெடுத்தார்
அவர்—தாராளமாய்வாரிக்கொடுத்தார்
இவர்—சிவமந்திரஞ்சொல்லிச்சேவித்தார்
அவர்—தவமிதேயென்றுச்சரித்தார்
இவர்—ஆசைப்பெருங்கடல்தாண்டினார்
அவர்—ஓசைப்படாமலேவேண்டினார்
இவர்—அளவில்லாதானந்தமடைந்தார்
அவர்—அளவில்லாக்காட்சிபெற்றிருந்தார்
இவர்—திருப்புன்கூரீசனைப்பாடினார்
அவர்—விருப்பமோடிவரைக்கொண்டாடினார்

வசனம்

இப்படி எல்லோருங்கூடிச் சிவனை அடிக்கடி வணங்கி ஆசாரவென்றுரைத்திடுஞ்சத்தம் பரமனேயறிவார், இப்படி நந்தனார் [illegible]னொருபேர் பறையரோடு திருப்புன்கூர் வந்துசேர்ந்தார்.

சவாயி

நலமவந்துவீதி வலம்வந்துகண்கள்
சலம்வந்துசோரும் பலமவந்துதேங்கள்
குலஞ்சுத்தமாச்சு மலமவெந்துபோச்சு
நலங்கண்டோமென்று நிலங்கொண்டுநின்றார்

வசனம்.

அந்தத்தலத்திலே நந்தி மிகவும் பெரிதானபடியினாலே சிவலிங்கதரிசனஞ் செய்வதற்கு நந்திமறைந்திருப்பதால், நந்தனார் துயரமடைந்து சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-சங்கராபரணம்-ஏகதாளம்

கண்ணிகள்

அரகராதிரிபுராந்தகஜீவாதாரவெங்கள்
அம்பிகையொரு — பாகா
நிரந்தரமாயெள்ளுளெண்ணைபோலிருந்து
நினைப்பவர்க்கருள் — போகா
வெள்விடைமேல்வரும்விமலாநமசிவாய
விளங்குமவேத — முடிவே-நால்வர்க்குத்
தென்றுறச்சிவஞானபோதமளிக்கவந்த
சிறந்தமெய்த்தவ — வடிவே
மானுமழுவுந்தமருகவாகுவலயமும
மருவுஞ்சூல — பாணி-எளி
யேனுங்காணத்தரிசனைதரவுமையுட
னெழுந்தருள்வீரிங்கு — தோணி
மன்னுஞ்சந்நிதிமுனமமருவுமிடபதேவா
மறைந்திருக்கநினைக — காரணமேன
என்னவினைசெய்தேனோகண்பெறறபாவந்தானோ
இதயத்திலமகிட்சி — பூரணனே

சவாயி

சிவலோகநாதனை திருச்சந்நிதானம
மலையாகிநந்தி மறைத்திடுகின்கே
பலகாலஞ்செய்த பாழ்வினைகுவிந்து
மலையாகியிப்படி மறைத்ததோவென்றார்

வசனம

என்று சொல்லிய நந்தனார் பின்னுஞ் சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-தேசிகதோடி-ஆதிதாளம்

பல்லவி

வழிமறைத் திருக்குதே-மலைபோலே
ஒருமாடுபடுத் திருக்குதே வழி

பாவிப்பறையனிந்தவூரில் வந்துமிவன்பாவந்தீரேனோ உந்தன்
பாதத்திலசேரேனோயேறேனோசிவலோகநாதாமாடு வழி

தேரடியிலநின்றுதெரிசித்தாலும்போதும்கோவிலுள்வரமாட்டேனே
ஐயே ஓரடிவிலகிலைபோதுமங்கேநின்று
உற்றுப்பார்க்கச்சற்றேவிலகாதோமாடு வழி

வசனம

இப்படி நந்தனார் தரிசனங்காண வோயாமல மனம்வருந்தும்போது சுவாமி நந்தனார்மீதிரங்கி நந்தியை விலகச்சொன்னார்

பெரியபுராணச்செய்யுள்

விருத்தம

சீரேறுமிசைபாடித்திருத்தொண்டர்திருவாயில்
னேரேகும்பிடவேண்டுமெனநினைந்தார்க்கதுநேர்வார்
காரேறுமெயிற்புன்கூர்க்கண்ணுதலார்திருமுன்பு
பேரேற்றைவிலகவருட்புரிந்தருளிப்புலப்படுத்தார்

இராகம-துக்கடா-ரூபகதாளம

ஒருநாளுமவாராதபத்தன் திருநாளைப்போவாரெனுஞ்சித்தன்
உலகெங்குமபிரசித்தமகனைடு ஒறுங்க [illegible] திருப்பத்துக்குறைய

இராகம அஙகுசதோணி-ரூபகதாளம

பலலவி.

சற்றேவிலகியிரும்பிள்ளாய் சந்நிதானமறைக்குதாமே சற்

அநுபல்லவி.

நற்றவம்புரியுநம்மிடந்திருநாளைப்போவார்வந்திருக்கிறார் சற

சரணஙகள்.

சாதிமுறைமைபேசுறான் தன்னையிகழ்ந்துமேசுறான்
கோதிலாத்குணமுடையோன் கோபங்கொண்டாலதாளமாட்டோம
வேதகுலத்தைப்போற்றுறான் விருமபிவிருமபியேற்றுறான்
பூதலத்திலிவனைப்போலே புண்ணியபுருஷனொருவனில்லை சற்
பத்தியில்கரைகண்டவன் பார்த்துப்பார்த்துவுண்டவன்
சித்தங்குறையில்நமதுசெல்வமுறாதுங்குறையுந்தயவுசெய்து சற

வசனம்.

இப்படி சுவாமி சொல்ல நந்தி விலகினார்

தாக்கடா

நந்தியும் விலகிநின்றார் தன்சாம்மனைதக் கண்டார்
இவன் நல்லபக்தனென்றார் அடங்காதவெட்கங்கொண்டார்

இராகம்-சாவேரி-ரூபகதாளம்

பல்லவி

மற்றதெல்லாம்போறாப்போல
முத்தியையுங்கொடுப்பேனோ மற்ற

பத்தனுக்குத் தானுசெய்தா
லதைப்பொறுக்கமாட்டேன் மற்ற

இடுக்கென்றவரைத் தடிக்கப்பேசி
அடிக்கப்பொறுக்கமாட்டேன் மற்ற

பசிக்குதென்றவருகையிலொருவன்
புசிக்கப்பொறுக்கமாட்டேன் மற்ற

வசனம்

இப்படி சுவாமிசொல்லும்போது நந்திமனதுகலங்கி தூரவிலகி நின்றார்

நந்தன் சிந்தைகுளிர்ந்து அளவில்லாத ஆனந்தமடைந்து குதித்தார் கெக்கலித்தார் கொண்டாடினார் துதித்தார் திருவடியை பதித்தார் எழுந்து ஓலமிட்டுப் பாவித்தார்.

கடுக்கா

குதித்தார் எக்கலித்தார் உள்ளங்களித்தார்
பள்ளுப்பாடித்தார் கண்ணீர்வடித்தார் பற்களைக்கடித்தார்
ஒருதரந்துடித்தார் இருதரமடித்தார்
இப்படிதரிசனஞ்செய்தார் நந்தனார் தரிசனஞ்செய்தாரே

தாக்கடா-ஆதிதாளம்

சட்டமாகசந்நிதானங்கண்டுடனே தட்டினார் கைகொட்டினார்
அஷ்டமூர்த்தியொருவாக்குமென்று கூத்தாடியே பண்பாடினார்
கஷ்டமானசமுசாரசாகரம் தாண்டினார் மெய்வேண்டினார்
இஷ்டதெய்வசிவலோகநாதனை எண்ணினாருள் ளெண்ணினார்
மட்டிலாதசந்தோஷங்கொண்டுதான் பட்டபாடுகளைப்பேசினா
சென்மங்கெட்டதென்றுதவனே
யேசினார்
இஷ்டமானதன்சனங்களோடு அவர் கட்டிமுத்தமிட்டுலாவினார்
சிங்கக்குட்டிபோலவே தாவினார்.

இராகம்-கலியாணி-அடதாளம்.

பல்லவி.

தெரிசனஞ்செய்தாரே நந்தனார் தெரிசனஞ்செய்தாரே

அநுபல்லவி

தெரிசனஞ்செய்தார் தேனமழைசொரிந்து
வரிசையுடன் அவர் வாழி வாழியென்று   தெரிசனஞ்

சரணங்கள்

குதித்துக்குதித்துக் கைகளைக்கும்பிட்டுத்
துதித்துத்துதித்துத் தன் துன்பங்கள்தீர   தெரிசனஞ்

போற்றிபோற்றியென்று பொன்னடிவணங்கிப்
பார்த்துப்பார்த்துப் பரமானந்தங்கொண்டு   தெரிசனஞ்

அசைபறந்தவர நிர்விஞானாநந்த
இச்சைமறந்தவரே நாரமாய நின்று   தெரிசனஞ்

இராகம்-அபுரூபம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

சம்போ கெங்காதரா சந்திரசேகர ஹர

அநுபல்லவி.

அம்பலவாணரே   ஆதிமை நாளரே
அடைக்கலமென்று நம்பிவந்தேன் ஆதரிப்பதுன்பாரம் சொன்னேன்

சரணங்கள்.

தாயுந்தந்தையும்நீ உன்னைத்தவிர வேறே யொருவருமில்லை
மாயன்கோபாலகிருஷ்ணன்பணியும் மலரடிபணிந்தேன் பிறவியைத்
[தீரும (சம்போ)

வசனம்

தெரிசனம் பண்ணியபின்பு கொண்டுவந்த பணிவிடைக்குத்தி அவ்வீதியில் மட்டையூறுங் குட்டையை குளமாய் வெட்டவேணுமென்று விசாரமுற்றார் சுவாமி இதையறிந்து நாளைப்போவாராலே குளம் வெட்ட தாளம்போகாதென்று கணபிள்ளையை ஆக்கப் போகச்சொன்னார்.

தருக்கடை

மாளாப் பிறவிபோக்கும் பிள்ளையார் வந்தார்

நாளைப்போவார் நீரப்பா   வென்றார்
பிள்ளையார் நானுன்றுணையாய்வந்தேன்   னென்றார்
நாளைப்போவார் குட்டையைக்குளமாய்வெட்டுவ   னென்றார்
பிள்ளையார் வெட்டுகுளமிருந்துணரிய   மென்றார்

நாளைபபோவார்-ஆடுதெம்மட்டுமெட்டு மென்றார்
பிள்ளையார்-குளமவெட்டுவெட்டுவே னென்றார்
நாளைப்போவார்-அறபமாய்பதக்குநெல்லைக் கொடுததார்
பிள்ளையார்-அப்பனேயிதுபோதும்போதுமென் றுரைததார்
நாளைப்போவார்-களிததுநிருவிகறபமா யிருந்தார்
பிள்ளையார்-குளததைவெட்டுதற் கிசைநதார்

இராகம்-மோகனம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

தடாகமொன்றுண்டாகிறது-கணநாயகா
தடாகமொன்றுண்டாகிறது

சடாமகுடதரன்-சாமபவி யுடன்வர
சகலமுனிவாபனத-தாமரையு மலர
கடாட்சமாககருகன கணபதியுடன மன்ன
காதலாலெவருநதன்ன போதயனுசிதமென்ன தடாக

சரணங்கள்

சுந்தமுலாவியதாமரை பூதது கதிக்க-மிகுத்திடுஞ்சேர்
கணடைவானுநறுவைககணமஙகு குதிகக
சுநதரமிருநதடாகமையசைய புறுதினு சூழ
மசாமகுரியாகளசகபு டனெவநது தாழ
விநதையுடனேபலவேளவியநதனா செய்ய
விளஙகுஞ்சஙகினமுய்யகளஙகமில்லாமற துய்ய தடாக

ஓதிடுவானதியானதுதான்மிக காண-ஆம்பல்மலாநது
ஓதிமமுஙகுறிகினகுலமுமனதிர காண
சோதிமருவுநதேவ-தாருநிழனுங் கொடுகக
சுரபிக்கடுமபையானுமகுழநது அஙகே அடுக்க
மாதலாகசுழலாா-மகிழநது அஙகே நீராட
வல்லினகளுமவிட்டோட-எல்லவர்களுமகொண்டாட தடா

வாசனைதஙகியமல்லிகைமுல்லையின் சாலை-சநதனச்சாலை
வாழைபலாக்கமுகுங்கனமாமலர்ச் சோலை
ஆசையாகமயிலழகுறவே நடிக்க
அருமறைபபூசுராக ளனுதினமும் படிக்க
தேசுலாவுந்திவ்யத் தீர்த்தமாகுமென் றெந்த
திசைதேவர்களுமுநத இசைநதனர்களு சொநதத தடா

நாளைப்போவாநிஷ்டைகலைந்துபார்த்தார்
குளமவெட்டி யிருக்கவுளமகிழ்ந்தார
பிள்ளையாரிருக்கக்கண்களிற்காணுர்

வசனம்.

இதெல்லாஞ் சிவன செயலென்று சந்தோஷங்கொண்டு முன் போலவே கோவிலை வலமவந்து தன்னுடனவந்த பதினருபோகளு டன ஆதனூர்வந்துச சேர்ந்தார.

பெரியபுராணச்செய்யுள்.

விருத்தம

இத்தனமைமிசாமகிழ பதிபலவுஞ்சென்றிறைஞ்சி
மெயததிருததொண்டுசெயது விரவுவாமிககெழுநத
சித்தமொடுந்திருததில்லைத திருமன்றுள்சென்றிறைஞ்ச
வுய்ததபெருங்காதலுணா வொழியாதுவந்துதிப்ப

சிந்து.

பேணிச - சாருநதொழினமுறையாரும்புகல, திருப்புனகூரச் சென றானைக - கண்டு-சேவிததிசைபாடிபாவிததபின், தில்லைசசிதம பரத்தைக் - கண்டு - சேவிககவேண்டுமென்றுவனுடன், நாளைபபோ வேனென்றாராம.

வசனம்

நந்தனர் திருப்புன்கூர சிவலோகநாதனைத தரிசனம்செய்து ஆதனூர்வந்தநாளமுதல் ஊனுறககமுதலானதும விட்டார, தில்லை யமபலம் திருசசிற்றமபலமென்று சொல்லத தலைபபடடார், சேரியி லுள்ள பெரியோர்களைக கூபபிடடார, வணங்கிக்குமபிடடுச சொல லுவார.

இராகம-பியாகு-ஆதிதாளம

பலலவி

சிதமபரமபோவேநான-நாளைச-சிதம்பரம்போவேநான

அநுபல்லவி

சிதமபரமபோவேன் தேறிதெளிவேன
பததஙகளைபபாடிப்பார்புகழ்தில்லைச சிதமபரம்

சரணங்கள

ஒருநதரஞ்சொன்ன லுலகஙகளுய்யு
திருவிணைபபயனில்லை எநநாளுநம சிதமபரம்

பாதிராத்திரியில பன்மறையோதி
வேதியர்போற்றிவிளஙகியதில்லைச் சிதம்பரம

திறமொன்றறியாத் தீங்குகள்செய்யும
பறையனுய்ப்பிறந்த பாவங்களைத்துலையச் சிதம்பரம்

வசனம

நாளைப்போவார் தனக்குத் தெரிசனம் இடைக்கவேண்டியதற்காக கற்பகப்பிள்ளையாரை வேண்டுதல

விருத்தம

காலனுடல்பூமிபடச்சாய்த்திடுவானசெங்கமலக்காலைத்தூக்கி
கோலமுடனடனமிடுநதனிமன்றுள்நாயகனைகுற்றந்தீரப
பாலிக்கும்படியெனக்குன்னருளபுரிவாயென்றுநறபழங்கள்வைத்து
மேலைக்கோபுரவாயிறகற்பகத்தைசசிநதையுளளேவேண்டுவாரே.

வசனம

நநதனூர் சேரியிலுள்ள புலையாகளை அழைத்துக்கொண்டு சிதம்பரம்போய்த தரிசனம பண்ணவேண்டுமென்று ஆசையுற்று பகதி மார்க்கங்களைச சொல்லுகின்றூா

இராகம-மாஞசை-ரூபகதாளம்

நாளைப்போகாமலிருப	பேனோ-இந்த
நாறறநரம்புமின்னஞசுமப	பேனோ-நான்
நாளைபபோகாமலிருப	பேனோ-இந்த
நாறுமுடலைககணடுகளிப	பேனோ-நான
நாளைபபோகாமலிருப	பேனோ-இந்த
நாளைவீணுகக்கழிப	பேனோ-நான்
நாளைப்போகாமலிருப	பேனோ-இந்த
நமனூககஞசிபோடியொளிப	பேனோ-நான
நாளைபபோகாமலிருப	பேனோ-சிவ
ஞானத்தைபபாராமலிருப	பேனோ-நான
நாளைபபோகாமலிருப	பேனோ-இந்த
நாட்டிலிகழுஞசெனமமபடைப	பேனோ-நான
நாளைபபோகாமலிருப	பேனோ-தில்லை
நாதனைக்காணுமல்புசிப	பேனோ-நான் (நா)

ஆநந்தககளிப்பு.

காணுமலிருக்கலாகாது பாழுங்
கட்டைக்கடைத்தேற வேண்டியிருந்தால் காணு
முத்தியளித்திடும பாதம-தில்லை
மூவாயிரமபேர்கள்பூசிக்கும் பாதம

சத்திசசிணையான பாதம்-வேத
    சாஸ்திரங்களாலுந்தேடிய பாதம் காணு
காமனைச்செற்றிய பாதம்-சன
    காதிகளுக்குள்ளே செலுத்திய பாதம்
பாலப்பண்தேடிய பாதம்-எங்கள்
    மாணிக்கவாசகர் பாடிடுமை பாதம் காணு
ஆசையைப்போக்கிய பாதம்-பர
    பானந்தவெள்ளத்திலாடிய பாதம்
பாசப்பொருத்திய பாதம்-தில்லை
    மாகாளிதாழவேதூக்கிய பாதம் காணு
பாலகிருஷ்ணனைத்தொழும் பாதம்-காட்டில்
    பாம்புப்புலிக்குக்கூத்தாடிய பாதம்
கோலச்சிலம்பணி பாதம்-தில்லை
    கோவிந்தராயர்தெரிசிக்கும் பாதம் காணு

வசனம்

நந்தனார் சிவனைக்காணுமல் காலம் வீணாகப் போகலாகாதென்று தன்னினத்தாரைக் கூப்பிடுகின்றார்

இராகம்-பியாகு-ரூபகதாளம்

தொக்கடா

எல்லோரும் வாருங்கள்
சுகமிருக்குது பார்க்கவாரீங்கள் எல்லோரும்
நல்லோர்பணிந்திடும் தில்லையம்பலம்
ராதுயா ஆமணிந்துசொல்வார் எல்லோரும்

சரணம்

வாருங்கள் பரமானந்தமிருக்குது பாருங்கள்
கட்டமெடுத்தபின்னே துமேகணடிவீர்
விட்டமெடுத்தணட மேனியன் ...வர
பட்டமாபிடித்திட வாருங்கள் தில்லையில்
திட்டமாபிடித்துநாமெல்லோரும் வாழலாம் வாருங்கள்
சொல்லொணாதில்லைச் சிற்றம்பலமென்று
பல்லடாவாயைச் சாதிக்கீராவே
கில்லடாயிந்த மாயப்பிறவியைக்
கொல்லடாசிவலோகந்தடிப்புக வாருங்கள்

கள்ளடாநம தில்லறவாழ்க்கையைத
தள்ளடாநநதன் சொல்லுறுதியெனறு
கொள்ளடாதில்லை யமபலததாண்டவன்
பள்ளடாவென்று பாடிககூத்தாடியே வாருங்கள்

வசனம்

இபபடி வாருங்களென்றழைக்கப புலையர் வராமலிருக்க நநதனார் நலலவார்ததைசொலலிப பறையரை சிவநாமததைச சொலலச சொன்னா

இருச்சொல்லலங்காரவாக்குவாதம்.

நநதனார் - தில்லையமபலமெனறுசொல்லசசொன்னார்
புலையா - கள்ளபபேசசெனறுமெளளசசொன்னா
நநதனார் - சங்கராவென்றுசொல்லச்சொனனார்
புலையா - இங்கேவாவென்றுநிறகச்சொன்னா
நந்தனா - சறறேயாகிலுஞ்சிவனைததியானமபண்ணெனறார்
புலையர் - கூத்தையோடுபோலேபானமபண்ணென்றா
நநதனா - திருசசிற்றமபலமென்றுசெபிக்கச்சொன்னார்
புலையா - வெறுசசகமபளமென்றுரைககசசொனனா
நநதனார் - சேரியில்நல்லகாரியமீதென்றா
புலையா - ஏரியிலநல்லமாரியீதென்றா
நநதனா - விட்டநாளநினையாம லெட்டுநாளமறவாமல
நிஷ்டைபண்ணுதசென்மம நஷ்டமெனறா
புலையர் - விடடவிதைமுளையாமல நட்டபயிர்பலியாமல்
கெட்டுதானுல்கிராமம நஷ்டமெனறா
• நநதனா - உஙகளபுலைததனமைபோகுமெனறா
புலையா - எங்களைக்கெடுததாயேபாவியெனறா
நநதனார் - தேவாதிதேவனைத்தெரிசிப்பீரெனறா
புலையர் - பாவாடைராயனைபபாவிபபாயென்றா
நநதனார் - அனததாணுமீசனுககன்புசெய்யென்றா
புலையா - இனத்தாரைநொநதவர்க்கின்பமேதெனறார்
நநதனா - தினமுஞசிவனைப்போறறிககளிப்போமென்றா
புலையர் - பதரைத்தூற்றிநெலலையளப்போமென்றா
நநதனா - பெண்ணுசைபொன்னுசைவிடுதலேநன்றும
புலையர் - என்னுளுமுன்னேகெடுதலையுண்டாம்
நநதனா - அப்பனேநிஷ்டைமுடகாணிருபபேனென்றார்
புலையர் - கபபலோட்டியகடன்கொடடையுற்றிராதென்றா

நந்தனார் - பூசத்திருநாளில்போய்வருவோமென்றார்
புலையர் - பேசத்தெரியாதுபேயாநீபோவென்றார்
நந்தனார் - அழுதுமுறையிட்டாலம்பலத்தேகேழ்க்குமென்றார்
புலையர் - உழுதுபயிரிட்டாலுள்ளபடிவிளையுமென்றார்
நந்தனார் - சித்தமெல்லாமம்பலத்தேசென்றுதேடுதென்றார்
புலையர் - பத்தியெல்லாம்வேறுபட்டுப்பறந்துபோச்சுதென்றார்
நந்தனார் - குற்றாலத்தீசனைக்கூவீரென்றார்
புலையர் - கைத்தாளம்போட்டுக்கத்துவீரென்றார்
நந்தனார் - தாண்டவந்தெய்வமேதந்தெய்வமென்றார்
புலையர் - தூண்டிவீரப்பனைத்தொழுந்தெய்வமென்றார்
நந்தனார் - இஷ்டப்படிநடக்குமீசனைநத்துதியென்றார்
புலையர் - கஷ்டப்படமாட்டோமகசக்காதேபோவென்றார்
நந்தனார் - கொண்டாடித்தெய்வத்தைக்கொள்ளுவீரென்றார்
புலையர் - பெண்டாட்டித்தெய்வமேபெருந்தெய்வமென்றார்
நந்தனார் - நலத்தைக்கொடுக்கவந்தாற்குருவென்றார்
புலையர் - குலத்தைக்கெடுக்கவந்தகோடாலிக்காம்பென்றார்.
நந்தனார் - பலவழக்கம்நானறிவேன்பறையரேயென்றார்
புலையர் - குலவழக்கமறியாதகுருடாபோவென்றார்
நந்தனார் - நாக்கறுப்பேன்சிவனைநவிலுவீரென்றார்
புலையர் - மூக்கறுப்பான்கதையைமொழிந்தீரேயென்றார்

வசனம்

நந்தனார் பெரியோருடைய அனுஷ்டானத்தைப் புலையர்களுக்குச் சொல்லுகின்றார்

வேறு

நந்தனார் - சிவனேதெய்வம் சிதம்பரமேகயிலாயம்
தவமேபெருமை தானசம்பிரதாயம்
புலையர் - சேரியேசொர்க்கம் ஏரியேகயிலாசம்
மாரியேதெய்வம் மதசம்பிரதாயம்
நந்தனார் - படிப்பதுஞானம் பார்ப்பதுமூலம்
குடிப்பதுமதிப்பால் குலசம்பிரதாயம்
புலையர் - பிடிப்பதுநண்டு புசிப்பதுஇறைச்சி
குடிப்பதுகள்ளு குலசம்பிரதாயம்
நந்தனார் - பாழைக்கடப்பார் பரவெளிதாண்டி
கோழையறுப்பார் குலசம்பிரதாயம்

புலையர் - ஆழத்தில்குளிப்போம் அருங்கோடைவந்தால்
கூழைக்குடிப்போம் குலசம்பிரதாயம்
நந்தனார் - ஆசையைப்போக்கி ஐம்புலனைச்சுட்டு
மாசற்றவாழ்வு மதசம்பிரதாயம்
புலையர் - பூசைகள்புரிவோம் பொன்னேருழுவோம்
கூசாமல்வாழ்வோம் குலசம்பிரதாயம்
நந்தனார் - மையத்திலாடி மனக்கயிறுபூட்டி
வையகத்திலிருப்பார் மதசம்பிரதாயம்
புலையர் - கையிலேகலயம் காலிலேசேறு
பையிலேபாக்கு பறையசம்பிரதாயம்

வசனம்

சிவபத்திபண்ணினால் அணிமாதிசித்திகள் அடையலாமென்று நந்தனார் சொல்லுகிறார்

இராகம்-நீலாம்புரி-சம்பைதாளம்

அஷ்டமாசித்திகளைப்பெறலாம்-தில்லையில்
ஆனந்தத்தாண்டவன் கோவிலைக்கண்டு
இஷ்டமுடனவ்வீதிவலம்வந்து-அவன்
இணையடிதொழுதார்க்கினிப்பிறப்பில்லை
வாருங்கள்வாருங்கள்சொன்னேன்-நீங்கள்
வாயாடாதோடி வருவீரென்றுரனே
கருமணிபிச்சோலைபோதும்-உந்தன்
கள்ளவேஷமெங்களுக்குளேகிடையாது
பருகுவதுகூழ்க்கஞ்சிபோதும்-வாய்ப்
பதறிவார்த்தைகளைப்பேசிப்பசப்பாதேபோடா

வசனம்.

நந்தனாரைப்பார்த்துப் பறையர் நீ சொன்னபடி கேட்பதில்லை எங்கள் உண்மையறியாமல் நீ மயங்காதே யென்று சொல்லுகிறார்கள்

ஏசல்

புலையர் - பார்ப்பாரதெய்வமது பலிக்காதுபறையரைக்
காப்பாற்றமாட்டாது கைவிடுமென்றார்
நந்தனார் - பார்ப்பார்பறையரென்று பாராதிப்படிப்போல
காப்பாற்றுமல்லவோ கண்டறிகிலையென்றார்

புலையர் - அடுக்காதவார்த்தையை அல்லும்பகலோதியே
பிடிக்கிறாய்பிடிவாதம் பேசாதேயென்றார்

நந்தனார் - கடுக்காயைத்தின்பாரோ கன்னலதுபோலே
கொடுக்காததானாலும் கொள்ளுவீரென்றார்

புலையர் - பித்தனென்றுசொல்லுவார் பேருலகிலெல்லோருஞ்
சத்தியமிதல்லவோ தள்ளுவீரென்றார்

நந்தனார் - பித்தனாயிருந்தாலும் பிறவியறுத்தவர்க்கும்
முத்திகொடுக்கும்நல்ல மூர்த்தியவரென்றார்

புலையர் - இத்தனைநாளுமிங்கே யில்லாதவார்த்தையை
கற்றுவந்ததுமென்ன காரியமோவென்றார்

நந்தனார் - இத்தனைநாட்சென்று ஈசனடித்தாமரை
பத்திசெய்பவரும் பாக்கியமீதென்றார்

அகவல்

பாக்கியமீதென்று பரமசிவபத்தி
மார்க்கங்களெல்லாம் வரிசையாயத்திரட்டி
எடுத்துரைசெய்வார் யீனமானசாதி
பிடித்தறியாமல் பேசுவாரன்றோ

விருத்தம்.

வக்கணைக்காரநந்தா வாய்ப்படப்பேசவேண்டாம்
சக்கரைப்போலேபேசிச் சாதித்துக்கண்டாயன்றோ
பக்குவகாலம்வந்தால் பரமனார்திருநாமந்தான்
சக்கரைப்போலேதானறுஞ் சாதிப்பார்முத்திதானே

வசனம்

புலையர்களனேகரானபடியால் பலவிதமாகச் சொல்லுகிறார்கள்.

ஏசல்-இராகம்-புன்னாகவராளி-ரூபகதாளம்

புலையர் - ஆண்டிபரதேசி யாகவென்றவா
வேண்டுந்தெய்வமது விளங்காது யென்றார்

நந்தனார் - மூன்றுலகுக்கிறைமுன்னின்றுகைகூப்பி
ஆண்டவனேயென்று ஆசிக்கு மென்றார்

வேறொரு புலையர் - நாற்றைப்பிடுங்கியே நடவுநட்டாலிந்த
சோற்றுக்கவலைவிடுஞ்சுகமிது வென்றார்

நந்தனார் - கூற்றுவனாவந்து கூப்பிடும்வேளையில்
மாத்திரைப்பொழுதிலே மண்ணாய் ரென்றார்

வேறொரு புலையர் } மாணுருமக்களும வாழ்கின்றவிடத்திலே
யாணுலுமெப்போது மழுமூஞ்சி யென்றார்

நந்தனார் - தேனுகவேமெத்த தித்திக்குஞ்சிவத்துதி
யாணுலுமுங்களுக்க கழுகைபோ வென்றார்

வேறொரு புலையர் } மூகக்குருணிமையைப்பார்த்துமுணுமுணுத்தெனனோமா
காக்கைபோலவேசுமமா கத்துறகிறீர் ரென்றார்

நந்தனார் - வாக்கிலேசிவநாமம வாராதபாவிகள
நாக்கிலேவுஞ்சிதை நாட்டுமே னென்றார்

வேறொரு புலையர் } மடவாயினபறைபைபோல மதியாமலிருக்கிறீர
துடைகாலிநீயென்று சொல்லுவே னென்றார்

நந்தனார் - விடையேறுமீசனை வெட்டவெளியிலுனனி
அடையாளங்காணுக ஆடுக ளென்றார்

வேறொரு புலையர் } மறையோர்த்தெரியாத மடையராய்ப்பூமியில
குறையார்த்தபுலைக்குத்தனமை கொண்டேமே யென்றார்

நந்தனார் - புறையனுப்பபிறந்தாலும பயகதிதேடலாம
உறுதிமாத்திரமவேணடுமஉமக்குண்டோ வென்றார்

வேறொரு புலையர் } தலைசுற்றியாடுது தங்கச்சிகொழுந்தியார
அலைகையோநானென் றறிகிலே னென்றார்

நந்தனார் - நலமபுரியத்தில்லை நாதாவென்றிருநீற்றை
திலகம்போலேயிட்டு தெண்டனிடு மென்றார்

வேறொரு புலையர் } உலகத்திலொவவாத வுருவேதத்திசேரியை
கலகமிடவோபலங் கண்டீரோ - வென்றார்

நந்தனார் - பலகாலஞ்சொனனுலும் பலியாதுபாழ்வினை
விலகாமலிருக்குது வேடிக்கை யென்றார்

வேறொரு புலையர் } திருப்புனகூரீசனை சேவிக்கலாமெனறு
விருப்புடனழைத்து விநதைதா னென்றார்

நந்தனார் - கரும்புதின்னக்கூலி கையிலகொடுப்பதுண்டோ
இரும்புமனதுககாரற் கிலலையே யென்றார்

வேறொரு புலையர் } புத்தியிலலாதவன் புலம்புறுனசிவனெனறு
கத்தினுலுமெனன காரியமோ வென்றார்

நந்தனார் - சித்தமுமொருத்தம நினைவுடனேசிவன்
சத்தமிருந்தாலெனறு தாழ்விலலை யென்றார்

வேறொரு புலையர் } சேரியிலிருந்தாலுநீ செலவங்குறைக்கிறாய்
உனனைவிட்டு ... ... ரென்றார்

5

நந்தனார் - வாருங்களெல்லோரும் மன்னனைப்போலவே
சேருவோந்தில்லைச் சிதம்பர மென்றார்

வேறொரு புலையர் } பாலாறுபெருகவே பண்ணையைப்பிரிட்டு
ஆளாமலேவீணுக் கலைகிறீ ரென்றார்

நந்தனார் - பாலகிருஷ்ணன்தொழும் பாதத்தைக்கண்டு
நாலாம்பதவியை நாடுவே னென்றார்

வசனம்

அவர்களில் ஒருபுலையர் உரைத்ததாவது எப்போதுஞ் சிவனைச்கொண்டாடினால் நம்முடைய தொழிலுக்குக் கெடுதலுண்டு பண்ணைவிளையாதென்றுசொல்ல, நந்தனார் அதற்குச்சொல்லுகின்றார்

இராகம்-தெண்டகம்-ஆதிதாளம்

அரகராவென்றொரு குறிநட்டாலங்கலமே விளையும்
பாவம்-தங்காமற் றலையும்
சிவசிவாவென்றொரு தரஞ்சொன்னால் சென்மசபலமாச்சு
புண்ணிய கருமமதுவே யாச்சு
தில்லையம்பலத் தெரிசனங்கண்டால் தேவரும்வருந்தாரோ
அந்த-மூவரும்பொருந் தாரோ
அடிமைக்காரத்தொழில்செய்வது துன்பமானாலுமேச்சே
சென்மம்-போனாலும் போச்சே

வசனம்

நந்தனார் புலையர்களைப்பார்த்து, அநேகவிதமாகச்சொல்லி நாளைப்போவேனென்று சொல்லுகின்றார்

சந்து.

நாளைப்-போவேனென்றாராம் - அங்கே-நாடுபறையாக ளோடி. வந்து, அண்ணே நீபோகாதே - நமக்-காண்டைபொல்லாதவன வேண்டிக்கொள்ளான, பாப்பாரச் சாதியுண்டே

வசனம்

இப்படிச் சொல்லிய புலையரைப்பார்த்து நந்தனார் சொல்லுகின்றார்

இராகம்-செஞ்சுருட்டி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி

ஆண்டைக்கடுமைக்காரனல்லவே
பாதத்தண்டைச் சிமைக்காரனல்லவே

அநுபல்லவி

மூனாறுவேலிக்குப் பண்ணை நந்தனிடத்திட
ஆட்டவாக்கொடுக்க தடிமைக்காரனை ஆண்டை

சரணங்கள்

ஆசைக்கயிற்றினிலாடிவரும்பசு
பாசமறுத்தவராக் கடுமைக்காரன் — ஆண்டைக்

தில்லைவெளிகலந்தெல்லைக்கண்டேறி
தேறித்தெளிந்தவர் கடுமைக்காரன் — ஆண்டைக்

சீதப்பிறையணிந்தம்பலத்தாடிய
பாதம்பணிந்தவராக் கடுமைக்காரன் — ஆண்டைக்

வசனம்

தன்னையடிமையாகக்கொண்ட வேதியர் சொற்கேளாதவரல்ல அப்படியிருந்தும், பத்தி பண்ணவேணுமென்று பத்திநெறியைச் சொல்லிக் காட்டினார்

விருத்தம்

தவம்பெறுமுனிவர்மெச்சுஞ் சரித்திரங்கொண்டநந்தன்
பவமயக்கறுக்கவேண்டிப் பகர்ந்திடுஞ்சிவவாக்கியத்தை
அவகுணங்கொண்டபேயர் அறிந்திடப்போமோவெல்லாஞ்
சிவன்செயலாகுமமாற செயலதொன்றில்லையென்றார்

வசனம்

திருநாளைப்போவார் அனேகவிதஞ்சொல்லப் புலையர் கேளாமலிருந்ததினாலே சிவன்செயலென்று நாளைப்போவார் சும்மா யிருந்தார். அந்தச்சேரியில் புலையர்கூட்டங்கூடி மூத்தோனாலே நந்தனாருக்குப் புத்திசொல்லவேணுமென்றெண்ணி அந்தச் சேரியிலே வெகுநாளாகயிருக்கின்ற ஓர்புலையர் வயதுமிகுந்து உடல்தளர்ந்து பல்லுகளுதிர்ந்து தோலுகள் சுருங்கி நரம்பு தெரிந்து முதுகுசரிந்து முழுதும்வளைந்து அங்கம் சோர்ந்துபடர்ந்து நரையுமிகுந்து அதனைச் சொரிந்து அந்நீர்வடிந்து அவ்வுடல்நடுங்கி இவ்விதமிருக்கும் பெரியகிழவனுரையனுப்பக் கோலூன்றி கூனிக்குறுகி கோணலாய் நடந்துவந்து நந்தனைப்பார்த்து கட்டியணைத்து தலைநிமிர்ந்து கண்ணீர் சொரிந்து மார்பிலறைந்து மனங்கனிந்து காதல்மிகுந்து ஒன்றுந் தெரியாதவரென்று நினைந்துபரிந்து ஞாயமறிந்து சொல்லுவான்

இராகம்—பியாகு—ஆதிதாளம்

பல்லவி

ஞாயந்தானோ நீ சொல்லுமோ—ஓய்—நந்தனாரே
சும்மாதிருக்கக்கூடுமோ

சரணங்கள்

சேரியிலில்லா வழக்கம்-நீர்
செய்துகொண்டுவந்த பழக்கம்-இந்த
ஊரிலெங்குமந்த முழக்கம்-வெகு
உறுதியாச்சுது வொழுக்கம்-இது ஞாய

சிதம்பரமென்கிற பேச்சு-நாங்கள்
செய்திடுங்காரியம் போச்சு-அது
மதம்பிடித்ததுபோ லாச்சு-இந்த
மண்டலப்பறையருக் கேச்சு-இது ஞாய

பறையருக்கேது தைப் பூசம்-அதைப்
பார்க்கவேயுனக்கு விஸ்வாசம்-சிறு
பயல்களுக்கேயுப தேசம்-நீ
பண்ணிவைத்ததெல்லாம் மோசம் இது ஞாய

வசனம்

சேரியில் பெரியகிழவனானபடியால் சாதி வழக்கங்களெல்லாம் அறிந்தவனாதலால் நந்தனுக்கு இன்னமுஞ்சொல்லுகிறான்

சிந்து

பாப்பாரச்சாதியுண்டே - என்ன - பாடுபடு முழக்காடுமங்கே, நமக்குந் திருநாளோ-அந்த-ஞாயமுண்டோ தென்னமாயமிது, வெண்றேத்தடைசெய்தான்-சிவன் - வேடிக்கைதானென்று நாடிக்கொண்டே, அறியாதுபோயிருந்தார்

பெரிய கிழவன் சொல்லிய

விருத்தம்

கழனியைத்தெய்வமெனச்சுற்றிவந்து தலைவணங்கிச்சாங்குலித்து
உழுதுபரம்படித்துவிரைதெளித்துமுளைகொள்ளநீரோட்டவிட்டுப்
பழுதறவேநட்டதனைக்களைபிடுங்கிமடைதிறந்துநீர்பாயவிட்டுச்
செழுத்திடவேபொங்கலிட்டுக்காத்தவராயனைவேண்டுஞ்செய்கைதானே.

இராகம்-நாதநாமக்கிரியை-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சுவாமிதெரிசனம்நமக்குண்டோ-புலைச்
சாதியன்றோவந்தநீயறியாமல்

அநுபல்லவி

பூமிதெரிசனம்போதும்போதும் வெகு
புண்ணியமேசோறுபோடுமின்ன மொரு சுவாமி

சரணங்கள்

நாத்துநரம்புகளைச்சுமப்பதும உழுவதும
நஞ்சையுலைச்சுற்றி வருவதும-வளம்பெற
பாத்திகள்கட்டி விரைதெளிப்பதும்பறிப்பதும
பாயமடையைத்திறந்திடுவது மன்றியில் சுவாமி

சேரியிடையிற்குடியிருப்பதும பதறுகள்
சிதறத்தூற்றிநெல்லளப்பதும பார்ப்பதும
ஊரைவளைந்து தழைக்கட்டிப்பதும் மதுக்குட
முண்டுகளித்துநாமுறங்குவ தன்றியில சுவாமி

ஆண்டைமார்களிடம்பணிவிடைசெய்வதும
அருகிலநின்றுகளைவிடுவதும நடுவதும
தாண்டி நடந்துநெடுஞ்சோலைபிடிப்பதுமளப்பதும
தனித்துச்சுடலைதினங்காப்பது மன்றியில சுவாமி

விருத்தம

சாதியின்முறைமைகாட்டித் தடைபட்டபோதுமென்றார்
வேதமாமுனிவராலும் விளம்புங்கண்டாரில்லைப்
பேதையாம்புலையருக்குப் பேரின்பநிஷ்டையேதென
முதலாலென்செய்வோமென் றம்பலத்தருகவாரே

வசனம

பெரியகிழவனைப்பார்த்து நந்தனார் சொல்லுகின்றார

இராகம்-தெண்டகம்-ஆதிதாளம

சிதம்பரதெரிசனங்காணுவிடில் நித்யஜெனமமதுசபல மாமோ
ஜெனனமரணசமுசாரம்பெருகவேசெய்தவினைகள் போமோ

கண்ணுங்கருத்துந்திருக்கசசிவனைக்காணாமல்காலங்கழிக்க லாமோ
காலபாசமதனருகில்வாராமலகன்றுய்ந்து போமோ

இப்படியேபோனுமிருப்போமென்றெண்ணியிருக்க லாமோ
இருதயமறிந்திடசெய்திடுங்கன்மங்கள் இகழ்ந்துபிரிந்து போமோ

பின்னுமுன்னுமறியாதமூடர்கள்புத்திகேட்க லாமோ
புலையரவரடியிலிருக்கினுமெய்த்திடும்புண்ணியங்கள் போமோ

பரமசிவனைக்கொண்டாடவேணுமென்றுபரிந்துபாவி பார்த்தேன்
பரப்பருசெய்யலாக்குப்பலியாது அந்தில்பாடுபட்டுப் பார்த்தேன்

வசனம.

சேரியிலுள்ள புலையர்களை கூட்டங்கூடி அனுப்பிவைத்த பெரியகிழவனைப்பார்த்து நந்தனார் சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-தெண்டகம்-ஆதிதாளம்.

மீசைநரைத்துபபோச்சே கிழவா ஆசைநரைக்கலாச்சோ
பாசம்வருகலாச்சே கிழவா பாவமவிலகிபபோச்சோ
கூனுகுறுகிப்போச்சே கிழவா கோபம்விலகிபபோச்சோ
அங்கமதளர்ந்துபோச்சே கிழவா ஆங்காரமுமபோச்சோ
சேரியைமறநதாயே கிழவா சிதமபரமமறநதாயோ
மானிடசென்மமடா கிழவா மாண்டாலவருமோடா
அம்பலத்தரசனடா கிழவா ஆளுநதெய்வமடா
திருவடிபணியாயோ கிழவா தேடிநதெளியாயோ

வசனம.

நந்தனார், இவ்விதஞ்சொலலி சிவகாமவல்லிபாகனை நினைநது நீறள்ளி பெரியகிழவன் முகததிலே தடவி வாயிலேபோட்டுக் கடடியணைநது காதிலே சிவமநதிர முபதேசிததார உபதேசமான உடனே பெரியகிழவன் சிததநதெளிந்து சிவமாய்நிறைநது உறறுணர்நது ஒருவனாயிருந்து அததனடியா ரருளிதுவென்று பத்திமிகுநது பரவசங்கொண்டு பேசததெரியாமற்பேசுவான், நான். இன்றைககுத்தான் பெரியகிழவனானேன் நநதா னெனதுபந்தநதீர்க்கவநதாய் முத்திதநதாயென்று சுத்திவலம்வநது அடிபணிநதுவிடைபெறறுக்கண்டேனென்கலிதீர்ந்தேனானநதங்கொண்டேன் குறைதீரநதேன்அமிர்தமுண்டேன் பசிதீரநதேன் பிறவிவென்றேன் வீடு நின்றேனென்று பேசிக்கொண்டு பெரியகிழவனா நநதனாரா லுபதேசம்பெறறு வருகின்றார.

இராகம்-சங்கராபரணம-ரூபகதாளம்

பல்லவி.

பெரியகிழவன்வருகிறான் பேரானந்தக்கடலாடி பெரி
பரவியமாயையிலிருந்து பார்முதல்பூதங்களைந்து
பெரியவரென்றுணர்நது பேரின்பலாபததையடைந்து பெரி
படிபுகழ்நந்தனார்மகிழ்நது பரமசிவத்தைபகதிபுரிந்து
கொடியவன்பாவங்கள்தீர்நது கூனிககுறுகிநடந்து பெரி
நந்தனார்சொன்னதறிந்து நானென்றுரையுமிழநது
பநதமயக்கந்தெளிநதுப் பரவெளியாகநினைநது பெரி

வசனம்.

புலையர்களெல்லாங் கூட்டங்கூடி நந்தனாருக்குச் சிதம்பரப்பிததந்தெளிய புத்திசொல்லியனுப்பிய பெரியகிழவன் நந்தனா [illegible]

கொண்டு அவருடைய மகிமையெல்லாம் புலையர்களிடத்திற் சொல்லிக்கொண்டாடுவான்

பெரியகடுக்கா.

திருநாளைப்போவாரிந்தச்சேரிக்குமூருக்கும்
யாருக்கும்பெரியவன் திருநாளைப்போவார்
ஒருதரமாகிலுஞ் சிவசிதம்பரமென்று
உரைத்திடரெனறிவ்வுண்மைகூறிய திருநாளைப்

அடாதுசெய்தால் படாதுபடுவீர் விடாதுபாவந் தொடாதே அவன்பேரிடாதே தூறுபடாதே கையிடிபடாதே வெம்பகை யிடாதே அப்பா திடாங்கன் கோபப்படாது பட்டாவிடாது சலம்படாதவன் பயப்படாதவன் இடங்கொடாதவன் அடங்கிடாதவன நிலைவிடாதவன் மறுபடாதவன மனம்விடாதவன் அடங்கிடாதவன் விடையவலைபபடான் மாயைக் ககபபடான் சிவனை யிடைவிடான் கழனிகளை நாடான் கலபபைகளைத் தொடான் நமதுவழிபபடான் போலிகிடாரி எல்லைபபிடாரி வெல்லப்படாது சொலலபபடாது கல்லைப்படாது தள்ளப்படாது யாரையும்விடாது துன்பந்தொடாது வழியைத்தேடாது இருவினைப்படாது சென்மங்கெடாது தெய்வங்கெடாது அவன் கைவிடாதுவேறுபடாது ஆசைபபடாமல் அருளைகொடாது பங்கப்படாத தஙககஙகடாரம் பொஙகபபடாதவன் இணையிலலாத புண்ணியதடாகஞ் செய்தவன்மடாதிபதி பிடிபடாத சிங்கம அளவுபடாதமகிமைவிடாதபெரியவனடா தெரிசனபபடாத சந்நிதிவிடாத நந்தியசைநததேனடா அரனவிலகடா வென்றசொலலடா அவனைபபணியடா தூளையணியடா அறிநதுபோற்றடா கையெடுததததடா மலரைத தூற்றடா மனதைதத தேற்றடா பிறவிமாற்றடா ஆனநதக்கூத்தடா சொன்னேன் திருநாளைப் போவாரிந்தசேரிக்கி மூருககும்யாருக்குமபெரியவன்.

வசனம்.

இபபடிபெரியகிழவன்சொலலககேட்டு, நந்தனாராலே கெடுக்கபபட்ட பதினறுபோகளுக்குள்ளே நீயும பனிரண்டாமபேராயிருக்கததலைப்பட்டு சிவசிவாவென்றுசொல்லிச சேரியைக்கெடுககத தலைபபட்டோகளே கிழவாவென்று மிகவுந்துன்பமடைந்து புலையர் ஒருவர்க்கொருவர் சொல்லித் துயரப்படுகின்றார்கள்

இராகம்-புன்னாகவராளி-சாப்புதாளம்.

பலலவி.

நாமெனனசெயவோம புலையரே-இநதப்
பூமியிலில்லாதபுதுமையைககணடோம் நாம

சரணங்கள்

நந்தனொருவனுமேலையிப்படி — யாசகு
நன்மையுந்துன்மையுமில்லாமற — போசகு
சந்திக்குச்சந்திக்கூத்தாட — லாசகு
சாமியுமில்லாமலெங்கயோ — போசகு நாம

கண்ணாற்கறகண்டவ்வாறதைகேட — பாரோ
காதிறபட்டாலதைக்கருத்துடகொள் — வாரோ
மன்னா சாமிக்குப்பூசைபோட — டாரோ
மாரியாத்தாளங்கேமறைந்திருக்கி — றுரோ நாம

சேரிக்குள்பதினொருபோகளுங் — கெட்டார
செய்யுந்தொழிலமுறைபார்வையும் — விட்டார
ஊருக்குட்பெரியகிழவனுட — பட்டார
உண்மையறியாமறசித்தம்பரந — தொட்டார நாம

வசனம்

சேரியிலதுன்பமடைந்த புலையாகளைப்பார்த்து உங்கள் தெய்வ த்துக்கு வழக்கம்போலே பூசைபோட்டு பலியிட்டு வேண்டினால சேரிக்கு நல்லகாலம் பிறக்குமென்று பெரியகிழவனாசொல்ல, புலையா கள பூசைபோடுந தெய்வங்களாவன

கடுக்கா

வீரன் இருளன காட்டேரி வெரியன நொண்டி சாமுண்டி சு றித்துண்டி நல்லண்ணன் தொட்டியசின்னுன் பெத்தண்ணன மா றுமுனியன்சங்கிலியும மாடனகருப்பன பாவாடை மூறிக்காத்தான குறியிரிசி மோகினிசத்த கன்னியையும சேரிமனுரன் மினனடியா ன சிறுக்காட்டுடையன பனைமரத்தான மாரியாண்டிவழிமறுத்தான் மலையனசாத்தான் பக்கிரியும எரியனுருசிலம்பாயி இடையனநல்லா ன் ஊமையொடு வீறுங்கலலன பெத்தாசசி வீட்டுதெய்வமுதலான.

இதுகளைத தெய்வமென்று வணங்கிக்கொண்டாட எனங்கோ ழி ஆடுகளுடனே மதுக்குடம வைத்து பள்ளயம்போட்டு பமணை படித்து வருந்தச சன்னதம வருகுமென்னே, சேரிக்கு நல்லகா மை பிறக்கும சிதப்பாப்பித்து நந்தனுருக்குத் தெளிந்துவிடுமென்று பேர்பெருக வாழ்வீரென்றும பெரியகிழவன் சொன்னுரே அப்பய பெ கிழவன சொல்லை நமபிக்கை கொண்டு புலையாகளெல்லாரு

பந்தலிட்டு பளையம்போட்டு கொம்பு தம்பட்டமுழங்கி முப்பூசை யிட்டு வேண்டுவார்கள்

வருந்திக்கொண்டாடும்-அகவல்

புலையர் - எல்லைப்பிடாரியே எதிராகவந்துளம
கொள்ளையுனகாலலாய்கொள்ளடி யென்றார்

நந்தனா - சொல்லினுமடங்கா துசோதிபரமானந்தத்
தில்லைநாயகரைத்தேவ ரறியாரே

புலையர் - முண்டாசுகட்டிவரும்நொண்டிவீரப்பனைக
கொண்டாடிப்பூசைகளைககொள்வீ ரென்றா

நந்தனா - அண்டங்கள்பதினாலுகைகப்பாலும்பபாலும
நின்றாகுருமுண்டாசுநிலையாது யென்றார்

புலையா - கச்சையரிவாளைத்த கறுப்பண்ணசாமியை
இச்சையுடனவேண்டும் எனறெயவ மென்றார்

நந்தனா - பசிலைபிடுங்கிப்பாத்திலசாறறினல
இச்சையானதுமீயுமெனதெய்வ மென்றார்

புலையர் - நேயமறிகோழியுநிணமூனறுசாவலும
தீயகளுமவைத்துத்தெரிசித்து நின்றார்

நந்தனர் - வாயாலேசிவமென்றுவருந்திநலெப்போதும
தாயாரைப்போலவேதழுவிவரு மென்றா

புலையர் - பித்துப்பிடித்திருக்குமபேயனுமநந்தனுக்கு
சித்தந்தெளிந்திடசசெய்குவீ ரென்றா

நந்தனா - பத்திவெள்ளமபெருகிப்பாயநதாலுஞசேரியில்
நந்தையுநினுசனுசாதிநாட்டு என்றார்

வசனம்

இவவகைப் பூசைபோட்டுத தெய்வங்களைக கொண்டாடும் புலையாகளைபபாாத்து நந்தனர் சொல்லுகினறா

இராகம்-தோடி-ஆதிதாளம

பலலவி

பததிசெயகுவீரே-நமேசனைப்-பத்திசெய்குவீரே

அநுபலலவி

அத்திமுகனைபபெறற உத்தமனைவிட
நித்தியதேவனெவாகளுமிலலையென்று

சரணங்கள

[illegible]

ஏமாறுமற்சொல்லியின் புறுதலையின்று
எவர்களுமறியவேயிப்புவிதனில்நின்று பத்தி
ஆகமமிருபத்தெட்டாதிபுராணமும்
அயன்கீதைமுதலானஅனந்தஸ்மிருதிகளும்
பாகமாகியபிரமமபரமனொருவனென்று
பண்புடனுரைத்திடும்பான்மையதால்நின்று பத்தி
கௌதமர்முதலானயிருடிகளனைவரும்
கேசவன்தொழுமடந்தங்கெதியெனறனுதினமும்
புவனத்திலபோற்றியேயேத்தினதாலிவர்
புகழுமபுண்ணியபாதமபொருந்தினரெனபதால பத்தி
அரியயனிந்திரன்முதலானதேவரும்
அரனடிதன்னையேயனபாயபூசித்ததால
பரிவுடனவர்செலவமபழுதுவராமலே
பாலித்தார்சிவனென்றுபத்தர்சொலவதினாலே பத்தி
வியாசமுனிவருமஅவரடியார்களும
விஷ்ணுபரமெனறுவிளமபினதாலமுனனம
கயாகாசிகங்கைக்கரையிற்கையிழந்தும
கலலாய்த்தாணேயவாசமைந்தினாலேயும பத்தி
தில்லையமபலத்தினிலதிருநடனமாடும
தேவாதிதேவனைதினமபணிந்தேத்தியே
அல்லலசமசாரககடலிலழுந்தாமல
ஆனந்தக்கூத்துகளாடிகொண்டுநீங்கள் பத்தி

விருத்தம்

இத்தனைநாட்பரமசிவன்றிருமகிமை யிரவுபகலெடுத்துசசொன்னேன், பத்திபுரியெக்கனுகக்கேயருள்புரிந்தவையனபதம பணிவீரென்றேன், அத்தனையுமிழந்திடவே மனவெறுப்பா யெந்தனையு மவமானித்தீர், புத்திசொல்லவே னென்றவைகள முழுந்தானிட்டபடி கொண்டு புணைந்திட்டாரே

வசனம்

நந்தனார் மகா பலசாலியானபடியால், புலையர்களைச சிட்சித்து சிவநாமத்தைச சொல்லச்சொல்லுவார்

தண்டகம்

தத்திப்புலிபோலேதாண்டிக் குதிப்பார்
முத்தரிடுவதுபோலேமுகத்தைக் கடிப்பார்

வார்கொண்டுகட்டிவளைத்துப் பிடிப்பார்
தூக்கலெடுத்துத்தடைக்குள் ளெறிப்பார்
பலராற்சுரண்டியேபரம்படித் திழுப்பார்
கல்லாலெறிந்துமவர்காயப் படுத்துவார்
குட்டிப்புறத்தள்ளியேகோபித் துதைப்பார்
செப்பியசிவனைநீர்சேவிப்பீ ரென்று

வசனம்

இப்படிசிட்சித்தபின்பு, புலையர்களெல்லோரும் நந்தனாரடிக்குப் பயந்து பத்திசெய்யத் தொடங்கினார்கள்

கடுக்கா

அரகரசிவஅம்பல வாணா
தில்லையம்பலதேசிக நாதா
புரமூன்றெரித்தபொன்னம்பல வாணா
கரியுரிபோர்த்தகருணா கரனே
அனுதினமன்றுளாடிய பாதா
பிழைபொறுத்தாளும்புண்ணிய மூர்த்தி

வசனம்

மூடப்புலையர்களுக்குப் புத்திவருமாவென்று நந்தனாரிப்படிச் சொல்ல யாவரும் தொழுதார்கள்

இராகம்-யதுகுலகாம்போதி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

பத்திகள்செய்தாரே-பரசிவ-பத்திகள் செய்தாரே.

சரணங்கள்

பத்திகள்செய்தார் நற்றவம்புரிநந்தன
சித்தமகிழ்ந்திட வத்தனைபோகளும் பத்திகள்

எடுப்பான சிவகதைபடிப்பான் தடியொன்று
பிடிப்பான்காலுக்கு அடிப்பானென்றே பத்திகள்

கல்லாதவனிங்கே செல்லாதவனன்றி
யில்லாதவன்வெகு பொல்லாதவனென்றே பத்திகள்

வசனம்

அந்தச்சேரியிலே புலையர்கள் பத்திசெய்ததால், சேரி சிவலோகம்போலவிளங்கியது சிலநாளுக்குப்பின்பு புலையர்களெல்லாங்கூடி நந்தனாரைப்பணிந்து நல்ல வார்த்தை சொல்லி நாங்களெல்லோரும் நாளொன்றுக்கு மூன்று விசை சிவனே யென்று சொல்லுகிறோம்

மற்றவேளையில் எங்கள் பண்ணைத்தொழிலை செய்வோமென்று கேட்க நந்தனார் நல்லது அப்படியே தப்பாமல் செய்யுங்களென்று நந்தனார் சொல்லிவிட்டுச் சேரிபெரியகிழவனுடன் திருப்புன்கூருக்குப் போய்வந்த புலையர்களைப்பார்த்து நந்தனார் சொல்லுவார்

எண்சீரடியாசிரியவிருத்தம்

கொள்ளையெனும்பிறவிவிரைமுளைவீசாமற்
குடிமாறிப்போவதற்கோர்வகையைக்கேட்க
கள்ளமனக்குரங்குதனைவிடையமாச்சு
கட்டியிருந்தாலிருந்தவிருந்திபோச்சு
உள்ளங்கைக்குள்ளிருக்குங்கனியைப்போல
வுருவில்லாதானமாவேரறுத்துவாழ்வீர்
எள்ளளவும்பிசகில்லையென்றஞானம்
ஏற்றுவார்மும்மலத்தைத்தூற்றுவாரே

இராகம்-எதுகுலகாம்போதி-ரூபகதாளம்

பல்லவி

பார்த்துப்பிழையுங்கள்-நீங்கள்-பார்த்துப்பிழையுங்கள்

சரணங்கள்

பார்த்துப்பிழையிந்தச்சோற்றுத்துருத்தியை
ஏத்தித்தொழவேண்டாமகாத்துப்போகுமுன்னே (பார்த்து)
ஆத்துமத்திருடுங்கூத்தனிடமாய்ச்
சூத்திரத்தையிந்தக்ஷேத்திரத்துள்ளாடி (பார்த்து)
வீற்றிருப்பீர்காலங்காத்திருப்பான்சிவ
சாத்திரத்தைஞானநேத்திரத்தாலுற்று (பார்த்து)
மூலக்கனலதாண்டிமேலக்கரைவந்து
பாலைக்குடியிந்ததாலுக்குள்வாராமல் (பார்த்து)
பாலகிருஷ்ணன்றொழுங்கோலப்பதங்களை
மேலுக்குமேல்நாடிசாலக்கலியற (பார்த்து)

இராகம்-யமுனாகல்யாணி-அல்லது-சாரங்கா-ரூபகதாளம்

பல்லவி.

தில்லைச்சிதம்பர மென்று-ஒரு
தரஞ்சொன்னாலபரகதி யுண்டுண்டு

அநுபல்லவி

நல்லச்சுருதிமுடி கண்டு-சபா
நாதன்றிருத்தாளைச்சிந்தையிற் கொண்டு (தில்லை)

சரணங்கள்

வேரில்லாமலொருவிருட்சமொன் றிருக்கு
விளையும்வினைகளெல்லாஞ்செய்யுந் திருககு
பேரில்லாமல்ஞானததீகொண்டு கருககு
பேரின்பவாணரைப்பிசகாமல் நெருக்கு (தில்)

தேசமபுகழுநதில்லைக்கோவில வளைநது
திததிக்குஞ்சிவபஞசாட்சரம புரிநது
ஆசையுடனேயாததசாமதநதி லிருநது
அங்கம்புளகிதமாயடி ககடி பணிநது (தில்)

மாயன்கோபாலகிருஷணனை தினந தேடி
வருநதுஞ்செந்தாமரைமலரடி நாடித
தாயைப்பிரிந்திளங்கனறுபோல கூடித
தனித்திருநது தாளமபோட்டுக்கொண் டாடி (தில)

இராகம்-கௌளிபநது-ஆதிதாளம

பலலவி

நமக்கினிபயமேது-தில்லை-நடராஜனிருக்குமபோது

அநுபல்லவி

மார்க்கண்டருக்காகமறலியையுதைததிட்ட
மான்மழுவேநதுமமகாதேவனிருக்க நமக்கினி

சரணங்கள

இமமைமறுமைமுதலியாவுக்குமபரமான
சினமயானநதரூபசிவபெருமானிருகக நமக்கினி
அரியயனமரருமஆலகண்டஞசமுன்
பரிவுடன்வரககாததபரமசிவனிருகக நமக்கினி
திருவிக்கிரமனாய்வருமதிண்மாயன்மமதையை
விரிவுகங்காளஞ்கிவிலகரும்பரனிருக்க நமக்கினி
ஆதிசேடனுமானுமலரோன்மிலகருமியும்
காதலாய்ததவஞ்செயக்களிததபரனிருக்க நமக்கினி
இரணியனுல்வெறிகொண்டநரசிமமனை
தரணியிலரக்ஷித்தசஙகரனிருகக நமக்கினி

இராகம்-தோடி-ஆதிதாளம

பலலவி.

சங்கரனைத்துதிததாடு-இனி-ஏனமையில்லையெனறுபாடு

அநுபல்லவி

பொங்கரவணிந்திடும் பொன்னம்பலவனை
புந்தியில்நினைவாகப் போற்றுவாய்சிவனை (சங்கர)

சரணங்கள்.

பாரினிற்பெண்கள்மேற கருத்து-போயப்
பற்றவொட்டாமலே திருத்து
பேரின்பஞானத்தை வருத்து-சுகப்
பெருவெளிநீநெஞ்சி லிருத்து (சங்கர)

நீர்மேற்குமிழியிக காயம்-என்றும்
நிலையில்லாவாழ்வித மாயம்
பேரானமாலயன் நேயம்-பெறப
பேசுவரீதேயு பாயம் (சங்கர)

மனிதசெனனத்தில தேடு-நல்ல
மாதவத்தோர்களைக் கூடு
தனிவெளியாமொரு வீடு-தன்னைத்
தத்துவத்தாலகண்டு நாடு (சங்கர)

வசனம்

இப்படிச்சொல்லிய நந்தனைநோக்கி மற்றபபுலையாகள் சொல்லுவாரகள்.

இராகம்-சவாயி-தண்டகம்-சாபபுதாளம

அவர்கள் - புண்ணியவிந்தப்பிறவுப்பிணிக்குமருந்
துண்ணுமலிருப்பதுஉண்மையே நந்தா

நந்தனர் - கண்ணிலேபார்த்திடில்காட்டி மறைந்திடும்
மண்ணுலைப்பூமிகளமாயமே மைந்தா

அவர்கள் - இருப்பதுபொயயென்றிராததுமெய்யென்று
இருந்திடிப்பேசியவகையென்னடா நந்தா

நந்தனா - உருததெரியுதுநாமரூபமல்லவோ
கருத்திலிருத்திக்கொண்டாலகாணலா மைந்தா

அவர்கள் - விஸ்தாரமாமிந்தபிண்டமானமெத்தை
பத்திகொண்டிருந்துபகாந்திடும நந்தா

நந்தனா - வித்துக்குளவிருட்சமடக்கியவாறுபோல்
சத்துக்குள்ளண்டசராசர மைந்தா

அவாகள - புத்திக்குளெட்டாதபோதத்தைநாமுண்டு
முத்திபெறுமவழிமொழியுமே நந்தா

நந்தனர் - அந்தனிருக்குமிடமன்னமயாதிகள்
பந்துதவிலலாபரவெளி மைந்தா

அவர்கள் - தத்துவங்கள் தொண்ணூற்றாறுங்கடந்திடும்
வஸ்துவைநாமென்னுமவகையேது நந்தா

நந்தனா - நித்திரையொழித்தபின் நினைவுடனேகூடி
உத்தரம்பேசியதுண்மையே மைந்தா

அவர்கள் - பித்தனைவேறொருபேயபிடித்தாறபோலுன
சித்தவிகாரஙகளதெளியுமோ நந்தா

நந்தனர் - பத்திவிலைவிசிபபாாததிடுமவேளையில்
தத்திககுதித்திடுநதாணடவம மைந்தா

அவாகள் - சீலமுள்ளநல்லசேதிசொன்னாயுநதன்
காலுககுககுமபிடககண்டோமே நந்தா

நந்தனா - பாலுக்குச்சககரைபலிததது்போலுங்க
ளாலேயன்றோவீடுநாடாது மைந்தா

அவாகள் - தூலசசரீரத்தைசசுமநதுபிளளைபபூச்சி
போலேயானோநந்தன்புண்ணியம நந்தா

நந்தனா - பாலகிருஷணனதொழுமபரமசிவனரு
ளாலேபொஙகிவருமானநதம் மைந்தா

எண்சீரடியாசிரியவிருத்தம்

ஓஙகாரமென்றுசொல்லுமுமரலைபபேட்
டுறுதியெனுமிருபபுலககைககையிலேந்தி
வாஙகாரமென்றசட்டுவாகையிட்டு
வடிககடியேகணணியத்தைபபுடைத்தெடுத்து
நீஙகாதசிவயோகநிஷ்டைகொண்டு
நிாமலமதானவருணசுறறிவநது
பாஙகானநநதனிருதாளைபபோறறிப்
பணிந்திட்டார் திருநீறறையணிநதிட்டாரே

வசனம்

அவாகள் நநதனைவிட்டுநீங்கி தனித்திருகக மனமவராமல் சொல்லுவார்கள

விருத்தம்

தில்லையில்போகவேணடாந திருமபிவநதாலுமமைச
செல்லாதுபண்ணைப்பாாபபான் சினங்கொண்டபடியாமபிநது
எலலையிலிருந்துதானே யீசனாதிருநாமததைச
சொலலியநாளாமவீட டிற சேருவோமவாரென ாரா

வசனம்

அனல்கண்ட மெழுகதுபோலுருகிப பத்திவெள்ளம் பெருகிச் சொல்லியபோகளை நந்தனார் காமாலிங்கனம்பண்ணி கண்ணீர்சலம் பெருகச்சொல்லுவார்

லாவணி-ஆதிதாளம்

தில்லைவெளியிலேகலந்துக்கொண்டாலவர் திரும்பியும்வருவாரோ
எல்லைகண்டபேரினிபிறவாரென் றியம்புவதறியாரோ
பெண்டுபிள்ளைகள் வெறுங்கூட்டம்துபேய்ச்சுரைக்காய்த்தோட்டம்
கண்டுகொள்வார்பெரியோரறிவிலகனக்சபையினாட்டம்
திருவாதிரையில்தெரிசனங்காணத்தேடித்திரியாரோ
அரிதாகியவிந்தமானிடங்கிடைத்தாலானந்தமடையாரோ
குஞ்சிதபாதத்தைக்கண்டாலொழியகுறையதுநீங்காதே
சஞ்சிதககுமராதிகளுடாடியசடலமுநதாங்காதே
சேரியிடையிலேகுடியிருந்தாலிந்தச்செனமமுந்தொலையாதே
சிதம்பரம்போவேன்பதம்பெறுவேனதடைசெய்வதுமறியாரே
இரவும்பகலுமொழியாககவலையிருப்பதுசுகமோடா
இன்பம்பெருகும்பரமானந்தவெள்ளமிழுந்துநீபோடா

வசனம்.

சிதம்பரம் போவேன நீங்களிங்கே இருங்களென்று நந்தனார் சொல்லுவார்

இராகம்-செஞ்சுருட்டி-ஆதிதாளம்

பல்லவி

சிந்தனைசெய்துகொண் டிருந்தாலுங்களுக்கு
கெந்தவித்முங்கரை யேறலாம்சிவ (சிந்தனை)

அந்தணமுனிவரு மிந்திராமரும்
வந்துபணியும்வா விந்தைபொற்பாதத்தை (சிந்தனை)

மாமனைவதைத்தவன் காமனையெரித்தவன
மானமழுதரித்தவன தாமரைப்பாதத்தை (சிந்தனை)

தம்புருவணிந்திடுந் தும்புருநாரத
ருமபணியும்பொன் னம்பலவாணனை (சிந்தனை)

வெம்பியதும்பிக கருளியபாலகிருஷ்
ணன்பணியுந் திருவம்பலநாதனை (சிந்தனை)

இராகம்-பூரிகல்யாணி-அல்லது சாமாராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

தில்லைத்தலமென்று சொல்லத்தொடங்கினு
மில்லைப்பிறவிபினியும்பாவமும்

அநுபல்லவி.

சொல்லத்தகுமிதுவே சிவலோகம
எள்ளத்தனையறஞ் செய்யிலமோகந (தில்லை)

சரணங்கள்

ஆகமவேதபுராணங்கள சாத்திர
மருந்தவமபுரிவா றருவருளிய பாத்திர
மாலயமாயிரத்தெட்டினி நேத்திர
மானந்தத்தாண்டவமாடிய க்ஷேத்திர (தில்லை)

கணத்திலாடுமணிமாதி சித்தியுங்
கசனத்திலாருமவிண்ணுடாகள வெற்றியு
மணையிலலாத்குருசாஸதிர பத்தியு
மிகத்திறமுனேவருளுசிவபத முத்தியும (தில்லை)

பரமரகசியமொன்று பாாக்கலாம
பாலகிருஷ்ணனகவிபாடிக கேட்கலாம்
கருமவினைகளடங்காமற போககலாம
கசடர்கட்குமுத்தியுமுண டாககலாம (தில்லை)

வசனம

நந்தனார் ஞான உபதேசஞ்சொலலககேட்டு, முன்னே நந்தனுருடன் திருப்புன்கூரிற்போய் சிவதெரிசனஞ்செய்து வந்தவர்களாகி அறவன், தொந்தி, ஆனையேறி, முத்துமாரி, கழனிகாத்தான், பாச்சலூரான், ஆண்டிசேவகன், சொறியன், வெறியன், காணியான், எல்லைசசுற்றியென்கிற பெரியகிழவன், இந்த ஆறிருபேர்களு மானந்தமடைந்து அவரவாகள் நிஷ்டையிலிருககத் தொடங்கி னின்றார்கள் மற்றபுலையர்கள் கூட்டங்கூடி நந்தனா நம்மை நாளொன்றுக்குமூன்றுதரஞ் சிவநாமத்தைச் சொலலச் சொனன குற்றத்தைபபாராட்டி நந்தனை யடிமைகொண்ட அந்தணனிடத்தில சொல்லுவார்கள்.

விருத்தம்.

இரவுபகல பரமசிவனிணையடியே தொழுதிருக்கு மின்பங்கூறிக, கரைபுரளுங்கடலதுபோற சிவத்தினிடைக கருத்துணரக் கண்டெலலோரும, பரவிவரும்புலையாகளும் பண்புறவேநெறிகாட்டிப பகரககேளீா, அரியதொருநந்தனிவ னடிமைபுரியந்தணர்பா லறிக்கை செய்வாா.

நொண்டிச்சிந்து-இராகம்-பைரவி-ஆதிதாளம்.

ஐயே வொருசேதிகேளும் - உங்கள - அடிமைக்காரப் பறையனடத்தையெல்லாம, வரவரக்கெட்டுபோச்சு - சேரியில் - வழக்க

யில்லாதபடிபழக்கமிட்டான், குடியிருக்கமாட்டோம் - எப்போதும் கூக்குரல்போடுகிறு னுக்கமறநதே, இருப்பானொருவேளை-கொள்ளாத - ஏககமடைநதவன்போல் நாககைவளைததுச, சிரிபபானொருவேளை - திலலைச - சிதமபரமெனறுசொல்லிமதமபிடிதநதே, அழைபபானொருவேளை-எங்களையும-அணணைவாவெனறுசொல்லி கிண்ணாரஙகொட்டி, குதிபபானொருவேளை-திககுமுக்கல - கொண்டவன்போலெதையோ கண்டவன்போல, களிபபானொருவேளை-மரம்போலே-கையசைக்கலகாலசைக்கலமெய்யசைக்கனும, இருககாதொருவேளை தாளமபோட்-டெக்கலிகொட்டியே குதிசிகுட்புகுநது, பேசானொருவேளை-கண்டதெல்லாம - பிரட்டெனறுசொலலுவான் முரட்டுத்தனம், மன்னுறுசாமிபோலே-கிளமபி-வாயவிட்டலறுஙகுர லூரெட்டுமே, ஐயோசிவனேயென்பான் - கீழேபுரண் டழுவானியாரையுங தொழுவானே, தூண்டிமீனதுபோலே-துளளிததுளளித - துடிப்பான்பறகளைககடிபபானே, சிவனென்றமுனறுவாட்டி-நாஙகளுஞ்-செப்பவேணுமலலாவிடில் வப்பிலுதைப்பான, கோவிலிற் போவோமென்பான்-எங்களையும - கும்பிடசசொலலியிலலா வமபுபண்ணுவான், சுற்றிவரசசொல்லியடிபபான்-சிவன்பேரைச - சொலலடா சநநிதியில் நில்லடாவென்பான, சொலலிததுலைக்கவேணும-இல்லாவிடில்-சுக்குமாந்தடிகொண்டு நோககிவிடுவான, கொமபேறிமூககனபோல-முதுகினில-குத்துவான் புலிபோலேகததுவானே, இதுவென்னகாரணமோர் - எங்களுக்-கினமாயிருககுதுமானமல்லவோ, கறுப்பண்ணசாமிதானும்-இருளன்-காட்டேரிவீரனிவனவிட்டேரியோ, பாவாடைதுரைதானோ - ரணபததிர - காளியோவுனமததவீரனோ, பூசைகள் போட்டுப்பார்ததோம-ஒன்றிலும்-போவதிலலைகாரிய பாவதில்லையே, எங்கள் வள்ளுவரைக்கேட்டோம் - அவர - எடுததுச்சொன்னாரிதை விடுத்துசசொன்னார், மயானஉருததிரனா-பிடிதது - வாட்டுதடா இ.ப்படியாட்டுதென்றா, தெளியாதெனறுசொனனா-ஐயே - தெளியாதென்றுசொனனார்

இராகம-கன்னடபியாகு-ஆதிதாளம

பல்லவி

சேதிசொலலவநதோம-நநதனா-சேதிசொலலவந்தோம்

அநுபல்லவி

சாதிமுறைமைதெரியாதவனுமக்குத
தாதவனெனறெருமாதமாய்த்தெரிநத (சேதி)

சரணங்கள்

ஏரைபபிடித்துசசற்றே உழுவான் - மன
தேங்கித்தள்ளாடியே விழுவான் - எங்கள்

சேரியைப்பார்த்தே யழுவான்-சிவ
சிதம்பரமென்றே தொழுவானையே (சேதி)

காதது முடியைககையி லெடுப்பான்-அதை
நடதமெதரியாமலே விழிப்பான்-இதைப
பாரா திடும்போகளைப் பழிப்பான-அடே
பாவியென்றெங்களை அடிப்பானையே (சேதி)

உதட்டையசைததுமுணு முணுப்பான்-அவன்
ஊணுறககததைதுற துறப்பான்-நாங்கள்
அதட்டிப்பேசினு லடிப்பான-பொன
னமபலவாணனைப படிப்பானையே (சேதி)

இராகம்-கமாசு-ஆதிதாளம

பல்லவி

அடககியாளுமையே - இவனை - அடககியாளுமையே

அநுபல்லவி

அடககியாளுமிநதத துடுக்குக்காரனிவனை
யடிததுபபிடித்துக கண்டிததுபபடபடத்து (அடக்)

சரணங்கள்.

பொனனமபலவாணனென்றிவன் பேசி
பொழுதைபபோக்குவானசாமபலைப் பூசி
சன்னதங்கொண்டவனபோலவே வாசி
சணடைபிடிககவருவானிவன தோசி (அடக)

பலிததுதையேயொருமநதிரம போட்டான்
பழமையான இனிதங்களைக கூட்டான்
குலததைககெடுககவநதிவனொரு கோட்டான்
கோபக்காரனெஙகளை வழிபட மாட்டான் (அடக்)

குளத்தைவெட்டசசொல்லிககூலியைக் கொடுத்தான
கூட்டிககொண்டுபோய்பபயலகளைக கெடுத்தான்
களததைசசிககவே யெங்களை விடுத்தான்
காடுமண்டி வருஞ்சடலையிற படுத்தான் (அடக்)

வசனம

சேதிசொல்லவந்த புலையர்களைப்பார்த்து வேதியர்சொல்லுவார

விருததம

காலமேவந்தானிங்கே கள்ளக்கும்பிடுகள்போட்டு
பாலனைப்போலேபேசிப் பசப்பினுன்போடாவென்றேன்

வேலைசூழுலகிலந்த வீணனைப்போலேகாணேன்
சீலமாகுசிதம்பரத்தைச் சேரவேவிடைகொடேனே

வசனம

அநதணா சொன்னமொழியைப புலையாகளகேட்டு மிகவுஞ் சநதோஷஙகொண்டு சேரிவநது சோநதபின நநதனூரெபபோதும போலே அநதணனிடததில வருகிறூா.

துககடா - ஆதிதாளம

நநதனருமவநதாா - வெகு
சொநதமான தங்க - ளையரைக்காண (நந்த)

அங்கமுழுதிலுமநீறுபூசியே அரகரசிவசிவவெனறுபேசியே
சஙகையாருநதிருககைகளவீசியே சாமிசாமியெனறுதனனையேசியே
தில்லைசசிதமபரபள்ளுபாடியே தெரிசனஙகாணெனனறுவாடியே
அலலலருஞசிவலோகநதேடியே அடையவேணுமென்றிஙகேகாடி-
[யே (நநதனரும்வநதாா)

விருததம

சாதிகுலமபிறபபெனனுஞ சநதேகநதெளியாதுதாணுய்நிறகும்
பேதகுணமபற்றறுததும பேரினபவருடசிததுபபேணிககாக்கும்
ஆதிபராபரமெனனுநதிருசசிறறமபலததைககண்டானநதிகக [ளார்
வேதமொழிவிளஙகிவருநதிருவாயால விடைகொடுததுவிடுவீரென

இராகம - உசேனி - ரூபகதாளம

தில்லையமபலததலமொன இருககுதாம-கண்டபோககு
செனமமானபிணியைக கருககுதாம
உயருஞசிகரககுமபந தெரியுதாம-பாாததவாககு
உள்ளஙகுளிரககருணை புரியுதாம
பண்ணவரயனமாலுந தேடுமாம-தில்லைககாட்டில்
பாமபுமபுலிககுநிாத்த மாடுமாம
அரியபிரமனெழுத்தைத் தளளுமாம-ஆரையுமது
வானநதமுழுக்காட்டிக கொள்ளுமாம
போய்வருபவாபுண்ணிய சாலியாம-தருமராஜன
புறததிலபழுதுவாநது கேலியாம
உருவிலலாததருவொன இருககுதாம-மூலக்கனலை
ஊதியெழுப்பிககாணப பெறுககுதாம
உருவமாகிவெளியே வருகுதாம-நான்மறைககு
முனைாவிலலாதகாட்சி கருகுதாம

போய்வருகவுத்தாரந் தாருமே-பொன்னடித்தாள்
போற்றுவேன்கண்ணுலே பாருமே (தில்லை)

வசனம்

சிதம்பரம் போவேனேயென்று அந்தணர்கேட்கும்படி நந்தனுர்சொல்லுகின்றுர்

இராகம் - சுருட்டி - ஏகதாளம்.

தாதரிகிட தகசந்தரிசனதசநாததிமிதகிடதகணந்தரி தீனதத்திம் தகசந்தரிகுந்தரிதநத கணந்த னனந்தனனந்த ணநதணநதச னத சதன தத்தின்னுகிட தகதோங் தத்தின்னுகிட தகதோந தத்தினனுகிட தகதோம

பலலவி.

ஆடியபாதத்தைக்காணுரே-பிறந்-தானந்தம்பூணுரே

அநுபல்லவி

நாடுநதைப்பூரணபூசத்திலே தில்லை
நாயகனாககுருவாரத்திலே மன்றுள் (ஆடிய)

சரணங்கள்.

பாசமறுத்துடல வாசியொடுக்கி
பத்திபண்ணுங்காட்டில பாமபுபுலிக்கி
ஆசையுடனேநல லருளைப்பெறுகக்கி
அன்பாகளிக்கச சிலமபுகுலுக்கி (ஆடிய)

கொட்டமடிக்கும புலன்தொழில்நீக்கி
கோடிகாலஞ்செய்த பாழ்வினைபோகக்கி
வெட்டவெளியிலே நெட்டிடததூக்கி
வேதம்பணிந்திடத தென்முகமநோககி (ஆடிய)

சேணுஞ்சடைபுனல பூமியில்சொட்ட
சேவிததுநாரதா பாடியேகிட்ட
கோணங்கிழிந்தண்ட கோளமுமுட்ட
கோபாலகிருஷ்ணனி மத்தளங்கொட்ட (ஆடிய)

வசனம.

ஆனபடியால், நான்சிதமபரமபோக உத்தரவு தரவேணுமென்று அந்தணரைத் திருநாளைப்போவார் கேட்கின்றுர்

இராகம-தேசிகதோடி-ஆதிதாளம.

பலலவி.

உத்தாரந்தாருமையே-எனக்
கொருவருமில்லைபாகதியடைய (உத்தாரந)

வித்தைகள்கற்றதுமில்லை-யாதொரு
பத்தியிற்சென்று பரகதியடைய (உத்தாரந்)
குற்றங்களைத்தனைக் கொடியேன்செய்தேன்
அத்தனையும்பொறுத்த தாதரவாக (உத்தாரந்)
பெண்டுபிள்ளையென்று பேயனைப்போலவே
கண்டுகளித்துக் காலங்கழித்தேன் (உத்தாரந்)
தில்லைச்சிதம்பரத்தைத் தெரிசித்துவந்துங்க
ளெல்லையைக்காத்துக் கொண்டிருக்கிறேனையே (உத்தாரந்)

வசனம்

நந்தனார் சிதம்பரம்போக உத்தரவுகேட்டதனால், வேதியா அடி
மையைப் பார்த்துச் சொல்லுகின்றார்

விருத்தம்

படிபுகழுந்தில்லைநாதன் பத்தியேயுருவாய்வந்து
கடிநகராதனூரில் களித்திடுமநந்தனென்று
சிடுசிடுமுகசிகாட்டிச் சிலவிடம்போலேநெஞ்சந்
துடிதுடித்திடவேஞாயந் தோசியும்பேசுவாரே.

இராகம்-தெண்டகம்-ஆதிதாளம்.

சேரிமுற்றுஞ்சிவபத்திபண்ணும்படி
விட்டையாமடியிட்டையாம
சேதிசொல்லவேணுமென்றிங்கேநீ
வந்தையோஅகமகிழ்ந்தையோ
காலைமாலையில்வந்துதெரிசனந்
காட்டுறாய்கிலைநாட்டுறாய
கதறிஞுலூர்க்குருவிகருடன்போ
லாகுமோவதிவேகமோ
அடிமைவேலைசெய்யுமுனக்கிந்தக்கொண்
டாட்டமோசெனக்கூட்டமோ
அடக்கியாளமாட்டேனோசிங்ககருடடி
யல்லவோஅதைச்சொல்லவோ
காளிபூசையவாபோடும்போதுநீ
கண்டித்தையாந்தெண்டித்தையாய
கபடமெல்லாமவெளிப்படுவதாகவழி
காட்டுகிறேனிந்தநாட்டுகிறேன.

வசனம

நந்தனார் சிதம்பரம போகிறேனென்று சொல்லுவதால் அந்தணர் கண்டிக்கிறார்.

இராகம-லாவணி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பறையா நீசிதம்பரமென்றுசொல்லப்
படுமோடா போகப்படுமோடா-அடா (பறையா)

அறியாததனமினிசொன்னாலினிமே
லடிப்பேன கூலியைப்பிடிப்பேன பாவிப (பறையா)

சிதம்பரமென்பதை விடு-கொல்லைச
சேரடியிலேவந்து படு-நாத்தைப்
பதந்திறப்பிடுங்கி நடு-கறுப
பண்ணனுக்கேபலி கொடு-அடா (பறையா)

எப்போதுமொருதடி பிடி-கையிலே
லெடுத்துக்கொண்டேதமுக கடி-உள்ளங
கற்பனையாய்ப்பள்ளு படி-கால்
நோகாமலேகாடியைக குடி-அடா (பறையா)

கள்ளந்நீருத்தறகுப பாரு-உன்
காலப்புமபண்ணையிலேயீற றிரு-இது
சொன்னதுமில்லையோஉன குருநீ
சுகமுடனவாழ்நதுகொண டிரு-அடா (பறையா)

விருத்தம

ஓதியடிவீராயென்று உ கூகிரமாடாவென்றும
பதிபெற்றுங்கற்பபாவென்றும பாவாடைராயாவென்றுந
துதிபெறும்பிருளாவென்றுந தொட்டப்பாசினனென்று
மறுமொடுபிசிதமவைத்து வருந்தியேவணங்குவாயே

வசனம

அந்தணர நந்தனரைககண்டித்து மறுபடியும நல்லவார்த்தைகளால சொல்லுகின்றார

இராகம-லாவணி-ஆதிதாளம

பல்லவி

நந்தா-வொருசேதிசொல்லுகிறேனகே
ளிந்த-பங்குனிதானறியகாள்முதல
சொந்த-முறியெழுதிக்கொடுத்துக
வந்த-பறைபலலவோமறந்தாய (நந்தா)

யாரு-இந்தவயல்பரம்பைவெட்டிப்
பேரு-அந்தக்கண்ணியைவெட்டிப்பண்ணச்
சேரு-பொறுப்புள்ளவனுனையன்றி
யாரு-இதுவல்லவோகாரியம் நந்தா

வாடா-வுன்கூலியைமுழுதுந்தர
வோடா-பண்ணைப்பறைச்சிகளுடனே
கூடா-பழனங்கடோறுமநடப்
போடா-இதுவல்லவோபுண்ணியம் நந்தா

பாடு-உன்கறுப்புதெய்வத்தைக்கொண்
டாடு-கள்ளுங்கள்ளுடன்பூசைகள்
போடு-நெல்விளையும்படிக்குவழி
தேடு-புத்திசொன்னேனிதுதான் நந்தா

வசனம்

வேதியர் நந்தனைச் சிதம்பரம்போகாதேயென்று கண்டித்துச் சொல்லுகின்றார்

இராகம்-நாதநாமக்கிரியை-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

சிதம்பரம்போகாதே-சொன்னேன்-சிதம்பரம்போகாதே

அநுபல்லவி

சிதம்பரம்போனால் ஹிதம்பெறலாமென்று
சேதிசொல்லுறாயுநந்தன் சாதிக்கடுக்குமோ சிதம்

சரணங்கள்

கள்ளக்கும்பிடுதனைப் போடாதே-உன்
கபடமெல்லாமிங்கே காட்டாதே
மெள்ளச்சொல்லடாமுழுமூடாகீழே
தள்ளிவிட்டுவுன்னைத்தக்கும்படி செய்வேன் சிதம்

நாத்தைப்பிடுங்கிக்கண்ணி நடவேணும்-அந்த
நஞ்சைவயலைச்சற்றே யுழவேணும்
பாத்துப்பரம்படித்துப் பழுதுவராமல்
பாயுஞ்சலம்விட்டுப் பார்த்திடுவாய்நீ சிதம்

அடிக்கடிமறந்துநான் சொல்லவோ-நீ
அடிமைக்காரப்பய லல்லவோ
கொடுத்துக்காட்டுவேனிருக்குதுசாதனம்
நடித்துப்பேசினால் தாடையிலடிப்பேன்

வசனம்

அந்தணர் கண்டித்துச்சொன்னதால நந்தனார் துயரமடைந்து சேரியில்வந்து சிவனைநினைந்து பக்திபுரிந்து கொண்டாடுகிறார்

இராகம்-தெண்டகம்-ரூபகதாளம்

பல்லவி

பத்திபண்ணிக்கொண்டிருந்தால்-முத்திபெறலாமே

அநுபல்லவி

எத்திசையுமெவ்வுயிர்க்கு மவ்வுயிராய்நிறைந்திருந்தும்
வஸ்துவென்று அம்பலவன் மலரடி தினந்தோறும் பத்தி

சரணங்கள்

கட்டழகிச்சாரணிடங்காதலித்த போலே
கடிகிவருங்கன்றருகிற்கபிலையத் போலே
கண்டவரைத்துணையுமில்லாப்பேதையொருத்த காலே
காவலனாபத்தமவருகிலகளிப்பதனைப் போலே
கண்டுமுறைகீழ்க்கலக்கண்டறியாமதுமயக்கங்
கற்பனையாமிப்பிரபஞ்சசொற்பனம்போலெப்பரிமிரும் பத்தி

தாயடிக்கிலப்பாலகுடிக்கத்தழுதல் திருஷ்டாந்தம்
சடலம்பொறுக்காமலத்துயர் தருகிலும் மேகாந்தம்
ஆயிருந்துவழுத்தியிருந்தமாயையுப சாந்தம்
ஆதுமென்றுசாதனங்களெழுங்குத்து வேதாந்தம்
காயஞ்சனிக்கா திருக்கக்கண்டுகொள்ளவேணுமென்றால்
காசுபணம்பாசமதுமாசறவே நேசமுடன் பத்தி

பச்சைமாத்தாணிபோலேபரிந்துபணம் நாடி
பாலகிருஷ்ணன்பணிபொன்னம்பலவனைக்கொண்டாடி
இச்சையொழியும்புலன்களைந்தும்க வாடி
ஏகாந்தமானபரிபூரணத்தைத் தேடி
அச்சமறந்திருவீழியிலானந்தநீக்கரை புரள
அரனேதிரிபுரனேகங்காதரனேபராபரனேயென்று பத்தி

வசனம்

சேரியில் சிவபக்தி பண்ணிக்கொண்டிருக்கின்ற பன்னிருபேர்களுடனே நந்தனாருமிருந்து பக்திபண்ணுமநாளையில் ஒருநாள் நந்தனார் பன்னிருவருடைய பக்தி திடப்பட்டதோ இல்லையோவென்று அறியப் பரீட்சை பார்த்தார்

இருச்சொல் அலங்காரம்.

நந்தனார் - சிவதலத்தில் சிதம்பரமேகாட்சி யென்றார்
அவர்கள் - அவித்தைகளைத் தூண்டிநிற்றலேகாட்சி யென்றார்
நந்தனார் - சிற்சபையின்மகிமையென்னசெப்புவீ ரென்றார்
அவர்கள் - அச்சுதனுங்காணாதவானந்த மென்றார்
நந்தனார் - ஆகையினாலென்ன என்னபலனாகு மென்றார்
அவர்கள் - நாக்கதினாலேசிவநாமம நவிலு மென்றார்
நந்தனார் - கற்றதனாலென்ன பலன்கண்டா ரென்றார்
அவர்கள் - கொற்றமைக்கார பலன்கொண்டா ரென்றார்
நந்தனார் - அம்பலத்தை திரைபோட்ட தொடங்கினாரே
அவர்கள் - பம்புவித்தை மாயைக்கு ளடங்கினாரே
நந்தனார் - மனந்திருந்திக்கொண்டார்க்கு வாரதொன்றில்லை யென்றார்
அவர்கள் - கனவருத்தமுண்டாகக்கும் காராதுதொல்லை யென்றார்
நந்தனார் - சாதியிலேயெளியவன் தானறிவேனோ வென்றார்
அவர்கள் - ஆதியிலேபேதமில்லை அறிவீரே யென்றார்
நந்தனார் - ஞானமில்லாதவன் முத்திநாடா ரென்றார்
அவர்கள் - ஊனமில்லாசிவபக்தி தேடா ரென்றார்
நந்தனார் - மதியில்லாதவர்களுக்கெல்லாம் விதியே தென்றார்
அவர்கள் - துதியில்லாதவர்க்கெல்லாம் கதியே தென்றார்
நந்தனார் - பவக்கடலைக்குளப்படிபோல் பகுப்பா ரென்றார்
அவர்கள் - சுகக்கடலிலிளைப்பாறி சுகிப்பாரே யென்றார்
நந்தனார் - பாரபாரனுத்தரங்கொடுப்பானோ வென்றார்
அவர்கள் - காப்பாற்றுங்கடவுளுக் கைப்பார மென்றார்
நந்தனார் - படித்தபடிகாட்டிவிட்டேன் பலமாச்சு தென்றார்
அவர்கள் - அடித்துப்பாலபோட்டுவிட்டீரா ராலே யென்றார்
நந்தனார் - அங்கேயேன்நீங்கள் வல்லையோ வென்றார்
அவர்கள் - இங்கையேனது இல்லையோ வென்றார்
நந்தனார் - எங்குமநிறைந்த பூரணங்க ளென்றார்
அவர்கள் - இங்குமிருந்து வியற்றுங்கா ணென்றார்

வசனம்.

இப்படி யிருக்குநாளில் ஒருநாள் நந்தனார் தனக்குத்தானே பரவசமாய் ஆனந்தக்கண்ணீர்பெருகிப் பாடுவார்

இராகம்-செஞ்சுருட்டி-ஆதிதாளம்

கண்ணிகள்

பல்லவி.

பாடுவாய்மனமே-சிவனைக்கொண்-டாடுவாய்தினமே

இந்திரன்முதலிய இமையவர்கதிகார
நந்தியினதேற்றம நம்பனபதமபோற்றி பாடுவாய்
ஆலந்தனையுண் டமரரைககாதததிரு
நீலகண்டனகழலபெற நெறியுடன்போற்றி பாடுவாய்
சீலமாதவா சித்தத்தினின்றுறு
சூலபாணியனெனுஞ் சுயமபுதாள்போற்றி பாடுவாய்
மோகவாரந்துன்பத்தில மூழ்கிககொணடமல
ஆகமமுறையிடும ஆநந்தவண்ணனைபபோற்றி பாடுவாய்
பஞசாக்ஷரந்தனனைப பக்தியாயுருவேற்றி
மெஞ்ஞானமபெற்றுய்ய மேலோனைநீபோற்ற பாடுவாய்

இராகம - தோடி - ஆதிதாளம

பல்லவி

சிதமபரமேநினை மனமே-முத்தி-பதமபெறலாகும்மனமே

அநுபல்லவி

சதம்சதமமெனுமபொருள பதமபதம்மய
சமரசநடமபுரிசாமிசிதமபரநிமலன திருவுருநீகொள்ளாக்கர சிதம்

சரணங்கள்

ஒழியாக்கவலைகொண்டு விழலாய்-யானுன்
உண்மையில்லாவீட்டை நிழலாய்
தழுவாதிருந்ததில்லைசலனமில்லைமேல வீட்டை
சாந்தாலல்லோநல்லசாபல்யமாம பாட்டை
சந்ததமுமபெற பந்தமுமேயற
எந்தவினைதீர முந்தூரமமுற சிதம

தேகமெடுத்தவருமை யறியாய்-மோசத்
தெரியவாவலைச்சிக்கி முறியாய்
சாகமட்டுஞ்சமசாரமே மேவிட்டு
சலியாமலேபிழைத்துச் சண்டாளமாந தொட்டு
சம்பாத்தியமது வம்பாக்குமவிதி
நமபாதித்தத்தி செமபாயதிபதி சிதம

உனக்குள்ளேயுணர்வாய்நீ மோனம-உண்மை
ஓமவழிகாட்டுமே ஞானம
தனக்குச்சிதமபரம்சாந்தாலே தன்மயம
சத்தியமாய்க்கூட்டும் சாம்ராஜ்சிய சின்மயம்

சரிவரசிவகுரு பரமயமாய்வரு
முருவெளியெனுமொரு பொருளதுவாநதிரு சிதம்

துககடா

ஹர ஹர ஹர ஹர மகாதேவா
அம்பிகைமகிழ்பொன்னமபலவா

வசனம்

நநதனா சிலநாளானபின்பு அடிமைகொண்ட அநதணரிடத்
தில வநது சிதமபரமபோக மிகவும வருநதி வுததரவு கேட்கின்றார்

இது அறுசீரடி விருத்தம

வேதியரேபெரியவரே நலலவரே நானகடையன் விண்ணோ
மெய்சசும, சாதியரே பலகலையுங கறறுணாந்து புரையிலலாத் தவ
மேசெய்யும, போதியரே பததியிலலா நானபுலைய னேதறியேன்
புண்யமூர்ததி, ஆதிகுரு சிதமபரததைக காணவென்றே யாசைக
கொண்டே னனுபபுவீரே

இராகம-நாதநாமககிரியை-ரூபகதாளம.

பலலவி.

திலலைச்சிதமபரததை யொருதரமாகிலுந
தெரிசிததுவாவென றுததரநதாருமையே

அநுபல்லவி

திலலைச்சிதமபரததைக் கண்டாலபிறவிப்பிணி
இல்லையென றுபெரியோா சொலலககேட டிருககிறேன் தில்

அலலலறுககுந்திரு வமபலநாயகன்
அலனுமபகலுமாடி யானநதமபெருகிய தில

ஆதிமுதலாயென்னை யடிமைகொண்டதலைவோ
வேதகுலமேயெநதன பீதிலதயவுசெய்து தில்

இராகம்-நாதநாமககிரியை-ஆதிதாளம

பலலவி

தெரிசிக்கவேணுஞ்-சிதமபரததைத-தெரிசிக்கவேணும

அநுபலலவி

தெரிசித்தவுடனுடல் கரிசைப்பிணிகளறும்
பரிசுத்தமாகுமுன் மறுசுததமாறவே தெரிசி

சரணஙகள்.

பத்தாபணியுந்திருக கூத்தன்சந்நிதிதொழு
தேததிப்பிறவிதுய ராததியெப்போதும் தெரிசி

வேதனையடியவர் போதனைமுனிவர்கள்
நாதனைகரங்குவித் தாதரவாக — தெரிசிக்க
ஈசனைபுலியூரில வாசனைகனகச
பேசனைபென்றுநட ராஜனைபபோற்றி — தெரிசிக்க
காமத்தையகல்பவர் யாமததினின்றுசிவ
நாமததைசொலலியாதத சாமததிறவநது — தெரிசிக்க
ஞானமபுகழுமவன் மாலையணியுங்கோ
பாலகிருஷ்ணன்தொழுஞ் சீலபொறபாததை — தெரிசிக்க

வசனம்.

நநதனா தெரிசனஞ்செயய உத்தாரங்கேட்க அந்தணர்சொல்லுகின்றார்.

எணசீரடியாசிரிய விருததம்.

புததிசொலலிக்கேளாதமூடாவுநதன்
புரட்டெல்லாநானறிவேனபோடாபோடா
பததியென்றுஞ்சிததியெனறுமபறையாகேது
பாாபபாரதெய்வமதுபாவிககாது
குறறமுணடெனசாதியிலவழககமிலலாக
கொள்கையதுசேரியிலேகூடாயபபா
பிததமதுகொண்டவனபோலிஙகேவநது
பேசாதேபோபோவெனறேசுவானே

இராகம்-அசாவேரி-ஆதிதாளம

பலலவி

சிதமபரதெரிசனமா-ஈயதைச-சிநதிககலாமபறையா

சரணஙகள

சிதமபரதெரிசனஞ்-சதுாமறையோாகள
செய்வதுஞாயம்நீ-சொலவதுமாயம
சொல்லாதே-இஙகே-நிலலாதே
சேரிககுபபோடா-நானேநநதுவா

ஏனகமகாமுனி-யோகிகள்தேடிய
கனகசபேசனை-காணமுடியுமா
பேசாதே-கை-வீசாதே
வீரனைகதொழுதா-மாரியைபபோடா

மகாமகோபாத்தியாய டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம், சென்னை - 600090.

தவமுடையோர்கள்-தரிக்குமந்திரத்தை
சிவபதமென்று-சேவிக்கலாமா
ஆகாது-வினை-போகாது
விரைதெளியனே-அறுதலிமகனே — சிதம்

வசனம்

உழுது-சேறுபண்ணி-பரம்படித்து - விரைதெளித்து - நாற்று பறித்து-நடவுநட்டு-மடைதிறந்து-மடைகோலி - களைபிடுங்கி -காத்திருந்து-பத்திலறுத்து-கட்டியடித்து-நிரம்பிய பட்டையைக்-காப்பதுமில்லை-இராக்காலங்களில்-பந்தம்பிடித்து-தடியெடுத்து-கொம்பு தம்பட்டமுழங்கி-கோலாகலமாகி-நாலு பறையரோடுங் கூடி - வரப்பைவிட்டேரைச்சுற்றிவந்து காக்கும்படி கிராமத்தாரிட்டகாவல் காப்பதுமில்லை, உனக்கு வேண்டிய உண்ணுறக்கம்முதலாகிய தேசதருமம் மறந்து எப்போதும் தில்லையம்பலம், திருச்சிற்றம்பலம் சிதம்பரம் என்று பித்துப்பிடித்துத் தாயைவிட்ட குழந்தைபோல வாய்விட்டலறிப் பேய்பிடித்தவன்போல மதிமயங்கி உடல் கலங்கி எல்லோரும் பழிக்கக் கிழப்பிராணடழுது தத்துபித்தென்று தள்ளாடியகாரணமென்னவென்று அந்தணர் நந்தனைக் கேட்கின்றார்.

இராகம்-சூரியகாந்தம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

நந்தாவுனக்கிந்தப்பிரமை-வந்தகாரணம்-நானறிந்திடச்-சொல்லும்

அநுபல்லவி

அந்தரங்கமுள்ள சொந்தப்பறையனை
யன்றியிருப்பதும்போய் சண்டைபிடிக்கவந்தாய் — நந்தா

சரணங்கள்

சாதிமுறைமைதுறந்தாய்-தில்லைச்
சபாபதியைநினைந்தாய்
கூத்தக்காரப்பறையருடன்கூடிச்
சும்மாவிருப்பது-எம்மாத்திரம்நான் — நந்தா

குலத்திலில்லாதவழக்கம்-நீயதைக்
கொண்டாடுகிறமுழக்கம்
வெளுத்ததிருநீறென்ன எருமைச்சாணிப்பூத்து
மேனியிலணிவாரோ-வையகந்தனிலே — நந்தா

கிட்டிப்புரட்டுமறியாய்-பொல்லாத
தீங்குதவாத்தனத்தையுமறியாய்

முரட்டுத்தன துந்தையென முன்னேகாட்டி
விரட்டிப்பேசுறாய்வெறிமயக்கமோ அட   நந்தா

வசனம்

வேதியர் நந்தனாரைப்பார்த்துச் சிதம்பரப்பிரமை வந்தகாரண மென்னவென்று கேட்டபின் நந்தனார் வேதியருக்குச்சொல்லுவார்

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.

மனங்கண்டவிடமெல்லாம் போகாமலாணையிட்டு மறித்துவாங்கி, அனல்கண்டமெழுகதுபோ லெனதுள்ளந்தனதாகவுருகிச்சாய்க்கும், புனல்கொண்டவேணியனைப் புண்ணியனைப்புராந்தகனைப்போற்றிசெய்யக், கனங்கொண்டதில்லைநகர் போய்வருவேன் கருணைவழி காட்டுவீரே

வசனம்

நந்தனார் வேதியரைப்பார்த்து உத்தாரங்கேட்க அந்தணர்சொல்லுகின்றார்

இராகம்-சாவேரி-ரூபகதாளம்

நட்டநடவிளையும்பொட்டவெளியைத்தொட்டபோதிலும்   நட
கெட்டமதியைவிட்டுவிட்டுக்கேளடாபண்ணையாளடா   நட
கிட்டநெருங்கும்பண்ணையுன்கால்பட்டதிலைபசுமைகொண்டு   நட்

விருத்தம்

கதிரொருமுழமேநீளுங்கட்டுமுக்கலமேகாணும்
துதிபெறுநந்தாவுன்கைதொட்டதேதங்கமாகும்
பதிதனிற்பெருமைசொல்லும்பறையனேயிருந்து தில்லைச்
சிதம்பரப்பித்தேன்கொண்டதும்செயதொழிலேதென்றாரே

வசனம்

நந்தனாருக்குச் சிதம்பரப்பித்துத்தெளியாமையால் வேதியர் என்னசெய்யப் போகிறேனென்று துயரமுற்று நந்தனாரைப் பார்த்துப் புலம்புவார்

இராகம்-தன்யாசி-ஆதிதாளம்

பல்லவி

பித்தனாயப்போனதென்ன-நந்தா   பித்த

அநுபல்லவி

எத்தனையோபுத்திகளெடுத்துப்படித்தும்   பித்த

சரணங்கள்

சித்தம்பிடிப்பு   செய்த்தாரோ
பத்துக்கிலைமேலே   பண்ணினபோரோ

பத்தியென்றபே ரிட்டதாரோ
நித்தமுமிப்படியே நிலையிட்டதாரோ பித்த

எத்திசையும்புகழ் பெற்றிருந்தும்
வித்தைகளனேகம் விளம்பத்தெரிந்தும்
பத்தியோடுசால மறிந்தும்
சுத்தனென்றுபேரிட்டு நானுனக்கிருந்தும் பித்த

வசனம்

மனதிற்றுயரமுற்ற வேதியரை நந்தனார் மிகவும்வணங்கிச்சொல்லுகின்றார்

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்

பித்தமதுதெளிந்துவிடமருந்துண்டுதில்லைவனம்பேணிச்சென்று
சத்திசிவகாமிபெண்சந்நிதியினேராகத்தலைவணங்கி
நித்தியெனநடனமிடுந்திருக்கோலங்கண்குளிரத்தெரிசித்தாயானால்
பித்தமதுதெளிந்துவிடும்வேதாந்தமழைசொரியும்பெரியகோவே

இராகம்-செங்கலா-ரூபகதாளம்

பல்லவி

பித்தந்தெளியமருந்தொன்றிருக்குது-பேரின்பமன்றுள்ளே

அநுபல்லவி

மற்றமருந்துகள்தின்றாலுமுனக்குவல்லேவல்லே-ஐயே அடிமை
(பித்தந்தெளிய)

சரணங்கள்

பாம்புமாபுலியுமெய்ப்பாடுபட்டுத்தேடிப்பார்த்துப்பயிரிட்டது
பாரளந்ததிருமாயனும்வேதனும்பாராததுக்களித்ததுண்டு [ம்
பார்பதியென்றொருசீமாட்டியதில்பாதியைத்தின்றதுண்டு-இன்ன
பாதியிருக்குபறையாநீயும்போய்ப்-பாரென்றுத்தாரந்தாருந்தாரும்
(பித்தந்தெளிய)

பத்துத்திசையும்பரவிப்படர்ந்தாலும்பார்த்துப்பிடியாரே
தத்திகுதிக்குந்தாளங்களோடுநதண்டைசிலம்புகொஞ்சுந
திகதிக்குந்தேனேசெங்கரும்போநல்லசித்தமுடையார்க்கே-என்
சித்தத்தைக்கட்டிப்பிழைக்குது அங்கே-சென்றால்போதுங் கண்டாலதீ
ரும் (பித்தந்தெளிய)

உண்மைசொன்னாலுமிப்பாவந்தொலையுமூழ்வினையூடறுக்கும்
பேரைக்கொண்டாடிப்புலம்புகிறார்வெகுபேர்களுக்குப்பிழைப்பு

சாருநரைதிரைதீருமருந்துச சாதியைபபாராது-இன்னந்
தீராதநோயகளபடைததவெனக்குத திருந்திருமையே அடிமை
(பித்தந்தெளிய)

இராகம்-செஞ்சுருட்டி-ஆதிதாளம.

பல்லவி

சிதமபரம்போகாம விருபபேனோ
சென்மத்தைவீணாக்கி கெடுப்பேனோ (சிதம்பரம்)

பததியுமனமும பொருநதினதங்கே
சததியருசொனனேன சடலமுமிங்கே (சிதமபரம)

ஆசையுநேசமு மானந்தமங்கே
பேசலுமபாசமும பிதறறலுமிஙகே (சிதமபரம)

வசனம்

இப்படி நந்தனாசொல்ல வேதியா மூாசசையடைநதுவிழுந்து தெளிந்து எழுநது சொலலுவாா.

அறுசீரடியாசிரியவிருததம

நாற்பதுவேலிபூமி நடவுநடடாகவில்லை
பாரபபதுமில்லைசைவப் பழமதுதினறுயபண்ணே
காபபதுமில்லையுனனைக் கைவிடமனதுவலலை
சோபபதாலாவதில்லைச் சேரியிறசெருலைநதுபோடா

வசனம

என்று வேதியாசொல்லிய உததாரபபடி சேரியில நநதனாவநது பத்திபுரியும பன்னிரணடுபேர்களைப பாாததுசசொலலுவாா.

இராகம-மாஞ்சை-ஆதிதாளம

கண்ணிகள

ஆசை நேச ராகுந தோழரேகேளுங்கள்
பேசநதெயவஙகளுண்டோயீசனலலாலஙமககு ஆசை

ஆயன் மாயன அன்றடிமுடிகாணாத
நேயனமுழுருவாய் நினறநின்மலனலலால ஆசை

மண்ணாய் விண்ணாய் மற்றுளப்பொருளகளாய்
எள்ளுளெண்ணெய்போ லிருககுமீசனலலால ஆசை

அருவா யுருவா யண்டபகிரண்டமெங்கும்
பரிமாயநின்றதெநதப பராபரததையலலால ஆசை

வசனம.

என்று நந்தனா சொலலியபின்னும் ஆநந்தக் கூததாடுவாா

இராகம்-தந்நியாசி-திரிபுடை தாளம்

பல்லவி

ஆனந்தக்கூத்தாடினார்-ஆனந்தநந்தனார்
ஆனந்தக்கூத்தாடினார்

அநுபல்லவி

வானூர்திதேவா முனிவா ஜயஜயவென்று
வாழ்த்தும்பிரானடிகள் வாய்ப்பதெப்போதோவென்று

சரணங்கள்

மாயவலைக்குட் பட்டு-அதிலெப்போதும்
மாளாத்துயரப் பட்டு
மாயுமுன்னுனைக்கவந்து வலியவாண்டருண்மூர்த்தி
நாயேனைக்களிக்கவென்முன் னுடுவரெனறேசாத்தி ஆனந்

கவலைப்படாதே நெஞ்சமே-காலன்கைப்பாசம்
கண்முன்வாராதே அஞ்சுமே
தவநிலையுணர்ந்த சன்மார்க்கர்தமக்கன்று
தற்பதத்தைக்காட்டினேனை தன்னைக்காணுவேனானென்று ஆனந்

காயமிதுவுஞ் சதமா-அன்றியுற்பவங்
காண்பதெதாவவொரு விதமா
ஆயுமெழுபிறப்பா யவதரித்தாலுண்டென்றும்
தூயபதத்தாலந்தத் துகளறறிருப்பேனென்றும் ஆனந்

வசனம்

இவ்விதமாகப் பன்னிரண்டுபோகளையும் வேலைசெய்ய வொட்டாமல், தன்சமீபத்தில் நிறுத்திவைத்துக்கொண்டு போதித்திருப்பதை வேதியன் கேள்வியுற்று நந்தனுரைச்சீறிக் கடுங்கோபஞ்செய்ய நந்தனார் வேதியருக்குச்சொல்லுகின்றார்

ஸ்ரீராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

ஏதுக்கென்மீது இத்தனைபேதகம்
எண்ணுவீரோ தோதகம்

அநுபல்லவி

காத்தராமபனக்கச்சடாசொன்ன சொல்லை
சாதனைசெய்து சாதித்தீரபிழையொன் றில்லை ஏது

சரணங்கள்

நான்உனக்குப் பண்டு-சாசனஞ்செய்து
நலமாய்த்தந்த துண்டு

தோன்றலேநீசொல்லுஞ்சொற்படிச் செய்கிறேன்
பானமையாகநித்தம பத்தியாய் உய்கிறேன ஏது

காசளவு நன்மை-செய்தோரை யொரு
காலுமமறவாத தன்மை
தாசனுககெப்போது முண்டுதாமே கண்டு
யோசிக்கப்போகிறீர இனிமேல நான்செய்தொண்டு ஏது

ஏழைநான் தானே-சூதுமவாதும
ஏதொன்றறி யேனே
மேழியுடனேயொரு மேதிகாளைக ளங்கே
ஊழியனுக்குமஉழுகயிறுங்கொடுப்பீ ரிங்கே ஏது

நந்தனார்-ஏருழுதல்.

எழுசீரடியாசிரியவிருததம

வணககமாய்ச்சொலலும வாரதைதயுணாந்து
வஞ்சனையிலாதவேதியனறன
கணககில்லாததனது பண்ணையாளவசகதிற
கைப்பிடிசாகவேதநது
பிணககிலானிவன்சொற படியெலாஞ்செய்வான்
பின்னிடானஅழைததுபபோவெனன
இணககமாய்க்கொணடு போயினாநநதன
ஏாத்தொழிலமிகப்புரிநதனனே.

இராகம-சஹானா-ரூபகசாபபுதாளம

பலலவி

பத்தியாகஆணடைசொற்படிசெயதானநதன்பலருடன்கூடிமிகக்

அநுபலலவி

காததனைசிததஙகளிதது கதிததவன்
கமலபாதத்தை நாடிமெததக்
காதலாகவேகொண் டாடி
மனம நீடி பத்தி

சரணஙகள

நீருள்ள ஆதனுாரஞ்சை புஞ்சைகளை
நிததமுமேர்கொணடு பழுது-அறச
சுததமதாகவே யுழுது
காலை பொழுது பத்தி

கறுப்பு வெளுப்பு சிவப்பு நிறமுள்ளக்
காளைகளைகட்டிப் பூட்டி-பொற
காறுவொன்றதிலே மாட்டி
ஏ ரோட்டி பத்தி

காதன்கறுப்பன்கடம்ப னிடும்பன்
கரியவனவன்தமபி பெரியன்-சினனக்
காத்தானவனமகன் சொரியன்
குளள நரியன் பதநி

சீரகசசமபா சிறுகருடன் சம்பா
சிறநதமணககதவை நட்டு-கமபு
சேரததுவரையு மிட்டு
பயிரி ரிட்டு பத்தி

வசனம்

இவவிதமாய ஏர்தொழில புரிநதுக் கொண்டிருந்த நநதனார், இனிமேல சிதம்பரமபோவேன் போகாவிடில பிராணனை விடுவேன் அன்றியும், சேரியில் வரமாட்டேனென்று சொலலிககொண்டு வேதியாபால சென்று தலைவணங்கிக கரங்குவிததது மனநதுடிததுக் கண்டிததுச சிதம்பரம்போக உததாரங்கேட்கிறார

அறுசீரடியாசிரியவிருததம

பொய்சசடலம புழுககூடொனபதுவாசற றோறறையையபோறறிசெய்யும், தாசசனிவனென்றெண்ணித தள்ளாமனன்னெறியைச் சொல்லவேணும், பசசைமிகுநதொடியழகி சிவகாமிமாது பஙகன் பாதஙகாண, இச்சைமிகுநதிருககூததையே அம்பலததைக் கண்டுகளித்திறைஞ்சுவேனே

இராகம-சாவேரி-ரூபகதாளம்.

பலலவி

பொன்னம்பலவாணனடிதொழுவா-ரொருவரன்றிப்
பிறவிககடலிடையில கிடநதழுவார்

அநுபலலவி.

இன்னும்பலதெய்வங்களுமிருககு-தெனக்கிவர்
போலவேயில்லைதயவில்லையேழையிடத்திருந்தருள்செய்திடும்

சரணங்கள்.

வேதமொருநான்குமறியாதபரம்பொருளாகினும்
வேண்டும்பதஞ்சபிக்காககவேதிலலைப்பதிவாநது

பாதச்சிலம்பசையமணிகுலுங்கப்பிறையிலங்க
பணிபடமாடவேசடையாடவேபரமானநதக்கூத்தாடிய பொ

உலகநதனிலககனமதுபோலெங்கினும்பரிபூரண
முருவற்றதுமருவற்றதுகுறையற்றிடுஞ்செல்வங்
கலியறறவர்மதமற்றவாவிடையததினிலுருவறறிட
கலைகற்றவர்வலயக்கவரிதயததினிலநடனமாடிய பொ

இரவுபகல்கருமங்களிலிழுக்கும்பொறிகணங்களதை
இழுததுவசப்படுததுமவகையெனக்குத்தெரியாது
பரவிவருமராகாதிற்சரணடங்கிமனதொடுஙகிவழி
பார்க்குமிடமாாகுமரிதாக்கும்பாலகிருஷ்ணன்தொழும் பொ

வசனம

இவ்வகையாய்ச சொல்லும நநதனாரைபபாாதது வேதியர்சொல்லுகின்றார்

சுலோகம்

மெள்ளப்பேசிமெழுகிறாயனுதினமூடாவுனக்கிததனை
களளககுமபிடாலாவதென்னபலனோகாட்டுபபசாசல்லவோ
துளளிததுளளிதுடிககிறாய்சிவபதனுசொலலாதுன்சாதியில்
எள்ளுகசொலலையிலமாடுவநதுதொடராதேகுமபடிசெலலடா.

வசனம

இபபடிசொல்லிய வேதியருடனே நநதனா தனக்குததெரிந்த விததைகளை அத்தருணத்தில் சொலலிக்காட்டுவாா

முனநநதனார், பின்வேதியருமாகச சொலலிககொள்ளும்
எ ட டி க கு ப் போ ட் டி யா ன
இருசசொல் அலங்காரம.

நநதனார்-தில்லையைபபார்க்கவல்லையோ வெனறார்
வேதியா-கொலலையிலமுளகாயில்லையோ வென்றார்
நந்தனார்-களளமபோனாலுள்ளதுகாணு மென்றார்
வேதியர்-வெள்ளம்போனாலுள்ளதுவிளையு மென்றா
நநதனார்-திருசசிறறம்பலஙகண்டாலதேககளிககு மென்றா
வேதியர்-பொரிசசகுழம்புகொண்டால்தேகம்பொருக்கு மெனறார்
நநதனார்-அரகராவென்றாலபாவம்போ மென்றா
வேதியர்-பறையனைக்கண்டாலபாவமா மென்றார்
நநதனார்-வெட்டவெளியிலேமனமூடிப்பாரு மெனறார்
வேதியா-பொட்டவெளியிலேகுழிவெட்டிப்பாரு மெனறார்

நந்தனார்-எனக்குஊழியஞானமாரியேமதி யென்றார்
வேதியர்-உனக்குநாறியபறையாசேரியேகதி யென்றார்
நந்தனார்-கத்தாவேயென்னுள்ளமபெற்று ரென்றார்
வேதியர்-கத்தாழையக்கினியில்பற்று தென்றார்
நந்தனார்-மறையோருக்கெப்போதுமவாயிலேதர்க்க மென்றார்
வேதியர்-பறையருக்கெப்போதுஞ்சேரியேசொர்க்க மென்றார்
நந்தனார்-கொள்ளித்தேள்போலென்னைக்கொட்டாதே யென்றார்
வேதியர்-அள்ளித்தந்தேனென்னைத்திட்டாதே யென்றார்
நந்தனார்-கடுமையாய்வந்துகவலைப்படுத்துவதே னென்றான்
வேதியர்-அடிமையாய்வந்துஅவலப்படுத்துவதே னென்றான்
நந்தனார்-தில்லையோடென்னைச்சேரேனோ வென்றார்
வேதியர்-எல்லையோடுமுன்னைப்பாரேனோ வென்றார்
நந்தனார்-திருவாதிரைவருகுதுபோவேனே யென்றார்
வேதியர்-மறவாதிருபறையாபோகாதே யென்றார்
நந்தனார்-தெரியாதேமெள்ளப்போவேனே யென்றார்
வேதியர்-மரியாதையல்லபோகாதே யென்றார்
நந்தனார்-ஆனையைவிட்டுவழிகாட்டுமபெரியோரே யென்றார்
வேதியர்-பிராணியைவெட்டும்பழிகாட்டுபபுலையரே யென்றார்
நந்தனார்-ஆடிப்பாடிப்பாடிப்பே னென்றார்
வேதியர்-தேடித்தேடிப்பிடிப்பே னென்றார்
நந்தனார்-தில்லையிலேகலங்காமலநாடுவே னென்றார்
வேதியர்-கொல்லையிலேவிலங்காகப்பாடுவே னென்றார்
நந்தனார்-சிந்தைநொந்துதவிப்பேனே யென்றார்
வேதியர்-வந்துவந்துஅலப்பாதே யென்றார்
நந்தனார்-கெஞ்சினாலநெஞ்சமுருகாதோ வென்றார்
வேதியர்-அஞ்சினாலபஞ்சமவருகாதோ வென்றார்
நந்தனார்-சிதம்பரம்போகவுத்தாரந்தாரு மென்றார்
வேதியர்-இதமபெறலாமோகத்தாதேபோது மென்றார்
நந்தனார்-சீக்கிரமாய்ப்போவே னென்றார்
வேதியர்-போகக்கிரியாய்ப்போவே னென்றார்
நந்தனார்-அன்னிதனுசெய்யே னென்றார்
வேதியர்-சொன்னதுதவறே னென்றார்
நந்தனார்-எங்கள்சாதிக்குமென்னவழி யென்றார்
வேதியர்-உங்கள்சாதிக்குஇந்தவழி யென்றார்
நந்தனார்-உற்றதுஒது மென்றார்
வேதியர்-பெற்றதுபோது மென்றார்
நந்தனார்-பறையனைப்பிறந்தேனைத்தள்ளுபொழுதகிது வென்றார்

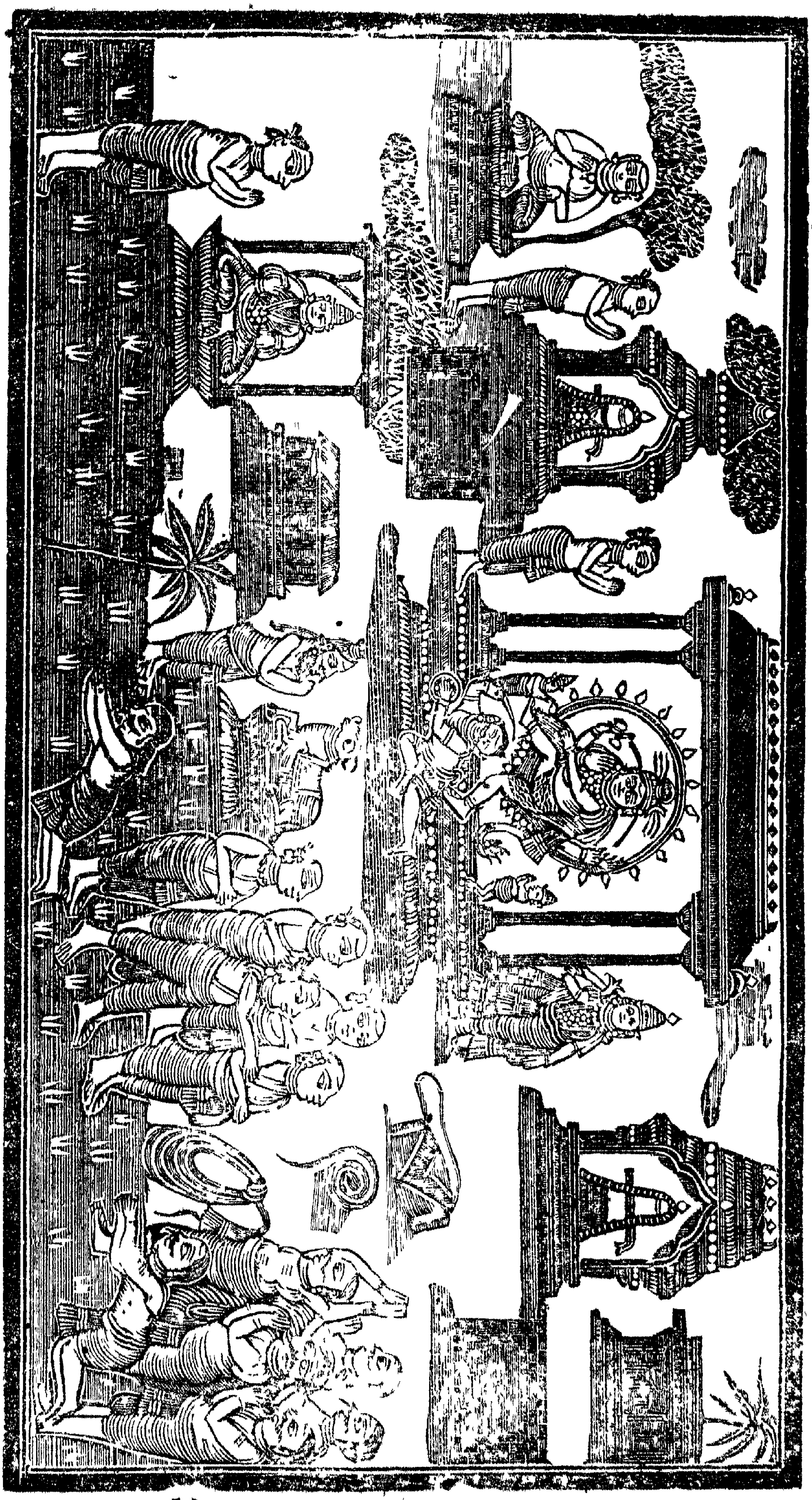

வேதியர்-பறையராய்ப்பிறந்துங்கள் வருத்தமது வென்றார்
நந்தனார்-வாய்க்காதவெனக்குவழிசொல்லு வீரே
வேதியர்-காய்க்காதமரத்திலேகல்லெறி யாரே
நந்தனார்-எப்போதுமிப்படிச்செய்வதே னென்றார்
வேதியர்-அப்போதுமிப்படிச்செய்ததே னென்றார்
நந்தனார்-உலகமனைத்துங்கடவுளாய்நிறைந்த தேன்
வேதியர்-பலகலைகற்றும்பறையனாய்ப்பிறந்த தேன்
நந்தனார்-பழுதானஜென்மம்படைத்தேனோ யென்றார்
வேதியர்-அழுதாலுங்கன்மமடுக்காதோ வென்றார்
நந்தனார்-காப்பதுன்பாரமகட்டிவிடு மென்றார்
வேதியர்-நாற்பதுவேலியைநட்டுவிடு மென்றார்
நந்தனார்-அப்பனகருணையிப்படியோ வென்றார்
வேதியர்-தப்பிவினைநதுவுமொப்பிலே னென்றார்

வசனம்

நந்தனார்பெருந்தயவுடனையரைவணங்கி உத்தாரங்கேட்கின்றார்.

விருத்தம்

அல்லெனுங்குழலாள்பாக மண்டாதுவொருக்காற்றொண்டர்
பலவூழிகாலஞ்செய்த பழவினைதொடக்கறுத்துச்
சொல்லரிதுமடங்கொண்டுதச சுக்கடலாட்டிவைக்குந்
தில்லைநாயகனைக்கண்டு தெரிசனஞ்செய்வேனென்றார்

கண்ணி-இராகம்-பியாகு-ஆதிதாளம்.

மார்கழிமாதத்திருவாதிரைநாள் வரப்போகுதையே
மனதைப்புண்ணாக்கப்பண்ணாமலொருதரம போய்வாவென்றுசொல் [லையே
கட்டையிருக்கையில்சிதம்பரம்போய்நான காணவேணுமையே
கட்டாகிலுமாசைவிளையுதுன் காலுக்கும்பிடையே
காலில்நகமுளைத்தநாளமுதலாயுங் கடுமைக்காரனையே
காலபாசத்திற்காட்டிக்கொடாமல் காப்பாற்றிடுமையே
உள்ளங்காலிலெள்ளளவுமரபாட வோடியுழைத்தேனையே
உண்டதுமுறங்கினதன்றியிலவேற யொன்றுங்காணிலையே
எட்டுமிரண்டுமறியாதபேதைநா னெளியேனுனையே
இன்னந்தாய்வயிற்றிடையனுகாம லேடங்காட்டிடுமையே
வெள்ளைவெளுத்திடுந்தண்ணீர்குடித்திடும் வெறியேனுனையே
மேதினியிலுமினுங்கடையேன வழிவிடவேணுமையே
தானந்தவங்களொன்றுங்காண தடியேனுனையே

தளரவிடவேண்டாமொருகோடி — தருமமுண்டுஐயே
அல்லும்பகலுங்களாதரவாலே — ஆளாகினேனையே
அன்புடனேநல்லகதிபெறுவாயென் — றனுப்பவேணுமையே

விருத்தம்.

சிலையணிந்திடும்வேளெரிந்திடச்செய்திடுந்திருமேனியைக்
கலந்தணைந்திடவேண்டுமெகாதலைக்கண்டியாயகிலமனைத்தையுந்
தலைசுமந்திடுசேடனாகுணத்தனைமையெய்திடும்நந்தனை
விலைக்குவாங்கியபெருமையாளிவன்வேணதெல்லாம்பேசுவான்.

வசனம்.

இப்படி சிதம்பரம்போக உத்தாரங்கேட்ட நந்தனுருடைய சிவபத்திரிதாபத்தை ஆதிசேடனாலுஞ் சொல்லவொண்ணாத மகிமையைக்கொண்ட மகானுபாவனை, அடிமைக்காரனென்று வேணபடி பேசுவார்

இராகம்-முகாரி-ஆதிதாளம்

மாடுதின்னும்புலையாவுனக்குமார்கழித்திருநாளோ
தேடியெடுத்தாயாரிடத்தேபோய்க்கீண்டாதேபோடா
ஆடுதின்னும்புலையாவுனக்குஆனிதரிசனமோ
நாடுசிரிக்குமவார்த்தைகளன்றோ பாடாதேபோடா
நண்டுக்குக்கம்பியாணமுமோநரிக்குச்சங்கராந்தி
பண்டிக்குப்பூசை திருநாளுண்டோபறையாநீபோடா
பூசைகள்செய்வாயோ ஆண்டவனைபொன்னடிதொழுவாயோ
கூசலபோடாதேபோடாயிங்கேகூழைக்குமிடலாகாதே
கங்கையோடுவையோவங்கேகாணிக்கைபோடுவையோ
இங்கிதமறிவேனடிக்கடிவந்துயிரைவாங்காதேபோடா
அஞ்செழுத்தோதுவையோவுனக்குமானந்தத்திருக்கூத்தோ
வஞ்சகவாதத்தைநாளைத்தெரியுமவாராதேபோடா.

வசனம்

அடாநந்தா சபாசு நன்றாயிருக்கின்றது நீ சிதம்பரம்போக வேண்டுமென்று கேட்பதை ஆலோசித்தால் மிகுந்த ஆச்சரியமாயிருக்கின்றதென்று வேதியர் பின்னுஞ்சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-மோகனம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

அடடாநந்தனே தில்லைக்-கனுப்புமென்றனைக்கேட்ப
தாச்சரியமிக வாச்சர்யம்.

அநுபல்லவி.

அடடாகட்டுக்கதைக ளனைத்துமிங் — குதவாது
நடடாவயலைத்தேடி நடவுநட — விப்போது (அட)

சரணங்கள்.

சாதியிற்பிறந்தோ ருனக்கிடத்தி
    லெனை அனுவ லுண்டு-அல்லவென்று
பேசாமற்போதினுமுள்ள பிரவிருக்கும்வீதி
    புகுந்தாங்கடந்துக கொண்டு
மானுமழுவுஞ்சிர மாலையணிந்த வரு
    மாற்றலர் திரிபுர மதனையெரித்த பெரு
மானாகியனுந்திரு மஞ்சனேற்றசவந் திரு
    வாதிரைப்பலனைப் பெற்றாட்டாய்சொற்படியிரு (அடடா)

வேள்விகளொருபுறம் வேதியாக ளியற்றும
    மேன்மைகள் மிகுத் தங்கும-அந்தத்
தாழ்மையிலாத தில்லையத்தலம்போய் வருவதற்குந்
    தடையில்லையெனப் பொங்கும
தன்மையிதெல்லாங் கனவாகமுடியும் வரும
    சாதியிழவைபோ சித்தாலெதரிய வரும
பன்னிப்பன்னிப்படித் தந்தனபாவயாறரு யெவரும
    பட்டாலதெரியுமப்பறையனுக்கென்பதுபோல்வரும (அடடா)

அலலுமபகலுஞ் சோறளித்தாக்காத்திடுந் தெய்வ
    மானவெம்பல வாணன்-இங்கிருக்க
தொலைப்பட்ட வாவேண்டாமென்றுரைத்திடுவேன
    சொல்மறுத்தீ வினை
தில்லைத்திரியாவாப் பேச்சுத்தக்கா பிருத
    திருக்குபெண்ணாப்பிடி திருப்பாத பகா
பலலையொடித்து விடுகிறேனபாராடா தகடி
    பறைசசியாயசமாதத்துப்பாராமெபண்ணடா தடி (அடடா)

வசனம

வேதியர்சொல்லிய சொற்களைக்கேட்ட நந்தனார் நீங்களென்னைத் தடியாலடித்தாலும் பிராணனைபடித்தாலும் கழுத்தைப்பிடித்தாலும் சிதம்பரத்திற் கூத்தனைக் காணாமலிருக்கேனென்று கடுத்துச்சொல்லுவார

இராகம்-சுருட்டி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

இனியுன்குற்றத்தைப் பொறுப்பேனோ-அனுவள
வேனுஞ்சம்மதிப்பேனோ

அநுபல்லவி.

தனியாம்வேதசாஸ்திரந் தனையுணர்ந்தாலுரு — சாதி
தன்புத்திபோகாதென்ற சரித்திரம்பொய்யல்ல — நீதி (இனி)

சரணங்கள்

பலகாலமும்பழும்பட்டாலும் டி-மூலும் — பாம்பு
பழகாததற்குவெப்பாய்ப்பகரலாமே — வேம்பு
தலம்விட்டப்புறம்போநீதான்செய்யாதடா — வீம்பு
தறையிற்கறந்தபாலுந்தாவுமோமுலைக — காம்பு (இனி)

திடையிலிருக்குமிந்த இடும்பனகட்டம்பன — சரி
இவர்களெல்லாமலிதோ இருப்போர்களசிறு — நரி
நடையிலிருப்பேன்மகா நல்லவனுக்கு — தெரி
நானுனைச்சோப்பேனென்று நம்பாதேபரி — கரி (இனி)

வசனம்

என்றுசொல்லிய வேதியருக்கு, நந்தனார் மிகுந்த தாழ்மையோடு மேழ்மையோடுஞ்சொல்ல, வேதியருக்குக் கோபம்வந்து திருட்டு வேடங்கொண்ட முரட்டுப் பயலேயென்று மறுபடியுஞ் சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-அசாவேரி-ஆதிதாளம்

பல்லவி

திருட்டுத்தனமாத்திரம் வேண்டாம்-நந்தா-அடா வுனக்கு
திருட்டுத்தனமாத்திரம்வேண்டாம்

அநுபல்லவி

முரட்டுத்தனமாய்ப்பேசாதேயினி — மூடா
முரணுமபின்னுமறியாக் — குடிகேடா
வரட்டுத்தவளைபோலவாயாடாதே — பேடா
வயலைமுழுதுஞ்சீரப்படுத்திடப் — போடா (திருட்)

சரணங்கள்.

புத்தியுள்ளவனுக்கப் — பாரு-பாகொண்டுழுது
புன்செய்ப்பிலமுழுந்து — சீரு-செய்துவிதைத்து
வைத்திடினயபோற்குடி — யாரு-இருப்பார்களுன்
னைநத்துதிப்பாசகல — பெரும
சத்தியமாகக்குண்டைகளைநீ — கூட்டி
சார்ந்ததற்குவாயாரநீ — ஊட்டி
சத்தியுள்ளமட்டுக்குமே — ரோட்டி
தக்கவுன்பன்றிறமதுமிகக் — காட்டி

மற்றுமற்றனைத்தனைத்துமுடிவுற
மெத்தமெத்தசித்த மொத்துசெய்குவாய் (திருட்டு)

பட்டாங்குணக்கேதடா பாவி-என்சொந்தமான
பழனங்களுமீடேறத் தேவி-பூசைபுரிந்து
பொட்டெனப்பதம்பணிந்து சேவி-இதைமறந்தால்
போக்குவேனேயுன்னிட ஆவி
சட்டமாகவுன்சமாத்தைக் காட்டாதே
சரணமென்றுகண்ணீரை ஓட்டாதே
தட்டுவனேகைமிஞ்சி நீட்டாதே
சலசலப்புக்களுசிநரியோட மாட்டாதே
விட்டுவிட்டுவிட்டுவிட்டு விடுவிடு
கெட்டுகெட்டுகெட்டுகெட்டு போகாதே (திருட்டு)

பாயுஞ்சலமுழுதுங் கட்டி-பதனமாகப
பழையவெருவெடுத்துக் கொட்டி-சேறுபோலாட்டி
தோயுமசடமுதலோ ரட்டி-வாராமறசெய்து
சொன்னலனுப்புவேனே மட்டி
காயமுள்ளபோதேநீ தானட
கார்த்தனறன்னைககாணப போவா னட
ஏய்த்துவிட்டுப்போகப்போரா யப
யேய்த்தவாதிரைக்கனுப்பேனே நட
ராயன்ராயன்ராயன்ராயன் சாட்சியாய்
நீயன்நீயன்நீயன்நீயன் உனைவிடேன் (திருட்டு)

வசனம.

இதுவும, வேதியா சொல்லுகின்றா

அறுசீரடி விருததம

வானிருநதவிடநதேடிக்காணுமல்மாடவைதேதாமதிமயங்கத்
தேனிருநதசெநதாளைசசிநதிப்பாாபுநதிபுறத்தெளிந்தாரிலலை
ஊனாருநதும்புலையாநீசிநமபரத்தேசெனறுனுமுன் டாமுநதிந்
தானிருந்தவிடமவிட்டுப்போகாமலசஞசலததைத்தள்ளுவாயே.

வசனம்.

அடா, வாடா, மூடா, கேளடா, என்னைப்போலொத்த பெரியவர்களாலே கூடததேடி அறியப்படாத செகதீசனுடைய திவ்விய நாமத்தை நத்தை யுரிஞ்சும் பறையா நீ கத்திக்குலைக்கலாமா, இப்படி தத்திக் குதிக்கலாமா, வித்தையொன்று மறியாதவனிங்கே பத்

தியெண்ணலாமா, நததிமுத்திதேடலாமா, சுத்தமான பெரியோர்க ளிடததே சததமபோடலாமா, இஙகேநிததம் நாடலாமா, வியாத்த மான இநதசென்மமெடுத்துஞ் சிததிதேடலாமா, அங்கேபுத்திசெல் லலாமா, அடடா, இதுவெலலாம விட்டுவிடடா, நாதமைதப்பிடுங்கி நடடா, என்தொழிலைதொடடா, தோல்கட்டிய தடியையெடடா, யாருந்திருடாமல பாரத்திருடா, களததிலடுடா, காவலகொடுடா, புலலறுடா, முரடா, வழிதெரியாககுருடா, நான்சொல்வதுநேரடா, இதடா, உன்செய்கையென்று கலைாலெறிந்து, தடியாலடித்து, வாயாலதிட்டி தேள்போலே கொட்டி, இவனொரு ஆள்போலே நி ன்றான், அவா நாளபோகுதே யெனறார்

வசனம்

நந்தனார், வேதியரைபபார்த்து நீங்களென்னையடிக்கலாம் நா னும் அடிபடலாம், தங்களுக்குக் கைநோகுமேயென்று வணங்கிச சொல்லுகின்றார்.

தண்டகம - ஆதிதாளம

பல்லவி

அடித்ததுபோதுமையே-எனனை-அடித்ததுபோதுமையே

அநுபல்லவி.

அடித்தாலுமுங்கள் கைவலி யாதோ
அடிமைவேலைசெயயுமென்னுடன் வாதோ
படிததெல்லாமெனமனதிற படாதோ
பாவியெனககுமினிமேறறெறி யாதோ (அடித்)

நல்லவரேயுங்கள்மனதுபபிர காரம்
நடக்காமலிருநதுமப சாரம
சொல்லதெரியுமோவெனககுப சாரம
சுகிர்தசாமியுங்களாலேயிந நேரம்(அடித்)

வசனம

நந்தனா ஐயருககுத் தலைவணஙகிசசொல்லுவார்

மோகனராகம - ரூபகதாளம்

இலவுகாத்தகிளிளை யாசசே-நான்
எடுத்துசசொனனதெல்லாம போச்சே
பறையன்சொல்லுபழு தாசசே-நீங்கள்
பாரப்பாரென்பதுமே லாச்சே
ஏழைச்சொலலமபல மாச்சே-தெய்வ
மில்லாமலெங்கையோ போச்சே

சேரியேசொர்க்கமென் ருச்சே-தில்லைச்
சிதம்பரமென்பது போச்சே
விழலுக்கிறைத்தாற்போ லாச்சே-எந்தன்
வேண்டுதல்வீணாகிப் போச்சே
கண்டைக்கண்டிட லாச்சே-நல்ல
காலம்பிறக்காமற் போச்சே

வசனம்.

நந்தனார் பெரியோர்கள் கோபத்தை இனி எளியேன் தாங்கே னென்றுசொல்லுவார்

இராகம்-ஸாவணி-ஆதிதாளம்.

பெரியோர்சினமடையா ரடைந்தால் பெருங்கடல்தீயாதோ
பேயன்தாங்குவேனோ இம்மாத்திரம் பிழைபொறுத்தாளுமையே
அல்லும்பகலும்நா னறிந்துமேதோ வறியாமலேபோனேன்
ஆசைகொண்டேன் திருவம்பலத்தெய்வம் மோசஞ்செய்யுதையே
பாவியெனைத்தொடாமற் றடுத்தாலுமெந்தன் பழவினைதீராதோ
பாதனிலேபோசொல்ல லாகுமென்னறே படைக்கதுபோதாதோ
சிங்கம்பொசித்திடு மிரைதனைநரி சென்றாய்த்தொடலாமோ
சிதம்பரமெனத்தொடலாமோ ராசியில சின்னவனென்றோ
இன்றுமெசிதம்பரம் போவேனென்று மிங்ஙனேவருவேனோ
இம்மட்டுமேபோது மையேயுங்கள் தய விருந்தாலதுபோதும்

இப்பேர்த்துந்தீரடியான்வந்த

விருத்தம்

சேரிவந்தவர்செவ்வியவேதியனசினந்தால
காருள்ளடாந்திடுஞ்சோலையினின்றிவனகருத்தை
எருலாவியபரமனறிந்தண்மலரிறுக்கி
தீரனுகியநந்தனுமப்படிசெய்தான

வசனம்.

நந்தனார் தங்களைப்பருகத்ததலைவணங்கி பெரியகும்பிடுபோட்டு ஒருசோலையிலிருந்து சமாதிபண்ணுவார், தன்னுடைய சரீரத்தைத் தில்லைவெளியிலே கலந்துகொள்வேனென்று வீரவைராக்கியத்துடனே சேரியிலவராமல் தன்னுடைய துயரங்களையெல்லாம் அம்பலவாணருக்கே ஒப்பிவித்து சலுகைகொண்டாடுவார்.

விருத்தம்.

வேதியரிப்படிசொல்ல வெந்துமனம்வேருகி வினையோவென்றி
சாதியிலேயாவமது நீயன்றோபிறப்பித்தாய் சுவாமியென்னை

சோதனையோசெய்கின்றாயெவ்வுயிர்க்கு மவ்வுயிராய்த்தோய்ந்திருக்
ஆதிகுருவலலவோநீபாரப்பானுக்குள்ளிருந்துமலுப்புவீரே. [கும

இராகம்-சௌராஷ்டிரம்-ஆதிதாளம

பல்லவி

ஐயாவுன்னடைக்கலம் பொய்யாகியதேகமடைக்கலம் ஐயா

அததாநானவருவேனோ அமபலததைபபரவேனோ
சறறேயாகிலுஙகாணபேனோ நநதியேயென்செய்வேன ஐயா

விருததம

தாழிலலாதவிப்பிறவியைததானெடுததஞசி
தூறுபட்டணற்கீழ்க்குலமாகியிததுன்பம
நீறுபட்டிடுமலலவோதிலலையினின்றால
பேறுபெற்றிடுவேனதற்குமொருபிசகோ

இராகம்-எதுகுலகாமபோதி- திரிபுடைதாளம்

பல்லவி

ஐயோதெய்வமேயிநதவையாககடிமையானேன்
செய்யாவினைகள்செயதலலவோ
உளளங்கரைநதுருகியுயயுமபடிககேட்கில
கள்ளககுமரனலலவோ
ஆலைக்கருமபதுபோலாசசுதஙகமுழுதும்
வேலைக்கிடமிலலையே
பாவியெனககோவநதபாரபபானமனதிரஙகான்
ஆவிதவிக்குதல்லவோ
கோவில்குமபததைககண்டாலகோடிவினைகளதீரும்
பாவிக்குககிடையாதுகாண
தில்லையமபலவாணதெய்வமபுலையாககாக
கலலாச்சமையலாசசுதே
பொன்னம்பலவாயுனைபபோறறுமவகையில்லாமல
இன்னமபிறவியேறுமோ
அன்னைதநதையுமநீயென்னாவிபொருளுமநீ
யுன்சநநிதிவரசசெய்வாயே

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம

அடிமுடியொன்றுமிலலாதமபலத்தரசேயுனபால
கொடியனுன்வநதாலென்ன குறையுமோவதனாலநீதி
நடலைசெய்பாரப்பான்கையில நடுஙகமேவாவிடுததாயென்றுய
படிமிசைவீழ்ந்தானடிப்பதறுவான்கதறுவானே.

இராகம்-லாவணி-யமுனாகல்யாணி

பல்லவி

செயயுமுபாயமறியேன
அரகரசிவனே தில்லைசசிவனே

பததுவருடகாலமாகவநதுபாாபபாணைககேடடேன
சிததமிரஙகிபோயவாவெனறொருநலல சேதிசொலலக்காணேனையோ
(செய்யு)

பாவிபுலையனாய்ப்பிறப் பேனோயிநதபாரினிலிருப்பேனோ
ஆவிதவிககுதேபொனனமபலாவுன னடிககமலங்காணேனையோ
(செய்யு)

பல்லுமுளைத்தநாள் முதலாகயிநதபாடுபடுவேனோ
திலலைநாயகாகனகாவெனறுனை தேடுமவகைகாணேனையோ (செய)

நாறபதுவேலிநிலமிருககிறதை நடுகவேணுமென்றா
காபபதாருகளைபிடுஙகுவதாரெனறு கடுததபேசசககடியேன (செய்)

ஆற்றிலேகுளததிலேவிழுவேனென்றுவதைதபபிடிததிழுததிடுவேன்
பாாததினிககிருபைசெயயாவிடிறபறையனபழிவீண். போகாதுசொ
[ன்னேன (செயயு)

திலலைசிதமபரததைககாணுவிடி லென்தேகநதரியாது
சொலலிவிடடேனபொனனமபலவாயுனசொானசபைககுவருவே
[னோநான் (செய்யு)

விருததம

கடுவருநதியுமபணிகலைாுகவுங்கறறைச
சடிலமேவியபிறைபுனறறரிககவுநதகுமோ
விடுவெதிலலையுனனருகினிறறுமொருவேஙகைகக
கொடியனவநதிறைலெனன தில்லையிறகுறையோ

விருததம

மாவளா தில்லைமாநகா வீதியுமதிலும
கோவிலுந்திருககூடடமுஙகண்டுகண்குளிரப்
பாவியாகினேன்காயததையேதுககுபபடைத்தே
னாவிதானிருநதுமபரகதியடைநதிலனே

ஆதிநாண்முதற்றவமபெறுமாமுனிககாக
நாதமோஙகவேநாடகமபுரிநதிடுநதன்
பாதமபோற்றியெநநோமுமபணிந்திடுநதனை
ஏதநீரவெநநவிலுமீசனுமவநதார

வசனம்

நந்தனார், தில்லைத் தலத்தைக் காணாத ஜென்மமிருந்தாலென்ன போனாலென்னவென்று நிச்சயம்பண்ணி மனமுருகிவாடும் வேளையில், கொஞ்சம் நித்திரைபோகக்கண்டு அந்நித்திரையில் அம்பலத்தேவன் வந்து சொல்லுவார்

எதுகுலகாம்போதி

பல்லவி

கனவினிலே கண்டாரே - நந்தனார் - கனவினிலே கண்டாரே

மனதிலேபயப்போதும்	வருந்தியடி பணியும்
கனகசபேசனைக்	கண்ணினாற்காணாமல் - கனவி
நீநடுங்க கழனிகள்	நானடச்சொன்னேனே
ஊனமில்லாமலுன்	னுடையவன் களிக்க
மானிடப்பிறவியி	னுனக்கிணையார் பத்தி
மானில்லையென்று தில்லை	நாதனவந்துரைக்க - கனவி
கணுகுல்பகலாயக்	களித்துநினைவருளாறு
சங்கரனேயென்று	சாருநன்னிலையால்
அங்கம்புளகித	மாச்சுதுஅந்தனை
விழிகேவந்தேனென்று	யீசனுமப்புகல - கனவி

விருத்தம்

அறிவுமிகுந்தாற்றலுடன் சிவபெருமான்பெயர்சொல்லியாற்று நாளில், கறைமருவுமிடற்றழகன்றனதடிமைவெறியக்கலக்கக்கனவில்வந்து குறையறவேகழனிகளை நடச்சொன்னேனுனக்கு விடைகொடுக்கே னென்ற, மறையோர்முன்வாக்குரைத்து நீவிரைந்துவாவென்று மன் றுடசென்றார்

நந்தனார் கனவில் - நடேசமூர்த்திசொன்ன

வசனம்

நம்முடைய நந்தனாரே உன்னிடகழனிகளை நமது பூதகணங்களாலே நடச்சொன்னேன் வேதியருக்குக்காட்டுனால் உத்தாரங்கொடுப்பாரென்றுசொல்லித் தானம்பலத்தேசென்றார்

• நந்தனார் நித்திரைநீங்கி வயல்களைக்கண்டு சந்தோஷமடைதல்

கண்ணிகள்

களையெடாமல்சலம்விடாமல்	கதிரொருமுழங்காலுமாம்
களிக்குதுபயிரிருக்குது அதைக்	கட்டிக்கட்டவேந்தாலுமாம்

பழுதிலாமலேரிகுளங்கள் பளளமேடுதண்ணியாம்
பரமசிவனைப்பணியுநநதன பயிரிடுந திருபபண்ணையாம்
கனவில்வநதுவுருவமாகி கருணைமாரிகண்டவன்
கடுகிநடநதுவேதியரிடம காணவெனறுசென்றனன

விருத்தம்

அய்யரேவாருமென்று அழைத்திடும்நநதனுரைத்
துய்யவேதியருங்கண்டு தொலபுவித்தெய்வமெல்லாம்
பொய்யிதுவெனறுகள்ளிட் புலையனும்வநதானென்று
செய்யவேண்டியதுசெய்யச செபபுவாறுைபபுவானே

பலவித - இராகம - வராளி - ஆதிதாளம.

வேதியர் சொல்லுதல்.

நநதாவுனக்கிந்தமதி வநதெதன்ன தநததாரு
அநதரஙகளுசொநதமா யிருநதுமறநதுபோய்
விநதையாயநினைநதன்றே அநதவேளையுநதியிலலை-நநதா

தோடி.

கொல்லைக்காட்டுநரிபோலே பலலைக்காட்டிபேசுவாய்
கல்லைககாட்டிகோபஙகொணடு சொலலைககாட்டியேசுவேன
திலலையென்றுசொனனதெல்லா மிலலையென்றுபோசசுதா
கலலையென்றுஐயர்சொன்ன சொல்லேநிசமாசசுதா
சிததமுநதெளிந்துதா உறறதுவுணாந்துதா
பததியுநதுலைநதுதா கத்தலுமபறந்துதா
சட்டம-சட்டம்-நல்லது-நல்லது மெதத-மெதத-சநதோஷம்

மததியமாவதி

இப்படிஅப்படிசொல்லாதே தப்பெடுத்தடுப்பையா
சொறபடியொபபுதலாகநீ மெய்பபடிநடபபையா
கள்ளக்குமபிடுதளளடா காரியஙகைக்கொள்ளடா
எள்ளுகொல்லைக்காரடா யெங்குஞுசுற்றிப்பாரடா
தெய்வமென்பதுகுற்றம தெளிநதுபாருசுற்றம்
கையைக்கொட்டுசத்தம் கண்டுகொள்ளுநித்தம
ஊனுறக்கமேயின்பம் ஊனிழநதாலேதுன்பம்
சாண்வயிறறுக்குஅன்பு சாதிமுறைமைவம்பு
ஓகோ-பலே-பலே சபாசு-கண்டுகொண்டாய்

கேதாரகௌளம்

சூதாடிதோற்றவன்போல   வாதாடிநிற்பதற்கு
வேதாந்தசாஸ்திரங்கள்   காதாலேகேட்டிருந்தும்
என்னகாரியமதிலென்ன   வீரியம்-தள்ளு-தள்ளு

புன்னாகவராளி.

இல்லையென்பதுகாட்டிலுண்டு   கேட்டதில்லையா
தேகம்பட்டால்புண்ணாகும்   பார்த்ததில்லையா
அம்பலமாவது ஆகாசம்   முற்றும்பாரு
அருளில்லைபொருளில்லை   கண்டுசேரு
பத்தியென்றாலுஞ்சித்தியென்றாலும்   வெற்றியென்றாலும்முத்தியென்றாலும்
இத்தனைநாள்கற்றகலை   அத்தனையும்பித்தமாச்சு
மாற்றுப்பாட்டுக்காரன்வார்த்தை   கூறுபடுமோ
தாறுமாறுபேசினதால   சோறுபோடுமோ

நாதநாமக்கிரியை

எல்லாம்முழுப்புரட்டு   வல்லான்வகுத்தவழி
சொல்லாதேசும்மா   நில்லாதே
காரியத்தைப்பாரடா   உனக்கிணையாரடா
காசுபணஞ்சேரடா   இதுநல்லூரடா

மாஞ்சை

கஞ்சிகூழ்குடித்தாலும்   பஞ்சமில்லையே
கொஞ்சமிருந்தாலும்போதும்   சஞ்சலமென்ன

மத்தியமாவதி

சம்பாநெல்லிருக்குனக்குத்தாரேன   ஒற்றைச
சல்லாகிழித்துனக்குத்தாரேன்   ஒற்றைக
கண்டாங்கிசேலையொன்று   துண்டாய்க்கிடைக்குது
பெண்டாட்டிக்குக்கொடுத்து   நன்றாகவாழ்ந்திரு

புன்னாகவராளி.

துண்டுவெட்டிப்பாக்குதின்று   அண்டைவெட்டிப்போர்த்தையா
கண்டனடிக்கட்டளையில்   முண்டிருக்குப்பார்த்தையா

மோகனம்.

காணியில்லாதவனொரு   மாணியில்லாதவன்போலே
தோணினாலுந்தோணுது   கோணிநடந்தாலுமென்ன
பெண்டாட்டியில்லாச   சுகமல்லவேமனமே
கொண்டாட்டங்கொள்ளா   ததைச்சொல்லவோ

ஆஹிரி

எருவிட்டுழுதவயல் மறுவிட்டுத்தேவையில்லை
எதுவெட்டினாலுந்தாங்குந் துருவிட்டுப்பார்க்கவேணுந்துரையே
நிலம்பாராதபேர்கட்குப் புரையேயிதுவல்லாமல்
வேறேயுண்டாயிறையே இந்தவூருக்குளிதுநல்லவிரையே

அசாவேரி

மூலைக்காலவிளைந்ததாலே சேலைக்குக்காணும்
உனதுகூலிக்குக்காணும் குழந்தைப்பாலுக்குக்காணுமல்லவோ
ஊருக்குளிந்தநிலஞ்சப்பையே நீவாரிவிடவேணுமிந்தக்குப்பையே

சாவேரி

வாரிகாலைச்சுற்றிப்பாரு கோரையைப்பிடுங்கிநம்
தேரையையுழக்சொல்லு வீரியைநடுக்கச்
செட்டியார்குளத்தருகே முட்டிருக்கப்போத்தையா
வெட்டியானகத்தருகே திட்டிருக்கப்பாரத்தையா

புன்னாகவராளி

எல்லாமுனதுபொறுப் பொல்லாமுன்னதுசுக
மல்லாமல்வேறேகதியில்லை இல்லை
கட்டியடிக்கட்டிலையில் விட்டதுமுளைத்துதா
பொட்டைத்திடலுக்குடையில்லை நட்டதுபலித்ததுதா
காடுவெட்டிநஞ்சைபண்ணு மாடுகட்டிவைக்கோல்போடு
பாடுபட்டுழைத்தாலன்றோ வீடுகட்டிவாழலாம்-நந்தா

வசனம்

இப்படிச்சொல்லும் வேதியரை பண்ணையைப் பார்க்கவாருமென்று நந்தனார் கூப்பிடுவார்

விருத்தம்

பண்ணையாவையும்பாருமென்றழைத்திடப்பரிந்து
கண்ணுலாவியவேதியனகளிப்புறநந்தன
பண்ணுலாவும்பொன்னம்பலக்கூத்தனைப்பரவி
யெண்ணிலாவருங்காதல்கொண்டிருந்தனாதாமே

வசனம்

கேவலமாகிய நீசன் சிவகணங்களாலே ஒரு இராத்திரியில்நட்டு அறுப்பறுக்குமளவிலே வேதியர்கண்டு ஒன்றுந்தோன்றாதவராகி யுலகவாசனையற்று நின்றார்.

வசனம்

நந்தனார் அம்பலவாணனைக் கொண்டாடிக் கூத்தாடுவார்

கடுக்கா

நந்தனானந்தபரிதமானார்நந்தனாரும்ஆனந்தமாகினார்
சொந்தமானவயல்வந்துபார்க்கையில்
விந்தையாச்சுபல்பந்தம்போச்சுது
சிந்தைதீரவேயந்தரங்கத்தில் — நந்த

நீச்சாதியென்றுயேசிப்பேசுமிந்த
தோசிவேதியனுமாசையாகவே
தேசமற்றுந்தில்லைவாசமாகுநட
ராஜஸ்ரீதத்திக்குதாசனென்றுவரும் — நந்த

வாருவாருமிதைப்பாருஞ்சிவ
னேரவந்துசெய்யுங்காரியங்களிது
பாரினமீதுளிணையாருமில்லையென
ஊரினுள்ளபெரியோருஞ்சொல்லச்சொல்ல — நந்த

சித்தப்பீதிலொருகுற்றமேதுமில்லை
சுத்தமானவித்தையத்திலுள்ளசிவ
பத்திபண்ணிவெகுசித்தியாகிவிர
முத்திதேடிவருபத்தனென்றுசொல்லும் — நந்த

வசனம்

வேதியர் நந்தனாரைப்பார்த்து சிவபத்தரை அபசாரம் பண்ணினேனென்று மிகவும் குழைந்து சொல்லுவார்

இராகம்-பியாகடை-அடதாளச்சாப்பு

பல்லவி

நந்தனாரேயுன்றன் பெருமையின்றுகண்டேன்
நானென்னவினையை விண்டேன்

அநுபல்லவி

விந்தையைக்குறியாமல் விழலனென்றியாமல்
வீம்புக்குக்கச்சுகட்டி வீசினேனென்னையாளும் — நந்

சரணங்கள்

அறியாமனத்தினாலேயேதேதோபேசியுந்தன்
அருமையைத்தெரியாமற்போனேனே — மெத்த

சிறியோர்செய்தபிழைபெரியோர்பொறுப்ப ரென்று
செப்புமவார்த்தையுமகேகனவானே இந்த
முறையுணர்ந்தோர்க்கென்ன தான்சொல்லத் தோணும்
மூடன்மேற்கிருபைவைத்துமுழுதுங்காத்திட வேணும்
நிறைவுறறவருட்பெறறோர்க்கேதுநிகரான காணும
நினைக்குமுன்னடிவணங்காதோனவந்துய சேணும நந

நேற்றுப்பொழுதளவுஞ்சுமமாவிருந்திந்த
நிலங்கள்முற்றும்பயிர்களமுளைத்துக கதிக்கச
சாற்றுங்கதிர்கள்முதிர்ச்சாய்ந்து அறுவடைக்கும
தக்கதாயிருக்குதேமிகக்கிளைத்து உமது
ஆற்றலதனக்குநிகராவாரோ யாவரும
அய்யாவுனதுநல்லவருளால்நலமே பெரும்
நாற்றிசையோர்களுமநாடிப்பணிய வரும
நாயேன்களிக்கமனமகிழ்ந்துக்கிருபை தரும நந

குண்டைகளுங்கலப்பைகளோலுங்காருமவிதையுங்
கொட்டத்திலிருக்கநீர்செய்தீரோ அந்த
அண்டர்பணியுந்தில்லையாண்டவனை யுமககு
அடிமையாளாக்கிவந்துசெய தாரோ
துண்டம்தனத்தாலெனறெண்டுக்குமமைக கொண்டேன்
தொல்லுலகத்துள்ளோராயாருமேசக கண்டேன
தொண்டனேனுமசுகுதத்தோத்தங்களை விண்டேன்
சொல்லும்பணிகளசெய்துசுரப்பட்டதுணி வுணடேன நந

வசனம

என்று வேதியர் நந்தனைப் பார்த்துச் சொல்லிப் பின்னுஞ் சொல்லுவார

இதுவும-வேதியர்சொல்-விருத்தம

கறைபடுங்கண்டன்றனைத்தந்துபெறவேநோக்கி
குறையறுமநந்தனைக்குலமதுகீழெனறெண்ணி
மறைபுகல்பெருமையாலேவருத்தினேன்கொடியனென்று
இறைபடுமனமபோலஞ்சியேங்கியேயாற்றுவானே.

இராகம்-புன்னாகவராளி-ரூபகதாளம.

குற்றமெத்தனைசெய்தபோதிலுமுந்தன்சித்தத்திலநினையாதே-சிவ
பத்தனென்றறிப்பாலபதறிவார்த்தைகளசொன்னபாவந்துலையாதே

புலையர்கள் பரகதி தேடும்படியவர் புண்ணியஞ்செய்வாரோ-உன்னை
கலிதீரக்கண்ணாரக்கண்டுபோகவெல்லாங்காட்சிபெறுவாரோ

உருவமனதறியவொருவனுலாகாதென்றுலகம்மொழியாதோ-அது
திறமாச்சுதினியுநதன்ஜனமசபலமாச்சுதெய்வமுமிரங்காதோ

ஜாதியிலிழிகுலஞ்சாஸ்திரங்கிடையாது சந்தேகப்படலானேன்-இப்
போ, ஆதிசிதம்பரரகசியம்பாரென்றுயனுபவிபடலானேன்

வசனம

இப்படி வேதியா மிகவும் பரவசமடைந்து நடந்த வரலாற்றை க்கேட்க, நாளைப்போவார கனவிலே ஈசன வந்து கருணை செய்வாரென்றார். அதற்கு வேதியா சொல்லுகின்றார

இராகம-யமுனாகலயாணி-ஆதிதாளம

பலலவி

நந்தாவுன கனவினிலெப்படிவந்தார
வரந்தந்தாரெந்தாய் — நந்தா

சந்ததமுஞ்சனகாதிமுனிவர்தொழுஞ்
சச்சிதானந்தமூர்த்தியல்லவோ — நந்தா

ஆதிமுடிவுகிடையாதபராபரஞ்
சோதியல்லவோநீசசாதியென்றறிந்தும — நந்தா

அண்டரண்டநிறைகின்றசபாபதிக்
கொன்றும்பேதமில்லையென்றுதெளிந்துன — நந்தா

வசனம

வேதியா தானசெய்த பிழையெல்லாம் பொறுத்துக்கொள்ளு வீரென்றுசொல்ல, நந்தனார் மறுவுத்தரங் கூறுகின்றார

இராகம-தண்டகம-எதுகுலகாமபோதி

வேதியர் - ஏழைபார்ப்பான்செய்திடும்பிழையை
யேற்றுக்கொள்ளாதே — நான்
இனமறியாதவன்முன்புத்திக்காரனென்பதும்பொய்யோ

நந்தனா - பொய்யாகிவிந்தவுலகத்தைப்பார்க்கும
புண்ணியவானே — நான

புலையனுங்களடிமையல்லவோ புத்திசொல்லுமையே

வேதியா - புத்தியுண்டுவித்தையுண்டு
பத்திகிடையாது வாயால

புலம்பினதாலென்னமனமடங்காதுபோதங்கிடையாது

நந்தனார் - கிடைக்குஞ்சிதம்பரதெரிசனமென்று
கிருபைசெய்யு மையே

கீழ்க்குலமல்லவோநாயினுங்கடையேன்கீர்த்திசெய்விப்பீரே

வசனம்

பரமபக்தனாகிய நீ எனக்கு அடிமைவேலை செய்பவன்போல வந்தபடியினாலே என்பிறவிப்பிணி யொழிந்ததென்று வேதியர் சொல்லுகின்றார்

அறுசீரடி விருத்தம்

அவ்வப்பொழுதுபோனதனறிமறைமுடிவையுணங்கணிய
வறிவினனித
தவப்பொழுதுங்கணப்பொழுதுங்கண்டறியாயபாவியெனைச்
சாந்தாரனன்றே
சிவக்கொழுந்தினடிமையென்றுபெயரிட்டுவேலைகளைச்
செய்த்தாக
பவக்கடலைக்குள்படிபோலதாண்டிவரச்செய்ததுநந்தன்
பத்திதானே

இராகம்-ஆனந்தக்களி

நந்தா நீசிவ பத்தன-உன்னை
நம்பாமலேமோசமானேனுன்னை பித்தன நந்தா

பூமிக்குள்நீயொரு சித்தன-இந்தப்
பூமிக்குநானொருசாஸ்திரப்பிர சித்தன்
காமிக்குள்ளேவெகு மத்தன்-உன்னைக்
கண்டுதெரிசித்தேனாரனைவரு முத்தன நந்தா

படித்துமென்னவெங்கள் வேதம்-அதில்
பார்த்ததில்லையிந்தப்பகவனற் கீதம
எடுத்துச்சொன்னாய்சிவ போதம்-அது
ஏறகாமறபோசசுதுயென்பிடி வாதம நந்தா

தெவிட்டாதசோகம் பானி-உந்தன்
தேகமுழுதினுஞ்சிவன்றிரு மேனி
பகையாகியவொரு கூனி-போலே
பழுதகேதனுனுநீயாததும ஞானி நந்தா

பவசாகரந்தாண்டிச சென்றாய்-உள்ளே
பாரதத்துணர்நதுபபரமானநதங கொண்டாய்
தவமாமுனிபோலே நின்றாய்-திலலைத்
தாண்டவராயனைககண்ணாலநீ கண்டாய் நந்தா

வசனம

இபபடி வேதியா சொலலுமபோது, நநதனா மனம நொநது கைகால நடுஙகி ஐயரைசசுறறிவநது தலைவணஙகி எனக்கு அனன ங்கொடுதது ஆடையளிதது இததனைநாளுங் காபபாறறின பெரிய வரே உஙகளுககடிமைவேலை செயயுமெனனை இபபடிப் பெருமை யாய்ச சொலலவேண்டாமெனறு சொலலுகின்றா.

இராகம-கலியாணி-ரூபகதாளம.

பலலவி

ஐயா சொலலு வேனே-உம
தடிமைபபறையன தானே

அநுபலலவி

மெய்யாகவேயிநதமேதினிவாழ் வோர்கள்
வேலைசெயயூழியர்தமமையோதாழ் வாாகள் ஐயா

சரணஙகள்.

வேமபுக்குயர்நதமதுரஙகள பூட்டினும்
வீறுமதனகுணமமாறுமெதந நாட்டினும
ஆமபுததிக்காரனெனனாலேயாவ துண்டோ
அய்யனருளையலலாமலுமவே றுண்டோ ஐயா

மேவுங்கீரைததண்டுமேருவைத் தாங்குமா
வீசுஙகதிரமுன்மின்னும்பூசசி யோங்குமா
ஆவதழிவதெல்லாமையன றன்னாலே
ஆசசுதென்றாலென்னவாசசுது யென்னாலே ஐயா

முன்னமேசெய்தவினையின்வ சத்தாலே
மூடப்புலையனாய்மேவி யததனாலே

இன்னல்படுவதுடனின்னமும் வேண்டா
ஏந்திக்கொள்ளுமென்றெனைக்கெடுக்க வேண்டாமையா

வசனம்

நந்தனார், தனது ஆண்டையாகிய வேதியரைப்பார்த்து தங்களுடைய திருவாக்கினால் எனனையுமிப்படிப் புகழலாமோவென்று மிகவும் வணக்கமாய்ச் சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-அமிர்தகல்யாணி

பல்லவி

சின்னசாதியல்லவோசிதம்பரம்போய்வருகிறேனென் சின்ன
அன்னை தந்தையொருவரில்லையடைக்கலமெனையாளவேணும் சின்
ஈரமில்லாதநெஞ்சமாகியிறைச்சிதின்றுடலெடுத்த சின்ன
அல்லும்பகலுமதுவையுண்டுயறிமயங்கியாட்டங்கொள்ளும் சின்ன

வசனம்

இப்படிச்சொல்லிய நந்தனரைப்பார்த்து வேதியர்சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-தேவமனோகரி-ஆதிதாளம்

பல்லவி

ஆருக்குத்தான் தெரியும் அவர்மகிமை
அம்பலநாடக மாடியபெருமை

அநுபல்லவி

பாருக்குள்மாந்தர்கள் காண்பதுதொல்லை
பதஞ்சலிபண்ணிய புண்ணியமில்லை ஆருக்

சரணங்கள்

தேவர்கள்பூமழைகொண்டு சொரிந்தார்
சித்தவித்தியாதரர்கண்டு மகிழ்ந்தார்
பாவலர்நாவலர்உள்ளங் குளிர்ந்தார்
பார்வதியம்மனுங்கூட யிருந்தாள் ஆருக்

காதில்குழையதுவிழுந்தது காட்டார்
கண்டிடுமன்பரைவிண்டிட மாட்டார்
பாதாளம்நடுங்கவேதாண்டவம் போட்டார்
பக்தியில்லாதவர்தங்களைக் கூட்டார் ஆருக்

பாலகிருஷ்ணன்பணிந்தேற்றும் பிரதாபம்
பரந்திடும்பேர்க்கில்லைபுண்ணிய பாவம்

சிவகுணமருவும் ஞானப்பிர தீபம்
தேவமனோகரமாகிய ரூபம் ஆருக்

இராகம்-பைரவி-திரிபுடைதாளம்

பல்லவி.

ஆருக்குப்பொன்னம்பலம் கிருபையிருக்குதோ
அவனே பெரியவனாம்

அநுபல்லவி

பாருக்குள் வீடுகள் மாடுகள் நாடுகள்
பணமிருந்தாலவன் பெரியவனல்லவே ஆரு

சரணங்கள்

வேதபுராணங்களோதினதாலென்ன
வேலைசூழ்புவனமாதராலென்னகாரியம்
சாதனையாகவராதொருநாளும்
மண்ணாசை பெண்ணாசை பொன்னாசைபொல்லாது ஆரு
பாணனமதங்களடங்கவேசெய்தகோ.
பாலகிருஷ்ணன் தினந்தொழும்பொன்னம்பல
வாணனென்றுதரவாய்விரும்பாதவன்
வானவராகிலுந்தானவன்சின்னவன் ஆரு

வசனம்

சிவபத்தியுள்ளவன் பெரியசாதி, சிவபத்தியில்லாதவன் பார்ப்பானாயிருந்தாலுஞ் சின்னசாதி, ஆனபடியினாலே, திருப்புன்கூரிலுனக்காகப் பரமசிவன் நந்தியைவிலக்கி தெரிசனங் கொடுத்ததும், நீ குளம்வெட்டினதும், ஒரு ராத்திரிகாலத்திலே நாற்பதுவேலி நிலமும் நடராஜமூர்த்தியேவந்து நடவுநட்டதும், பார்க்கும்போது நீயே மகாபுண்ணியபுருஷனென்று சொல்லவேண்டுமே யல்லாது வேறில்லை. நீ இதுவரையில் என்னுதுவார்த்தையைத் தட்டினதுமில்லை, ஆகையால், எனக்கு நீ குருவாகிநின்று உபதேசம் பண்ணென்று வேதியர் சொல்லுகின்றார்

இராகம்-தண்டகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

நந்தாநீ-குருவுபதேசம்-நவிலிடவேணும்-நான்கடைத்தேற
நொந்தனன்கதிபெறமாட்டேன்
நோயினும்பிறவிக்கடலிடைவீழ்வேன் நந்தா

மந்தாரப்பூவெடுத்தனார்மலரடிசாத்திவாழிவென்றறிவு
சிந்தாமல்வரந்தரவேணும்சிதம்பரரகசியந்தெரிசித்திடவே நந்தா
வைத்தாகருணைக்கடலுன்மனதிற்சென்றாகீர்த்தனம்புரிந்து
ஓத்தாசைபூதகணங்களுரிமையுடனவந்தூழியஞ்செய்ய நந்தா
பெற்றாநீபெரியவனுந்தன்பெருமையைநானறிவேனோவுடன்
நத்தாமல்மோசமதானேனம்பிகைகைசொன்னேனற்கதிபெறவே நந்

கலி-விருத்தம.

வேதமோடறஞ்செய்திடுநூற்களைவிதித்தும
ஆதனுதியுன்னடியவாக்கடுஞ்சினமடைய
பாதகம்புரிந்தேனென்றுநந்தனைப்பரவி
ஏதந்தீரவேவேதியருபசரித்திருந்தா

வசனம

இப்படிச்சொல்லிய வேதியாவார்த்தையைத் தள்ளப்படாமை
யால், சுற்றிவந்து தலைவணங்கி ஒருமூலையைநோக்கி நந்தனா சொல்
லுகின்றாப்போல சொல்லுகின்றார்

இராகம்-புன்னாகவராளி-ஆதிதாளம

பல்லவி

ஐயேமெத்தக்கடினம-உனக்கடிமை-ஐயேமெத்தக்கடினம

அநுபல்லவி

பொய்யாதபொன்னம்பலத்தையாமிருக்குமிடம
நையாதமனிதாக்குவுய்யாதுகண்டுகொள்ளும ஐயே

சரணங்கள

வாசியாலேமூலக்கனல் வீசியேசுழன்றுவரப்
பூசைபண்ணிப்பணிந்திடு மாசற்குண்டலியைவிட்
டாட்டுமே-மனமூட்டுமே-மேலோட்டுமே-வழிகாட்டுமே இந்த
மானாபிமானம்விட்டுத்-தானாகிநின்றவாக்குச
சேனாதிபதிபோலே-ஞானாதிபதியுண்டு
பாருமே-கட்டிக்காருமே-உள்ளேசேருமே-அதுபோதுமே அங்கே
சங்கையறவேநின்று பொங்கிவரும்பாலுண்டு
அங்கமிளைப்பாறிக்கொண்டு தங்கப்பொம்மைப்போலவே
நில்லுமே-ஏதுஞ்சொல்லுமே-ஞானஞ்சொல்லுமே-யாதும்வெல்லுமே
இந்த

அட்டாங்கம்பண்ணினாலும் கெட்டாங்குபண்ணியது
கிட்டாதுகிட்டிவர வொட்டாதுமுட்டியது
பாயுமே-மூளைதேயுமே-அதுவோயுமோ-உள்ளேதோயுமேவேத

மந்திரத்தாலேபோட்டு யெந்திரத்திலேபார்க்குந்
தந்திரத்திலேயுமில்லை அந்தரத்திலே அவ
தானமே-அமுதானமே-மலகினமே-பேசாமோனமே அந்த

முப்பாழுந்தாண்டிவந்து அப்பாலேநின்றவர்க்கு
இப்பாவைகிடையாது அப்பாதிருநடனம
ஆடுவார்-தாளம்போடுவார்-அன்பர்கூடுவார்-இசைபாடுவார் இதை

கண்டாருங்கிடையாது விண்டாருஞ்சொன்னதில்லை
அண்டரண்டகோடியெல்லா மொன்றாய்ச்சதிமந்திருக்கு
மல்லவே-பறையனசொல்லவோ-அங்கேசெல்லவோ-நேரமாகுதல்ல
[வோ

பாலகிருஷ்ணனபணிந்திடுஞ் சிலகுருசிதம்பரம்
மேலேவைத்தவாசையாலே காலனறறுபோவெனன்று
சாத்திரம-நல்லசேஷத்திரம-சற்பாத்திரம்-ஞானநேத்திரங்கொண்டு
ஐயே

கலி-விருத்தம

ஞானமேவியவும்பராவாழ்த்தியமறையைக்
கானமேசெயுமவேதியரேயுமக்கடிமை
யீனமாமிழிகுலத்தினிலெய்தியநந்தன்
ஞானவாரிகொண்டேயவருணறநினைந்தார

வசனம

இப்படி நந்தனார்சொல்ல, வேதியர்கேட்டு திவ்வியஞானமடைந்து நந்தனைப்பார்த்துச் சொல்லுகின்றார

இராகம-சாமராகம-ஆதிதாளம

கண்ணிகள

சிதம்பரம்போய்நீவாருமையா நான
செய்ததெல்லாமபசாரமையா சிதம
சிதம்பரம்போவீர்பதம்பெறுவீர வேறே
சிந்தனைவேண்டாமநந்தனேயினிமேல சிதம
எத்திசையிலுமுமக்கிணைசொல்லப போமோ
பத்தியேயுத்தமென்றுபழகியபெரியவர் சிதம

சித்தமுந்தெளிந்ததுதெய்வமேநீரென்று
புத்தியுமவந்ததுசத்தியமல்லவோ சிதம்

வசனம்

இப்படிச்சொல்லிய வேதியரைச்சுற்றிவந்து நந்தனார் தலைவணங்கி தூரவிலகிநின்று வேதியரை ஆசீர்வதிக்கச் சொல்லுவார்.

இராகம்-ஓரடியிரண்டுவார்த்தை-துக்கடா

நந்தனார்.	வேதியர்
சிதம்பரதெரிசனங்கிடைக்குமோ	கிடைக்கும்
சென்மசாபல்லியமாமோ	ஆகும்
பதம்பெறுந்தவநெறியறிகிலேனை	அறிவீர்
பரமசிவனருள்செய்வரோ	செய்வார்
சாதியில்தாழ்ந்தவனல்லவோ	அல்ல
சாத்திரமுறைமைக்குஞாயமோ	ஞாயம்
ஆதியம்பலத்தெய்வமநாடுமோ	நாடும்
ஆனந்தமடைவேனையரே	அடைவீர்

வசனம்

வேதியர் நந்தனருக்கு ஆசீர்வாதம்பண்ணி யனுப்பியபின்பு நந்தனருடைய குணாதிசயங்களைக் கொண்டாடுவார்

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்

அடியவர்கள்மனமிடியப் பேசின துண்டபாரத மனந்தங்கோடி, படுநரகில்வீழ்வாரென றெனவுரைக்கும் பாவமது பலித்ததென்று, துடிதுடித்துத்தொடைநடுங்கி நீரவடித்துசிதம்பரத்தே துதிகள்செய்து, படிபுகழுந்திருத்தொண்டாகுணமெலாமுலகறியப்பகருவாரே.

இதுவுமது

சாத்திரகுப்பையெல்லாந் தள்ளினேனைப்பற்றும்போலே
காத்திரஞ்சுத்தமாச்சு கனிந்திடுமுள்ளம்பத்தி
மாத்திரமிருந்தாற்போது மற்றொன்றுமில்லைசைவச்
சேஷத்திரமுழுதுஞ்சுற்றி [illegible]

இராகம்-சௌராஷ்டிரம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

எந்தநேரமுமநந்தனை சிந்தித்தா
னந்தமாகியிருந்தனரந்தணர் — எந்த

பந்தநீரவேயிந்தவுருவாகி
வந்துதோவரந்தந்துதோசிவனென்று — எந்த

வசனம்.

விட்டுதோ இந்தவீட்டுக் கவலைகள்பட்டுதோ பவசாகரச்சேரழித்திட்டுதோ ஞானநதிவெள்ளம் கரைபுரண்டுதோவென்று ஏங்கித்தொழுது எந்நேரமும் வேதியர் இப்படியே சிவபத்திபண்ணிக்கொண்டு ஆனந்தமடைந்திருந்தார். அப்படியிருக்க, நந்தனார் ஆதனூரைவிட்டு சிதம்பரத்தை நோக்கி வருகின்றார்.

இராகம்-ஸாவணி-ஆதிதாளம்

நந்தன் சிதம்பரம்வருகின்றார் ஆதனூரைவிட்டுக்
கொள்ளிடந்தாண்டியப்பால்வருகையிலே
தொண்டரங்கம்பரவசமாய்-எங்கும்பொங்கிச்சிவமயமாய் — நந்த

அந்தக்கருணைவிருத்தியழிந்து
அனேகசென்மவாசனையை
அனலகொண்டுதகித்தாரே-சஞ்சித-விதையென்றுவெறுத்தாரே

குண்டலிசத்தியைக்கொண்டு
கிளம்பிமண்டலம்புகுந்து
சஞ்சரித்துக்கொண்டார்-குறையா-வமிர்தமுண்டார்கிளையார் — நந்த

அநாதிமாயகற்பிதமிந்த
நாமரூபாதிப்ரபஞ்சமெல்லா
மழிந்துபோமென்பார்-குறைகட-லெழுந்ததுரையென்பார் — நந்த

சைவத்தலங்களிற்றெய்வமிதுவே
சத்தியம்பண்ணுவேனான்பறையன்
சதுர்மறைகேட்டிலையோ-மிக்க-ஷண்மதங்கேட்டிலையோ — நந்த

எம்பிரானதுநடராஜமூர்த்தியின்
இணையடிதொழுதார்க்கிடரையே
னிந்திரபதஞ்சேரா-திருமாலயும்-வந்தவர்காணகிலரோ — நந்த

ஈசன்கருணாலேசமிலாதவ
னெத்தனைவேதங்கற்றாலு
மெட்டாப்பெருங்கொம்பு-நெருங்கித்-தொட்டால்செங்கரும்பு நந்த

ஆதனூரிலொருபுலையனுக்காக
அம்பலநாடகமாடுவரோ
அருந்தவம்புரிந்தேனோ-கனவினில்-வருந்தியும்இருந்தேனோ நந்த

ஆகாசாம்பசதாசிவனேபொன்
னம்பலத்தாடியதேசிகனே
ஐயேயுன்னடிமை-மனது-நையேயுனனுடைமை நந்த

செழித்ததுவியனுலகெட்டி சசிகரங்க
ளோந்துந்தெரியுதுகாணையே
தில்லைத்தலமென்பார்-அன்புடன்-சொல்லப்பலமென்பார் நந்த

குதிப்பாரொருதரங்களிப்பாகண்ணீ
ருதிப்பாரானந்தலாகிரியால
கொண்டாடிப்பாரே-குரவை-நன்றாய்ப்படிப்பாரே நந்த

பாரளந்தகோபாலகிருஷ்ணன்துதி
பாடுந்திருவடி பணிவேனே
பரகதியடைவேனோ-பூமியில-மறுபடிவருவேனோ நந்த

வசனம

நந்தனார் ஆதனூரைவிட்டுக் கொள்ளிடத்தருகில வரும்போது சொல்லுகின்றார்

இராகம்-முகாரி-அடதாளம.

பல்லவி

கொள்ளிடக்கரைபோனான்-நந்தன
கோபுரங்களைக்கண்டான

அநுபல்லவி

பள்ளச்சாதியிலும்பறைச்சாதிநானென்று
உள்ளமுருகியவர்வெள்ளங்கரைபுரள கொள்

சரணங்கள்

ஓட்டத்தின்மேலேறி-நந்தன்-ஓங்குமகிழ்ச்சிமீறி
நாடயெவருமநல்லநடனக்கூத்தாடியே
நண்புடன்கதிபெறலாமென்றுறுதிகொண்டு கொ

திருநாளைப்போவாரென்னும்

அக்கரைபோனானே-நந்தன்-ஆனந்தங்கொண்டானே
சிக்கெனவேசிவசிதம்பரேசனைக்கண்ணை
சிந்தைமகிழ்ந்துசிவத்தியானஞ்செய்துகொண்டு கொள்

திருவாதிரைத்திருநாள்-செய்யுந்-தினமல்லவோயிந்நாள்
திருநடராஜமூர்த்திதிருமுகந்தனைக்கண்டு
சித்தங்களிப்பேனென்றுறுதிகொண்டு கொள்

வசனம்.

நந்தனார், இந்தப்பிரகாரம் தோத்திரஞ்செய்துக்கொண்டு கொள்ளிடக்கரையைத்தாண்டி வரும்போது தில்லைகோபுரத்தைக்கண்டு தரிசனம்பண்ணுவார்

இராகம்-தண்டகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

கோபுரதெரிசனமே-எந்தன-பாபவிமோசனமே

தீமங்கள்மூன்றுந்தணிந்துவிடும்நல்ல
சோபனமுண்டாகுஞ்சோதிவிளங்கிய கோபு

விண்ணணைந்துமேலோங்கியேகண்டுநற்
கண்ணுளார்க்கெல்லாங்காட்சியளித்திடும் கோபு

அல்லும்பகலும்அமரர்துதித்திடும்
தில்லைக்கிறையோனதினமுமகிழ்ந்திடும் கோபு

வசனம்

நந்தனார், தில்லைத்தலம் இப்படியிருக்குமென்று சொல்லுகின்றார்

இராகம்-நவரோஸ்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

மாங்குயில்கூவியசோலைகளும் வாபீட்சகூபதடாகங்களுந்
தூங்கதிர்மண்டலமெத்தையுஞ் சொர்ணசபேசன்துஜபரமும்
நாலுபுரத்திலுங்கோபுரமும் நவமணிசித்திரமண்டபமும்
சிலமுறுந்திருவீதிகளுந் தில்லைவேதியர்மாளிகையும்
கண்டேன்கலிதீர்ந்தேன் என்கவலையெல்லாமொழிந்தேன்
மண்டலம்புகழும்சபேசன்சந்நிதி வாழ்த்திப்பணிந்துநின்றேன்
தஞ்சமென்றடைந்தே னிந்தச்சடலத்தால்நொந்தேனினியென்னை
அஞ்சவேண்டாமென்றொருதரஞ் சொல்லியழைத்தாலாகாதோ

அப்பாவுன்சரணந்தில்லைக்கரசேயுன்சரணம்
ஒப்பாரில்லாநாடகம்பயிலுமொளியேயுனசரணம்

கோபுரதெரிசனமென்கிற கீர்த்தனமுதற்கொண்டு

சிதம்பரவிலாசமெனப்படும்.

சிந்து

சிவன்-வேடிக்கைதானென்று நாடிக்கொண்டே, அறியாதுபோ விருந்த-செம்பொன்-னம்பலத்தாடியைக்கும்பிடவே, ஆதனூர்தனி விருந்து-விடும் - அம்புகிபாலப்பறநைதயமின்றித, தில்லையருகில்வந் தார-மனந்-தேறிக்கொண்டார் குறையாறிக்கொண்டார், கெண்டா மணியோசை

திருநாளைப்போவார் புராணம்.

விருத்தம்.

நாளைப்போவேனென்றுநாங்கள்சொலத்தெரியாது
பூளைப்பூவாம்பிறவிப்பிணிப்பொழியப்போவாராய்ப்
பாளைப்பூங்கமுகுதிரக்கும்பழம்பதியினின்றுபோய்
வாளைப்போற்றெழும்பழனஞ்சூழ்தில்லைமருங்கணைந்தார்.

வசனம்

இது பொழிப்புரை

நாளைப்போவேனென்று சொல்லி அனேகநாள்கழியச் சபாநா தரைத் தரிசனம்பண்ணவேண்டுமென்று பேராசையை அடக்கக்கூ டாதவராய்ப் பூளைப்பூவையொத்த நிலையாமையையுடைய பிறப்புக ளால் உண்டாகிய சம்பந்தம் நீங்கும்பொருட்டுப் போகின்றவராய்ப் பாளையையுடைய பொலிவாகிய கமுகுமரங்கள் சூழ்ந்திருக்கும் ப ழமையுற்ற தம்முடைய ஊரிலநின்றும் புறப்பட்டு ஆண்வாளை மீ னனது எழுப்பி விளையாடும் வயல்களையுடைய சிதம்பரத்தின் எல் லையை அடைந்தார்.

இராகம்-கரகரப்பிரியை-ரூபகதாளம்

கெண்டாமணியாடுது-கண்டுபிணிவாடுது

முத்திமணிதேடுது நாடுதுகூடுது (கெண்)
பரவசமாகுது பாவங்களபோகுது (கெண்)
செனனமரணாதிகள் மோகமுந்தீர்ந்தது (கெண்)

விருத்தம்.

கெண்டாமணியோசை-காதில்-கேட்கும்தன்றூரதைப் பார்க்க வென்றே, கொண்டாட்டமாகிவந்தார்-கையைக்-கும்பிட்டேன் நமக கம்பிட்டதோ, வென்றேமனமகிழ்ந்தார்-திரு - வீதியிலேவந்து காத லுடன், கண்டார்களையாறி-இரு-கண்களிலானந்தம் பொங்கிடவே, பணிந்தார்பரவசமாய்-நல்ல-பாக்கியசாலிகளாக்குமென்றார், இதுதா ேனோ தில்லைப்பதி

வசனம்

நந்தனார் தில்லையைக்கண்ட ஆனந்தனுபூதியைச் சொல்லுகின் றார்

இராகம்-செண்டகம்-ஆதிதாளம்.

தில்லைத்தலத்தைக் கண்டார்-அதுசித்துவிலாசமென்றார்-அந்த
எல்லையிலே நின்றார்-மனதேகமாக்கிக்கொண்டார்
இருகண்கள்நீர் வடித்தார்-கொடுங்காமவல்லையையறுத்தார்
இருகையைதூக்குவித்தார் தனகாலைக்கோணிக்குதித்தார் இந்த
ஐம்புலன்களை மறந்தார்-பரமானந்தக்கடலுறைந்தார்
தனதேகபாவ மறந்தார்-தில்லைசிவனேயென நிருந்தார்

இராகம்-பியாகு-ஆதிதாளம்

பல்லவி

இதுதானோதில்லைத்தலம்-இதனைநானுமறியேன்
இதுதானோதில்லைத்தலம்

அதுவோயிதுவோவென்றலைந்திடும்பேயனைக்
கதிதருவேனென்றுகைகாட்டியழைத்திடும் இது

காசினியிலிதைக்கயிலையென்றெல்லோரும்
பேசக்கேட்டதேயன்றிப்பேணிப்பார்த்தறிந்திலேன இது

இராகம்-அசாவேரி-திசரமதாளம்

பல்லவி

ஆடியபாதத்தைத்தாரும்-உம்மைத்
தேடிவந்தேன்-இதோபாரும்பாரும் ஆடிய

அநுபல்லவி.

நாடிப்புகழ்ந்துதொழும் சிவகாமிமனோகரரே
தில்லைநடராஜரே யுமதுகையைவிடமாட்டேன் ஆடிய

சரணங்கள்.

பாததிரமலலவோ பாலகிருஷ்ணன்பணிபரனே
சிதமபரக்ஷேததிரதெரிசனம் வீடுசேர்க்குமென்றறியேனோ
மாததிரப்பொழுதுமமை மறக்கவென்மனதுவராதென்றுமருவி
தோததிரமபண்ணமாட்டேன்சுவாமி அதிலென்னசுகம் அமபலநத
[ணில் ஆடிய

வசனம்

நநதனா, தில்லையைககண்டு ஆனநதஙகொண்டாடுவார்.

இநதுஸ்தான்-காபிராகம-ஆதிதாளம

பலலவி

தில்லைத்தில்லையென்றால்பிறவி
இலலையில்லையென்றுமறைமொழியும
தொல்லைத்தொலலையெனறகொடுவினை
வில்லைவலலையென்றகலுநதிருத — தில்லை

கறறோங்கற்றோங்களங்கமறிநதிட
பெற்றோமபெற்றோம்பேசாப்பெருமையி
லுற்றோமுற்றோமபொன்னமபலநதனில
தத்தோநததோமென்றுநடனமிடும — தில்லை

வாடிவாடியேமாலயனிருவரும்
கூடிக்கூடிககொண்டலுமபகலுந்தான்
தேடிததேடிததிருவடிமுளைகளைப்
பாடிபப ? க்கோபாலகிருஷ்ணனைதொழும் — தில்லை

துககடா-இராகம-தேசிகதோடி-ஆதிதாளம.

பல்லவி.

இதுவோதில்லைசசிதம்பரக்ஷேததிரமீசனிருப்பிடமோ

சரணங்கள்.

மதுரைபொழிந்திடும
மாமுனிவர்தவம்
பதவிபெறுநதொண்டர்
பலதெய்வமுநதொழும

மறையோரிருபபிடம்
வாழுமபெருமிடம
பணிநதுவருமிடம்
பாகதிதருமிடம இது

இராகம்-பியாகு-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

ஆடுஞ்சிதம்பரமோ-வையனகூத்தாடுஞ்சிதம்பரமோ

ஆடுஞ்சிதம்பர மனபாகனிக்கவே
நாடுமசிதம்பரம நமசிவாயப்பொருள் ஆடு

ஆருமறியாமல் அம்பலவாணனா
சீரடியார்பார்க்கச சேவடிதூக்கியே ஆடு

பாலகிருஷ்ணனபோற்றும பணிமதிச்சடையினா
தாளமத்தளமபோட தாதெய்தெய்யெனறு ஆடு

இராகம்-தன்னியாசி-திசரஜாதிதாளம்

பல்லவி

திருவாதிரைதெரிசனததிறகுவநதேன்-உநதன
திருவாதிரைதெரிசனததிறகுவநதேன்

அநுபல்லவி

திருவாய்திறநதுறவாயினிபிரவாவரநதருவாயெனறு திரு

சரணங்கள்

கஙகுகறையேதுபவக கறைதாணடவேவுனதுசிவ
கஙகைதனிலமூழ்கிதவக கடலுங்குளபடியாகவே திரு

அலலும்பகலுனதுசபை அருகிலநினறுகூததாடினால்
கலலாமனமுருகும பரகதியுஙகைவசமாகுமே திரு

ஆலநதனைக்கண்டோடிய வமரர்துயாகெடக்காத்தவன்
பாலகிருஷ்ணன்பணியுந திருபபாதஙகனசபாபதி திரு

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம

தில்லையைக்கண்டபோதே தெளிநதவெனனுள்ளமெல்லாம
பலவூழிகாலஞ்செய்த பாழ்வினைதொலைநதுபோசசு
நலஙகுணடனஙகாட்டும நாயனாசிறசபைக்குள்
செலலுவார்மகிமைசெப்ப சேடனாலாகாதென்றே

வசனம்

இப்படித தில்லையைக் கொண்டாடி இதைப்பாராதவரே பாவி யென்பார

இராகம்-சுவாயி-சாப்புதாளம்

பல்லவி

யார்க்குமாத்ததிருவாதிரைநாளையில்வந்துசிதம்பரதேசிகனை
பாராதபாவிகட்கேதுமில்லையிந்தப்பாரிலவந்துபிறவாதவரே
வாணிற்றொடுந்திருமாளிகைமண்டபமாமதிலுந்தில்லைமாநகரம்
காணக்கிடைக்காதபபாயிந்தபாக்கியங்காதில்கேட்டவண்ணங்கண்
[டதுவே
ஆதிபராபரமாகியதில்லைபபொன்னம்பலவன்வளர்சந்நிதியில்
நாதமுங்கீதமுங்கேட்குதுவானந்தநாடகவேளையைநானறியேன

வசனம்

நந்தனர் சிதம்பரங்காணுத்தார் சிவலோகங் காணேனெனபார்.

இராகம்-சாவேரி-ரூபகதாளம்

பல்லவி

சிதம்பரம்வந்துதெரிசியாதசென்மமவீணென்றுபேசி
மனதிலெண்ணினாபாதகமலத்தியானம்பண்ணினா
பறையனுக்குமிந்தத்தலத்தைப்பாாததபினபுமோட்சபதவி
பலித்ததல்லவோபாவிசென்மமலுத்ததல்லவோ
தொண்டுகொண்டதங்களையாபெருமையெல்லாஞ் சொல்லிசொல்லி
துள்ளித்தாவினார்ஞானவிரையையள்ளித்தூவினா [ர்
பூதலத்தினிலிதுவேதெய்வமெனறுநந்தனாநதககடலில்
பொஙகிப்பாடினா புண்ணியத்தலமென்றுதேடினா

இராகம்-தண்டகம்-சாபபுதாளம்.

அரகர சங்கரவண்ணமேலையம்பலத்தானே
நானுந்தண்டைக்கலமென்று
உருகித் துதியாரோ-ஆனந்தம்
பெருகிப் பதியாரோ
முத்தியளிக்குந்திருமூலத்தானரைக்கண்டு
பத்திபண்ணுதவனபாமரனல்லவோ
பாருக்குச்சுமையாச்சு-அவனிருந்து
மாருக்குச் சுகமாச்சு
மங்கையர்மோகமாய்மயங்கித்தினந்தோறும்
அங்கமபுளகிதமாவரிடுமேவல

கொண்டாழிக்குழைந்தாரே-அன்யாயமாய்
நாளையுங் கழித்தாரே
வீசிநடைநடந்தமெய்யும்பொய்யாகவே
ஓசையடங்கும்போதொருவருமங்கில்லைத்
தூசியும்போகாதே-காதறுந்த
ஊசியும் வாராதே
சிவசிதம்பரமென்றுதில்லைவெளியினின்று
பவசாகரமென்றுபரம்பதமடையுந்
தவநெறிபொருந்தாரே-பொருந்தின
மவரையும் வருந்தாரே
சாத்திரங்கற்றாலுஞ்சத்தாமறையுணர்ந்தாலுஞ்
சூத்திரம்பெற்றாலுஞ்சொன்னேனகங்கார
மாத்திரம்போகாதே-கருணைக்குப்
பாத்திர மாகாதே
சரணாகதமென்றுசார்ந்தடிபணியாமல்
வருணாசிரமவிதிவழுவாதிருக்கினுஞ்
செனனாதிகள்விடுமோ-சிரவண
மனனாதிகள் படுமோ
அட்டசித்திகள்பெற்றுவாண்டாயிரங்கால
பட்டிருந்தாலுமென்மரணபயமெய்திடு
நட்டசென்ம மாச்சே-மனிதசென்ம
மெட்டிவீணாய்ப்போச்சே
முப்பாழுந்தாண்டிமூலத்தீமூட்டிக்கொண்
டப்பாலேநின்றாலானந்தங்காணலா
மொப்பாரில்லையடா-ஊடுருவி
நிற்பா ரில்லையடா
ஆலமிடற்றடக்கியம்பலக்கூத்தனைக்கோ
பாலகிருஷ்ணன்றொழும்பரமசிவனேயென்று
பாடிப்படி யாரோ-பருவத்தில்
தேடிப்பிடியாரோ

வசனம்

நந்தனார் சிவபத்திபண்ணுதலை நிந்தனைசெய்து இன்னமுஞ் சொல்லுகின்றார்

இராகம்-சுருட்டி-சாபுதாளம்

வானோர்புகழ்தில்லைவனநாதாவாழும்
ஞானசபையைப்போற்றிநமசிவாயவென்று
சொல்லாதவன்-கல்வி-கல்லாதவன்-வெகுபொல்லாதவன்

காசினிபுகழ்சிவகாமவல்லியைக்கண்டு
பாசமகலும்நெறிபாராதவன்சுத்தப்
பதராச்சு-ஆட்டினதராச்சு-கிருமிக்கெதிராச்சு

ஆட்டுக்காலைச்சற்றேகேட்டுவாங்கியுள்ளே
நாட்டிக்கொள்ளாதவன்மாட்டுக்குவமையென்று
நாடாரே-கண்டுகூடாரே-என்றுந்தேடாரே

அம்பலவாணனருகில்வந்துகையால்
கும்பிட்டிறைஞ்சாதகுருடர்களுக்குத்திற
மதியேது-பரகதியேது-பண்ணும்விதியேது

நாக்கிருந்துஞ்சிவநாமத்தைநவிலாமல்
சாக்குப்போக்குப்பேசுஞ்சண்டியவனைக்கால
னடியானோ-கட்டிப்பிடியானோ-கையால்பிடியானோ

வேதாந்தநூற்களைவிவரித்துணர்ந்தாலு
மேகாந்தபத்தியொன்றில்லாதவனுள்ள
முருகாது-கள்ளங்கருகாது-வெள்ளம்பெருகாது

ஆதிமதியஞ்சடையழகனுடையகூத்தைப்
பார்த்துக்களிக்காதபாவிமனிதர்க்கொன்றும்
பலியாது-வினைசலியாது-சீலம்பொலியாது

பாலகிருஷ்ணன்தேடும்பாதரசத்தைக்கண்டு
சீலமுடனேயுண்டுசேபிக்காதவன்துன்பம்
துலையாது-இன்பம்நிலையாது-கன்மங்கலையாது

வசனம்

நந்தனார், சிதம்பரம்பாராத கண்படைத்தாரை முகத்தைக்கெடுக்கவந்த புண்படைத்தவரென்று சொல்லுவார்.

இராகம்-ஆனந்தக்களிப்பிலே-ஒருபேதம்.

காணாதகண்ணென்னகண்ணோ
வீணானகண்மயில்கண்ணதுபுண்ணோ — காணாத

சொல்லும்பொருளிறந்ததுரியவடிவமாகி
யல்லும்பகலுமற்றவானந்தப்பேரொளி — காணாத

பசியாமருந்தளிக்கும்பரமரகசியத்தி
லசையாமலையாடுமம்பலநாதனைக் காணத்
ஊராருமறியாமலொளிகண்டுபிசகாமல்
ஈராருகாற்கொண்டுயெழும்பியமண்டபம் காணத்
அண்டத்துளடங்காதவாசைவலையைப்பூட்டி
பிண்டத்துளடங்கியபேரின்பதேயத்தைக் காணத்
நாசிநடுவிருந்துநாதனேதானென்று
பேசாமற்பேசியபெருமையையொருநாளும் காணத்
என்னையானறியேனென்றிகழ்ந்திடும்பேயனை
தன்னந்தனியனுக்கிதருவனென்றழைத்தாரைக் காணத்
சோற்றுத்துருத்தியிதைச்சுமந்ததினாலென்ன
ஆத்திமதியணிசடையழகன்மருங்கோயில காணத்
சீலக்கமலமுகச்சிவகாமிமனமகிழ்
கோலக்கனகன்றில்லைக்குழகனாடியகூத்தைக் காணத்
பாலகிருஷ்ணன்றொழும்பாதத்தைப்பணிந்தொரு
நாளிலும்பிறவாதநலமிக்கவழிதேடிக் காணத்

வசனம்

நந்தனார், பத்திபண்ணுகவன் முத்திபெறுவனென்று சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-தெண்டகம்-ஆதிதாளம்

வேதம்படித்ததும்சாத்திரங்கேட்டதும்மெய்யினில்நீறுபூசுவதும்
ஆதிசிதம்பரதேசிகன்றிருவடிக்காளானாலன்றனந்தம்
உடனேதொலையும்பவபந்தனுசொன்னேன்சொன்னேன்சொன்னேன்
ஊனுறக்கமுதலாகியநான்குமுண்டேயுலகில்யாவருக்கும்
ஆணவமலநீத்தாகாரநிவாரகத்தைச்சுருக்கிக்கொள்ளுவரே
சகத்தைப்பொய்யாத்தள்ளுவரேசொன்னேன்சொன்னேன்சொன்
அருந்தவமாமுனியாகிலும்நல்லாசைபொல்லாதறியாரோ [னேன்
வருத்தப்படுத்திமனதைமயக்கிவைத்திடுமன்னமயக்கோசம்
உற்றுப்பார்த்தாலதுநேசம்சொன்னேன்சொன்னேன்சொன்னேன்
அரவணைகோபாலகிருஷ்ணனல்லும்பகலும்பணிந்தேத்தும்
திருவடிசரணாகதமென்றெண்ணித்தெளிந்தார்கட்கன்றோபரபக்தி
ஒழிந்தார்க்கன்றோவரமுக்தி சொன்னேன் சொன்னேன் சொன்
[னேன்

திருநாளைப்போவார் புராணம்.

விருத்தம்.

இப்பரிசாயிருக்கவெனக்கெய்தலரிதென்றஞ்சி
யப்பதியின்மதிற்புறத்திராத்தங்கி
லொப்பரிதாய்வளர்ந்தோங்கவுள்ளுருகிக்கைதொழுதே
செப்பரியதிருவெல்லைவலங்கொண்டுசெல்கின்றார்.

வசனம

நந்தனார், இந்தத்தில்லைவாழ்ந்தணர்களுடைய வீடுகள் இந்த ன்மையாயிருக்க, எனக்கு அவ்விடத்திற்குப்போகுத லடாதெனப் பயந்து அந்தத்தலத்தின் மதிலின்புறத்திலிருந்து அளவற்ற பேர ன்புடன் மனமுருகிக் கும்பிட்டுக்கொண்டு செல்லுதற்கரிய எல்லை வலஞ்செய்கின்றா

விருத்தம.

அம்மையாந்தில்லைமாநகரமருங்கிடையணிந்து
சும்மையிட்டிருவிழிகளிலநீரறசசொரிந்து
விம்மியேசிவனாசரிதங்களைவிரித்து
கொம்மைவிட்டவாபாடியுமானந்தங்கொண்டார.

வசனம.

நந்தனார். தனக்கிந்த பாக்கியம் கிடைத்ததென்று கொண்டா னடிக்கின்றா

இராகம-உசேனி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

கொண்டாடிக்கின்றார்-தில்லைக்-கோயிலைக்கண்டுதாவிதாவி

அண்டரண்டந்தொழுமம்பலநாதனைக்
கண்டாரைக்கண்டுகொண்டோமென்றுநன்றாய்க் கொ

அஞ்சலிகொண்டுகளித்து அரகரவென்றுசெபித்து
குஞ்சிதபதத்தைததுதித்துக்குரவைகள்பாடிக்குடித்து கொ

அங்கம்பரவசமடைந்து ஆனந்தக்கடலில்விழுந்து
பொங்கிச்சிவமென்றறிந்துபுவியதிரநதுபணிமிகுந்து கொ

இருகண்களில்நீர்பெருக யிறைஞ்சிமனதுருக
அருமைசசிவகதிதருக அம்பலவாணனவருக கா|ெ

இதுவுமது

இராகம்-சௌராஷ்டகம்-ஆதிதாளம

பல்லவி.

கொண்டாடினடி தாதாரே-நந்தனார் கோவிலைத் தாவித்தாவி
கொண்டாடினடி தாதாரே

அநுபல்லவி

அண்டாமகிழ்ச்சியாலே அரனேயென்று மென்மேலே

சரணங்கள்.

பண்டுநான்செய்ததே யோகம்-அதனாலுனக
கொண்டுவந்தேன்மானிட தேகம்-ஆகவேயிந்த
புண்டரீகப்பதத்தை போகம்-கண்டேனெனப்போல
மண்ணிலெவாகருண்டு யோகம்-என்றுதுதித்துக்
கொண்டாடுமிவாபுகழைக
கூறுவதுமேயுற் சாகம் கொண்

வஞ்சமனதையொரு மித்து-நினைதம் தாழாத
பஞ்சபாதகப்பேரை டுத்து-உளுத்தாகளைக்
கெஞ்சியவாகளைய டுத்து-உழலாமே
கஞ்சமலாப்பதங்கொ டுத்து-ஆண்டருளென்று
வஞ்சிசிவகாமிதொழுய
மணவாளனைத துதித்துக் கொண்

ஒருநாற்புறமதில சொலிக்க-ஊரெல்லைச்சுற்றி
வருவாாதிருமபுவாா கவிக்கசிரசின்மேலே
இருகைகுவித்துவாழ் வளிக்க-வேண்டுவாரிந்தத்
திருநாளைப்போவாாதான மிருக்க-ஆசையாலிந்தப்
பெருவாழ்வடைவாரிவா
பேதமில்லையே யுரைக்க கொண்

வசனம

இப்படி நந்தனார் வீதியைச்சுற்றி சந்நிதி முன்வந்து தண்டாகாரமாய் விழுந்து பணிந்து புழுதிபட்டபுரண்டு ஆனந்தமடைந்து திருத்தசனைத்தெரிந்து தெரிசனம்பண்ணுவார்.

இராகம்-லாவணி-ஆதிதாளம்

சபாதெரிசனங்கண்டான்-நந்தனுஞ்-சுபாவமுடனே நின்றான்
சபாதெரிசனங்கண்டான் கனிதபபிரபாவமாகியசபாபதியிருக்கும்
சதாகாலமுமவேதங்கள்மொழிந்திடுஞ் சிவகாரமாய்செழித்துவளர்
நதிடும், தில்லைமூவாயிர முனிவாகள கூடுமெல்லுமபகலுமவரவாநாடும்
(சபா)

வசனம்

நந்தனார், தெற்குக்கோபுரவாயிலினின்று சபாபதியை நோக்கித் துதிபண்ணுவார்

இராகம்-செஙகலா-ஆதிதாளம்

பல்லவி

ஜெயஜெகதீசா-அதிசுந்தரகுஞ்சிதபாதா-ஓ-ஜெயஜெகதீசா

தில்லையைக்கண்டேனே தேறித்தெளிந்தேன்
எல்லையிலனின்றேனினிப்பிறவேனகாண்
மானக்கினியாரீடு-கரும்பே-லினிக்குதுபாராவீடு
ஆசாபாசத்தைத்தொறவெட்டியானந்தத்தின்முழுங்காட்டி
மைவகதுமிதுயாருக்குங்கிடையாது-இந்தசுகம-யாருக்குளிணையேது
சரணந்தமென்றிங்கே வந்தேன்சாமிபராக்கு
உமையடைந்தேன் ஜெனனதிகளானமிகநொந்தேன்
வேறொருதெய்வங்களைவருந்தேன (ஜெய)

தென்றிசைக்கோணவந்தமைழந்திடுமவேளையில
பெண்டுபிள்ளைகளபேயாட்டம
ஓட்டத்திலேறியபெருங்கூட்டம
நானுமநமனுமதிணைடாட்டமஒருநம்பிக்கைதாரும
நானுனககருள புரிந்தாலுவேனென்று
கனவிலாகிலுமவாருந்தட்டியெழுப்பிக்கவலைகளைத்தீரும
அடிமையென்றுமனதுமகிழ்ந்துபாரும
தில்லைவெளியிலவாடாவென்றுசேரும-ஓ (ஜெய)

அரகரசங்கரனேபொன்னம்பலத்தாண்டவனே
பரமதயாபரமூர்த்தியென்றடிபணிந்தேன்மனங்கனிந்தேன்
சாதியிலின்னவனைலைவிதியில்வந்தேனுகாதோ
பாதகஞ்செயயினுஞ்சிதம்பரமென்று

பகர்ந்தால்பழைவினைபோகாதோ
தீதில்லாதபெருந்தவத்தோராவந்தால்
தெரிசனஞ்செய்வேன்போதாதோ
ஆதிபராபரமாகியவுனைக்கொண்டாடுவேன் ஜெய

அபாரமாகியசமுசாரம்சதாவிஷயகாமாதிகோரம
உபாயமறிந்துகரையேறப்படாதுஜெகதீசுரமாயா
விலாசகரபிதமிநதஜெகம்அனேகசஞ்சிதவாசனைகள்
சிவலோகமென்கிறபாவனையாலநிவாரணமபண்ணும்பெரியோர்கள்
பண்ணியதொழிலின்பயனறிவாரபாலகிருஷ்ணன்தொழுங்கழலணி
வார், எண்ணியபடியேதவமுறுவாரஎனதுனதென்றுமுறையிடுவா
ர், சமாதிபண்ணியசமமாதிககிருததியமறபடாதபேதைகைவிடாதே
யும்நீ, சபாபதிவெகுகிருபாநிதியுள பிரதாபமறியேன் சுபாவமப
[றையன ஜெய

விருததம்

வாட்டுவாருடலவோபடதழலிடைவருததி
மூட்டுவாரூலககனல்மதிமண்டலமுகடடில்
மாட்டிறைச்சியையருநதியபுலையனறனமனதது
ளாட்டுககாலசறறேதநதிடுமமபலததரசே

இராகம்-இநதுஸ்தான்-காபி-ஆதிதாளம.

பல்லவி

தாதாதாநீயாடியபாதம்ததிதிதெயததித்தெயயென்றாடியபாதம்
ஆதரவாகபதஞ்சலிமாமுனிக்கானநதநாடகமாடுந்திருவடி தா
ஆகமவேதபுராணங்களோதியயோகிகளாலேதேடுந்திருவடி தா
சிநதைமகிழ்ந்துகுவிநதிடவே யதிசுநதரரஞ்சிதகுஞ்சிதபாதம் தா
பாரளந்திடுங்கோபாலகிருஷ்ணன்துதி பாடிப்பரவிப்பணியும்பாதம்

இராகம்-ரீதிகௌளை-ஜமபைதாளம.

பல்லவி

தாண்டவதரிசனந்தாரும-தாமதம்பண்ணவேண்டாம்-இது சமையம்
தாண்டவதரிசனந்தாரும்

அநுபல்லவி.

ஆண்டவனேயுன்பெருமையை யாரறிநதுரைசெய்வார்
நமபியிருக்கிறேன்பேதை யெநதனுக்கொருதரம தாண்.

சரணங்கள்.

ஆசைவலைக்குள் தங்கிபொங்கி மயங்கித்தடுமாறிமும்மதங்களமீறி
யானெனதெனறுரைக்கும பாசகமலநெறிநிறுத்திட
மாயவன்கோபாலகிருஷ்ணன் பணிந்திடுமெஉன் திருவடி
தாரிதகுகுஜெம்தரிககணாநதரி திரிகுதிரிகுதீம்தீமதககிடத்தகதோ
மென்றாடிய தாண்

வசனம

நந்தனார், பிறவிப்பிணிக்கஞ்சித் துதிபண்ணுவார்.

இராகம்-லாவணி-ஆதிதாளம.

அமபலவாணாவுனசரணமடைநதேனுனைதொழ
ஆதரித்தாளுவதுன்பாரமல்லவோசொல்லவோ
எடுத்திடுஞ்செனமங்கணக்கெழுத்திலோ பாதெனபாடு
இன்னமும்பிறந்திடுவேனோநடேசனேயீசனே
ஆசைபொனனுபெருங்காட்டிலேயாறறுமமுழுமூடன்
அகலவிடாதேயுமநம்பினேனுனனையயானேமெய்யனே
பாளநதகோபாலகிருஷ்ணன்பணியுமலர்ப்பாதம
பாவியெனனுள்ளுறவேகருணைபாருமேவாருமே

வசனம

அம்பலத்திலாடும நடனத்தை வருணித்துச்சொல்லுவார்

இராகம்-சங்கராபரணம்-ரூபகதாளம

பல்லவி.

ஆடியபாதா-இருவர்களகாணுமெவிநோதா ஆடிய

அநுபல்லவி

ஆடியபாதா வயனுமாலுநதினம
தேடியுங்காணாமற்றிரைமறைவாக
திகதிக திகதிக திததித்தியென ஆடிய

சரணங்கள்

வீரவெண்டையஞ்சிலம்பசைநதிட மேவுஞ்சடையம்புலியசைநதிட
சாருந்தொண்டர்களனைவருமுவந்திட சாலோகாதிபதவியுந
தநதோந தநதோந தநதோந தநதோமெனநடனம ஆடிய

வேதமுனிவர்கள்பாடவுஞ் சனகாதியோகிகள்கூடவும்
வெகுநாதமெங்கினுமூடவுந் திருநந்திமத்தளம்போடவுந்
தகுந் தகுந் தகுமென்று ஆடிய
பாலகிருஷ்ணன்துதிகளசெய்திடப்பண்ணவர்கள்பூமாரிபெய்தி
சீலமுள்ளசிவகாமிமகிழ்ந்திடத் திருச்சிற்றம்பலத்தரசனுந [ட
தாந் தாந தாந தாந தாமென்று ஆடிய

வசனம்.

நந்தனார், அடிமைத்திறங்காட்டிச் சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-கண்டகம்-ஆதிதாளம்

அறிந்தறியாமலேசெய்த அபராதமையா-என்னை
ஆண்டவனே தில்லைத்தாண்டவராயா அடிமையுன்சரணம்
பருகியவண்டபகிரண்டங்களகண்டிடமேதாவுன்சரணம்
பதஞ்சலிக்காகநடம்புரியுந்திருவம்பலக்கூத்தாவுன்சரணம்
நடுவுமாதியுமந்தமுமொன்றாமிராதநிராமயனே சரணம்
பொங்குமாதியநந்தக்கடலேவொளியேயறிவின்னறிவேயுன் சரணம்
என்றுமமிதநிரஞ்சனநிட்களநிற்குணரூபாவுன்சரணம்
கருதிநின்மகிமைகொண்டோரறியாதகடையேனுன்சரணம்
எள்ளுக்குளெண்ணைபோலெங்குநிறைந்தயீசாவுன்சரணம்
எட்டிரண்டுமறியாதவனகனகசபேசாவுன் சரணம்

வசனம்

நந்தனார், இப்படியனேகவிதமாய்க் கொண்டாடி உட்புகுந்து தாண்டவம்பாராத மனக்குறைவுகொண்டு சுவாமியை நானுள்ளேவ ரலாமோவென்று கேட்கின்றார்

இராகம்-மாஞ்சை-ரூபகதாளம்

பல்லவி

வருகலாமோவையா-உந்தனருகில்நின்றுகொண்டாடவும்பாடவுநா
பரமகிருபாநிதியல்லவோயிந்தப்பறையனுபசாரஞ்சொல்லவோ உந
தன-பரமாநந்தத்தாண்டவம்பார்க்கவேநானங்கே வருகலா

பூமியிற்புலையனாகப்பிறந்	தேனே-நான்
புண்ணியஞ்செய்யாமலிருந்	தேனே
சாமியுன்சந்நிதிவந்	தேனே-பவ
சாகரத்தையுமிழந்	தேனே

கரைகடநதேனேசரணமடைநதேனே-தில்லை
வரதாப்ர தாபமும பாபமுநதீரவே வருக

வசனம.

இப்படி நநதனா தில்லையில்வநது கொண்டாடிய பின்பு பத்தி மார்க்கத்தை யெடுத்துப பேசுகினறார்.

சிநது

இதுதரனோதில்லைப்பதி-என்று-எககலித்தாராடிக்கெக்கலித்தார்
ஐயாவுன்சநநிதியைக-காண-வாசைகொண்டுவந்தேனேசமுடன்
தெருவில்பொடித்தூளை-அள்ளித-தேகமுழுதிலுந்தாகமுடன்
தரித்தார்திருநீறாய்-நாலு-சாஸ்திரவேதங்கள்பார்த்துணரும்
பெரியோரிருககுமிடம

வசனம

நநதனார் தில்லைத்தலம இபபடியிருககுதெனறு சொல்லுகின்றார்.

இராகம-செநதககடுககா-தண்டகம-ஆதிதாளம

ஆகமங்கள்பலவேதியங்கள்சிவனடியாாகள் கூட்டம்-மன
தேகமாகியெபபோதுமவிளைகின்றயோகிமுனிக ளொட்டம்-பூ
லோகமிதுகைலாசமெனறுமிதைநபோறறுவாாக ளாட்டம்-அதி
வேகமாகவெஙகேயாகினுமவெளியேபோகவேணு மையே
இஙகிருககலாகாதைதயே இஙகிருககலாகா தையே
பாவிபபறையனிஙகேவரலாமோசுவாமிதரிசனந தரலாமோ
பாதகமலஙகளை தொடடப போமோ
பாவமெனைபபிரிநதுசொலைப போமோ
இஙகேஆகாதாகா தையே
வேள்விசெய்யுமபுகைமேலுமெழுமபிபபோத தையே
புண்ணியவான்கள்புரியுநதவமுடன்
அரகரசிவனென்றுஆடிபபாடிககொண்டு
பரிவுடன்றனைபபிரதட்சணமவருமிடமஆகாதாகா தையே
மணியாடுதுவெகுசனங்கூடுது வீதிவலமாகுது திருப பதம்பாடுது
உள்ளோடடமாடுதுபணிவிடைபோகுதுபரவசமாகுது மெத்தபபய
மாகுதே இங்கே ஆகாதாகா தையே
தீண்டாதேஇங்கேபண்டாதேசுமமாயிறையாதேஇங்கேதரியாதே

என்னைப்பாராதே படியேறாதே உள்ளே போகாதே வரலாகாதே
யென்பார் ஆகாதாகா — தையே

சிந்து.

பெரியோர்களிருக்குமிடம்-இந்தப்-பேயனிருப்பதுஞாயமல்ல
நானேபறைச்சாதி-தில்லை-நாதன்றெரிசனமாதரவாய்ப
பண்ணப்படுபாவி-இந்தப்-பாரிலிருப்பதுசீலவே
என்றேக்குளத்தோரம்-புக்கி-ஏங்கிநின்றார் துயர்நீங்கிநின்றார்
ஓயாபெருங்கவலை-கொண்டு-உள்ளங்குழைந்திட-வெள்ளமெனக்
கண்ணீர்கரைபுரள-இரு-கைதொழுவாரவர்மெய்தொழுதார்
கீழேபுரண்டழுதார்.

திருநாளைப்போவார் புராணம்.

விருத்தம்

செல்கின்றபோழ்தந்தத்திருவெல்லைபணிந்தெழுந்து
பல்குஞ்செந்தீவளர்த்தபயில்வேள்வியெழும்புகையு
மல்குபெருங்கிடையோதுமடங்களொருங்கினவுங்கண்
டல்குந்தங்குலநினைந்தேயஞ்சியணைந்திலர்நின்றார்.

வசனம

திருநாளைப்போவார் சிதம்பரத்துக்குப் போனபொழுது அந்தனெல்லையைக்கண்டு நமஸ்கரித்து எழுந்துவிருத்தியாகச்சிவந்த அக்கினியைவளர்த்து ஆகுதிசெய்கின்ற யாகத்தால உண்டாகிய புகையும் மிகுந்த பிராமணர்களின கூட்டம வேதமோதுகின்ற திருமடங்கண்டு குறைவாகிய தம்முடைய குலத்தை நினைந்து உள்ளேபோவதற்குப்பயந்து நின்றார்.

இதுவுமது-விருத்தம்

நின்றவரங்கெய்தரியபெருமையினைநினைப்பார்முன்
சென்றிவையுங்கடந்தார்சூழெயிற்றிருவாயிலைப்புக்கார்
குன்றனையமாளிகைகடோறுங்குலவும்வேதிகைக
ளொன்றியமூவாயிரமங்குளவென்பாராகுதிகள்.

வசனம்.

சிதம்பரத்தெல்லையில் நின்றுக்கொண்டிருந்த திருநாளைப்போவார் தாம் உள்ளேயடையக்கூடாத அக்கோயிலின் பெருமையை

நினைப்பாராகி முதலில் அந்த எல்லையைக்கடந்து ஊரைச்சுற்றியிருக்கும் மதிலின் திருவாயிலையடைந்தார். அங்கே திண்ணைகள் பொருந்திய மலைகளைப்போலுயர்ந்த மூவாயிரம் வீடுகள்தோறும் ஓமங்கள் செய்யப்படுகின்றனவென்று சொல்லிக்கொள்ளுவார். சுவாமியைப் பூசிக்கின்ற தில்லை மூவாயிரவருடைய மாளிகைகள் மூவாயிரமென்னுர். வேதவிதிப்படி ஆகுதிசெய்யும் பிராமணர்களுடைய வீதியில் தாம் போகக்கூடாதபடியால், அதைநினைந்து தன்குலத்தை யிகழ்ந்து இங்கிருக்கலாகாதென்று அவ்விடம்விட்டு ஒரு குளத்தருகில் வந்து சுவாமி உன்னைப் பார்க்க ஜென்மத்தை யேன்படைத்தாயென்று தாழப்புரண்டழுவார்.

இராகம்-சரசாங்கி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி

இந்தச்சடமிவந்தவாறேதென்றறிகிலேன்
நானேதென்றறிகிலேன்

அநுபல்லவி.

சந்ததமுந்தில்லையம்பலத்தானை
சிந்தித்துமாயச்சிக்கறுக்காமல் — இந்தச்

சரணங்கள்

அங்கமலங்களைப்போக்கிடுஞ்சிவ
கங்கையிலாடிக்களங்கமறுமல் — இந்தச்

ஆடும்நடனங்கண்டானந்தமாகி
பாடிப்படித்துப்பணிந்துகொள்ளாமல் — இந்தச்

அநேசக்கரத்தையெடுத்துருவேற்றி
வனேசப்பிறவியின்மயக்கறுக்காமல் — இந்தச்

பாலகிருஷ்ணன்தொழும்பாதத்தைக்கும்பிட்டு
சீலமுள்ளமுத்திசித்திபெறாமல் — இந்தச்

இராகம்-கமாஸ்-திசரமதாளம்.

பல்லவி.

கனகசபேசன்சேவடி நான்கண்டதில்லை-தில்லைக்
கனகசபேசன்சேவடி

அநுபல்லவி

கனகசபாபதியைக் கண்டபேரெக்கண்டாலும்போதும்
ஜெனனமரணமோகந்தீர்ந்துசிவனைச்சேரலாமே

தகணகசெம்தரி நம்தரி தோநதோமதரிகிட தாதா
ததிமிதகிட ஜெணு கிடதகததிகணத தோமென்றாடிய தில்லைக் கன

அல்லும்பகலுமிந்த விஷயானந்தத்தில்மூழ்கி
அறிவுகெட்டமாடதுபோல் ஆனதுபொய்யோ
பல்லுயிரிலும்நிறைந்த பரமசிவஞானிகளே
பாரதத்தில்லைகேட்டதில்லை கோபாலகிருஷ்ணன்கவி
மானிடசாதியில்பிறந்து மங்கையர்மோகத்திலவீழ்ந்து
தானுந்தவமுறையிழந்து தனைநாசநாடாய்த்திரிந்து கனக

இராகம்-தநியாசி-ஆதிதாளம்

பல்லவி

கனகசபாபதி-தரிசனம ஒருநாள்-கண்டால்கலிதீரும்

அநுபல்லவி

ஜனகமகாமுனிகைதொழுதேத்தித்
தினகரகோடிதேசோமயமாகிய கனக

சரணங்கள்

மனதிலொடுங்கியகல்மிஷம போக்கும்
மாயப்பிணியதனை மறுவடி வாக்கும
ஜெனனமரணசமுசாரத்தை நீக்கும்
திருவடிநிழலிலே கூடியயார்க்கும் கனக

சுருதிமுடிகளிலுஞ்சொல்லிக்கொண் டாடும்
தூயவெளியையொளியாகவே கூடும
தருமநெறியுந்தவமுந்தள நாடும
ததிங்கணதோமென றுதாண்டவ மாடும் கனக

பறபலயோசனைசெய்யத்தூ தொலலை
பரகதியடையவுபாயமு மிலலை
அறபுதமாகவேதானெரு சொலலை
அணியுங்கோபாலகிருஷ்ணனபணியுந தில்லைக் கனக

இராகம-கரகரபிரியை-சாபுதாளம

பல்லவி

கட்டைக்கடைத்தேறவேணுமே-கனகசபாபதியுடனே
கண்டுகொள்ளீர்தக்க நந்தனார்

கட்டைகடைத்தேறட்டுமோசென்மம்
கெட்டதல்லவோயிட்டமறியேன் — கட்டை

முத்தியளிக்கும்பத்தியிலேயென்
சிற்றம்பலவன்சித்தமறியேன் — கட்டை

வசனம்.

தேகம்படைத்தால் சிவபத்தி பண்ணவேண்டுமென்று நந்தனார் சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-தண்டகம்-ரூபகதாளம்.

தேகம்வந்தவாறு சொல்லவோ-சிதம்பரேசனடியைத்
தினமுந்தொழுதிருப்பதல்லவோ

இந்தவிஷயசுகத்தை — நாடுமோ-பாவி
பனக்குரங்குமிருபயிடங்காணும — லோடுமோ
தில்லைத்தலத்தைக்கண்டு — மாச்சுதே-உள்ளே
சென்றுநடனதெரிசனமபண்ணுமற் — போசசுதே
பறையனென்றஜென்மம் — போகுமோ-பாழ்
விளையாலின்னம்பாரில்வந்துபிறகக — லாகுமோ
அடிமையென்றுவநதே — னுய்யுமோ-ஒன்றையுங்
கானறியேனம்பலதெய்வமென்ன — செய்யுமோ
பார்த்தெல்லாமறிந்து — தோணுமோ-கோ
பாலகிருஷ்ணன்பணியும்பரமன்கருணை — வேணுமோ

வசனம.

சிதம்பரதெரிசனங் கண்டபேர்க்குச் சென்மமில்லையென்பார்.

இராகம்-மோகனம்-ரூபகதாளம்.

பல்லவி

தெரிசனங்கண்டார்க்குமறுசென்ம — மில்லை
வரிசையுடனமபலவன்வாழ்கின்ற — தில்லை தெரி

இரவுபகலிடைவிடாதேகரசரண — பத்தி
இன்பமுறுமானநதம்பொஙகிவரும — நத்தி
பரவிவருமவனருகிலணிமாதி — சித்தி
பணிநதுவநதுசிற்றம்பலதனைதவறு — சுற்றி தெரி

சொப்பனமென்றிவவுலகம்தோன்றிவரும் தேகம
சொன்னததுநீயெனறபடி தாரும் போதம
அற்புதமிதங்கமொடுதாளவகை கீதம்
அனவரதநதிருநடனமாடிவரும் பாதம் தெரி
அல்லும்பகலோயாதுவடியார்கள் கோஷ்டி
அரகராவென்றமிர்தபான்மதைப ஜோட்டி
தில்லைவாழநதணாகள்கைபிடிததுக கூட்டி
சிகெனவேதிரைதிறநதுபரவெளியைக் காட்டி தெரி
நஞ்சுண்டகண்டனுக்குகமொனறைமலா சாற்றி
நல்லதிருச்சாநதணியுமமபிகையைப போற்றி
குஞ்சிதபதந்தனதுமனதிலுரு வேததிக
கோபாலகிருஷ்ணனெறுமமடராஜ மூாததி தெரி

வசனம்

நநதனர், தனக்கு தெரிசனஙகொடுகக அமபலவாணா எப் போது வருவாரோவெனறு விசாரபபடுவார.

இராகம்-செஞ்சுருட்டி-ஆதிதாளம்

பல்லவி

எப்போவருவாரோ-எநதன கலிதீர
எபபோவருவாரோ

எபபோவருவாரோ எநதன் கலிதீரச்
செபபியதில்லைச் சிதம்பரதேவனை எப்போ
நற்பூருவமவநது நாதனை தேடு
கற்பனைகளமுற்ற காட்சிதநதாள் எப்போ
அற்பசுகவாழ்விலானநதங்கொண்டேனை
பொற்பததகைதககாணேன் பொன்னமபலவாணன் எப்போ
பாலகிருஷ்ணன்போற்றிப பணிநதிடுமீசன்
மேலேகாதல்கொண்டேன்வெளிப்படக்காணேன் எப்போ

இராகம்-துக்கடா-ஆதிதாளம்

வருவாரோ அருள்புரிவாரோ-எநதன
மனதுசலிக்குது நானெனனசெய்வேனே
அரகரசஙகரவமபலவாணனை
ஆதரிக்கதிருபபாரோ ஒருக்காலவருவாரோ

வசனம்

நந்தனார், தான் சின்னசாதியானதால் வருவாரோ வாராரோ வென்று சஞ்சலப்படுவார்

இராகம்-சுருட்டி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வாராமலிருப்பாரோ-ஒருக்கால்-வருவாரோவறியேன

பாராமலிருபபேனோபதஞ்சலிமுனிக்குபபொற்
பாதங்கொடுததபரமேஸ்வரநானென்று வாராம.

கனவினில்வந்துகழனிமுழுதும்நட்டு
மனதுமகிழ்நதுயென்னைவாவென்றுசொன்னவர் வாராம.

கலகமறவேயவர்காலுகருமபிட்டு
குளததஙகரையிநின றுகூப்பிடுமவேளையில வாராம

அல்லலறுத்துப்பரமானநதமேதருந
தில்லைத்தலததைக்கண்டுதெரிசனமபண்ணியும் வாராம

வசனம.

நந்தனார், இதுவரையில வராதபடியால இனிமேலதில்லைத்தலததைவிடாமற் சுறறிவநது தேகத்தைத் தள்ளுவோமென்று நிச்சயமபண்ணுவாா

இராகம்-செஞ்சுருட்டி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

இன்னம்வரக்காணிலேன்-என்னசெய்குவேனவர் இனன

இன்னம்வரக்காணிலேன் தில்லைப்பொன்னமபலவாணன் பண்ணையுமநட்டென்னையுமிங்கேவாவென்றுசொன்னவர்மறநதாரே இன்ன

சொல்லும்பொருமிந்தச் சோதியைமகிழ்ந்துவாழுந்
தில்லையைவிடாமற்சுற்றித்தேகத்தைமாற்றிக்கொள்வதுநன்று இன்

பாலகிருஷ்ணன்போற்றும்பாதச்சிலமபுகுலுஙகக்கோலமுடநடனங்
கண்டேனகுறைகளதீரநதுதென்றுசொல்லவுந்தான் இன்ன

வசனம.

நந்தனார், இப்படி சொல்லிக்கொண்டு கண்ணீர்சொரிநது புரண்டழுவார்.

சிந்து

ஏழேபுரண்டழுவார்-ஒன்றுங்-கேள்விமுறையில்லையோநாதா
வென்றேதலைகுனிந்தார்-எந்தன்-வேதனையைக்கண்டியாதரிக்குந்
தெய்வங்கிடையாதோ-பாவி-சித்தந்தெளியவிரதத்திதந்து
வாவென்றழையாரோ-விண்ணில்-வானவர்கள்போற்றுமுணமிலா
கனகசபைநடனங்-கண்டு-காயங்களித்திடநானடியேன்
வருந்தித்துதியேனோ-எந்தன்-வாணாளுருகுதுவீணாயே
அட்டாயிதென்னசென்மம

விருத்தம

சாதிபேதமுங்குணக்குறியாவையுந்தள்ளி
ஆதியாகநான்கூவினேன்றிசைதனிலணைந்தும
மாதவம்புரிதொண்டர்கள்பணிதிரண்மறைகக்
கோதிலாதொருதொண்டுமிப்பாவிக்குறையோ

வசனம்.

நந்தனார், சுவாமி உன்னை சரணாகதமெனறு நம்பிவநது துன்யப்படலாமோ சிவனே சிவனே யென்று பெருங்குரலிட்டு தனககு சென்மம போதும்போதுமென்று சொல்லுகின்றா.

இராகம்-நாதநாமக்கிரியை-ஆதிதாளம

பல்லவி.

போதும்போதுமையா-எடுத்தசென்மம
போதும்போதுமையா

மாதவமுனிவர்களவந்திருக்குந்தில்லை
வனத்திலனுதினமும்வளருமம்பலவா — போது

கோத்துநெளியுமபுழுவூத்தைநரம்புகளும்
நாதமலங்களூறுமூத்திரக்கும்பியும் — போது

சந்ததமடியேன்யேந்திரமபோலே
வந்தெழும்வகையிலும்நொந்துமிருந்தேன் — போது

கொழுததவாணிகள்போலேயுறுத்துமிரும்புமன்னை
வயிறறிலிருந்துபடும்வருததமென்னசொலவேன — போது

மாதர்கள்மீதினில்மையல்கொண்டேங்கிலுள்
வேதனைகொண்டவெறும்பயலானேன் — போது

அண்ணன்கோபாலகிருஷ்ணன்பணியுந்திரு
வம்பலமேவுமபொன்னம்பலவாணா — போது

வசனம

ஜென்மமே கஷ்டம் அதிலும் புலையனாய்ப்பிறப்பது மிகவும் கஷ்டம் என்று நந்தனார் சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-கரகரப்பிரியை-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

இந்தசென்மம்வேண்டாம-இனி-எந்தஜென்மமவந்தாலுமவரட்டும
இந்தசென்மம்வேண்டாம்

நந்திவிடுவினில்மந்திரங்கள்சொல்லி
வந்தனைகள்செய்துசிந்தைமகிழாத — இந்த

வேதமறிந்தவர்பாதம்பணிந்தவர்
போதமடைந்திடாதீதடைந்தேன்பணி — இந்த

பாவிப்பறையாகீதூரவிலகென்று
ஆவிதவித்திடப்பாரிலுரைத்திடும — இந்த

இராகம-கௌரிமனோகரி-சாப்புதாளம்

பல்லவி

எப்போதுலையுமிந்த துன்பம்-ஜெகதீசன்
கருணையிருந்தாலன்றோ இன்பம — எப்

அநுபல்லவி

கெற்பவாசதுக்கம் ஆனாலும கேடு
கௌரிமனோகரனை தினம நாடு — எப்

சரணங்கள

ஆசையுடனலையாதவிடவகையுமுண்டோ
அனவரதமும்சுகலேசமுமில்லைதெரியாமலேபோனதன்றோ
பாலகிருஷ்ணதாசன்தொழும்நடராஜமூர்த்தியை
பூசைகள்செய்யாமற்போனதுபாசமறவழியில்லை
பஞ்சகோசங்களைநானென்றுநம்பினது — எப்

இராகம்-ஆகிரி-ரூபகதாளம.

பல்லவி.

இல்லைவலஞ்சுற்றினார்-சிதம்பரத்
தெல்லைவலஞ்சுற்றினார்

அநுபல்லவி

தில்லைவலஞ்சுற்றினார் தேவருமறியாத
எல்லைவாசல்கடந்துள்ளிருளறவேண்டி — தில்லை

சரணங்கள்.

சாதிக்குலமறையைத்தானேசந்தமுனைந்து
வேதனைகொண்டுள்ளமவெதும்பியேவாடி
பாதிப்பிறையணியும்பரமசிவனைக்கண்டு
போதமடைந்துபரிபூரணமாகத் — தில்லை

மோகவலைக்குட்சிக்கிமுழுமூடனாகவே
போகமேநிலையென்றுபுத்திகெடாமலுமை
பாகனைவேண்டிநற்பரவசமாகியே
ஏகரசத்திறனையிருத்திசுகிக்கவே — தில்லை

ஓராறுதாண்டியேயுண்மணிக்கோட்டைகள்
சீராறுந்தூணுதசிதம்பரரகசியம்
ஈராறுகால்கொண்டியிருத்திபுலனைந்தும்
பேராறுபெருகியேபெருவெளிகாணத் — தில்லை

வசனம்

இப்படித் தில்லைத்தலத்தைவிடாமல் சுற்றிவந்தால் தன்னிடம் சுவாமி வருவாரென்று மனதைப்பயாத்துச் சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-யமுனாகலியாணி-ஆதிதாளம்

பல்லவி

வருவார்வருவார்மனமேநீமயங்காதிரு சொன்னேன்சொன்னேன்

வேணதுதருவார்கருணைபுரிவார்தில்லைத்திருவம்பலா
பரகதியுந்தருவார்சாதிபறையனென்றுபாரார்நீயதை
உறுதிகொள்ளுவேணும்மெய்யன்புடனே
அரகரவென்றொருதரஞ்சொன்னாலும்போதும் — வரு

வசனம்.

நந்தனார், தன்னை இரட்சிக்கும் சமயம் இதுதானென்றுச் சொல்லுகின்றா

இராகம்-தனுசரி-ஆதிதாளம்

பல்லவி

இதுநல்லசமையமையா-இரட்சிக்க
இதுநல்லசமையமையா இது

இதுநல்லசமையமையா என்னைரட்சித்தாளும்
ஈசமகேச நடேச சபேசா இது

பாலகிருஷ்ணன்போற்றும்பாதங்களைக்காட்டி
சீலமுள்ளமுத்திசேருவதற்காக இது

வசனம்

நந்தனார், இவ்வளவுசொல்லியும் சுவாமி இரங்காமல் போகவே
ண்டியதென்னவென்று சொல்லுகின்றார்

இராகம்-பியாகு-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

இரககமிவராமற போனதென்ன காரணமசுவாமி

அநுபல்லவி

கருணைக்கடலெனறுன்னைக் காதில்கேட்டுநம்பிவந்தேன இரா

சரணங்கள்

ஆலமருந்தியண்டருயிரையாதரித்தவுன்கீர்த்தி
பாலகிருஷ்ணன்பாடித்தினமும்பணிந்திடும்நடராஜமூர்த்தி
பழியெய்ததனைநானசெய்கினுமபாவிதிடுஞ்சிதம்பரமென்று
மொழிகறறவாவழிபெறறவாகனகசபாபதியினனும இரக்க

கலித்துறை

அண்டமானதியாவையுமவேழ்விகளைத்தும
குன்றில்லாததவபபுண்ணியமாமலேகுவித்தும
வின்றிடாமலேயீசனுட்களித்தவிவேகம
மன்றுளாடியபாதத்திலேமனம்வருமே.

வசனம்.

நந்தனார், மகாபுண்ணியசாலிகளுக்கு முத்திவருமேயன்றி தனை
க்கு வாராதென்று சொல்லுகின்றார்

இராகம்-தனாசரி-ஆதிதாளம்

சாதியில்தாழ்ந்திடும்புலையனுக்கும்பர கதியோ-வேத
சாஸ்திரநான்கினுமோதறியாதது விதியோ
நண்டுநத்தைகளைவதைசெய்தருந்திய தேகம்-மன்றுள்
நடனதெரிசனங்காணவெனாலதி மோகம்
எந்தவழியைக்கண்டேடேறுவது ஞாயம்-செக
நீசனுக்கன்றோதெரியுமந்தவு பாயம
சிதம்பரம்போவேனென்றுரையாத பாவி-இந்த
ஜென்மமெடுத்துவிணாகத்தவிக்குதென ஆவி

வசனம

நந்தனார், இப்படி நான் ஈனசாதியாயிருந்தாலும், உம்முடைய சரணாரவிந்த பதத்தை மறந்தவனல்லவென்று சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-மணிரெங்கு-ரூபகதாளம

பல்லவி.

எப்படிகெட்டாலுமுந்தன் பொற்பதமறவேனையா
அற்புதமாகியதில்லையம்பலவாணனேயென்
சொப்பனத்திலும்மையன்றி மெய்ப்பொருளையும்வேண்டேன்
தப்பிதமெத்தனைசெய்யினும்
கைப்பிடித்தாண்டுகொள்ளும் எப்படி

திருநாளைப்போவார் புராணம்.

விருத்தம.

இவ்வண்ணமிரவுபகல்வலஞ்செய்தங்கெய்தரிய
வவ்வண்ணம்நினைந்தழிந்தவடித்தொண்டரயர்வெய்தி
மவ்வண்ணத்திருமிடற்றாமன்றுளாநடங்கும்பிடுவ
தெவ்வண்ணமெனநினைந்தேயேசறிவொடுந்துயிலார.

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரம் இராப்பகலாக வலம்வந்துகொண்டு உள்ளே போகக்கூடாத தன்மையைநினைத்து வருத்தப்பட்டயர்வு பொருந்திய நந்தனார் கனகசபையில் ஆடுகின்ற நடனத்தை எப்படி தரிசிக்கலாமென்று விசனத்தோடு நித்திரைசெய்து மறுபடியும் எழுந்து சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-கன்னடபியாகு-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

விருதாசென்மமாச்சே-வந்தும்-விருதாசென்மமாச்சே

அநுபல்லவி.

சதாகாலமுமையன் சந்நிதானத்திலிருந்து நிதானம்பெறாமல் விரு

சரணங்கள்

முத்தியளித்திடுமூர்த்தியைக்கண்டு
பத்தியைப்பண்ணிப்பதமடையாமல் விரு
பொற்கழலையைப்பொதுவிலிருந்து
தக்கவராடுந்தன்மையைப்பாராமல் விரு
தில்லைக்கதிபதிதெரிசனங்கொடுத்து
ஏல்லையில்லாவென்றிரங்கியழைத்தும் விரு

* இராகம்-தேவகாந்தாரி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

எந்நேரமுமுந்தன்-சந்நிதியிலேநா-னிருக்கவேணுமையா

அநுபல்லவி

தென்னஞ்சோலைதழைக்கும் தென்புலியூர் பொன்னம்பலத்தரசே
[யென்னரசே-என்

சரணங்கள்

திசையெங்கினும்புகழுஞ்சிவகங்கையுந் தேவசபையுஞ் சிவகாமிதெ
ரிசனமும், பசிகொடாதுபார்த்தபோதுக்கலக்கங்கள்பறந்திடமகிழ்
ந்துன்னைப்பாடிக்கொண்டு என

பஞ்சாட்சரப்படியுங்கொடிக்கம்பமும் கோவிலழகும் அரிதானரகசி
யமும், அஞ்சல்கூறும் வீரமணிகளோசையும் அந்தக்கரண மயக்கந்
தீர்ந்துபாடிக்கொண்டு என

சீலமருவுந்தெருவுந்திருக்கூட்டமும் தேவருலகில்கிடையாத வதிச
யமும், பாலகிருஷ்ணன்பணியும்பாதம் பவமெனும் பயங்கள்தீர்ந்து
மலர்கள்தூவி தொழுதுகொண்டு என *

வசனம்.

நந்தனார், தனது பதவிக்கு யோக்கியமல்லவென்று தள்ளுவா
ரோ கொள்ளுவாரோ [illegible] [illegible] தில்லை[illegible]

என்தேகத்தை விடுவதேயன்றி திரும்பிப் போகமாட்டேனென்று சொல்லிப்புலம்புவார்

இராகம்-புன்னாகவராளி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

தள்ளுவாரோ-எந்தனைக்-கொள்ளுவாரோ

தள்ளிவிட்டால்நான்போவேன் தனித்திருக்குஞ்சமையமல்ல
அள்ளிவிட்டேனன்பையேனம்பலவாணனொருக்கால் தள்

எனதுனதென்றபிமானமிச்சையற்றும்நிஷ்டைபண்ணி
மனமிறந்ததூவெளியிலமருவாதபாவியென்று தள்

நாறுமிந்தபொய்யுடலைநாளையெண்ணிநானசுமந்து
தூறுபட்டதுன்பமெல்லாந்தொலைந்துந்தென்றுயிங்கேவந்தும் தள்

பாலகிருஷ்ணனைத்தேடி வரும்பாதமலர்நானகாணேனே
வேல்விழியார்மோகங்கொண்டவிவேகமற்றமூடனென்று தள்

சிந்து

ஆடா இதென்ன சென்மம்-என்று - அந்தனாருமெல்லைச்சுற்றிவந்தார், இரவுபகலோயா-இந்த-ஈசனகளைவிசுவாசமுடன் பாலகிருஷ்ணனபணியும்-திருப்-பாதமுள்ள தில்லைநாதனவன கனவிலுருவாகி

திருநாளைப்போவார் புராணம்.

விருத்தம்

இன்னலதருமிழிபபிறவியிதுதடையென்றேதுயிலவா
மன்னில்லையம்பலத்துளாடுவாரறிந்தருளி
மன்னுதிருத்தொண்டரவர்வருத்தமெலாந்தீர்ப்பதற்கு
முன்னனைந்துகனவினகணுறுவலொடுமருள்செய்வார்.

வசனம்

இப்படி நந்தனார், இரவுபகலோயாமல் தில்லைத்தலத்தைச் சுற்றிவருவதால் தேக வருத்தமடைந்து வருத்தத்தினால் மயங்கிச்சாய்ந்து நித்திரையடைந்தார் அந்த நித்திரையிலே நடராஜமூர்த்திவந்து காட்சிதந்து சொல்லுவார் எமதன்பிற்சிறந்த நந்தனாரே உமமிடத்தில் நமது பத்தர்களாகிய வேதியர்களை வரச்சொல்லுவோம், அவர்கள் முன்பாகநீர் அக்கினிப்பிரவேசமாகி யெழுந்து வேதியர்களு

டனே சபாப்பிரவேசம் பண்ணுமென்றுரைபகர்ந்து ஐயன் அந்தர்த்தானமானார். நந்தனார் கனவில் காட்சியானதைக்கண்டு களித்து விழித்தெழுந்து அளவில்லாத சந்தோஷங்கொண்டு நன்றியறிந்து சுவாமியைத் தோத்திரம்புரிந்து சொல்லுகின்றார்

* இராகம்-அரிகாம்போதி-திசாம்புதாளம்

பல்லவி

பார்க்கப்பார்க்கத் திகட்டுமோ-உன்பாதத் தெரிசனம்
பார்க்கப்பார்க்கத் திகட்டுமோ

அநுபல்லவி

ஆர்க்குமானந்தம்பொழியுந் தில்லைத்தாண்டவராயா பார்

சரணங்கள்

தில்லைமூவாயிரமுனிவர்கள் தினமும்பூசித்திடும்பதம்
சிற்சபையிலத்திந்திமித்திமித்தோமென்றாடியபாதம்
எல்லையில்லாதயின்பமெனுந்தனுக்கருள்செய்திடும்பதம்
இரவும்பகலுமாயன் கோபாலகிருஷ்ணனேத்தும்பாதம் பார்

இராகம்-நாட்டகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

சந்நிதிவரலாமோ-சுவாமி-தெரிசனந்தரலாமோ சந்

இல்லறவாழ்வாம் பனிமூடி
இருந்தேனன்றோ மிகவாடி
அல்லும்பகலும் கொண்டாடி
அறியேன்கனக சபைநாடி சந்

வீதியிலேசற்றே வந்திருந்தேன்
வேடிக்கைபார்த்துக்கொண் டிருந்தேன்
சாதியிற்றாழ்ந்தவனென் றறிந்தேன்
தனித்திருப்போமென்றிங்கே வந்தேன் சந்

காலால்வீசிக்கனல் மூட்டி
கலைமதிமண்டபமே லோட்டி
பாலாறுபெருகவேயெனைக் கூட்டி
பார்த்ததுமில்லைநான் கோட்டி சந்

வசனம்.

நந்தனார், தான்கண்ட சொப்பனத்தைக் கொண்டாடுவார்.

இராகம்-நாதநாமக்கிரியை-ஆதிதாளம்

பல்லவி

சொப்பனங்கண்டுகொண்டேன்-அதிசய
சொப்பனங்கண்டுகொண்டேன்

சொப்பனங்கண்டுகொண்டேன் எல்லாங்கற்பனையென்றறிந்தேன்
வேத-தற்பதவாக்கியமேயுருவாகியவற்புதநடனம்புரிய இன்று சொ

அம்பிகைமணவாளன் மானமழு வணிந்திடுஞ்செந்தோளன் - செம
பொன்னம்பலந்தனிலாட மத்தளம்போட மறைபாடக்கொண்டாட
[சொ

மண்டலத்தோராசைதீர்ந்து மண்டபமணியோசைநேர்ந்து
மனதுகனிந்துருகமறலிகருகவரந்தருகவருக சொ

மங்கையர்மோகமில்லாதாரையும்வருந்தியழைக்கும்பொல்லா-தாகிய
மாயப்பிணியைவெல்லமருந்து சொல்லவழியிற்செல்ல நல்ல சொ

பண்ணவர்முரசடிக்கபதஞ்சலி வியாக்கிரமாபதந்துதிக்க-மாயன்
கோபாலகிருஷ்ணன்களிக்கவுங்கையெடுக்கவுலகந்துறக்கசிறக்க

வசனம்

நந்தனார், தான் கண்டகனவு நிசமோ பொய்யோவென்று சந்தேகப்படுவார்

இராகம்-சூரியகாந்தம்-சாபுதாளம்.

பல்லவி

கனவோநினைவு கண்டதுவீணே
மனதிலுறுதிகொள்ளவழியொன்றுங்காணேன் கன

நித்திரைதனிலொருசித்தனுருவாய்வந்து
முத்திதருவேனென்றுநந்திபேசினதுண்டு கன

ஆருமிகழ்ந்துதள்ளுநமநாறும்புலையனென்னை
வாரும்பரம்பதஞ்சேருமென்றழைத்தது கன

கிட்டநெருங்கிவந்துதட்டியெழுப்பியொரு
வெட்டவெளியைக்காட்டி கட்டளையிட்டது கன

வசனம்.

நந்தனார், தான் கனவில் கண்டதுபோலே சுவாமி வருவாரோ வாராரோ வென்று சஞ்சலப்படுவார்.

இராகம்-சாமராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வருவாரோ வரந்தருவாரோ-எந்தன
மனது சஞ்சலிக்குதையோ வெப்போது வரு

திருவாரூநதென்புலியூர் திருச்சிற்றமபலவாணர்
குருநாதனுகவநதுகுறைதீர்க்ககனவுகண்டேன
இருவினைபபிணிகளைககருவறுததிடுகிறேன்
பயபபடாதேயெனறுசொலல வரு

மறையாலும்வழுததறியாமகிமைபெறுநடராஜன
நறையூறுஞ்சேவடியைநமபினவனலலவோ
அனுதினஞ்சிவசிதமபரமெனற
வடிமையெனறருள புரிநதிடயிங்கே வரு

பணிமார்புஞ்செஞ்சடையுமபாககமனமுமவநது
பணியுங்கோபாலகிருஷ்ணன் துதிபரமதயாநிதி
பவககடலடிக்கடிபெருகுதுநிலைககுமோ
மலைககுதுகறைமேயற்ற வரு

வசனம

நநதனா, இபபடி அநேகவிதமாய வருவாரோ வாராரோவென்று பலவிதமாயக கொணடாடுகின்றா

திருநாளைப்போவார் புராணம்.

விருத்தம.

இபபிறவிபோய்நீஙகவெளியினிடைநீமூழ்கி
முபபுரிநூனமார்பருடன்முன்னணைவாயெனமொழிந்த
வபபரிசேதில்லைவாழந்தணாக்குமெரியமைக்க
மெய்ப்பொருளாரருளியமபலததேமேவினா

வசனம.

நந்தனார், கனவிலேவந்து சொல்லிய நடராஜமூர்த்தி தில்லை மூவாயிரமபேர்கள் கனவிலேசொல்லுவார், பத்தர்களே? எனக்கு

மிகவும் பிரியமுள்ள திருநாளைப்போவாரென்னும் நாமத்தைக்கொண்டு யென்னைக்காணவேண்டுமென்று தன்னை காணிக்கைக்கொண்டு சாதியிற்குழ்ந்தவனென்று பயந்துகொண்டு யென்னைத்தவிர மற்றதெல்லாம அநித்தியமென்று பத்தி பண்ணிக்கொண்டு முத்தியடையவேண்டுமென்று திலலையைச்சுற்றிக்கொண்டு தெற்கு குளத்தங்கரையில் நின்றுக்கொண்டு இருக்கிறா அவரை என்னைபபோலநினைத்து நீங்களெல்லோருமபோய் அவரை அக்கினியில் மூழ்கச்செய்து அழைத்துவாருங்களென்றுசொலலி சுவாமி மறைந்தார இபபடிக் கண்டகனவை மூவாயிரமபேர்களும பேரமபலவாசலில் வந்து ஒருவர்கொருவர் பேசிககொள்ளுகிறார்கள்.

இராகம்-சங்கராபரணம-அட.தாளம்

கண்ணிகள்

அதிசயமொனறுகேளபபா தீட்சதரே
யாததராததிரிப்போதி — லென்னை-என்றன்
மதிபரவசமாக்கது நிமருவுமபல
வாணனகனவிலவ தா — ருன்னே
வாஸ்தவமெனக்குமிநதவணணமாககனவில
வநதுரைததாறிநதேன — நாடி-உத
யாஸதமயபாகுமுனனமருடபடிககு
வமைபபதுநதமமென்று — ரோடி
அபபோதங்குவநதவபபண்ணதிட்சதர்
ஆதாமிதுவுமநிச் — சயநதான-என்கோன்
செபபியசொறபடிச்செநதீ வளாத்திடச்
செய்யவேணடுமவ — சியநதான்
அவசியமெனகிறீர்காரியநதெரியாமல்
ஆருககடுககுமோர் — புலையன்-சிறநத
தவசிரேஷ்டர்சூழநதலத்தின்வருவதற்குத
தலைபத்தோவவன்வநதா — லலைவன
பத்தியுளளவனேபரமனுக்குயிர்ததோழன்
பதஞ்சலிபுலிபபாதா — சாட்சி-சிவன்
சித்தத்தின்படிசெய்துசெனனக்கரைகடப்போம
தெளிவீர்நீங்களிநத — சூட்சி
என்றுரங்குசிவசங்கரதீட்சதா
இன்னமுறந்தாமஸ — மேதோ-நீசன்

ஒன்றாகத்திருச்சந்நிதிக்குவருவதற்கு
 வொருக்காலுங்கட்டுத — தகாதோ
சொல்லுமென்றாரவராமென்றாருங்கட்குச்
 சித்தத்திலுள்ளசந் — தேகம்-தெளிய
அல்லும்பகலுமோயாமலேசாஸ்திர
 மாராய்பவதற்குமன்றோ — சாகம
தருமபடிப்பேசிச்சந்தேகந்தெளிவது
 தக்கதென்றுரைத்த — மொழியே-நம்பி
பெருங்கூட்டமாகவேகூடிச்சென்றவா
 பேதமறத்தக்க — வழியே

வசனம்.

தில்லை மூவாயிரவர்கள் சாஸ்திரிமார்களிடத்திற் சந்தேகந்தெளிதல்

விருத்தம்

மறைக்கிழவரில்வித்தனைச்சொன்றார்களாங்கே
மனுவிக்கிராணிகளாசிர்வாதஞ்செய்து
வந்தகாரியமேதோவுரைப்பீரென்ன
மன்றுளாடுவார்தங்களைக்கண்விளிறன்றோனுற்றி

குறைந்தசாதிப்புலைச்சாதிநந்திதந்தான்
கோதிலானந்தனென்பேரானவனல்லன்பன
கூறுமிவ்வூரெல்லைவலமவருவானந்நாளை
கொண்டாந்தவனைத்தீமூழ்கச்செய்தேயப்பால்

முறைமையொடுசந்நிதியிலநமமுனைஞக
விடுகவென்றுவருளிச்செய்தவாமறைந்தார
மூதுணர்ந்தோர்கள்துதெரியச்சொல்வந்தோம
மொழியுமாறுத்தரமயாதெனறாரீதி

அறிந்தவன்றோராமந்தபபடிக்கேசெய்வ
நழகாகுமென்றனாபின்மகிழ்ச்சியாலே
அந்ததில்லைமாநகரதெலலைசுற்றி
யாடுவாரநந்தனைத்தேடுவாரே

திருநாளைப்போவார் புராணம்.

விருத்தம்.

தமபெருமான்பணிகேட்டதவமறையோரெல்லாரு
மயபல்வாதிருவாயின்முன்படச்முடனெய்தி

யெமபெருமானருள் செய்தபணிசெய்வோமென்றேததி
தம்பரிவுபெருகவருநதிருத்தொண்டாபாற்சார்ந்தா

வசனம்

தமது பிராஞுகிய, சபாநாதரிட்ட கட்டளையைக்கேட்ட தவம் பொருந்திய பிராமணாகளெல்லாரும, அமபலவாணரது கோயிற்றிருவாயிலின் முன்புகூடிபபயததோடு நமமுடைய ஆண்டவரருள செய்த ஆழியத்தைச செய்வோமெனறு வணஙகி திருநாளைபபோவாரைத தில்லைமூவாயிரவாகள தேடவருகின்றாகள்

இராகம்-நாதநாமககிரியை-ஆதிதாளம

பல்லவி

தொண்டரைக்காண்கிலேமே-தில்லையிலவநத
தொண்டரைககாண்கிலேமே

அண்டசராசரமெங்குமபடியளநது
மன்றுளாடியமன்னவாககடிமைத — தொண்
சொலலுமபொருளுமாறுசசோதிமயஙகொண்
டலலுமபகலுமாறறவமபலவாணன — தொண்
அஷ்டதிசையுமபரிபூரணமாகவே
மட்டிலாதுவளாநதோஙகியநாதன — தொண
வாசியடங்கிநடுவணைவழிகண்டால
தேசிகவடிவுடனதெரிசனநதநதிடும — தொண்
பாலகிருஷணனபணிநதேததியபாதன
கோலசசிலமபணியங்குண்டலநாதன — தொண்

இராகம்-இநதுஸதானகாபி-ரூபகதாளம

பல்லவி

திருநாளைபபோவாரதெரிசனஙகாணத்
தில்லைமூவாயிரமுனிவாகள்வருகிறா — திருநாளை

பததிவெள்ளமதுகரைபுரண்டோடும
பாமானநதககடலமுழுககாட்டும — திருநாளை
அரகராஙகரசிவனெனறுசொலலும
அநிததியசடதுக்கமாயததைவெலலும — திருநாளை
அடியவரேமெதததபெரியவரென்று
அமபலவாணரருள்வீடைகொணடு — திருநாளை

இருவமது சிந்து

இராகம்-சௌராஷ்டிரம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

தேடித்தேடித்திரிந்தார — பாரும்-நந்தனாரைப்பையந்
தில்லைமூவாயிரவா — யாரும்

அநுபல்லவி

நாடுஞ்சதுர்வேதக — காரணை
நங்கைசிவகாமிபிரா — ணேசனை
ஆடும்பதந்தனை — சபேசனை
ஆவலாகத்தொழுவோர்க்கருள் — நேசனைத் (தேடி)

சரணங்கள்

தண்டாமரைமலர்த் — தடமும்-மாதர்களாடிக்
கொண்டாடித்திடு — மிடமும்-அன்னமளிக்க
உண்டானந்தங்கூறு — மடமும்-சோராபரவுந்
சண்டாளர்வாழுங்கா — டமும்-அன்றிச்சூத்திர
சாதிமுதலானபல — வாடை-பலவாண்டு
ஓதியுணர்விவரு — மேடை-மனுவிக்கியான
நீதியுணர்ந்தோர்தெரு — மாடை-இன்னமும்பல
மாதிரிகளாகுந்திண்ணை — மேடை-உன்னதமாகக்
கொங்குமிகுத்ததருகெங்குமணந்திடுஞ் — சோலை-கருப்பஞ்சோலை
தங்குமுயர்ந்துகதித்திடுமவாழையின் — சோலை-தாழையின்சோலை
தெங்குமிலுப்பையுமொன்றுபொருந்திய — சோலை-மாவினச்சோலை
துங்கமதானபலாக்கமுகோங்கிய — சோலை-மற்றுளசோலை
எங்குஞ்சுற்றிப்பார்த்துமறையோர்தங்கள்தங்க — ளங்கமெங்கு
நதிதவழும்
[illegible]ராங்கீரவணிந்தசிவசங்கரன்கிருபையிதென்றே — யோங்க
கூக்குரலிட்டுச்
சங்கையறச்செனனியிறகரங்களைக்குவித்தெங்களைத் — காக்க
மனமுவந்து
அங்கேயெங்களபங்கினிலிருந்துமேழைகளவருத்தம — நீங்க
கிருபைசெய்வதற்கு
உன்னதகடனென்றுவ்வந்துக்கொண் — டாடி
உரியவேதமந்திராதிகள் — பாடி
முன்னனுசொன்னநந்தனாவரவை — நாடி
ஏழுங்கோட்டைக்காற்றெனவிரைந் — தோடி
தேடித்தேடித்திரிந்தார்

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரம் தில்லை மூவாயிரவர்களுந்தேடி அனுத்து ஓரிடத்தில யாவருங்கூடி சுவாமியைத துதிசெய்வதாக நிச்சயஞ்செய்து தோத்திரஞ் செய்கின்றார்கள.

இராகம்-கல்யாணி-அடதாளம.

பல்லவி

உன துமகிமையை ஒருவருமறியார
உலகிலுளளோரையனே

அநுபல்லவி

பன்னகசயன னுமபதுமாசனவேதனும
பாரக்கவவர்க்குமெட்டாத யோகனே
பகாரியமலைமகளோர பாகனே உன

சரணங்கள

கனவினிலேவைநெதங்களுக்குசசொனன அந்த
காரணமறிந்ததிகாலையிலே யெழுந்த
இனததாரநாங்கள யாருமிசைநதொருமித திந்த
எல்லைமுழுதுநதேடியிளைததோமெஙகளுக் கந்த
இணையில்லாநநதனென்று மகபபட
இலலையெனனசெய்வோம ஸ்திரபபட உன

அடையலர் திரிபுரமனலாகவே மூடிதது
வனபாகமானமூவங்கையிலே பிடிதத
விடைபபாகனே காளிவெட்குமபடி நடிதத
மெய்யாதுயர்தவிர்ததாணையாவென்றே படிதத
வாறுநீயறிந்தருள்செய ஐயனே
வனசநிகாபதசரணத் துய்யனே உன

அன்னை சிவகாமியனுதினமவளா தில்லை
யம்பொன்னகர்வருவோர்க்காங்கொருதுய ரில்லை
உனனையன்றியுலகததுக்குபபொரு ளில்லை
யுததமனேயெங்கட்குரியதுணையு மில்லை
ஓதுநநதனாதமமைவரச செய்யும
ஊழினவினை நவிர்ததவாகரு அருட் செய்யும் உன

வசனம்

இவ்விதமாகச் சுவாமியைத் துதித்துத் தில்லை மூவாயிரவர்களைவரும் நந்தனாரைத்தேடி யனுந்துவருமார்க்கத்தில், ஒதுப்புறமாக நின்றுகொண்டிருந்த நந்தனார் வேதியர்களைக்கண்டு தூரவிலகி நின்று தலைவணங்கிச் சொல்லுகின்றார்.

விருத்தம்.

திட்டமுடனடிபணிந்துமனமொடுங்கித்தவம்புரியுந்தில்லையென்று
ணட்டமிடுநடராஜன்கனவின்கண்சொன்னமொழிநம்பிக்கொண்டு
இட்டமுடனிருநாளைப்போவாரிடம்வேதியர்களேகும்போது
கிட்டநெருங்காதேயுமென்றேவிலகியோர்வார்த்தைக்கேளீரென்றார்

இராகம்-செங்கலா-ரூபகதாளம்

பல்லவி

கிட்டநெருங்கிவரேனாண்டாருசுவாமிகளா-காதில்
கேட்டபோக்குப்பாவம்வருமென்றுசொன்னமா கிட்

சிட்டர்புகழுந்தில்லைதன்னில்செறிந்துவாழும்வேதியர்கள்
இஷ்டமிதுவல்லவேயென்றுசொல்லவேணுமோ புலையன் கிட்

உலகினில்கடைச்சாதிபொருந்தனுக்குவமையாருமில்லையே
பலவிதத்துஷ்கருமஞ்செய்துபாரில்வந்த புலையனையே கிட்

வேலைசெய்துவுடம்புவளர்க்கவேணுமிந்தநாயடியேன்
தோலுமெலும்புமுதுகில்சுமந்துவலையும் புலையனையே கிட்

செத்தமாடிழுப்பதெனதுசேவகம்பாம்படித்துமெல்லை
சுற்றிவந்துதமுக்கடித்துச்சுடலைகாக்கும் புலையனையே கிட்

வசனம்

இப்படி வணங்கிச்சொல்லிய திருநாளைப்போவாராகிய நந்தனாரைப்பார்த்து வேதியர்கள் சொல்லுகின்றார்கள்

இராகம்-சுருட்டி-ரூபகதாளம்

பல்லவி

சாதியிலுயர்ந்தாலென்ன-இந்தப்-பேரும்பெருமையுமில்லையப்பா

சாதிபெருமைகொண்டதாலே சங்கரனருகில்வந்து
ஆதரவுடன்வரங்களீய்ந்து அழைப்பாரோ சேர்ப்பாரோ
அனிபெருகவேயீசன்கழலையறிவிலுன்னி யடிபணிந்து
தெளிந்திடாதபேரைமுத்திசேர்க்குமோ நாடுமோகூடுமோ சாதி

வசனம

இப்படிச்சொல்லிய வேதியர்கள் தாங்கள்வந்த காரியமபேசுவார்

திருநாளைப்போவார் புராணம்.

விருத்தம்

ஐயரேயம்பலவாரருளாலிப்பொழுதணைந்தோம்
மெய்யாலெழலமைத்துமக்குத்தரவேணடியெனவிளம்ப
கையுமனத்திருத்தொண்டாநாயன்தேனெனத்தொழுதார்
தெய்வமறைமுனிவாகளுநதீயமைத்தபடிமொழிந்தார்.

வசனம

ஐயரே, நடேசருடைய கட்டளையால் இப்போது வெவ்விதாகிய அக்கினியைமூட்டி உமமை அதில மூழ்குமபடிக்குச சொல்ல வநதோமென்றுசொலல, இளகிய மனதையுடைய திருநாளைபபோவா அடியேன் கடைத்தேறினேனென்றும அவாகளைததொழுது நானினறைக்குத்தான முத்தனானேனென்று'ம வேதியர்களைப்பாாத்துச சொலலுகின்றா

இராகம-பியாகு-ஆதிதாளம்

பல்லவி

கண்டேன்கலிதீாநதேன்-பவக-கடறகரையேறிவநதேன்
சோதிமறைமுடியுஞசொலலிறநதிடுமீசன்
பாதமபணிவிடைசெயபாககியமபெறுமுமமைக் கண்

எலலையைக்காணுமுனனேயிருளவிலகுமுஙகள
சொலலைககேட்குமுனனே துனபஙகள தீாநதிடும கண்

களளஙகருககசசெய்யுஙகணணுதலேயுஙகள
உளளஙகுடியாய்க்கொண்டாருஙகள்தெரிசனம் கண்

வசனம்

நநதனார், தான் சின்னசாதியாயிருந்தபோதிலும் தெய்வமிரங்கிற்றேயென்று சநதோஷஙகொண்டு சொலலுகினறார்

இராகம-தனைசரி-ஆதிதாளம

எனககுமிரங்கிற்றே-நான்மெத்த-ஏழைச்சாதியல்லவோ
தனக்குள் தானயிருந்தகிலப்பிரபஞசமுந
தன்னுளடக்கியபொன்னமபலவன்கிருபை எனக்

அல்லும்பகலு மருந்தவஞ்செய்கினு
மறியாரொருவருமம்பலத்தெய்வம் எனக்
நானமறைமுடிவும்நானறியேனென்று
வோதியவுண்மையையுலகமறிய எனக்

வசனம்.

நந்தனார், என்னதவம்செய்தேனோ இவ்வுலகின்கண்யாருக்கும் கிடைக்காதபாக்கியம் தனக்குக் கிடைத்ததென்று சொல்லுவார்.

இராகம்-ஆகிரி-ரூபகதாளம்

அம்பலவாணனைத் தென்புலியூரானை நமபிப்பணிந் தேனோ
ஆசாரனை செய்து கும்பிட்டிருந் தேனோ
தில்லைப்பதியிலவந்து யெல்லைகடந்தேனென்று
அல்லலறுத்தேனோ சஞ்சிதவினை யெல்லாம்வறுத் தேனோ
தாண்டவமாடின ஆண்டவனசேவடி
வேண்டித்துதித்தேனோ முக்குணங்களை தாண்டிக்கதித் தேனோ
எந்தனெனதென்றெந்தவேளையுமாயுரு
சிந்தைநழுவிற்றோ சோந்தவனென்று தந்தைதவி விற்றோ
தெள்ளுதமிழ்ப்பாடியுள்ளமுருகியுனனில்
கள்ளங்காருகிற்றோ கருத்திலெட்டா வெள்ளம்பெரு கிற்றோ
ஆசைவலையைப்போட்டுமோசப்படுத்துஞ்சிவ
பாசங்குலைத்தாரோ அளவிடாத கிலேசந்தொலைத் தாரோ
பெண்ணுரிமொழுக்கொண்ணுதெனசசடைத்
தண்ணுத்தனைத்தாரோகருணைபொங்குங்கண்ணாலணைத் தாரோ
அடுத்துவந்தவனென்றுபிடித்தபேய்களையோட்டி
தடுத்தாளக்கொண்டாரோபரமபதங்கொடுத்தாளக்கொண டாரோ

திருநாளைப்போவார்புராணம்.

விருத்தம்

மறையவர்கண்மொழிந்ததற்பினறென்றிசையின்மதிற்புறத்துட
பிறையுரிஞ்சுந்திருவாயின்முன்னுகப்பிஞ்ஞகர்தான்
நிறையருளான்மறையவர்களொருப்பமைத்தகுழியெய்தி
யிறையவர்தான்மனங்கொண்டேயெரிசூழவலங்கொண்டார்.

வசனம்

நந்தனார், இப்படி பிராமணாகள் சொல்லியபின்பு தென்திசையிலுள்ள மதிலின்புறத்திலே சந்திரனுனது தவழ்ந்துபோகும்படி

யர்ந்திருக்குந் திருக்கோபுரவாயிலுக்கு முன்னே சுவாமியின் நிறைந்த கிருபையோடு கூடிய கட்டளையால் வளர்ந்திருக்கின்ற நெருப்பின்குழியை அடைந்து நடேசருடைய திருப்பாதத்தை மனதில் தியானித்து அக்கினியைச்சுற்றி வலமாகவந்தார்.

இதுவுமது-விருத்தம்

கைதொழுது நடமாடுங்கழலுன்னியழல்புக்கார்
எய்தியவப்பொழுதின் கணெரியின்கணிமையாய
பொய்த்தகையுருவொழித்துப் புண்ணியமாமுனிவடிவாய்
மெய்திகழ்முந்நூல்விளங்கவேணிமுடிக்கொண்டெழுந்தார்.

வசனம்

நந்தனார் கையிற்கும்பிட்டு, நடனஞ்செய்கின்ற நடேசரது திருப்பாதங்களை மனதில் உறுதியாகநினைத்து அக்கினியிற் புகுந்து அந்த நெருப்பிலிருந்து இந்தவுலகசம்பந்தமாகிய நிலையில்லாத சடலத்தையொழித்துப் புண்ணியஞ்செய்கின்ற பெருமைபொருந்திய பிராமணமுனி வடிவமாய்த் தேகத்தில் பூநூல்விளங்கச் சடைமுடியோடும் வெளியில் வந்தார்.

இராகம்-மோகனம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

யாகோற்பவமானார்-நந்தனார்-அரனருளால்
யாகோற்பவமானார்

அநுபல்லவி

யோகமாதவரும் போகமாழ்வினரும்
வேகமாய்ச்சுற்ற மாகவந்துதொழ — யாகோ

சரணங்கள்

சிவனுரைத்த வாக்கியம்-சித்தத்திலெண்ணி
சிறந்ததேமிக சிலாக்கியம்
தவருவநேக பாக்கியம்-பொருந்தவேடந்
தன்னைக்கொண்டதே யோக்கியம்
தபனனோடுவுயர் ககனமேவிரு
மேவரும்காந்தருவ ரெவருங்கண்டுதொழ — யாகோ
கையைச்சிரமேற் பதித்து-சிவனேயென்று
கனகசபையைத் துதித்து
செய்யகுண்டத்தை வெடித்து-கதிரவன்போற்
செனித்தாரதிலே நதடித்து

சித்தியாகியபத — முற்றும்பாம்புபுலி
பத்தியாய்த்தொழும — பதத்தைக்கண்டுதொழு-யாகோ
காதிற்குண்டல — மிலங்க-முப்புரிநூலுங்
கதித்துமார்பிட — மலங்க
ஓதுஞ்சடைகள — துலங்க-அவரைவிட்டு
ஓடியேவினை — கலங்க
ஏதமற்றசதுர — வேதமோதிவரும்
நீதவேதியாகள் — பேதமின்றிதொழு-யாகோ

திருநாளைப்போவார்புராணம்

விருத்தம

செந்தீமேலெழும்போதுசெம்மலர்மேலவந்தெழுந்த
அந்தணன்போறறோன்றினாந்தரதுந்துபிநாதம
வந்தெழுந்ததிருவிசும்பிலவானவாகணமகிழ்ந்தார்த்துப்
பைந்துணர்மந்தாரத்தினபனிமலர்மாரிகளபொழிந்தார.

வசனம

சிவந்தநெருப்பிலினறு எழுந்தபொழுது செந்தாமரைப் புட்பத்தின்மேல் உதயமாயெழுந்தருளும பிரமாவைப்போல் பிரகாசித்தார பெருமைபொருந்திய ஆகாசத்தில அந்தர துந்துபியின கோஷ்டமானது உண்டாயிற்று தேவாகள சந்தோஷமாய ஆரவாரித்து அழகாயிருக்கின்ற கற்பகவிருட்சத்தின குளிர்ச்சிபொருந்திய மலர்களை வருஷமாகச சொரிந்தாாகள

விருத்தம

திருவுடையதில்லைவாழந்தணாகளகைதொழுதார்
பாவரியதொண்டாகளுமபணிந்துமனங்களிப்பயினறா
அருமறைசூழதிருமன்றுளாடுகின்றகழல்வணங்க
வருகின்றாதிருநாளைப்போவாராமமறைமுனிவா

வசனம

ஞானசம்பத்தையுடைய தில்லையில்வாழும பிராமணாகள் கை கூப்பினாகள, பாவுதற்கரிய மறறைச சிவபத்தர்களுந தொழுது மனதில களிப்படைந்தார்கள், வேதங்கள் முழங்குகின்ற கனகசபையில ஆடுகின்ற பாதத்தை வணங்கும்பொருட்டுத திருநாளைப்போவாராகிய ஒருவேதமுனிவா தான்கண்ட ஆனந்தத்தாண்டவத்தை வருணித்துச சொல்லுகின்றா

இராகம்-தேசிகதோடி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

தாதெய்யென்றாடுவார்-அவர் தத்திததெய்யென்றாடுவார்

ஆதிபராபரமாகியசித்து
ஆனந்தங்கொண்டொருகாலையெடுத்துத் தாதெய்

அண்டசராசரமெங்குமநடுங்க
ஆதிசேடனார்முடிகணொருங்க தாதெய்

சீலமபெருகியமுனிவர்கொண்டாட
திங்களுஞ்சூடியசெஞ்சடையாட தாதெய

பார்புகழுந்தில்லைச்சிதம்பரநாதன்
பாலகிருஷ்ணனபணிந்தேத்தியபாதன தாதெய்

இராகம-பந்துவராளி-ரூபகதாளம.

பல்லவி

குஞ்சிதபாதத்தைத்தாரும்-சஞ்சலபாவத்தைத்தீரும

அநுபல்லவி

செஞ்சிலம்பசையக்கனகசபைதனில்
ஜெணுத்தத்தகஜெணு-தத்திமிதிமித-தோமென்றாடிய குஞ்

சரணங்கள

நெஞ்சினிற்கவலையை யாற்றும-இந்த
வஞ்சகப்பிறவியை மாற்றும்-நாளும்
வஞ்சிசிவகாமிவல்லி மகிழ்ந்திடும
தஜஜெமதக-ஜெமதரிகிட தககிட-தோமென்றாடு குஞ

சரணமெனறிங்கேநான் வந்தேன்-ஜனன
மரணத்திலுழல்மிக நொந்தேன்-அந்தக்
கரணசகலமிஷங்களபோக்கியே காத்திடும்
இந்திராவானவர்-மாமுனிவந்து-நிதந்துதிசெய்திடும குஞ

பாலகிருஷ்ணன்றொழும பாதா-முத்தி
நாலவர்க்குதவிய நாதா-எந்தன்
மேலேகிருபைசெய்துவெற்றி யளித்திடும்
அத்தனைகாத்தனை-சுத்தனையித்தனை-நிர்த்தனஞ்செய்திடும குஞ

இராகம மாயாமாளவகௌளை-திசரமதாளம.

பல்லவி

நடனமாடினார்-ஐயர்-நடனமாடினார்

அநுபல்லவி.

நடனமாடினார் தில்லைநாயகமபொன்னமபலந்தனில்

சரணங்கள்

முக்திமடந்தை	சித்திக்க சித்திக்க
மோகவலைகள்	பத்திக்க பத்திக்க
பத்தர்கள்மனது	தித்திக்க தித்திக்கப்
பாதச்சிலம்பு	சத்திக்க சத்திக்கப்

பணிமாமதிசடையாட பதஞ்சலிமா முனிமறைபாட
பண்ணவர்கள்கொண்டாட பாலகிருஷ்ணன் மத்தளம்போட (நட)

இராகம்-யமுனாகலியாணி-அடதாளம்

பல்லவி.

ஆனந்தக்கூத்தாடினார்-அம்பலந்தனிலே-பொன்னம்பலந்தனிலே
ஆனந்தக்கூத்தாடினார்-அய்யனுமமாளும்பாடினார்
அந்தரங்கமாக சிந்தித்தவோர்க்கருள
தந்தோந்தந்தோமென்று-தொந்தொந்தொந்தோமென்று (ஆன)

பதஞ்சலிமாமுனியை	நோக்கிப்
பார்த்தவர்கள்குறையைப்	போக்கி
இதமகிதமென்றறிவை	நீக்கி
ஏகமாகக்காலைத்	தூக்கி ஆன
மத்தளதாளமதிர	முழங்க
வளருமபிரமத்தகணங்க	ளிலங்க
தகதிமிதககிடதோமென	றிலங்க
சடையுந்துலங்கச்சதங்கை	குலுங்க ஆன
பாலகிருஷ்ணன பணியும்	பாதன
பார்த்தர்களவரபாபிர	சாதன
ஞாலம்புகழுஞ்சீல	போதன்
சுந்தராதூதன அம்பிகை	நாதன ஆன

வசனம்

இப்படி-ஆடிய தாண்டவதெரிசனங்கொடுக்க இன்றைக்குத்தா
ன் சித்தமிரங்கிறதோ வென்று சொல்லுவார்.

இராகம்-யமுனாகலியாணி-ஆதிதாளம்.

சித்தமிரங்கிற்றோயான்முன்செய்தவமுதித்திற்றோ
அத்தாபரிசுத்தாவுனதுடலகாணவந்தேன்
என்னையாண்டுகொள்ளிதுவேசமையமுனதுடல காணவந்தேனா
சாதிமுறைமைபோகுமோ என்னைச்சதா மறையவராக்குமோ

போதாதிலலைநாதாவுனனுடல்காணவநதேன்
எனனையாணடுகொளளிதுவேசமையமுன்னுடல்காணவந்தேன
பாலகிருஷ்ணனபோறறும பாதாபதஞசலியாரேததுஞ
சிலாதிரிசூலாவுனனுடலகாணவநதேன

சிநது

கனவிலுருவாகி-வநது-காட்சிகொடுதததுக்கட்டாட்சித்தபின
எரியினிடைமூழ்கி-வெகு-இனபமபெருகியவனபருடன்
வேதமுனிவடிவாயத-தில்லை-வேதியாகைதொழுதாதரவாய
அஙகமபுளகிதமாயச-செமபொன

வசனம

திருநாளைபபோவாராகிய முனிவா அககினியில குளிததெழுந துகனகசபையிலவநது மனமுருகி ஆனநதமபெருகி நமது ஆண்டவராகிய நடேசமூாததியைத தோததிரம செய்கினறா

இராகம-சரசாஙகி-ஆதிதாளம

பலலவி

உனதுதிருவடிநமபிவநதேன-எனக
கொருவருமிலலைநானேழை (உனது)

அநுபலலவி

அநுதினமும பொனனமபலநதனிலே
ஆடியபாதமே யெனசுவாமி (உனது)

சரணஙகள

இரவுமபகலுமவிஷயாதிகளெனனையிழுககுமநானதை
மறிததும்பபடிபாரதவிததிடலானேன
பாரககலாமோபாலகிருஷணனபோறறுமபரனே
பாமகயாகிதியேநினபகதியைததநது
சிததமகிழநதிடகரையேறறிடுவதுனபாரஞ
சொனனேனனைகைவிட வேணடாமசரணம (உனது)

இராகம-சககரவாகம-மிசுரஜாதி-ஜமபைதாளம

பலலவி

அறிவுடையோாபணிநதேததுநதிலலைக
கனகசபாபதியே எனனைவநதாளும (அறி)

அநுபலலவி

மறைமுடியுநதேடியறியாதவுனறன
திருவடியைமாணிககவாசகாறிநதெபபடி.

சரணங்கள்

கனவிலும்நினைவிலும்விஷயாதிசம்சாரக்கடலி
லழுந்தினேனகரையேறவும்வழிகாணேனை
மனமிரங்கிகிருபைசெய்திடவேணும்-மாயனகோபால
கிருஷ்ணனதொழுந்ததும்-அம்பலவாணா
உனைமறந்திடப்போமோ-உனனடியார்களைப
பணிவீரெனறுரைததிடுமுண்மையைபினனமுமறிவேன
மனைவிமக்கள்தனதானியமெனறிந்த-மாயவலைக்குள
சிக்கிமயங்கினேன்தயங்கினேனை

இராகம்-நவரோஸ-ஆதிதாளம்

பல்லவி

தில்லைநடராஜரைப்போலே வேறெதெய்வங்கிடைக்குமோ

அநுபல்லவி

பதஞ்சலிவியாக்கிரபாதருக்கன்று பாதமெடுத்தாடவே
பாதமெடுத்தாடவே-அவாள் பரமபதத்தைச்சேரவே (தில)

சரணங்கள்

காளியுடன்வாதுமாடியே கனகசபையிலநின்றநீ
கனகசபைதனிலநின்று-ஒற்றைக-காலைத்தூக்கிக்கொண்டாடிய (தி)
பொங்கவேபரமானந்தரூபம் பூரணகும்பத்திலவருகவே
பூரணகும்பத்திலவருகவே-ஐயன்-பொன்னம்பலத்தைச்சேரவே (தி)
குடத்தில்கெங்காதீர்த்தமெடுத்துக் கும்பாபிஷேகம்பண்ணவே
கும்பாபிஷேகம்பண்ணவே-அப்பன குளிர்ந்தமனதாகவே (தில)
அத்தர்புனுகுவாசனையுடன் ஹுதிஹோமம்பண்ணவே
ஆகுதிஹோமம்பண்ணவே-ஜகதீசன-சிற்சபைதனைச்சேரவே (தில)

இராகம்-சுருட்டி-ஜம்பைதாளம்

பல்லவி

கனகசபைதிருநடனம்கண்டுகளித்தானந்தமடைந்தேன்

அநுபல்லவி.

ஜெனகஜெனந்தன முனிவர்கள்பாட
சதுர்முகதேவனும் தாளங்களபோட
தினமுமுவாயிரம் போகருங்கூட
தக்கிட்டதையதை தத்தோமென்று (கன)

சரணங்கள்

நந்திபிருங்கிசிவகணங்கள் கொண்டாட
நாரதர்தும்புருசங்கீதம் பாட

பந்திபந்தியாயந்தணர் மறைபாட
பாலகிருஷ்ணனுமமத்தளம் போட (கண)

இராகம்-பூரணசந்திரிகை-ஆதிதாளம்

பல்லவி

பாதமேதுணை ஐயனே-நின்
பாதமேதுணை ஐயனே

அநுபல்லவி

பாதமேதுணையல்லால வேறொரு
சேதிகளுநானறிந் திலேன (பாத)

சரணங்கள்

பாலனுக்கருள் செய்தபராபரன
பாலகிருஷ்ணன கவிக்குதயாகரன்
சீலமுள்ளசிவ காமிமனோகரன்
கோலநடம்புரி ரஞ்சிதகுஞ்சித (பாத)

இராகம்-பெலஹமஸா-ஆதிதாளம்

பல்லவி

வந்தாலும் வரட்டும-ஜெனனமே
தந்தாலும்தரட்டும-சாமி

அநுபல்லவி

செந்தாமரைப்பாதமே கதிநம்பினேன்
சிதம்பரநாதனை சிவசாயுச்சியம (வந்)

சரணங்கள்

சிவன்செயலன்றி வேறொருசெயலுமா
சிந்தையிலறியேன் பாலகிருஷ்ணனதொழும
அவனுருவனறு வேறுருவுண்டோ
ஆகமமறியாதோ
தவமேவுந்தன் புலியூர்வாழும
தாண்டவனேயென ஆண்டவனே-இந்த
பவககடல்தாண்டி விடுவாயதுவொரு
பாரமல்லவெகுதூரமல்லமுத்தி (வந்)

இராகம்-ஆரபி-தாளம்

பல்லவி.

பிறவாத வரந்தாரும்-என்னையா
பிறவாத வரந்தாரும்

அநுபல்லவி

அறிவுடையோர்தொழு தேத்தியதில்லைப்பொன்ன
னம்பலவாயின் னம்பலமேயானியில(பிற)

சரணங்கள்

எண்பத்துநாலுலட்சம் ராசிகளில
எடுத்தெடுத்துப்பிறந்திறந்ததோ
புண்பட்டதும்போதும்போதும்-இனிமேல்
புத்திதெரிந்ததையே
நண்பற்றிடுமனைவிமக்கள்வாழ்வினில
நாள்கடோறுமமனவிலாசமகிழ்ந்ததும
இனைப்பதுடனேகோபாலகிருஷ்ணன்தொழு
தேத்திய ஜெகதீசனே நடராஜனே (பிற)

தேவாரம

பாளையுடைக்கமுகோங்கிப்பன்மாடநெருங்கியெங்கும
வாளையுடைப்புனல்வந்தெறிவாழ்வயற்றில்லைதன்னு
ளாளையுடைக்கழற்சிற்றம்பலத்தரனாடல்கண்டாற
பீளையுடைக்கண்களாற்பின்னைப்பேய்க் காண்டாகாண்பதென்னே.

பொருவிடையொன்றுடைப்புண்ணியமூர்த்திபுலியதள
னுருவுடையம்மலைமங்கைமணாளனுலகுக்கெல்லாந
திருவுடையந்தணர்வாழ்கின்றதில்லைச்சிற்றம்பலவன்
றிருவடியைக்கண்டகண்கொண்டுமற்றினிக்காண்பதென்னே.

தொடுத்தமலரொடுதூபமுஞ்சாந்துங்கொண்டெப்பொழுது
மடுத்துவணங்குமயனொடுமாலுக்குங்காண்பரியான
பொடிக்கொண்டணிந்துபொன்னாகியதில்லைச்சிற்றம்பலவ
னுடித்ததிலகண்டகண்கொண்டுமற்றினிக்காண்பதென்னே

வைச்சபொருணமக்காகுமென்றெண்ணிநமச்சிவாய
வச்சமொழிந்தேனணிதில்லையம்பலத்தாடுகின்ற
பிச்சன்பிறப்பிலிபேர்நந்தியுந்தியின்மேலசைத்த
கச்சினழகுகண்டாற்பின்னைக்கண்கொண்டுகாண்பதென்னே.

செய்ஞ்ஞின்றநீலமலர்கின்றதில்லைச்சிற்றம்பலவன்
மஞ்ஞின்றவொண்கண்மலைமகள்கண்டுமகிழ்ந்துநின்ற
நெஞ்ஞின்றெரியுமிளக்கொற்றநீலமணிமிடற்றான்
யைஞ்ஞின்றவாடல்கண்டார்பின்னைக்கண்கொண்டுகாண்பதென்னே

ஊனத்தைநீக்கியுலகறியவென்னையாட்கொண்டவன்
தேனொத்தெனக்கினியான்றில்லைச்சிற்றம்பலவனெங்கோன்
வானத்தவருய்யவன்னஞ்சையுண்டகண்டத்திலங்கு
மேனத்தெயிறுகண்டாற்பின்னைக்கண்கொண்டுகாண்பதென்னே.

தெரித்தகணையாற்றிரிபுரமூன்றுஞ்செந்தியின்மூழ்க
வெரித்தவிறைவனிமையவர்கோமானிணையடிக
டரித்தமனத்தவர்வாழ்கின்றதில்லைச்சிற்றம்பலவன்
சிரித்தமுகங்கண்டகண்கொண்டுமற்றினிக்காண்பதென்னே

தருக்குமிகுத்துத்தன்றோள்வலியுன்னித்தடவரையை
வரைக்களாலெடுத்தாரப்பமலைமகள்கோன்சிரித்து
வரக்கன்மணிமுடிபத்துமணிதில்லையம்பலவ
னெருக்கிமிதித்தவிரல்கண்டகண்கொண்டுகாண்பதென்னே.

வேற்றாகிவிண்ணாகிநின்றாய்போற்றி மீளாமேயாளென்னைக்கொண்டாய்போற்றி, யூற்றாகியுள்ளேயொளித்தாய்போற்றி யோவாதசத்தத்தொலியேபோற்றி, யாற்றாகியங்கேயமர்ந்தாய்போற்றி யாறங்கநால்வேதமானாய்போற்றி, காற்றாகியெங்குங்கலந்தாய்போற்றி கைலைமலையானேபோற்றிபோற்றி

சுற்றுமமராசுரர்பதிநின்றிருப்பாதமல்லாற
பற்றொன்றிலோமென்றழைப்பப்பாவையுண்ணஞ்சையுண்டாற்
செற்றக்கனங்களைத்தீவிழித்தான்றில்லையம்பலவன
நெற்றியிற்கண்கண்டகண்கொண்டுமற்றினிக்காண்பதென்னே.

சித்தத்தெழுந்தசெழுங்கமலத்தன்னசேவடிகள்
வைத்தமனத்தவர்வாழ்கின்றதில்லைச்சிற்றம்பலவன்
முத்தும்வயிரமுமாணிக்கந்தன்னுள்ளடங்கியது
மத்தமலர்கண்டகண்கொண்டுமற்றினிக்காண்பதென்னே

பிச்சாடல்பேயோடுகந்தாய்போற்றி பிறவியறுக்கும்பிரானேபோற்றி, வைச்சாடனன்றாமுகந்தாய்போற்றி மருவியென்சிந்தை புகுந்தாய்போற்றி, பொய்ச்சார்புரமூன்றுமெய்தாய்போற்றி போகாதென்சிந்தை புகுந்தாய்போற்றி, கச்சாமநாகமசைத்தாய்போற்றி கைலைமலையானே போற்றிபோற்றி.

மருவார்புரமூன்றுமெய்தாய்போற்றி மருவியென்சிந்தை புகுந்தாய்போற்றி, யுருவாகியென்னைப் படைத்தாய்போற்றி யுள்ளாவிவாங்கி யொளித்தாய்போற்றி, திருவாகிநின்ற திறமேபோற்றி தே

சம்பாவப்படுவாய்போற்றி, கருவாகியோடும் முகிலேபோற்றி கைலைமலையானே போற்றிபோற்றி

வானத்தாற்போற்று மருந்தேபோற்றி வந்தென்றன் சிந்தைபுகுந்தாயபோற்றி, யூனத்தைநீக்குமுடலேபோற்றி யோங்கியழலாய்நிமிர்ந்தாய்போற்றி, தேனத்தைவார்த்த தெளிவேபோற்றி தேவர்க்குந்தேவனாய்நின்றாய்போற்றி, கானத்தீயாடலுகந்தாய்போற்றி கைலைமலையானேபோற்றிபோற்றி

ஊராகிநின்றவுலகேபோற்றி யோங்கியழலாய் நிமிர்ந்தாய்போற்றி, பேராகியெங்கும் பரந்தாய்போற்றி பேராதென்சிந்தைபுகுந்தாய் போற்றி, நீராவியானநிழலேபோற்றி நேரவரொருவரையு மில்லாய்போற்றி, காராகிநின்றமுகிலேபோற்றி கைலைமலையானே போற்றி போற்றி

சில்லுருவாய்சசென்று திரண்டாய்போற்றி தேவரறியாததேவே போற்றி, புலனுயிர்க்குமபூகூழி புணர்ந்தாய்போற்றி போகாதென்சிந்தைபுகுந்தாய்போற்றி, பல்லுயிராய்பபார்த்தோறும நின்றாய்போற்றி பற்றியுலகைவிடாதாய்போற்றி, கல்லுயிராய நின்றகனலேபோற்றி கைலைமலையானேபோற்றிபோற்றி

பண்ணினிசையாகி நின்றாய்போற்றி பாவிப்பார் பாவமறுப்பாய் போற்றி, யெண்ணுமெழுத்துஞ்சொலலானாய்போற்றி யென்சிந்தை நீங்கா விறைவாபோற்றி, விண்ணுநிலனுந் தீயானாய்போற்றி மேலவர்க்கு மேலாகிநின்றாய்போற்றி, கண்ணினமணியாகி நின்றாய்போற்றி கைலைமலையானேபோற்றிபோற்றி.

இமையாதுயிரா யிருந்தாயபோற்றி யென்சிந்தை நீங்காவிறைவாபோற்றி, யுமைபாகமாகத்தணைந்தாய்போற்றி யூழியேழானவொருவாபோற்றி, யமையாவருநெஞ்சமமாந்தாய்போற்றி யாதிபுராணனாய்நின்றாய்போற்றி, கமையாகிநின்றகனலேபோற்றி கைலைமலையானேபோற்றிபோற்றி

மூவாப்பிறைவாயிறைவாய்போற்றி முன்னமேதோன்றி முளைத்தாய்போற்றி, தேவாதிதேவா தொழுந்தேவேபோற்றி சென்றேறியெங்குமபரந்தாய்போற்றி, யாவாயடியேனுக்கெல்லாம்போற்றி யல்லலைநலியவலைந்தேன்போற்றி, காவாய்கனகத்திரளேபோற்றி கைலைமலையானேபோற்றிபோற்றி

நெடியவிசும்பொடு கண்ணேபோற்றி நீளவுலகமுடையாய்போற்றி, யடியுமுடியுமிகலிபோற்றி பங்கொன்றறியாமை நின்றாய்போற்

றி, கொடியவன்கூற்றமுதைத்தாய்போற்றி கோயிலாவென்சிந்தை கொண்டாய்போற்றி, கடியவுருவமொடுமின்னேபோற்றி கைலைமலை யானேபோற்றிபோற்றி

உண்ணுதுறங்கா திருந்தாய்போற்றி யோதாதேவேத முணர்ந்தா ய்போற்றி, எண்ணுவிலங்கைக்கோனறன்னைபோற்றி யிறைவிரலால் வைத்துகந்தவ்சாபோற்றி, பண்ணுரிசையினசொற் கேட்டாய்போ ற்றி பண்டேயென்சிந்தைபுகுந்தாய்போற்றி, கண்ணுயுலகுக்குநின்ற ருய்போற்றி கைலைமலையானேபோற்றிபோற்றி.

சிந்து

அம்பலமேவிசசம்பிரமத்தைக - கண்டாரறிந்திரலால

திருநாளைப்போவார புராணம.

விருத்தம.

தில்லைவாழந்தணருடன்செல்லச்சென்றெய்திக
கொல்லைமானமறிகரத்தாாகோபுரத்தைத்தொழுதிறைஞசி
ஒல்லைபோயுட்காருலகுய்யகடமாடும
எல்லையினதலைப்பட்டார்யாவாகளுங்கண்டிலராால.

வசனம

திருநாளைப்போவார நயனாரென்றும, இடையில, நந்தா மாமு னியென்றும வழங்குகின்ற நாளைப்போவார்தில்லை மூவாயிரமுனிவ ாகளோடு பொன்னம்பலத்துககுவந்தாா அதற்கப்பாலவரைக்கண் டபேர்களில்லையென்று பெரியபுராணம பாடியருளிய சேககிழார் சு வாமிகள சொல்லியிருபபது அநதத திருநாளைப்போவாரென்னு முனியானவா, புரட்டாசிமாதம உத்ராகணிநட்சத்திரத்தில் கனக சபையில வந்து கறபூரசோதியையபோறறேன்றிய சிவசாரூப்பியத் தை யடைந்தாரென்று உபமன்னியமகாரிஷி பண்ணிய பகதவிலா சத்திலேயும் சொலலபபட்டிருக்கின்றது

இதுவுமது-விருததம

அநதணாகள திசயிததாரநுமுனிவா துதிசெயதாா
வநதணைநத திருததொண்டர் தமமைமினை மாசறுதது
சுநதரததாமரைபுரையுந துணையடிகடொழுதுதிக்க
அநதமிலாவானநதப்பெருங்கூத்தரருள்புரிநதாா

வசனம்

மறையோர்கள் ஆச்சரியப்பட்டார்கள், அரிய முனிவர்கள் தோத்திரஞ்செய்தார்கள், முடிவில்லாத ஆனந்தத்தாண்டவஞ்செய்தருளுகின்ற சபாநாதர் தமது கட்டளையால் வந்தடைந்த திருநாளைப்போவாருக்குத் தீவினையாகிய களங்கத்தை நீக்கி அழகாகிய செந்தாமரை மலரையொத்த இரண்டு பாதங்களையுந் தொழுதிருக்கும்படியாகத் திருவருள்புரிந்தார்.

விருத்தம்

மாசுடம்புவிடத்தீயானமஞ்சனஞ்செய்தருளியெழுந்
தாசின்மறைமுனியாகியம்பலவர்தாளடைந்தார்
தேசுடையகழல்வாய்ந்துத்திருநாளைப்போவாரும்
மாசகலமுயன்றுதிருநடங்கண்டுமகிழ்வுற்றார்

வசனம்

தமக்குமுன்னிருந்த உடலமாகிய மாசுதீரும்பொருட்டு அக்கினியாகிய திருமஞ்சனமாடி யெழுந்து குற்றமற்ற பிராமண முனிவடிவமாகி ஸ்ரீநடேசப்பெருமானுடைய திருவடியை அடைந்தவராகிய திருநாளைப்போவாருடைய பாதத்தைப்புகழ்ந்து தீவினையாகிய பயிறு அறும்படி தில்லை மூவாயிரமுனிவர்கள் போற்றிசெய்துக்கொண்டிருந்தார்கள்.

வாழ்த்து-விருத்தம்

பூங்கயமாதர்வாழி பார்மகளுமையாள்வாழி
செங்கண்மாலயனும்வாழி தேவர்கந்தருவர்வாழி
தங்குஞானமறைகள்வாழி தாரணியரசர்வாழி
பொங்குநூல்வல்லார்வாழி புண்ணியரென்றும்வாழி

மங்களம்.

இராகம்-அசாவேரி-ஆதிதாளம்

பல்லவி

திருநாளைப்போவாருக்கு ஜெயமங்களம்-நித்ய
தில்லைமூவாயிரவர்க்குஞ் சுபமங்களம்

அநுபல்லவி

இருடிகளிதுவரி கரித்திசயமென
விருகரமுடிமிசை மருவத்துதிசெய்கன
பரவுமும்பாசமபிரங்கள் துதித்திடும்
பரமனுமெம்பலத்தில் கதித்திடும் (திரு)

சரணங்கள்

திருவாசகமுந்திருக்கோவைபாடினவர்க்கும்
சீகாழிலுதித்த சிறந்தசம்பந்தருக்கும்
ஒருமாதிட்டதிறமறாதுக் குவந்துவிடுத்தவர்க்கும்
ஒருவரொப்பில்லாத திருநாவுக்கரசருக்கும்
உரியமறைக்கு-முயர்கலைகட்கும்-உமாபதிக்கு-முவணாபதிக்கும்
சந்திரசூரியர்முனிவர்களுக்கும்
நிதிலாதபாலமுதலனவர்க்கும் (திரு)

திருநாளைப்போவாரெனும்

நந்தனார்சரித்திரக்கீர்த்தனை.

முற்றிற்று

உ

சிவமயம்

சிதம்பரக்கும்மி.

விநாயகர் துதி

சீர்மேவுந் தில்லையம்பலத் தில்லண்ணல்
    சேரக் கும்மித்தமிழ்பாடக்
கார்மேவுமேலைக் கோபுரவாசல்
    கற்பகப்பிள்ளையார் காப்பாமே (௧)

முக்குறுணி விநாயகர் துதி

சர்க்கரை மோதகந் தேங்காயுங்கொண்டு
    சந்நிதிமுன்பாகத் தானம் படைத்து
முக்குறுணிப்பிள்ளையாரை வணங்கி
    முழங்கிக்கும்மியடியுங்கடி. (௨)

சுப்பிரமணியர் துதி

கோலமயிலின் முதுகேறிவந்து
    கும்பமுனிக்கருட்செய்யும்
பாலசுப்பிரமணிய ஜாக்ஷாதனைப்
    பாடிக்கும்மியடியுங்கடி (௩)

கங்காதேவிக்குக் கைக்கூப்பியாருங்
    கையிலெடுத்துள்ளே பானம்பண்ணி
தங்காமற் சிவகாமிசந்நிதி
    சார்ந்துகும்மியடியுங்கடி (௪)

சிதம்பரக் கும்மி

கருதுங்கருதிக்கெட்டாததிரு
காமசுந்தரிவாயலிலே
விருதுபேசியேசிறுகுழந்தைகள்
வேதம்படிக்குது பாருங்கடி. (ரு)

நானுபுரத்திலுங்கோபுரமாமதி-
ணடுவிலெங்கிலுமாளிகையாம்
காலாயிரங்கொண்டொருமண்டபமாக
கட்டியிருக்குது பாருங்கடி (சா)

ஆயமறைமுதலாராய்ந்துயிங்கே
துலக்கியமூவாயிரமுனிவோர்
ஞாயமபொருந்தியதேவசபைவந்து
நாடிக்கும்மியடிங்கடி; (எ)

சாந்துபொட்டுதனதனென்னநலெ
சந்தனவாடைகுமுகுமென
கூந்தலழகிககாரியெல்லாங்காலைக
குவித்துக்கும்மியடியுங்கடி. (அ)

அஸ்தகடகம்பளபளென்னசொலலும
அரைநூன்மாலைதளதளென்ன
விஸ்தாரமாகநின்றுக்கொண்டுகையை
வீசிக்கும்மியடியுங்கடி (கூ)

கைதனில்விபூதிப்பையுங்கொண்டுஅவர்
கண்டத்திலுருத்திராட்சமாலைபூண்டு
வைதீகபூசைகள்செய்கின்றதீட்சதர்
வாழக்கும்மியடியுங்கடி (ய)

கோவிலுக்குநாலுபேர்களுண்டாமஅவர்
குறித்தமுறையாய்ப்பூசைசெய்ய
பாவித்தபினபவரவேரொருவர்வசப
படுத்துவாரென்றேகும்மியடி. (கக)

ஆண்டுக்குள்ளாராபிஷேகமுண்டாம்பின்னும்
அதிலேரெண்டுதிருநாளாம.
வேண்டிவந்தவர்கலிதீருமென்று
விரைந்துகும்மியடியுங்கடி (கஉ)

பூமிபுகழ்ந்திடும்தில்லைபதிஅது
பூலோககைலாசமென்று
தாமரைப்பூவினில்வாழ்கின்றலட்சுமி
தாயார்சந்நிதிபாருங்கடி. (கங)

வத்தானதனைத்தக்கண்டாயோநல்ல
முத்தியிதுவென்றுகொண்டாயே
காலெடுத்தாடியநிர்த்தசபேசனைக்
கண்டுதெரிசிப்போம்வாருங்கடி. (௧௪)

இல்லைமாகாளியோடாடிவர அவள்
அந்தங்கலங்கித்தலைகுனிந்தாள்
வெல்லுவதெப்படியெனவொருகாலை
விண்ணிலெடுத்தார்பாருங்கடி (௧௫)

செந்நெறியில்வேர்வைமுத்துதிரத்தத்தொம்தத்த
கேதகியதாய்ப்பாரந்தோடிவா
பத்தியுடன்பொன்னம்பலவாணனைப்
பணிந்துகும்மியடியுங்கடி (௧௬)

தித்தியென்றீசனடம்புரியமெய்த்
தேவர்கள்பூமழைதானசொரிய
மத்தளங்கொட்டியகோபாலகிருஷ்ணனை
வாழ்த்திக்கும்மியடியுங்கடி (௧௭)

சிதம்பரமென்றுசொல்லாமலேயிதைச்
சித்திரகூடமென்றுசொல்லி
விதங்கொண்டாடுமையங்காரகள்வந்து
நின்றிருக்கிறார்பாருங்கடி (௧௮)

காணிக்கைகொண்டுவாருங்கடியிந்தக்
கனகசபையைப்பாருங்கடி
மாணிக்கவாசகர்புகுந்தவாசலை
மதித்துக்கும்மியடியுங்கடி . (௧௯)

அன்னமுடன்பால்தேங்கனியுஞ்செய்யும்
அபிஷேகமுண்டென்றும்
பொன்னம்பலந்தன்னில்சந்திரமௌலியைப்
போற்றிக்கும்மியடியுங்கடி, (௨௰)

முத்தியளித்திடுஞ்சந்நிதிக்குச்சொல்லும்
மேளமுந்தாளமுமேதுக்கடி
சத்தம்பெருகியகண்டாமணியோசை
சந்நிதிக்கோர்வையாம்பாருங்கடி . (௨௧)

புட்டிடையுந்தேன்குழலுமணப்
புத்துருக்குநெய்ச்சம்பாவும்
சட்டப்படிதவறாமலேயன்
சந்நிதிக்கோர்வையாம்பாருங்கடி . (௨௨)

சுற்றிவந்துச்சியைப்பாருங்கடி செகச்
சோதிமயக்கம்பமொன்பதடி
தத்துவங்கள்தொண்ணூற்றாறுங்கூடிச
சமைந்தசபையைப்பாருங்கடி (௨௫)

பாவிகள்கண்ணுக்குச்செப்போடுவுறுப
பாத்தாறபத்தரைமாற்றுத்தங்கம
கோவைபாடியமாணிக்கவாசகர
கோவிலழகையும்பாருங்கடி (௨௬)

அஞ்செழுத்தாலேமகிழுண்டாம்பர
மானந்தக்கும்பமுமங்குண்டாம
அஞ்செழுத்துப்படிக்கப்பாலேபிரம
மானந்தத்தாண்டவம்பாருங்கடி (௨௭)

கோடியுகந்தவஞ்செய்தாலுமிந்தக
கோவிலைப்பார்க்கமுடியாது
ஆடியபாதத்தைக்கண்டோருக்கிணை
யாரென்றுசொல்லுவோம்பாருங்கடி. (௨௯)

நெற்றிலேதிருநீரணிந்துயென்றும
நிஷ்களமாகியசிற்சபையில
தித்திக்கவேசிவநாமத்தைப்பூசிக்குந
தீட்சதாகூட்டத்தைப்பாருங்கடி (௩௦)

வெட்டவெளியிற்றிரைதிறந்துயாக்கும
வேதியாதீபமுங்காட்டிவர
சட்டமுள்ளசிவசிதம்பரமென்று
சாய்ந்துக்கும்மியடியுங்கடி. (௩௮)

தில்லைவெளிதனைக்கண்டேண்டியெந்தன
தேகம்பரவசங்கொண்டேண்டி
அல்லறவாசலினின்றேண்டிமிக்க
ஆனந்தத்தாண்டவம்பாருங்கடி, (௯௯)

ஆகாயலிங்கத்தைக்கண்டேண்டியிங்கே
யாருமறியாமலினின்றேணடி
ஏகாந்தமாகவிருந்தேண்டி மன
தேக்கந்துலைந்ததுபாருங்கடி. (௩௰)

சித்தஞ்சிதம்பரமாச்சுதடி முன்னே
செய்தவினையெல்லாம்போய்ச்சுதடி
சுத்தப்பிரம்மமயமாச்சுதடியந்தச
சொல்லததெரியுமோபாருங்கடி. (௩௧)

சாதிபேதங்களற்றேண்டியிந்த
சாஸ்திரமனத்தையுமவிட்டேண்டி

போதமயக்கந்தொலைத்தேண்டியன்பு
பொருந்தக்கும்மியடியுங்கடி. (௧௨)

நாடுநகைப்பூரணபூசத்திலேதில்லை
நாயகனாருருவாரத்திலே
ஆடியநாடகம்பாம்பும்புலிதனைக்
காமென்றுகும்மியடியுங்கடி. (௧௩)

சஞ்சிதக்கர்மத்தைவிட்டேண்டிபவ
சாகரத்தையொழித்திட்டேண்டி
குஞ்சிதபாதத்தைத்தொட்டேண்டிமனங்
கூர்ந்துகும்மியடியுங்கடி. (௧௪)

சொல்லும்பொருளையுமற்றுமேயோமுன்னே
துன்பமனைத்துமொழித்தாயோ
அல்லும்பகலையுமற்றுப்போதில்லை
யானந்தத்தாண்டவம்பாருங்கடி. (௧௫)

விதியினெழுத்தைக்கிழித்தாச்சுமுன்னே
விட்டகுறைவந்துதொட்டாச்சு
மதியாமிர்தமுழுமுண்டாச்சுதென்று
வாழ்த்திக்கும்மியடியுங்கடி. (௧௬)

கோவிலுக்குள்ளேயன்னைக்கண்டுஅந்தக்
குறிப்பறிந்ததைச்சொல்லுவீரே
தேவாகசியம்பாவனைவரியரைவந்து
தெளிந்துகும்மியடியுங்கடி. (௧௭)

சண்டேஸ்வரரைப்பாருங்கடியந்தச்
சந்நிதிக்கேகைகையைக்கொட்டுங்கடி
பண்டலம்புகழுமழகாவாசலில்
வாழிபாடுவோம்வாருங்கடி. (௧௮)

வீட்டுக்கவலைகள்விட்டொழியாமெத்த
வீம்புகள்பேசியேவீணிலேவா
பாட்டைப்பாடித்தானுஞ்சிதம்பரம்வந்து
பலனதல்லவோபாருங்கடி. (௧௯)

புத்திரபாக்கியமெத்தவுண்டாம்பசும்
பொன்னும்மணிபூஷணமுமுண்டாம்
பத்தியுடன்கோபாலகிருஷ்ணனைத்தினம்
பணியக்கும்மியடியுங்கடி. (௨௰)

சிதம்பரக்கும்மி முற்றிற்று.

௳

சிவமயம்.

திருநாளைப்போவாரென்னும்

நந்தனார்சரித்திரக்கீர்த்தனைகள்முதலிய

அகராதி.

பெயர்.	பக்கம்.
அடக்கியாளுமையே	46
அடடாநந்தனே	70
அஷ்டமாசித்திகளை	29
அடித்ததுபோது	74
அம்பலவாணுவுன	107
அமபலவாணனை	133
அரகராதிரிபுரா	16
அரகராவெனவொருரு	32
அரகரசங்கரவண	99
அறிந்தறியாமலே	108
அறிவுடையோர	138
ஆனந்தக்கூத்தாடி	64
ஆனந்தக்கூத்தரா	137
ஆகமங்கள்வேதியர்	109
ஆடியபாதாஇருவா	107
* ஆடியபாதத்தை	96
ஆடியபாதத்தைக	51
ஆடுஞ்சிதம்பரமோ	98
ஆணடைக்கடிமைக	32
ஆதனூரிலொரு	17
* ஆருக்குத்தான்தெ	87
ஆருக்குபபொன்ன	88
இதுநல்லசமைய	119
இதுவோதில்லைசி	97
இதுதானோதில்லைத	97
இந்தச்சடலமங்த	111
இந்தஜன்மம்வே	117
இரக்கம்வாராம	119
இலவுகாத்தகிளை	74
இவர்சிங்காரமான	18
இனியுன்குற்றத்தை	71
இன்னம்வரக்கா	115
உத்தாரந்தாருமை	51
* உனதுதிருவடி	138
உனதுமகிமை	120
எந்தநேரமுநந்தனே	92
எபபடிகெட்டா	120
எபபோவருவா	114
* எப்போதுலையு	117
எல்லோரும்வாருங	26
எனக்குமிரங்கிற	132
* எந்நேரமுமுந்	121
ஏதுக்கெனமீது	64
ஐயாவுன்னடைக்க	76
ஐயாசொல்லுவே	86
ஐயேமெத்தக்கடி	89
ஐயோதெய்வமேயி	76
ஒருநாளுமவாராத	20
கட்டைக்கடத்தே	112
கண்டேன்கலிதீர்	132
* கனகசபேசன	111
கனவிலிலகண்டா	78
கனவோநினைவோ	124
கனகசபாபதிதெரி	112
கனகசபைதிரு	139
கிட்டநெருங்கிவ	131
குருசித்பாதத்தை	136
குற்றமெத்தனைசெ	83
கெண்டாமணியாடு	95
கொண்டாணடிக்கி	103
கொண்டாணடித	104
கொள்ளிடக்கரை	93
கோபுரதெரிசனமே	94
* சங்கரனைத்துதித	43
சந்நிதிவரலாமோ	123
சபாதரிசனங்கண	105
* சம்போகெங்காத	22
சற்றேவிலகியிரு	20
சாதியில்தாழ்ந்தி	120
சாதியிலுயர்ந்தா	131
சிங்காரமான	18
சிதம்பரமேசினை	57
சிதம்பரம்வந்துதெ	99
சிதமபரதெரிசனங	91
சிதம்பரம்போய்நீ	90
சிதம்பரம்போகாம	63
சிதம்பரதெரிசனா	59
சிதம்பரம்போகாதே	54
சிதம்பரதெரிசனங	35
சிதம்பரம்போலே	24
சித்தமிரங்கிற்றோ	137
சிந்தனைசெய்துகொ	46
சிவலோகநாதனை	17
சின்னச்சாதியல்ல	87
சுவாமிதெரிசனம்	34
செந்தாமரைமலர்	15
செய்யமுபாயமறி	77
ஜெயஜெகதீசா	105
சேதிசொல்லவந்	48
சேரிமுற்றுஞ்சிவ	52
சொற்பணங்கண	124
ஞாயந்தானோநீர்	33
தடாகமொன்றுண்	23
தள்ளுவாரோஎங்	122
தாண்டவதரிசன	106
தாதாநீஆடிய	106
தாதெயதெய்யெ	136
திருநாளைப்போவா	13
திருட்டுத்தன	72
திருவாதிரைதெரி	98
தில்லைவலஞ்சுற்றி	117
தில்லைதில்லையெ	97
தில்லைசிதம்பர	42
தில்லைவெளியிலே	46
தில்லைத்தலமென்	46
தில்லையம்பலத்தல	50
தில்லைச்சிதம்பரத்	5[illegible]
தில்லைத்தலத்தைக்	96
தில்லைநடராஜ	139
தெரிசனஞ்செய்தா	22
தெரிசனங்கண்டா	113
தெரிசிக்கவேணும்	58
தேகம்வந்தவாறு.	113
தேடித்தேடித்திரி	129
தொண்டரைக்கா	128
* நடனமாடினார்	139
நட்டநடுவிளையு	61

பெயர்.	பக்கம்.
நட்டநடவுவிளை	61
நந்தன்சரித்திர	13
நந்தன்சிதம்பரம்	92
நந்தனேரேயுன்ற	82
நந்தனெனந்தபரித	82
நந்தனுரும்வந்தார்	50
நந்தாவொருசேதி	53
நந்தாவுனக்கிந்த	60
நந்தாவுனக்கிந்தம்	79
நந்தாவுனகனவிசி	84
நந்தாநீகுருவுபதே	88
* நமக்கினிசுழுபய	43
நாமென்னசெய்	37
நாளைப்போகாமலி	25
நீசனுய்ப்பிறந்தா	11
* பதிசெய்குவீரே	39
பத்திகள்செய்தாரே	41
பத்திபண்ணிக்கொ	55
பத்தியாகஆண்டை	65
பறையாநீசிதம்பர	53
பாதமேதுணை	140
* பாவேவாய்மனமே	56
* பாராகப்பாராக	123
பாராதத்துப்பிழையுங	42
பித்தந்தெளியமரு	62
பித்தனுய்ப்போன	61
பிறவாதவரந்	140
புண்ணியவிந்தப்	44
பெரியகிழவன்வரு	36
பெரியோர்சினம்	75
போதும்பேரது	116
மற்றதெல்லாம	21
மாஙகுயில்கூவிய	94
மாடுதின்னும்புலே	70
மார்கழிமாதத்திரு	69
மார்கழிமாததி	99
மீசைநரைத்துப்	86
வந்தாலும்வரட்	140
வருகலாமோவை	108
வருவாரோஅருள்	114
வருவார்வருவார்	118
வருவாரோவரந்	125
வழிமறைத்திருக்கு,	20
வாராமலிருப்பா	115
வாரிருக்குதுசோலி	16

பெயர்.	பக்கம்.
வானோர்புகழ்தில்	101
விருதாசசென்ம	121
வேதம்படித்ததும்	102
வேதியா-ஏழைப்பா	84
கடுக்கா.	
ஆராஅரசிவ	41
குதித்தாா	21
வீரன	38
பெரியகடுக்கா.	
திருநாளைப்போவா	37
தண்டகம.	
தத்திப்புலிப்போ	40
சுலோகம்.	
மெள்ளப்பேசி	67
தேவாரங்கள்	141
தரு-அகராதி.	
அதிசயமொன்று	126
கணநாதசரணம்	6
பொன்னமபலவா	66
யாகோறபவமானு	134
தொண்டிச்சிந்து.	
ஐயேயொருசேதி	47
பழனமருங்கணையும்	9
சிந்து.	
அட்டாஇதென்ன	122
அவர்ககாருமெதி	15
இதுதானோதில்லே	109
கனவிலுருவாகி	138
கெண்டாமணியோ	96
சிவன்-வேடிக்கை	95
நாளைப்போவே	32
பழனமருங்கணையு	14
பாப்பாரச்சாதி	34
பெரியோரிருக்குமி	110
பேணிச்சாருந்	24
கண்ணி அகராதி.	
ஆசைநேசாருந்	63
களையெடாமல்சல	78
வாருங்கள்	26
தோடய அகராதி.	
திருவளர்தருமாதனு	7
மங்களம்.	
திருநாளைப்போ	145

பெயர்.	பக்கம்.
ஆதிமத்தியாந்தனுக	8
சிதம்பரகும்மி.	
சீர்மேவுந்தில்லே	147
ஆனந்தக்களிப்பு	
காணுதகண[illegible]	01
காணுமலிருக்கலா	25
நந்தாநீசிவபதத	85
இருசசொல் லலங்காரம	
நந்தனாரா-சிவனே	8
நந்தனாரா-சிவதலத	56
நந்தனாரா-தில்லைய	27
நந்தனார்தில்லையை	67
அகவல	
புலையர்-எல்லேப்பி	39
பாக்கியமீதென்று	30
ஏசல்	
புலையா-பார்ப்பார	29
புலையா-ஆண்டிபபர	30
கலித்துறை.	
அண்டமான	119
தூக்கடா.	
ஹுாஹுா	58
சட்டமாக	21
நந்திதூர	21
மாளாப்பிறவி	22
சவாயி.	
நலம்வாந்து	19
சிவலோக	19
கீர்த்தனைகள்-அகராதி	
முற்றிற்று.	
விருத்தங்கள்-அகராதி	
அடிமுடியொன்று	76
அடியவர்கள்	91
அந்தணர்கள்	144
அம்மையார்தில்லே	103
அய்யரேவாரு	79
அல்லெனுங்குழ	69
அவப்பொழுது	85
அறிவுமிகுந்	73
ஆதிநாண்முதற்	7
இதந்தனமையீசா	24
இத்[illegible]	40

விருத்தங்கள்-அகராதி.

பெயர்.	பக்கம்	பெயர்.	பக்கம்.	பெயர்.	பக்கம்.
இப்பரிசாயிருக்க	103	சாத்திரக்குப்பை	91	படிபுகழ்தில்லை	52
இப்பிறவிபோய்	125	சிலையணிந்திடும	70	பணையாவையும்	81
இரவுபகல்	47	செந்தீமே	135	பித்தமது	62
இவ்வண்ணமிரவு	120	சீரேறுமிசை	20	புத்திசொல்லிப்	59
இன்னல்தரு	122	செல்கின்றபோழ்	110	பொய்ச்சடலம்	66
ஊரில்விடைபடைக	15	சேரிவந்தவா	75	மறைக்கிழவ	127
ஐயரேயம்பலவ	132	தம்பெருமான்	127	மறையவர்கண	133
ஓதியடிவீரா	53	தவம்பெறு	33	மணங்கண்ட	61
ஓங்காரமென்ற	45	தாறில்லாத	76	மாசுடம்பு	145
கடுவருந்தியம்	77	திட்டமுடனடி	131	மாவலர்தில்லை	77
கதிபொருமுழுமே	61	திருமறையோர	8	வக்கணைக்காரா	30
கழனியைத்தெயவு	34	திருப்புன்கூர்ச	17	வணக்கமாய்ச	65
கரைபடுகண்டன	83	திருவுடையதில்	135	வளம்பெருந்	7
காலனுடல்	25	தில்லையிலபோக	45	வாட்டொருடல்	106
காலமேவந்தா	49	தில்லையைக்கண்ட	98	மாணமேவிய	90
கைதொழுது	134	தில்லைவாழ்ந்த	144	வாணிருந்த	73
கொள்ளேயெனும்	42	நாளைப்போவே	95	வேதமோடறகு	89
சங்கரன்றன	8	நாறுபதுவேலி	63	வேதியரிப்படி	75
சாதியின்முறைமை	35	நின்றவாங	110	வேதியரே	58
சாதிகுலம	50	பகாந்துலகு	13		
சாதிபேதமுங	116	பங்கயமாதவர்	145		

அகராதி-முற்றிற்று.

இப்புத்தகத்தில், · இக்குறிப்புள்ள கீர்த்தனைகள் - இந்நூலாசிரியர் இயற்றி அச்சிடப்படாத நூதனக் கீர்த்தனைகளும், இந்நூற் பரிசோதகரியற்றியுள்ள சிவநாம சங்கீர்த்தனையிலுள்ள சில கீர்த்தனைகளும் சேர்த்துப் பதிப்பிக்கப்பட்டன

வி - சு.

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

நடராஜப்பத்து.

மண்ணாதிபூதமொடு விண்ணாதி அண்டம்நீ மறைநாலாகிய அடிமுடியும்நீ, மதியும்நீ ரவியும்நீ புனலும்நீ அனலும்நீ மண்டலமிரண்டேழும்நீ, பெண்ணும்நீ ஆணும்நீ பல்லுயிர்க்குயிரும்நீ பிறவும்நீ யொருவனீயே, பேதாதிபேதம்நீ பாதாதிகேசம்நீ பெற்றதாய் தந்தைநீயே, பொன்னும்நீ பொருளும்நீ யிருளும்நீ யொளியும்நீ போதிக்கவந்தகுருநீ, புகழொணாக்கிரகங்கள் ஒன்பதும்நீ யிந்தப்புவனங்கள் பெற்றவனும்நீ, எண்ணரிய ஜீவகோடிகளீன்ற அப்பனே யென்குறைகளார்க்குரைப்பேன் ஈசனே சிவகாமிநேசனே யெனையீன்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே ௧

மானாடமழுவாட மதியாட புனலாட மங்கைசிவகாமியாட, மாலாடநூலாட மறையாட திரையாட மறைதந்தபிரமனாட, கோனாட வானுலகு கூட்டமெல்லாமாட குஞ்சரமுகத்தனாட, குண்டலமிரண்டாட தண்டைபுலியுடையாட குழந்தைமுருகேசனாட, ஞானசம்பந்தரொடு இந்திராதிபதினெட்டு முனியட்ட பாலகருமாட, நரைதும்பையறுகாட நந்திவாகனமாட நாட்டியப்பெண்களாட, வினையோட உனைப்பாட வெனைநாடியிதுவேளை விருதோடு ஆடிவருவாய், ஈசனே சிவகாமிநேசனே யெனையீன்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே ௨

கடலென்றபுவிமீதில் அலையென்ற வுருக்கொண்டு கனவென்ற வாழ்வைநம்பி, காற்றென்ற மூவாசை மாற்றதச்சுழலிலே கட்டுண்டு நித்தநித்தம், உடலென்ற கும்பிக்கு உணவென்ற விரைதேடி ஓயாமலிரவுபகலும், உண்டுண்டுறங்குவதைக் கண்டதேயல்லாது ஒருபயனடைந்திலேனே, தடமென்றமிடிகரையில் பந்தபாசங்களெனுந் தாபரம்பின்னலிட்டு, தாயென்று சேயென்று நீயென்று நானென்று தமியேனை யிவ்வண்ணமாய், இடையென்று கடைநின்று யேனென்று கேளாதிருப்பதுன்னழகாகுமோ, ஈசனே சிவகாமிநேசனே யெனையீன்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே. ௩

பம்புசூனியமல்ல வைப்பல்ல மாரணம் பேதனம் வசியமல்ல, பாதாள அஞ்சன பரகாயப்பிரவேச மதுவல்ல சாலமல்ல, அம்புகுண்டுகள் விலக மொழியுமந்திரமல்ல ஆகாய குளிகையல்ல, அன்போடுசெய்கின்ற வாதமோடிகளல்ல அரியமோகனமுமல்ல, கும்பமுனி மச்ச

முனிசட்டமுனி பிர்ம்மரிஷி கொங்கணர் புலிப்பாணியும், கோரக்கர் வள்ளுவர் போகமுனி யிவரெலாங்கூறிடும் வயித்தியமல்ல, எனா மனதுன்னடிவிட்டு நீங்காது நிலைநிற்கவேதுளவு புகலவருவாய், யீசனே சிவகாமிநேசனே யெனையீன்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே. ௪

நொந்துவந்தேனென்று ஆயிரஞ்சொல்லியும் செவியென்னமந்தமுண்டோ, நட்பநெறியறியாத பிள்ளையைபபெற்றபின நோக்காத தநதையுண்டோ, சநததமுந தஞ்சமென் றடியைப பிடித்தபின் தளராதநெஞ்சமுண்டோ, தநதிமுகனறுமுகன் யிருபிள்ளை யில்லையோ நாநதைநீ மலடுதானோ, விநதையுமஜாலமும உனனிடமிருககுதே வினையொன்று மறிகிலேனே, வேதமும்சாஸ்திரமும் உன்னையே புகழுதே வேடிக்கையிதுவல்லவோ, யிநதவுலகீரேழு மேனளித்தாய் சொல்லு யினியுன்னை விடுவதிலலை, யீசனே சிவகாமிநேசனே யெனையீனற தில்லைவாழ் நடராஜனே ௫

வளிகண்டுஉன்னடியை துதியாதபோதிலும் வாஞ்சையில்லாத போதும, வாலாயமாய்கோயில சுற்றுதபோதிலும வஞசமேசெய்த போதும், மொழியெகனைமொகனை யிலலாமலேபாடினும மூக்கனே முகடாகிலும, மோசமேசெய்யினும தேகமேகவரினும முழுகாமியே யாகினும, பழியெனககலலவே தாய்தநதைககலலவோ பாரத்தவர்கள சொலலாகளோ, பாரறியமனைவிககி பாதியுடலீநதுநீ பாலனைகார்கொணுதோ, யெழிலபெரிய அணடஙகளடுக்கா யமைததுநீ யெனகுறைகள தீரததல்பெரிதோ, யீசனே சிவகாமிநேசனே யெனையீன்ற திலலைவாழ் நடராஜனே ௬

அன்னை தந்தைகளென்னை யீன்றதற்கழுவனோ அறிவிலாதற்கழுவனோ, அல்லாமல் நான்முகன் தனையேநோவனோ ஆங்கசமூனறுககழுவனோ, முனபிறபபென்னவினைவநது மூடுமென்றழுவனோ முததிவநமென்றுணாவனோ, தன்னைநொந்தழுவனோஉன்னைநொந்தழுவனோ தவமென்ன வென்றழுவனோ, தையலர்க்கழுவனோ மெய்வளாகசழுவனோ சரித்திரதிசைக்கழுவனோ, இன்னமென்னபிறவி வருமோவெனறழுவனோ யெலலாமுரைக்கவருவாய், யீசனே சிவகாமிநேசனே யெனையீன்ற திலலைவாழ் நடராஜனே ௭

காயாமுன்மரமீது பூபிஞ்சறுத்தனோ கன்னியர்கள்பழிகொணடனோ, கடனென்றுபொருள்பறித தேவயரெறிததனோ கிளைவழியில முள்ளிட்டனோ, தாயாருடன்பிறவிக் கென்னவினைசெய்தனோ தந்தபொருளிலையென்றனோ [illegible]ன்று கெர்வித்து கொலைகளவுசெய்

தனே தபசிகளை யேசினேனோ, வாயார பொய்சொல்லி வீண்பொருள் பறித்தேனோ வாணரைப்பழித்திட்டேனோ, வடவுபோலே பிறரை சேர்க்காதடித்தேனோ வந்தபின்யென்செய்தேனோ, ஈயாத லோபியென்றே பெயரெடுத்தேனோ யெல்லாம்பொறுத்தருளுவாய், ஈசனே சிவகாமிநேசனே யெனையீன்ற தில்லைவாழ நடராஜனே. ௮

தாயாரிருந்தென்ன தந்தையுமிருந்தென்ன தம்பிரரியுரவுகோடி, தனமலை குவித்தென்ன கனபெயரெடுத்தென்ன தாரணியையாண்டுமென்ன, சேயர்களிருந்தென்ன குருவாய் இருந்தென்ன சீஷர்களிருந்துமென்ன, சித்துபலகற்றென்ன நித்தமும் விரதங்கள்செய்தென்ன நதிகளெல்லாம், ஓயாதுமூழ்கினும் என்னபலன் எமனோலை ஒன்றைகண்டுதடுக்க, உதவுமோயிதுவெலாம் சந்தையுறவென்று தான் உன்னிருபதம்பிடித்தேன், யாமீது வுனமனமிருந்தாலுடனகடைக் கண்பார்வை யதுபோதுமே யீசனே சிவகாமிநேசனே யெனையீன்ற தில்லைவாழ்நடராஜனே ௯

இன்னமுஞ்சொல்லவோ உன்மனங்கல்லோ இரும்போபெரும்பாறையோ, யிருசெவியுமந்தமோ கேளாது அந்தமோ யிதுவுனக்கழகுதானோ, யென்னன்னை மோகமோ யிதுவென்ன சாபமோ யிதுவே வுன் செய்கைதானோ, உன்னைவிட்டெங்குசென்றாலும் விடலாவனோ உனையடுத்துங்கெடுவேனோ, ஓகோவிதினகுற்ற மெனகுற்றமொன்றுமில்லை யுற்றுபார் பெற்றவையா, எனகுற்றமாயினும் உன்குற்றமாயினும் யினியருளளிக்கநினைவாய, யீசனே சிவகாமிநேசனே யெனையீன்ற தில்லைவாழ நடராஜனே ௰

சனிராகுகேதுபுதன் சுக்கிரன்செவ்வாய்குருச்சந்திரன் சூரியனிவரை, சுற்றெனக்குள்ளாகி ராசிபனிரெண்டையும் சமமாய்நிறுத்தியுடனே, பனியொத்த நட்சத்திரங்களிருபத்தேழும் பக்குவப்படுத்திபின்னால், பகாகினறகரணங்கள்பதினொன்றையும் வெட்டிபாரையும் அதட்டியென்முன், கனிபோலவேபேசி கெடுநினைநினைக்கின்ற கசடர்களையுங்கசக்கி, காத்தனின்தொண்டராம தொண்டர்க்குததொண்டரின் தொண்டர்களதொழும்பனுக்கி, இனியவளமருவு சிறுமணவைமுருகசாமி யெனையாளவதினியுன்கடன்காண், யீசனே சிவகாமிநேசனே யெனையீன்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே ௧௧

திருச்சிற்றம்பலம்

முற்றிற்று

உ

சிவமயம

திருச்சிற்றம்பலம

சிதம்பரநடராஜ

பஞ்சாட்சரப்பதிகம்.

வசியசிவசங்கரா வசியகெங்காதரா வசியகைலாசவாசா, வசிய
பணியணியுரா வசியமானமழுகரா வசியசிவகாமிநேசா, வசியதிரு
நேத்திரா வசியபுவனேஸ்வரா வசியஓமநடனபாதா, வசியகரியுரிய
முக வசியபுலியிடையழக வசியசிரமாலையழகா, வசியமதிமுடியழக
வசியபசுபதியழக வசியவென் மனதிலபாசா, வசியமுன்னூலழக வ
சியவெண்ணீறழக வசியமறைபரவுமழகா, வசியவென யுனை யனுதி
னமபோற்றுமடியார்க்கு அருள்மறை திரநததில்லை, கதிபதீஜனகா
தி துதிபதிசிவகாமி அனபிலுறை நடனபதியே. க

சிவயநமவென ஒதின மூழ்கி யுருவேற்றுவார் செய்தொழிலெ
லாம வசியமாம, ஜெ ரவசியமாமசகல முகவசியமாமசெய்ய சித்துக
டவிட்டபந்தாம், வடங்காதபூதபே தமபசாசிவையெல்லாம் வளரு
லாலன் கிகிரியாம, யநமசிய வயநமசி சிவயணமயெலலாமுன் னடல
மன்றோ, யிவ புலகபொருளுதவி அலவுலகமருளுதவி யியவிருதெய
வமுளவோ அவுனதிபுவனதி கௌனதிமுத்தர்க்கு அருள்மறைதி
ரநததில்லை. அதிபதீஜெனகாதி துதிபதிசிவகாமி அன்பிலுறை நட
னபதியே. உ

புலலாய்ப்பிறந்தாலுமிருகாதிஜெனனங்கள் பசியாறிமகிழுமன்
றோ, பூண்டாய்ப்பிறந்தாலும புலததியர்கள்கொணடுசில பிணிதீரத்தும்
புகழ்வரன்றோ, கல்லாய்ப்பிறந்தாலும் நலலவாகளமிதிகொண்டு கா
ட்சிக்குருத்துமன்றோ, கழுதையுருவநதாலும ஆமெவனக்கத்திறலை
கைகண்ட சதனமெனபார், யெல்லாமிலாமலே யிபபிறவி தநதெனை
யேங்காவிட்டகலனின்றாய், யெதனை அன்னையினமெத்தனை தநதை
யினமெத்தனை யிரவிவருமோ, அல்லலெனுமாசருத தாட்கொளுந்
தெய்வமே அப்பனே திலலைநகர்வாழ் அதிபதீஜெனகாதி துதிபதி
சிவகாமி அன்பிலுறை நடனபதியே

கல்லாதமூடரைக் கயவரைக்காமுகரை கல்னெஞ்சவஞ்சநெறிய
ரை, கற்றுமறிவில்லாத மோழையைக்கோழையைக காக்கைவைத்து
ண்டபேரை, பொல்லாத மூர்க்கரை மிருகங்கள்போன்றவரை பொ
ய்க்குத அஞ்ஞானகபேரை, பூமியிற்பிறநதுக்கு யிடுக்குமுயல்வோர்களை

பிணிமொத்த பேரைப்பலரை, நல்லோரெனக்கவிகள் சொல்லியல்லாமல் நானாவதென்றுசிவமே, நானறிந்தீயேது நீயென்று நான்றோது நானுயுரைத்ததேது, அல்லும்பகலிலும் நீயிலாசையேது அரு[illegible]மரை திரந்ததில்லைக், கதிபதிஜெனகாதி துதிபதிசிவகாமி [illegible]லுறை நடனபதியே ௪

ஜெகமெட்டு திசைகளும் கிரிகள்பல தெய்வமும [illegible]சமபொன் மணிமாடமேடை, சேயனைதந்தையும் தாயென்ற [illegible]யா பஞ்செல்வமும் வல்லசிகதும், முகமேற்றுமெமனுக்கு முனைந்து உதவுமோ முத்திக்கு வித்துமுளதோ, மூவாசைவிட்டுகெளி சனகாதிதின்றுலும் முன்செய்த வினைகளுமோ, யிகமுனியகங்போகம் யீசநீகாணுதுயிருளேது வெளியேது நினைவேதுகனவுமேது, அகவுறவுபற்றாறு துறவுறவுமுற்றுமற ஆரியர்கள் பரவுதில்லை, அதிபதிஜெனகாதி துதிபதிசிவகாமி அன்பிலுறை நடனபதியே

திருச்சிற்றம்பலம்

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஜோதிமயம்.

ஓராதிபூதமுனிவர் கொண்டாடுசோதி யெண்டிசைகாணவொண்ணாதசோதி, மிமைபார்வதமங்கைகண்கண்டசோதி யெனையிருவினையறுக்குஞ்சோதி சாலோகசாமீபசாரூபமளவிடா சாயுச்யசோதியாகிய, சிந்தையில் நிறைமாயோகத்து ஐம்பூதசாட்சியாய் தெரிசனஞ்செய்தும்பார்க்கு, செய்தவினையேவலைகொடு சூன்யமுதல பிணியெல்லாம் வெண்ணமாந்திரந்துமனுகா, நந்தியொடு புலியர மூவாயிரம்பெரும் நான்முகனும் விண்டுகண்டுவே, நற்சிசோதிறசோதி நவசோதிசிவசோதி பொன்னம்பலமசிவ காமியுரமே ௧

[illegible]திமகி நலமசெய்துந் தொழுநூசோதி பங்கயன் வணங்குஞ்சோதி, பராசங்கோணதேடி காணாதசோதியது பாரபரதிகண்டசோதி, சரிசைகிரியையோக ஞானமோ நந்நவர்கள்சதாநிஷ்டை செய்யுமசோதி, ஜனகாதிமுனிவர்மன மயலாந்தசோதியது சசிதா

நந்தசோதி, விரிவானயெண்பத்து நான்குலட்சஞ்ஜீவபேதத்தமர்ந்த சோதி, வினைப்பயநரிந்தந்த கருவிடைப்போக்கியே வேடிக்கைபார்க்குஞ்சோதி, பானுவமதியிரவியொடு பங்கயனுமிநராதிபார்க்கவே கனகசபையில், பண்டுநடனசசோதி விண்டுபரவுஞ்சோதி தில்லைச் சுயஞ்சோதியே.

பிஞ்சுமதி நதியைமுடி மேற்பூண்ட ஜோதியாம பணிமேலணிந்தஜோதி, பேரிசரிமறைபடியு நடுமுடியுமாஞ்சோதி பெண்கொடி மணாநந்தஜோதி, அஞ்செழுத்தாய்பஞ்ச பூதமாயென்னுடற் காதாரமானசோதி, அகிலபுவனங்களும் திகருத்திகநதமும அங்கிங்கெனாத சோதி, தஞ்சமனுமடியரது நெஞ்சைத திரிததியே தன்னருட்காட்டுசோதி, தந்தைதாய் குருதெய்வம் தாரமாய்மகவுமாய் தானுமாயோங்குசோதி, கஞ்சனொடுவிஞ்சையறு மஞ்சவே கொஞ்சலொடு கனகசபை மீதிநாளும், கதித்தப்பெருஞ்சோதிதுதிக்கப பெருஞ்சோதி கனகசபை சிவசோதியே. ௩

சாதிமதபேதமாம சழக்கறறமுதியோா சமுகத்திலங்குசோதி, சதுர்மறையும்வேதமொடு தொண்ணூற்றியாற் தத்துவமெல்லாம் நிறைசோதி, சோதிமலைமீதிற்சுரஞ் சோதியாய்நின்று சோதித்தநிக்கும்சோதி, சுமமாவிருக்குமசுகங்கண்டமௌனியொடு சும்மாவிருக்குஞ்சோதி, நீதிபலபேசிமத வாதமிடுமடையரது நெஞ்சைப்பிளக்குஞ்சோதி, நின்றநிலைநின்றட்ட திக்கெலாமிரவுபகல் நிர்த்தமிடு நெடியசோதி, மாதுமலைமங்கையொடு ஆதிரபைமீதில்வளர்மணி மந்த்ரதீபசோதி, மதிசோதிரவிசோதிசிவசோதி தவசோதி மங்கைசிவகாமியுரவே

மாசிலாவாகம புராணமறையாஞ்சோதி மகவாயுதித்தசோதி, மன்னனதுகிரிகையைத் தள்ளனென்றசசோதி மலைமகள்தழுவுசோதி, கேசமிடமாம்பொருள் வற்றவற்றாஞ்சோதி தென்னவனை வீழ்த்தசோதி, தேவரிந்திரன்முனிவா அமரர்கின்னரருகர் தேடக்களித்தசோதி, ஆசைவனபாசமா மாயாசரக்கருனை யமுதன்பற்குதவுசோதி, அன்பாம்பணிப்பூண்டு சிவசிவவெனத்தேம்பு மவர்க்கேநடித்தசோதி, மாசின்மலசோலைகுளிர் தீம்புனற்றில்லை மந்திரச்சபையிலென்றும், மதிசோதி ரவிசோதி சிவசோதி தவசோதி மநதரத்து சுயஞ்சோதியே

திருச்சிற்றம்பலம்.

மகாமகோபாத்யாய, டாக்டர்
உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம்

பவக்கடலடிக்கடி பெருகுதுநிலைக்குமோ
மலைக்குது கரையேற்ற (வருவா)

வசனம்.

நந்தனா, இப்படி அநேகவிதமாய் வருவாரோ வாராரோ வென்று பலவிதமாய்க் கொண்டாடுகினறா.

திருநாளைப்போவார் புராணம்.

விருத்தம்.

இப்பிறவி போய்நீங்க வெரியினிடை நீமூழ்கி
முப்புரிநூன் மார்பருடன் முன்னணைவா யெனமொழிந்த
வப்பரிசே தில்லைவா ழந்தணர்க்கு மெரியமைக்க
மெய்ப்பொருளா னாரருளி யம்பலத்தே மேவினா.

வசனம்.

நந்தனர், கனவிலேவந்து சொல்லிய நடராஜமூர்த்தி தில்லை மூவாயிரம்பேர்கள் கனவிலே சொல்லுவார. பத்தர்களே ! எனக்கு மிகவும் பிரியமுள்ள ஒருவா திருநாளைப்போவாரெனனும நாமத்தைக் கொண்டு என்னைக் காணவேணடுமென்று தன்னைக காணிக்கைகொண்டு சாதியிற் றாழ்ந்தவனென்று பயந்துகொணடு என்னைத்தவிர மற்றதெல்லாம அநித்தியமென்று பக்தி பண்ணிககொண்டு முக்தியடையவேண்டுமென்று தில்லையைச சுற்றிககொண்டு தெறகுக் குளத்தங்கரையில் நின்றுகொண்டு இருக்கிறா. அவரை எனனைப்போல் நினைத்து நீங்களெலலோரும போய் அவரை அக்கினியில மூழ்கச் செய்து அழைத்துவாருங்களென்று சொல்லிச சுவாமி மறைந்தார. இப்படிக் கண்ட கனவை மூவாயிரமபேர்களும பேரம்பலவாசலில் வந்து ஒருவாக்கொருவா பேசிக்கொள்ளுகினறாகள்.

கண்ணிகள்.

ராகம் - சங்கராபரணம் ; தாளம - அட.

அதிசயமொன்றுகே ளப்பா தீட்சதரே
அர்த்தராத்திரிப்போதி லெனனே-என்றன்
மதிபரவசமாகத் துதிமருவுமம்பல
வாணனகனவில்வந்தா ருன்னே

வாஸ்தவமெனக்குமிந்த வண்ணமாகக்கனவில்
வந்துரைத்தாரறிந்தேன் நாடி-உத்
யாஸ்தமயமாகு முன்னமருட்படிக்கு
அமைப்பதுத்தமமென்று ரோடி.
அப்போதங்குவந்த வப்பண்ண தீட்சதர்
ஆமாமிதுவுநிச் சயந்தான்-என்கோன்
செப்பியசொற்படிச்செந்தீவளர்த்திடச்
செய்யவேண்டுமவ சியந்தான்
அவசியமென்கிறீர் காரியந்தெரியாமல்
ஆருக்கடுக்குமோ புலையன்-சிறந்த
தவசிரேஷ்டர்சூழுந் தலத்தின்வருவதற்குத்
தலைபத்தோவவனவந்தா லலைவன்
பத்தியுள்ளவனே பரமனுக்குயிர்த்தோழன்
பதஞ்சலிபுலிப்பாதர் சாட்சி-சிவன்
சித்தத்தின்படிசெய்து ஜனனக்கரைகடப்போம்
தெளிவீர்நீங்களிந்த சூட்சி
என்றாங்குசிவ சங்கரதீட்சதர்
இன்னமுந்தாமச மேதோ-நீசன்
ஒன்றுந்திருச்சந் நிதிக்குவருவதற்கு
ஒருகாலுங்கட்டுத் தகாதோ
சொல்லுமென்றாரவ ராமென்றாருங்கட்குச்
சித்தத்திலுள்ளசந் தேகம்-தெளிய
அல்லும்பகலுமோ யாமலேசாஸ்திர
மாராய்வதற்குமன்றோ சாகம்
தருமபடிப்பேசிச் சந்தேகந்தெளிவது
தக்கதென்றுரைத்த மொழியே-நமயிப்
பெருங்கூட்டமாகவே கூடிச்சென்றாரவர்
பேதமறத்தக்க வழியே.

வசனம்.

தில்லை மூவாயிரவர்கள் சாஸ்திரிமார்களிடத்திற் சந்தேகந் தெளிதல்.

விருத்தம்.

மறைக்கிழவரிவ்விதஞ் சொன்னார்களாங்கே
மனுவிக்கியானிக ளாசாராதஞ்செய்து
வந்தகாரியமேதோ வுரைப்பீரென்ன
மன்றுளாடுவார் தங்கள் கனவிற்றோன்றிக்

குன்றந்தமதிப்புலைச்சாதி வந்துதித்தோன்
கோதிலானந்தனெனப்போ னவனல்லன்பன்
கூறுமிவ்வூரெல்லைமை வருவானாளை
கொணர்ந்தவனைத்தீமூழ்கச் செய்தேயப்பால்

முறைமையொடுசெந்தீயில நம்முன்னுக
விடுகவென்றருளிச்செய் தவர்மறைந்தார்
பூதுணர்ந்தோர்க்கிதுதெரியச் சொல்லவந்தோம்
மொழியுமாறுத்தரமியா தென்றார்நீதி

அறிந்தவன்றோ ராமந்தப்படிக்கேசெய்வ
தழகாகுமென்றனர்பின் மகிழ்ச்சியாலே
அந்தத்தில்லைமாநகரந் தெல்லைசுற்றி
யாடுவாரந்தனைத் தேடுவாரே.

திருநாளைப்போவார் புராணம்.

விருத்தம்.

தம்பெருமான் பணிகேட்ட தவமறையோ ரெல்லாரும்
அம்பலவர் திருவாயின் முன்பச்ச முடனீண்டி
யெம்பெருமா னருள்செய்த பணிசெய்வோ மென்றேத்தித்
தம்பரிவு பெருகவருந் திருத்தொண்டர் பாற்சார்ந்தார்.

வசனம்

தமது பிராணுகிய சபாநாதரிட்ட கட்டளையைக் கேட்ட தவம் பொருந்திய பிராமணர்களெல்லாரும் அம்பலவாணரது கோயிற் றிருவாயிலின் முன்பு கூடிப் பயபக்தியோடு நம்முடைய ஆண்டவ ரருள் செய்த வூழியத்தைச்செய்வோமென றுவணங்கித் திருநாளைப்போவாரைத் தில்லை மூவாயிரவர்கள் தேட வருகின்றார்கள்.

ராகம் - நாதநாமக்கிரிய ; தாளம் - ஆதி.

பல்லவி.

தொண்டரைக் காண்கிலேமே - தில்லையிலவர்ந்த
தொண்டரைக் காண்கிலேமே

அனுபல்லவி.

அண்ட சராசர மெங்குமபடியளந்து
மன்றுளாடிய மன்னவர்க்கடிமைத்த (தொண்)

சரணங்கள்.

சொல்லும்பொருளுமற்று சோதிமயங்கொண்
டல்லும்பகலுமற்ற வம்பலவாணன (தொண்)

அஷ்டதிசையும்பரி பூரணமாகவே
மட்டிலாதுவளர்ந்தோங்கிய நாதன (தொண்)

வாசியடங்கிநடு வீணைவழிநண்டால
தேசிகவடிவுடன் தரிசனந்தந்திடும (தொண்)

பாலகிருஷ்ணன்பணிந்தேத்தியபாதன
கோலசசிலம்பணிபுங் குண்டலநாதன (தொண்)

ராகம் - ஹிந்துஸ்தான் காபி; தாளம் - ஆதி.

பல்லவி.

திருநாளைப்போவார் தரிசனங்காணத்
தில்லைமூவாயிர முனிவர்கள் வருகிறார் (திருநாளை)

சரணங்கள்.

பத்திவெள்ளமது கரைபுரண்டோடிடும
பரமானந்தக் கடல்முழுக்காடும (திருநாளை)

அரகரசங்கர சிவனென்றுசொல்லும
அநித்தியசடத்தைக மாயத்தைவெல்லும (திருநாளை)

அடியவரிரமெத்தப் பெரியவரென்று
அம்பலவாணர் அருள்கிடைகொண்டு (திருநாளை)

இதுவுமது ; சிந்து.

ராகம் - சௌராஷ்டிரம் ; தாளம் - ஆதி.

பல்லவி.

தேடித்தேடித் திரிந்தார் பாரும்-நந்தனார் தம்மைத்
தில்லைமூவாயிரவா யாரும.

அநுபல்லவி.

நாடுஞ்சதுர்வேதப்பிர காசனை
நங்கைசிவகாமிப்பிரா ணேசனை
ஆடிபாதநடனச பேசனை
அவலோகத்தொழுவோர்க்கருள நேசனைத் (தேடி)

சரணம்.

தண்டாமரைமலர்த் தடமும - மாதர்களாடிக்
கொண்டாடித்திடு மிடமும - அன்னமளிக்க
உண்டானநதங்கூறு மடமும் - சோராபரவுஞ
சண்டாளராவாழுங்கா டடமும் - அன்றிச்சூத்திர
சாதிமுதலானபல வாழுடை - பல்லாண்டு
ஓதியுலாவிவரு பேடை - மனுவிக்கியான
நீதியுணர்ந்தோர்தெரு மாடை - இன்னமும்பல
மாதிரிகளாகுந்திண்ணை மேடை - உன்னதமாகக்
கொங்குமிகுந்தரு கெங்குமணந்திடுஞ் சோலை - கருப்பஞ்சோலை
தங்குமுயர்ந்த கதித்திடுமவாழையின சோலை - தாழையின்சோலை
தெங்குமிருப்பையுமொன்று பொருந்தியசோலை - மாவினச்சோலை
துங்கமதான பலாக்கமுகோங்கிய சோலை - மற்றுளசோலை

எங்குஞ்சுற்றிப்பார்த்து மறையோர்கள்
தங்கள்தங்க ளகக மெங்க நதிதவழும்
பொங்கரவணிந்தசிவ
சங்கரன்கிருபையிதென்றே யோங்கக் கூக்குரலிட்டுச்
சங்கையறச்செனனியிற்க
ரங்களைக்குவித்தெங்களைத் தாங்க மனமுவந்து
அங்கேயெங்கள்பங்கினிலி
ருந்து மேழைநல்வருத்தம் நீங்கக் கிருபைசெய்வதற்கு

உனதேகடனென் றுவந்துகொண் டாடி
உரியவேதமந்தி ராதிகள் பாடி
முன்னஞ்சொன்னநந்த னாரவரை நாடி
மூனுங்கோடைக்காற் றெனவிரைந் தோடித் (தேடி)

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரம் தில்லை மூவாயிரவர்களுந் தேடி அலுத்து ஓரிடத்தில் யாவருங்கூடிச் சுவாமியைத் துதிசெய்வதாக நிச்சயஞ் செய்து தோத்திரஞ் செய்கின்றார்கள்.

ராகம் - கலயாணி; தாளம் - சாபு.

பல்லவி.

உனது மகிமையை ஒருவருமறியார்
உலகிலுள்ளோரையனே.

அநுபல்லவி.

பன்னகசயனனும் பதுமாசனவேதனும்
பார்க்கவவர்க்கு மெட்டாத யோகனே
பகரரியமலை மகளோர் பாகனே (உனது)

சரணங்கள்.

கனவினிலேவந்தெங் களுக்குச்சொன்ன அந்த
காரணமறிந்ததி காலையிலே யெழுந்து
இனத்தாரநாங்கள்யாரு மிசைந்தொருமித் திந்த
எல்லைமுழுதுந்தேடி யிளைத்தோமெங்களுக் கிந்த
இணையில்லாதநந்த னொரு மகப்பட
வில்லையென்ன செய்வோம் ஸ்திரப்பட (உனது)

அடையலர்திரிபுர மனலாகவே முடித்த
வன்பாகமானமழு வங்கையிலே பிடித்த
விடைப்பாகனேகாளி வெட்குப்படி நடித்த
மெய்யா துயர்தவிர்த்தா ளையாவென்றே படித்த
வாறுநீயறிந்தருள் செய் யையனே
வனஜகோபத சரணத் துய்யனே (உனது)

அன்னைசிவகாமி யனுதினமவளா தில்லை
யம்பொன்னகாவருமேவாக் காங்கொருதுய ரில்லை
உன்னையன்றியுலகத் துக்குப்பொரு ளில்லை
யுத்தமனேயெங்கட் குரியதுணையு மில்லை
ஓதுநந்தனார் தபமைவரச் செய்யும்
ஊழ்வினை தவிர்த்து தவாக்கு அருள்செய்யும் (உனது)

வசனம்.

இவ்விதமாகச் சுவாமியைத் துதித்துத் தில்லை மூவாயிரவாக ளனைவரும் நந்தனாரைத் தேடி யனுத்துவருமாகத்தில், ஒருபுற மாக நின்றுகொண்டிருந்த நந்தனார் வேதியர்களைக் கண்டு தூர விலகி நின்று தலைவணங்கிச் சொல்லுகின்றார்.

விருத்தம்.

திட்டமுட னடிபணிந்து மனமொடுங்கித் தவம்புரியுந் தில்லைமன்று
ணட்டமிடு நடராஜன் கனவின்கண் சொன்னமொழி நயபிக்கொண்டு
இட்டமுடன் திருநாளைப் போவார்பால் வேதியர்கள் சேரும்போது
கிட்டநெருங் காதேயு மெனவிலகிப் போவாரதைக் கேளீரென்றார்.

ராகம் - பூரிகலயாணி, தாளம் - ரூபகம்.

பல்லவி.

கிட்டநெருங்கி வரவேண்டாஞ் சுவாமிகாள்-காதில்
கேட்டபோக்கும் பாவம் வருமெனது ஜன்மம். (கிட்ட)

அநுபல்லவி.

சிட்டர்புகழுந் தில்லைத்தலனில் செழித்து வாழும் வேதியர்கள்
இஷ்டமிது வல்லவேயென்று சொல்லவேணு மோபுலையன் (கிட்ட)

சரணங்கள்.

உலகினில்கடைச்சாதி யெந்தனுக் குவமை யாருமில்லையே
பலவிதத்துஷ் கருமஞ்செய்து பாரில்வந்த புலையனேயே (கிட்ட)

வேலைசெய்து வுடம்பு வளர்க்க வேணுமிந்த நாயடியேன்
தோலுமெலும்பு முதுகினில் சுமந்து அலையும் புலையனேயே (கிட்ட)

செத்தமாடிழுப்பர் நெஞ்சு சேகம்பரம் படித்துமெல்ல
சுற்றிவந்து கழுக்கடித்துச் சுடலைகாக்கும் புலையனேயே (கிட்ட)

வசனம்.

இப்படி வணங்கிச்சொல்லிய திருநாளைப்போவாராகிய நந்தனைப் பார்த்து வேதியர்கள் சொல்லுகின்றார்கள்.

ராகம் - சுரடி, தாளம் - ரூபகம்.

பல்லவி.

சாதியிலுயர்ந்தாலென்ன இந்தப்-பேறும்பெருமையுமில்லையே.

சரணம்.

சாதிபெருமைகொண்டதாலே சங்கரனருகில்வந்து
ஆதரவுடனவரங்களீந்து அழைப்பாரோ சேர்ப்பாரோ
அளிபெருகவேயீசன்கழலை யபிவிலுனனி யடிபணிந்து
தெளிந்திடாத பேரைமுத்தி தேடுமோ நாடுமோ கூடுமோ (சாதியி)

வசனம்.

இப்படிச் சொல்லிய வேதியர்கள் நாங்கள் வந்த காரியம் பேசுவார்.

திருநாளைப்போவார் புராணம்.

விருத்தம்.

ஐயரே யம்பலவ ரருளாலிப் பொழுதணைந்தோம்
வெய்யவழ லமைத்துமக்குத் தரவேண்டி யெனவிளம்ப
நையுமனத் திருத்தொண்டர் நானுய்ந்தே னெனத்தொழுதார்
தெய்வமறை முனிவர்களுந் தீயமைத்த படிமொழிந்தார்.

வசனம்.

ஐயரே, நடேசருடைய கட்டளையால் இப்போது வெவ்விதாகிய அக்கினியை மூட்டி உம்மை அதில் முழுகும்படிக்குச் சொல்ல வந்தோமென்று சொல்ல, இளகிய மனத்தையுடைய திருநாளைப்போவார் அடியேன் கடைத்தேறினேனென்றும் அவர்களைத் தொழுது

நானின்றைக்குத்தான் முக்தனானேனென்றும் வேதியர்களைப் பார்த்துச் சொல்லுகின்றார்.

ராகம் - பேஹாக் ; தாளம் - ஆதி.

பல்லவி.

கண்டேன் கலிதீர்ந்தேன்-பவக்-கடற்கரை யேறிவந்தேன்.

சரணங்கள்

சோதிமறைமுடியுஞ் சொல்லிறந்திடுமீசன்
பாதம்பணிவிடைசெய் பாக்கியம்பெறுமும்மைக் (கண்)

எல்லையைக்காணுமுன்னே யிருள்விலகுமுங்கள்
சொல்லைக்கேட்குமுன்னே துன்பங்கள்தீர்ந்திடும் (கண்)

கள்ளங்கருகச்செய்யுங் கண்ணுதலையுங்கள்
உள்ளங்குடியாய்க்கொண் டாருங்கள்தரிசனம். (கண்)

வசனம்.

நந்தனார், தான் சின்னஜாதியாயிருந்தபோதிலும் தெய்வமிரங்கிற்றேயென்று சந்தோஷங்கொண்டு சொல்லுகின்றார்.

ராகம் - தன்யாசி ; தாளம் - ஆதி.

பல்லவி.

எனக்குமிரங்கிற்றே-நானெந்த-ஏழைச்சாதியல்லவோ.

அநுபல்லவி.

தனக்குள்தானாயிருந் தகிலப்பிரபஞ்சமுந்
தன்னுள்ளடக்கிய பொன்னம்பலவன்கிருபை (எனக்கு)

சரணங்கள்.

அல்லும்பகலு மருந்தவஞ்செய்கினு
மறியாரொருவரு மம்பலத்தெய்வம் (எனக்கு)

நான்மறைமுடிவும் நானறியேனென்று
வோதியவுண்மையை யுலகமறிந்திட (எனக்கு)

வசனம்.

நந்தனர், என்னதவம் செய்தேனோ இவ்வுலகின்கண் யாருக்கும் கிடைக்காத பாக்கியம் தனக்குக் கிடைத்ததென்று சொல்லுவார்.

கண்ணிகள்.

ராகம் - ஆஹிரி ; தாளம் - மிச்ரஏகம்.

அம்பலவாணனைத் தெனபுலியூரானை
நமஸ்கரித்துப் பணிந்த தேனோ - அர்ச்சனை செய்து
கும்பிட்டிருந்த தேனோ
தில்லைபதியில்வந்து யெல்லைகடந்ததென்னென்று
அல்லலறுத் தேனோ - சஞ்சிதவினைதனை
யெல்லாமவறுத்த தேனோ
தாண்டவமாடின ஆண்டவன்சேவடி
வேண்டித்துதித் தேனோ - முக்குணங்களைத்
தாண்டிக்கதித்த தேனோ
எந்தனெனதென் றெந்தவேளையுமாயுஞ்
சிந்தைதழு விற்றோ - சேர்ந்தவனென்று
தந்தைதழு விற்றோ
தெள்ளுதமிழ்ப்பாடி யுள்ளமுருகியுன்னில
கள்ளங்கரு கிற்றோ - கருத்திலெட்டா
வெள்ளம்பெரு கிற்றோ
ஆசைவலையைப்போட்டு மோசப்படுத்துஞ்சீவ
பாசங்குலைத் தாரோ - அளவிடாத
கிலேசந்தொலைத் தாரோ
பெண்ணொரிடமாலுக் கொண்ணொதெனசசண்டத
தண்ணுலதணித் தாரோ - கருணைபொங்குங்
கண்ணாலணைத் தாரோ
அடுத்துவந்தவனென்று பிடித்தபேய்களையோட்டி
தடுத்தாளக்கொண் டாரோ - பரமபதங்
கொடுத்தாளக்கொண் டாரோ.

திருநாளைப்போவார் புராணம்.

விருத்தம்.

மறையவர்கண் மொழிந்ததற்பின் றென்றிசையின் மதிற்புறத்துப்
பிறையுரிஞ்சுந் திருவாயின் முன்னாகப் பிஞ்ஞகர்தம்
நிறையருளான் மறையவர்க ணெருப்பமைத்த குழியெய்தி
இறையவர்தாண் மனங்கொண்டே யெரிசூழ வலங்கொண்டார்.

வசனம்.

நந்தனார், இப்படிப் பிராமணர்கள் சொல்லியபின்பு தென்றிசையிலுள்ள மதிலின்புறத்திலே சந்திரனைத் தவழ்ந்துபோகும்படி உயர்ந்திருக்குந் திருக்கோபுரவாயிலுக்கு முன்னே சுவாமியின் நிறைந்த கிருபையோடுகூடிய கட்டளையால் வளர்ந்திருக்கின்ற நெருப்பின்குழியை அடைந்து நடேசருடைய திருப்பாதத்தை மனத்தில் தியானித்து அக்கினியைச்சுற்றி வலமாக வந்தார்.

இதுவுமது - விருத்தம்.

கைதொழுது நடமாடுங் கழலுன்னி யழல்புக்கா
ரெய்தியவப் பொழுதினக ணெரியின்க ணிம்மாயப்
பொய்தகையு முருவொழித்துப் புண்ணியமா முனிவடிவாய்
மெய்திகழ்முந் நூல்விளங்க வேணிமுடி கொண்டெழுந்தார்.

வசனம்.

நந்தனார் கையினாற் கும்பிட்டு நடனஞ்செய்கின்ற நடேசரது திருப்பாதங்களை மனத்தில் உறுதியாக நினைத்து அக்கினியிற் புகுந்து அந்த நெருப்பிலிருந்து இந்த வுலக சம்பந்தமாகிய நிலையில்லாத சடலத்தை யொழித்துப் புண்ணியஞ்செய்கின்ற பெருமைபொருந்திய பிராமண முனிவடிவமாய்த் தேகத்தில் பூணூல்விளங்கச் சடைமுடியோடும் வெளியில் வந்தார்.

ராகம் - மோஹனம்; தாளம் - ஆதி.

பல்லவி.

யாகோற்பவமானார் - நந்தனார் - அரனருளால்
யாகோற்பவமானார்.

அநுபல்லவி.

யோகமாதவரும் போகவாழ்வினரும்
வேகமாய்ச்சுக மாகவந்துதொழ (யாகோ)

சரணங்கள்.

சிவனுரைத்த வாக்கியம் - சித்தத்திலெண்ணிச்
சிறந்ததேதமிக சிலாக்கியம்
தவமுவனேக பாக்கியம் - பொருந்தவேடந்
தன்னைகொண்டதே யோக்கியம்
தபனனோடுவியா ககனமேவிவரு
மெவருமகாநதருவ ரெவருங்கண்டுதொழ (யாகோ)

கைகளைசிரமேற் பதித்துச - சிவனேயென்று
கனகசபையைத் துதித்துச
செய்யகுண்டத்தை வெடித்துக - கதிரவன்போற்
செனித்தாரதிலே நடித்துச
சித்தியாகியபத முற்றும்பாம்புலிப்
பத்தியாய்த்தொழும்ப தத்தைக்கண்டுதொழ (யாகோ)

காதிற்குண்டலம் துலங்க - முப்புரிநூலும்
கதித்துமார்பிட மிலங்க
ஓதுஞ்சடைகள் விளங்க - அவரைவிட்டு
ஓடியேவினை கலங்க
ஏதமற்றசதுர் வேதமோதிவரும்
நீதவேதியர்கள் பேதமின்றிதொழ (யாகோ)

திருநாளைப்போவார் புராணம்.

விருத்தம்.

செந்தீமே லெழும்பொழுது செம்மலர்மேல் வந்தெழுந்த
அந்தணன்போற் றோன்றினா ரந்தரத்துந் துபிநாதம்
வந்தெழுந்த திருவிசும்பில் வானவர்கண் மகிழ்ந்தார்த்துப்
பைந்துணர்மந் தாரத்தின் பனிமலர்மா ரிகள்பொழிந்தார்.

வசனம்.

சிவந்த நெருப்பில்நின்று எழுந்தபொழுது செந்தாமரைப்புஷ்பத்தின்மேல் உதயமாயெழுந்தருளும் பிரமாவைப்போல் பிரகாசித்தார். பெருமைபொருந்திய ஆகாசத்தில அந்தர துந்துபியின் கோஷமானது உண்டாயிற்று. தேவர்கள் சந்தோஷமாய் ஆரவாரித்து அழகாயிருக்கின்ற கற்பகவிருட்சத்தின் குளிர்ச்சிபொருந்திய மலர்களை வருஷமாகச் சொரிந்தார்கள்.

விருத்தம்.

திருவுடைய தில்லைவா ழந்தணர்கள் கைதொழுதார
பரவரிய தொண்டர்களும் பணிந்துமனங் களிபயின்றார
அருமறைசூழ் திருமன்றி லாடுகின்ற கழல்வணங்க
வருகின்றார திருநாளைப் போவாரா மறைமுனிவர்.

வசனம்.

ஞானசம்பத்தையுடைய தில்லையில்வாழும பிராமணர்கள் கைகூப்பினார்கள். பரவுதற்கரிய மற்றைச சிவபத்தர்களுந் தொழுது மனத்தில களிப்படைந்தார்கள். வேதங்கள் முழங்குகின்ற கனக சபையில் ஆடுகின்ற பாதத்தை வணஙகும்பொருட்டுத் திருநாளைப் போவாராகிய வேதமுனிவா தானகண்ட ஆனந்தத் தாண்டவத்தை வருணித்துச் சொல்லுகின்றார.

ராகம் - தேசியதோடி ; தாளம் - ஆதி.

பல்லவி.

தாதெய்யென்றுவார-அவா-தத்தித்தெய்யென்றுவார.

அநுபல்லவி.

ஆதிபராபர மாகியசித்து
ஆனநதங்கொண்டொரு காலையெடுத்துத் (தாதெய்)

சரணம்.

அண்டசராசர மெஙகும்நடுங்க
ஆதிசேடனா முடிகணெருங்க (தாதெய்)

சிலம்பெருகிய முனிவாகொண்டாடத்
திங்களைச்சூடிய செஞ்சடையாடத் (தாதெய்)

பாரபுகழுந்தில்லைச் சிதம்பரநாதன்
பாலகிருஷ்ணன்பணிந் தேதத்தியபாதன (தாதெய்)

ராகம் - பந்துவராளி ; தாளம் - ரூபகம்.

பல்லவி.

குஞ்சிதபாதத்தைத் தாரும்-மன-சஞ்சலபாவத்தைத் தீரும்.

அநுபல்லவி.

செஞ்சிலம்பசையக் கனகசபைதனில
ஜெணுத்தத்தக ஜெணு தத்திமி திமித்த-தோமென ருடிய (குஞ்சித)

சரணங்கள்

நெஞ்சிறகவில்லையை யாறறும - இந்த
வஞ்சப்பிறவியை மாறறும - நாளும
வஞ்சிசிவகாமி வல்லி மகிழ்ந்திடும
தஜ்ஜெம்தக-ஜெமதரிகட - தககிட-தோமெனருடிய (குஞ்சித)

சரணமென்றிங்கேகநான வந்தேன - ஜனன
மரணத்தினலமிக நொந்தேன் - அந்தக்
கரணககலமஷங்கள் போககியே காத்திடும
இந்திராவானவா மாமுனி - வந்து நித்த துதிசெயதிடும (குஞ்சித)

பாலகிருஷ்ணனெருமும பாதா - முத்தி
நால்வாக்குதவிய நாதா - எந்தன
மேலேகிருபைசெயது வெறறி யளித்திடும
அத்தனே காத்தனே சுத்தனே பித்தனே-சித்தனருசெய்திடும. (கு)

ராகம் - மாயாமாளவகௌளை ; தாளம் - ரூபகம்.

பல்லவி.

நடனமாடினார் - ஐயா - நடனமாடினார்.

அநுபல்லவி.

நடனமாடினார் தில்லை நாயகாபொன் னமபலந்தனில
தாகுஜணுத - தகஜமதரி-தகஜணு - தகதிமி-தித்தோம - தத்தளாங்கு
தகதளாங்கு - தகதிக - ததிங்கிணதோமென று (நட)

சரணங்கள்.

|| முத்திமடந்தை சிந்திக்கச் சிந்திக்க
மோகவலைகள் பந்திக்கப் பந்திக்க
பத்தர்கள்மனது தித்திக்கத் தித்திக்கப்
பாதச்சிலம்பு சத்திக்கச் சத்திக்கப்
பனிமதி சடையாடப் பதஞ்சலிமாமுனி மறைபாடப்
பண்ணவர்கள் கொண்டாடப் பாலகிருஷ்ணன் மத்தளம்போட (நட)

ராகம் - வஸந்த ; தாளம் - அட.

பல்லவி.

நடனமாடினார்-வெகுநாகரீகமாகவே
கனக சபையில் ஆனந்த (நடன)

அநுபல்லவி.

வடகைலையில்முன்னாள் மாமுனிக்கருள் செய்தபடி
தவறாமல் தில்லைப்பதியில்வந்து
|| தைமாசத்தில் குருபூசத்தில் பகல்நேரத்தில் (நடன)

சரணம்.

அஷ்டதிசையும் கிடுகிடென்று-சேடன் தலைநடுங்க
அண்டமதிரக் கங்கைத்துளிசிதற பொன்னுடையார்கொண்டாட
இஷ்டமுடனே கோபாலகிருஷ்ணன் பாட சடையாட
|| அரவ படமாட-அதில் நடமாட-தொந்தோமென்று-பதவிகள்
தந்தோமென்று (நடன)

தோம-தகிட தகஜெம-தகணம-தரிகும-தரிதீம-திமித்தகஜம
தகிணம-தரணமதக-தஜஜணுஜஜணு-தித்தாம தித்தாம
தித்தாஹத-தஜ்ஜணு-தணந்த-மஙகுடமஙகு-தையதையதக
ததிமிகிட தக-தகதிமிதசஜணு-தாகிட தகதாம
தக்கிட-தகதையென (நடன)

ராகம் - யமுனாகல்யாணி ; தாளம் - ரூபகம்.

பல்லவி.

ஆனந்தக்கூத்தாடினார்-அம்பலந்தனிலே-பொன் னம்பலந்தனிலே

அநுபல்லவி.

ஆனந்தக்கூத்தாடினார் - அயனும் மாலும் பாடினார்
அந்தரங்கமாகச் சிந்தித்தபோதகருள
தந்தோந் தந்தோமென்று - தொந்தோந் தொந்தோமென்று (ஆன)

சரணங்கள்.

பதஞ்சலிமா முனியை நோக்கிப்
பாரத்தபோகள் குறையைப் போக்கி
இதமகிதமென்றறிவை நீக்கி
ஏசமாகக் காலைத் தூக்கி (ஆன)

மத்தளத்தாள மதிர முழங்க
வளரும்பரந்த கணங்க ளிலங்கசூத
தத்திமித்தக்கிட தோமென் றிலங்கச்
சபையுந்துலங்கச் சதங்கை குலுங்க (ஆன)

பாலகிருஷ்ணன் பணியும் பாதன்
பாரத்தபோகள் வரப்பிர சாதன்
ஞாலம்புகழுஞ் சீல போதன்
சுந்தராத்தன் அம்பிகை நாதன் (ஆன)

வசனம்.

இப்படி ஆடிய தாண்டவ தரிசனங்கொடுக்க இனைக்குத்தான சித்தமிரங்கிறதோ வென்று சொல்லுவார்.

ராகம் - யமுனாகல்யாணி, தாளம் - ஆதி.

பல்லவி.

சித்தமிரங்கிறதோ யானுமுன்செய் தவமுந்திறதோ.

அநுபல்லவி.

அத்தா பரி சுத்தாவுன் னுடல்காண வந்தேன் (சித்த)

சரணங்கள்.

சாதிமுறைமைபோக்கும் என்னைச் சதுர்மறையவராக்கும்
போதா தில்லை நாதாவுன் னுடல்காணவந்தேன்
என்னையாண்டுகொள்ளிதுவே சமயமுன் னுடல்காணவந்தேன் (சித்

பாலகிருஷ்ணன்போற்றும்பாதா பதஞ்சலியாரேத்துரு
சிலா திரி சூலாவுன் னுடல் காணவந்தேன
என்னையாண்டுகொள்ளிதுவே சமையமுன் னுடல்காணவந்தேன் (சித்)

சிந்து.

கனவிலுருவாகி-வந்து-காட்சிகொடுத்துக கடாக்ஷித்தபின்
எரியினிடைமூழ்கி-வெகு-இன்பமபெருகிய வனப்புடன
வேதமுனிவடிவாய்த்-தில்லை-வேதியாகைதொழு தாதரவாய
அங்கப்புளகிதமாய்ச-செமபொன.

வசனம்.

திருநாளைப்போவாராகிய முனிவா அக்கினியில குளிததெழுநது கனகசபையில வநது மனமுருகி ஆனநதபபெருகி நமது ஆண்டவராகிய நடேசமூாததியையும கோவிநதராஜரையும சோததுத் தோத்திரம் செய்கின்றூா.

ராகம் - சுரடி, தாளம் - சாபு.

பல்லவி.

தில்லையமபலததானைக் கோவிநதராஜனைத
தரிசிததுக்கொண்டேனே (தி)

அநுபல்லவி.

தொல்லுலகமும படியாநது மனதுககேறகும
தொண்டாகளிகள்தீரக் கருணைப்பொழியுமெஙகள் (தி)

சரணங்கள்.

தும்பைபபூமாலைகள தொடுததுக்கொடுபபதிஙகே
துளவிக்கொழுநதெடுதது தொட்டுககொடுபபதஙகே
அமபலரஹஸியம அறிநதுகொள்ளுவதிங்கே
அஷ்டாக்ஷரமெனறு அனபுசெய்வதுமஙகே (தி)

பிட்டுவடையுடனே நைவேத்யமுமிங்கே
புளியோதனம தயிரன்னம படைப்பதங்கே
கொட்டுமுழக்குடனே கூத்தாடுவதிங்கே
குறட்டைவிட்டுத் தூங்கிக் கொண்டிருப்பதுமங்கே (தி)

தேவாரமும்திரு வாசகப்படிப்பிங்கே
திருவாய்மொழியோதி ஸேவித்திருப்பதங்கே
நாவில்பஞ்சாக்ஷரம நாடிக்கொள்ளுவதிங்கே
நாராயணாவென்று நமபிக்கொள்வதுமங்கே (தி)

சொல்லரியாததிருக் கூட்டம கூடுவதிங்கே
தோத்திரததுக்கேற்கக கருடஸேவையுமஙகே
அல்லும்பகலும்அன்ன தானசிறப்பிங்கே
அய்யங்காாகள்கூடு மாரவாரமங்கே (தி)

தேனும்புழுகும்பாலும் தேடிக்கொள்ளுவதிங்கே
சிறக்கப்பணிகள்பூட்டும சிங்காரமுமங்கே
மானுமழுவுடனே மகிழ்ச்சிகொளளுவதிங்கே
வலம்புரிசஙகு சக்ரமுமதரிப்பதஙகே (தி)

பரமசிவனேயென்று பாடிககொள்ளுவதிங்கே
பாலகிருஷ்ணாவென்று பணிநதுகொளளுவதஙகே
அருமறை பொருளுககெட டாதவடிவமிஙகே
ஆனநதமூாததியென்று ஆதரிபபதுமங்கே (தி)

ராகம - சரசாஙகி ; தாளம - ஆதி.

பல்லவி.

உனது திருவடி நமபிவநதேன-எனக்
கொருவருமில்லைநா னேழை (உனது)

அநுபல்லவி.

அனுதினமும் பொனனமபலநதனிலே
ஆடியபாததீர யெனசுவாமி. (உனது)

சரணங்கள்.

இரவும்பகலும விஷயாதிகளென்னை யிழுக்கும்நானதை
மரித்துமிப்படிபர தவித்திடலானேன
பாாக்கலாமோபால கிருஷணனபோறறும்பரனே
பரமதயாநிதியே நின்பகதியைத்தநது
சிததமகிழ்நதிடக் கரையேற்றிடுவதுனபாரஞ்
சொன்னேன் கைவிடவேண்டாம் சரணம சரணம் (உனது)

ராகம் - சக்கரவாகம், மிஸ்ரஜாதி ; தாளம் - ஜம்பை.

பல்லவி.

அறிவுடையோர்பணிந்தேத்தும் தில்லைக
கனகசபாபதியே எனையாளும் (அறி)

அநுபல்லவி.

மறைமுடியுந்தேடி யறியாதவுன்றன்
திருவடியைமாணிக்கவா சகரறிந்ததெப்படி (அறி)

சரணங்கள்.

கனவிலும் நினைவிலும் விஷயாதிசம சாரக்கடலி
லழுந்திக்கரையேறவும வழிகாணேன்
மனமிரங்கிக்ருபை செய்திடவேணும-மாயன்கோபால
கிருஷ்ணன் தொழுதேத்தும-அமபலவாணா
உனைமறந்திடப்போமோ- உன்னடியார்களைப்
பணிவீரென லுரைத்திடு முண்மையை யின்னமுமறியேன
மனைவிமக்கள்தன தானியமெனறிந்த
மாயவலைகருள் சிககி மயங்கினேன் தயங்கினேன் (அறி)

ராகம் - நவரோஸ ; தாளம - ஆதி.

பல்லவி.

தில்லைநடராஜரைப்போலே வேறே தெய்வங்கிடைக்குமோ.

அநுபல்லவி.

பதஞ்சலிவியாக்கிர பாதருக்கன்று பாதமெடுததாடவே
பாதமெடுத்தாடவே-அவாள்-பரமபதத்தைச்சேரவே (தில்)

சரணங்கள்.

காளியுடன்வாதாடியே கனகசபையிலநின்றநீ
கனகசபைதனிலநின்று-ஒற்றைக்-காலைததூக்கிக்கொண்டாடிய (தி)

பொங்கவேபரமானநதகூபம் பூரணகும்பத்தில்வருகவே
பூரணகுமபத்திலவருகவே ஐபன-பொனனமபலத்தைச சேரவே (தி)

குடத்தில்கங்காதீரத்த மெடுத்துக் கும்பாபிஷேகம் பண்ணவே
கும்பாபிஷேகம்பண்ணவே-அப்பன்-குளிரநதமனதுஆகவே (தில்)

அத்தர்புனுகு வாசனையுட னாகுதிஹோமம பண்ணவே
ஆகுதிஹோமம்பண்ணவே-ஜகதீசன்-சிற்சபைதனைச்சேரவே (தில்)

ராகம - ஸாவேரி ; தாளம் - ஜம்பை.

பல்லவி.

கனகசபைத் திருநடனம் கண்டுகளித் தானந்தமடைந்தேன்.

அநுபல்லவி.

சனகசனந்தன முனிவர்கள்பாடச
சதுர்முகதேவனும தாளங்கள்போடத்
தினமுமூவாயிரம பேர்களுங்கூடத்
திக்கிடதைய்யதித்தோம் தத்தோமென்று (கனக)

சரணம்.

நந்திபிருங்கிசிவ கணங்களுடகூட
நாரதர்தும்புரு சங்கீதங்கள்பாடப்
பந்திபந்தியா யமரர்கொண்டாடக்
கோபாலகிருஷ்ணனு மத்தளம்போட (கனக)

ராகம - பூரணசந்த்ரிக ; தாளம - ஆதி.

பல்லவி.

பாதமேதுணை ஐயனே-நின
பாதமேதுணை ஐயனே.

அநுபல்லவி.

பாதமேதுணை யல்லால வேறொரு
சேதிகளு நானறிந் திலேன (பாத)

சரணம்.

பாலனுக்கருள் செய்த பராபரன
பாலகிருஷ்ணன கவிக்குத்தயாகரன
சீலமுள்ள சிவ காமி மனோகரன
கோல நடயபுரி ரஞ்சித குஞ்சித (பாத)

ராகம - ஸரஸ்வதிமனோஹரி , தாளம - ஆதி.

பல்லவி.

வந்தாலும வரட்டும-ஜனனம
தந்தாலும தரட்டும-சாமி,

அநுபல்லவி.

செந்தாமரைப்பதமே கதிநம்பினேன்
சிதம்பரநாதன் சிவசாயுச்சியம். (வந்தா)

சரணம்.

சிவன்செயலன்றி வேறொருசெயலும்
சிந்தையிலறியேன் பாலகிருஷ்ணன்தொழும்
அவனுருவன்றி வேறுருவுண்டோ
ஆகமமறியாதோ,
தவமேவுந்தென புலியூர்வாழும
தாண்டவனேயென ஞணடவனே-இந்தப்
பவக்கடல்தாணடி விடுவாயதுவொரு
பாரமல்லவெகு தூரமல்லமுக்தி (வந்தா)

ராகம் - ஆரபி, தாளம் - ஆதி.

பல்லவி.

பிறவாத வரந்தாரும் - என்னையா
பிறவாத வரந்தாரும.

அநுபல்லவி.

அறிவுடையோர்தொழு தேத்தியதில்லைப்பொன்
னமபலவாயின னம்பலவோனியில் (பிற)

சரணம்.

எண்பத்துநாலு லட்சம் ராசிகளில்
எடுத்தெடுத்துப்பிறந் திறந்ததோ
புண்பட்டதுபோதும்போதும் - இனிமேல்
புத்திதெரிந்ததையே
நண்பற்றிமனைவி மக்கள்வாழ்வினில்
நாள்கடோறுமமனைவி லாசட்கழிநததும்
இன்பததுடனேகோ பாலகிருஷ்ணன்தொழு
தேத்திய ஜக தீசனே நடராஜனே. (பிற)

தேவாரம்.

பாளையுடைக்கமுகோங்கிப்பன்மாடநெருங்கியெங்கும்
வாளையுடைப்புனல்வந்தெறிவாழ்வயற்றில்லைதன்னு
ளாளையுடைக்கழற்சிற்றம்பலத்தானாடல்கண்டாற்
பீளையுடைக்கண்களாற்பின்னைப்பேய்த்தொண்டர்காண்பதென்னே.

பொருவிடையொன்றுடைப்புண்ணியமூர்த்திபுலியதள
னுருவுடையம்மலைமங்கைமணாளனுலகுக்கெல்லாந்
திருவுடையந்தணர்வாழ்கின்றதில்லைச்சிற்றம்பலவன்
றிருவடியைக்கண்டகண்கொண்டுமற்றினிக்காண்பதென்னே.

தொடுத்தமலரொடுதூபமுஞ்சாந்துங்கொண்டெப்பொழுது
மடுத்துவணங்குமயனொடுமாலுக்குங்காண்பரியான்
பொடிக்கொண்டணிந்துபொன்னாகியதில்லைச்சிற்றம்பலவ
னுடுத்ததுகில்கண்டகண்கொண்டுமற்றினிக்காண்பதென்னே.

வைச்சபொருணமக்காகுமென்றெண்ணிநமச்சிவாய
அச்சமொழிந்தேனணிதில்லையம்பலத்தாடுகின்ற
பிச்சனைப்பிறப்பிலிபேர்நந்தியுந்தியின்மேலசைத்த
கச்சினழகுகண்டாற்பின்னைக்கண்கொண்டுகாண்பதென்னே.

செய்ஞ்ஞின்றநீலமலர்கின்ற தில்லைச்சிற்றம்பலவன்
மைஞ்ஞின்றவொண்கண்மலைமகள் கண்டுமகிழ்ந்துநிற்க
நெய்ஞ்ஞின்றெரியும்விளக்கொத்தநீலமணிமிடற்றான
கைஞ்ஞின்றவாடல்கண்டாற்பின்னைக்கண்கொண்டுகாண்பதென்னே.

ஊனத்தைநீக்கியுலகறியவென்னையாட்கொண்டவன்
றேனொத்தெனக்கினியான்றில்லைச்சிற்றம்பலவனெங்கோன்
வானத்தவருய்யவன்னஞ்சையுண்டகண்டத்திலங்கு
மேனத்தெயிறுகண்டாற்பின்னைக்கண்கொண்டுகாண்பதென்னே.

தெரித்தகணையாற்றிரிபுரமூன்றுஞ்செந்தீயின்மூழ்க
வெரித்தவிறைவனிமையவர்கோமானிணையடிகள்
தரித்தமனத்தவர்வாழ்கின்றதில்லைச்சிற்றம்பலவன்
சிரித்தமுகங்கண்ட கண்கொண்டுமற்றினிக்காண்பதென்னே.

சுற்றுமமரர் சுராபதிநின் றிருப்பாதமல்லாற்
பற்றொன் றிலோமென றழைப்பப்பரவையுணஞ்சையுண்டான
செற்றங்கனங்கனைத் தீவிழித்தான்றில்லையம்பலவன்
னெற்றியிற்கண்கண்டகண்கொண்டுமற்றினிக்காண்பதென்னே.

சித்தத்தெழுந்தசெழுங்கமலத்தன்னசேவடிகள்
வைத்தமனத்தவர் வாழ்கின்றதில்லைச்சிற்றம்பலவன
முத்துமவயிர முமாணிக்கந்தன் னுள்விளங்கியதூ
மத்தமலர்கண்டகண்கொண்டுமற்றினிக்காண்பதென்னே.

தருக்குமிகுத்துத்தன்றோள்வலியுன்னித்தடவரையை
வரைக்கைகளாலெடுத்தார்ப்பமலைமகள்கோனசிரித்து
வரக்கன்மணிமுடிபத்துமணிதில்லையம்பலவ
னெருக்கிமிதித்தவிரல்கண்டகண்கொண்டுகாண்பதென்னே.

வேற்றாகிவிண்ணாகி நின்றாய்போற்றி
மீளாமேயாளென்னைக் கொண்டாய்போற்றி
ஊற்றாகியுள்ளே யொளித்தாய்போற்றி
யோவாதசத்தத் தொலியேபோற்றி
ஆற்றாகியங்கே யமர்ந்தாய்போற்றி
ஆறங்கநால்வேத மானாய்போற்றி
காற்றாகியெங்குங் கலந்தாய்போற்றி
கைலைமலையானே போற்றிபோற்றி.

பிச்சாடல்பேயோ டுகந்தாய்போற்றி
பிறவியறுக்கும் பிரானேபோற்றி
வைச்சாடனன்று மகிழ்ந்தாய்போற்றி
மருவியென்சிந்தை புகுந்தாய்போற்றி
பொய்ச்சார்புரமூன்று மெய்தாய்போற்றி
போகாதென்சிந்தை புகுந்தாய்போற்றி
கச்சாகநாக மசைத்தாய்போற்றி
கைலைமலையானே போற்றிபோற்றி.

மருவார்புரமூன்று மெய்தாய்போற்றி
மருவியென்சிந்தை புகுந்தாய்போற்றி

யுருவாகியென்னைப் படைத்தாய்போற்றி
யுள்ளாவிவாங்கி யொளித்தாய்போற்றி
திருவாகிநின்ற திறமேபோற்றி
தேசம்பரவப் படுவாய்போற்றி
கருவாகியோடு முகிலேபோற்றி
கைலைமலையானே போற்றிபோற்றி.

வானத்தார்போற்று மருந்தேபோற்றி
வந்தென்றன்சிந்தை புகுந்தாய்போற்றி
யூனத்தைநீக்கு முடலேபோற்றி
யோங்கியழலாய் நிமிர்ந்தாய்போற்றி
தேனத்தைவார்த்த தெளிவேபோற்றி
தேவர்க்குந்தேவனாய் நின்றாய்போற்றி
கானத்தீயாட லுகந்தாய்போற்றி
கைலைமலையானே போற்றிபோற்றி.

ஊராகிநின்ற வுலகேபோற்றி
யோங்கியழலாய் நிமிர்ந்தாய்போற்றி
பேராகியெங்கும் பரந்தாய்போற்றி
பெயராதென்சிந்தை புகுந்தாய்போற்றி
நீராவியான நிழலேபோற்றி
நேராவொருவரையுமில்லாய்போற்றி
காராகிநின்ற முகிலேபோற்றி
கைலைமலையானே போற்றிபோற்றி.

சில்லுருவாய்ச்சென்று திரண்டாய்போற்றி
தேவரறியாத தேவேபோற்றி
புல்லுயிர்க்கும்பூட்சி புணர்த்தாய்போற்றி
போகாதென்சிந்தை புகுந்தாய்போற்றி
பல்லுயிராய்ப்பார்தோறும் நின்றாய்போற்றி
பற்றியுலகை விடாதாய்போற்றி
கல்லுயிராய்நின்ற கனலேபோற்றி
கைலைமலையானே போற்றிபோற்றி.

பண்ணினிசையாகி நின்றாய்போற்றி
பாவிப்பார்பாவ மறுப்பாய்போற்றி

யெண்ணுமெழுத்துஞ் சொல்லானாய்போற்றி
யென்சிந்தைநீங்கா விறைவாபோற்றி
விண்ணுநிலனுந் தீயானாய்போற்றி
மேலவர்க்குமேலாகி நின்றாய்போற்றி
கண்ணின்மணியாகி நின்றாய்போற்றி
கைலைமலையானே போற்றிபோற்றி.

இமையாதுயிரா திருந்தாய்போற்றி
யென்சிந்தைநீங்காவிறைவாபோற்றி
யுமைபாகமாகத் தணைத்தாய்போற்றி
யூழியேழானவொருவாபோற்றி
யமையாவருநஞ் சமார்ந்தாய்போற்றி
யாதிபுராணனாய் நின்றாய்போற்றி
கமையாகிநின்ற கனலேபோற்றி
கைலைமலையானே போற்றிபோற்றி.

மூவாய்பிறவா யிறவாய்போற்றி
முன்னமேதோன்றி முளைத்தாய்போற்றி
தேவாதிதேவர்தொழுந் தேவேபோற்றி
சென்றேறியெங்கும் பரந்தாய்போற்றி
யாவாவடியேனுக் கெல்லாம்போற்றி
யல்லல்நலிய வலந்தேன்போற்றி
காவாய்கனகத் திரளேபோற்றி
கைலைமலையானே போற்றிபோற்றி.

நெடியவிசும்பொடு கண்ணேபோற்றி
நீளவகல முடையாய்போற்றி
யடியுமுடியு மிகலிபோற்றி
யங்கொன்றறியாமை நின்றாய்போற்றி
கொடியவன்கூற்ற முதைத்தாய்போற்றி
கோயிலாவென்சிந்தை கொண்டாய்போற்றி
கடியவுருமொடு மின்னேபோற்றி
கைலைமலையானே போற்றிபோற்றி.

உண்ணாதுறங்கா திருந்தாய்போற்றி
யோதாதேவேத முணர்ந்தாய்போற்றி

எண்ணுமிலங்கைக் கோன்றன்னைப்போற்றி
யிறைவிரலா லவைத்துகந்த வீசாபோற்றி
பண்ணுரிசையின்சொற் கேட்டாய்போற்றி
பண்டேயென்சிந்தை புகுந்தாய்போற்றி
கண்ணுயுலகுக்கு நின்றாய்போற்றி
கைலைமலையானே போற்றிபோற்றி.

சிந்து.

அம்பலமேவிய சமபிரமத்தைக்-கண்டாரறிந்திலரால்.

திருநாளைப்போவார் புராணம்.

விருத்தம்.

தில்லைவா ழந்தணரு முடனசெல்லச சென்றெய்திக்
கொல்லைமான் மறிகரத்தார கோபுரத்தைத் தொழுதிறைஞ்சி
ஒல்லைபோ யுட்புக்கா ருலகுய்ய நடமாடும
எல்லையினைத தலைப்பட்டார் யாவர்களுங் கண்டிலரால்.

வசனம்.

திருநாளைப்போவார நாயனாரென்றும், இடையில் நந்தமா முனியென்றும வழங்குகின்ற நாளைப்போவார தில்லை மூவாயிரமுனி வர்களோடு பொன்னம்பலத்துக்கு வந்தார. அதற்கப்பாலவரைக் கண்டபோகளில்லையென்று பெரியபுராணம பாடியருளிய சேக்கிழார சுவாமிகள் சொல்லியிருக்கிறார். அந்தத் திருநாளைப்போவாரென்னு முனியானவர், புரட்டாசிமாதம் உரோகணிநட்சத்திரத்தில் கனக சபையில வந்து கற்பூரசோதியைப்போற் றோன்றிய சிவசாரூப்பிய த்தை யடைந்தாரென்று உபமன்னிய மகாரிஷி பண்ணிய பக்தவிலா சத்திலேயும சொல்லப் படடிருக்கின்றது.

இதுவுமது-விருத்தம்.

அந்தணர்க ளதிசயித்தா ரருமுனிவா துதிசெய்தார்
வந்தணைந்த திருத்தொண்டா தம்மையினை மாசறுத்துச்
சுந்தரத்தா மறைபுரையுந துணையடிக டொழுதிருக்க
அந்தமிலா வானந்தப் பெருங்கூத்த ரருள்புரிந்தார.

வசனம்.

மறையோர்கள் ஆச்சரியப்பட்டார்கள். அரிய முனிவர்கள் தோத்திரஞ்செய்தார்கள். முடிவில்லாத ஆனந்தத்தாண்டவஞ் செய்தருளுகின்ற சபாநாதர் தமது கட்டளையால் வந்தடைந்த திருநாளைப் போவாருக்குத் தீவினையாகிய களங்கத்தை நீக்கி அழகாகிய செந்தாமரை மலரையொத்த இரண்டு பாதங்களையுந் தொழுதிருக்கும் படியாகத் திருவருள் புரிந்தார்.

இதுவுமது - விருத்தம்.

மாசுடம்பு விடத்தீயின் மஞ்சனஞ்செய் தருளியெழுந்
தாசின்மறை முனியாகி யம்பலவர் தாளடைந்தார்
தேசுடைய கழல்வாழ்த்தித் திருநாளைப் போவாரும்
மாசகல முயன்றுதிரு நடங்கண்டு மகிழ்வுற்றார்.

வசனம்.

தமக்கு முன்னிருந்த உடலமாகிய மாசு தீரும்பொருட்டு அக்கினியாகிய திருமஞ்சனமாடி யெழுந்து குற்றமற்ற பிராமணமுனிவடிவமாகி ஸ்ரீநடேசப்பெருமானுடைய திருவடியை அடைந்தவராகிய திருநாளைப்போவாருடைய பாதத்தைப் புகழ்ந்து தீவினையாகிய கயிறு அறும்படி தில்லை மூவாயிரமுனிவர்கள் போற்றிசெய்துகொண்டிருந்தார்கள்.

வாழ்த்து - விருத்தம்.

பங்கய மாதவர் வாழி பாரமக ளுமையாள் வாழி
செங்கண்மா லயனும் வாழி தேவர்கந் தருவர் வாழி
தங்குநான் மறைகள் வாழி தாரணி யரசர் வாழி
பொங்குநூல் வல்லார் வாழி புண்ணிய ரென்றும் வாழி.

மங்களம்.

ராகம் - அசாவேரி ; தாளம் - ஆதி.

பல்லவி.

திருநாளைப்போவாருக்கு ஜயமங்களம்-எங்கள்
தில்லைமூவாயிரவர்க்குச் சுபமங்களம்

அனுபல்லவி

இருடிகளிதுவரி தரித்திசயமென
விருகரமுடிமிசை மருவத்துதிசெய்கன
பரவும்பர்சம்பிரமங்கள் துதித்திடும
பரமனும்பலத்தில் கதித்திடும (திருநா)

சரணங்கள்.

திருவாசகமுந் திருக்கோவைபாடினவர்க்கும்
சீகாழியிலுதித்த சிறந்தசம்பந்தருக்கும்
ஒருமாதிடத்திற்றூதுக் குவந்துவிடுத்தவர்க்கும்
ஒருவரொப்பில்லாத திருநாவுக்கரசருக்கும்
உரியமறைக்கு-முபாகலைகட்கும்
உரகர்பதிக்கு-முவணபதிக்கும்
ஓதுசந்திரசூரியா முனிவர்களுக்கும்
தீதிலாதபாவலர் முதலானவர்க்கும். (திருநா)

திருநாளைப்போவாரென்னும்
நந்தனார் சரித்திரக் கீர்த்தனை
முற்றிற்று

உ

சிவமயம்.

சிதம்பரக் கும்மி.

விநாயகர் துதி.

சீர்மேவுந்தில்லை யம்பலத்திலன்பு
சேரக்கும்மித் தமிழ்பாடக்
கார்மேவுமேலைக் கோபுரவாசல்
கற்பகப்பிள்ளையார் காப்பாமே. (க)

முக்குறுணி விநாயகர் துதி.

சர்க்கரைமோதகந் தேங்காயுங்கொண்டு
சந்நிதிமுன்பாகத் தான்படைத்து
முக்குறுணிப்பிள்ளையாரைவேண்டி
முழங்கிக்கும்மி யடியுங்கடி. (உ)

சுப்பிரமணியர் துதி.

கோலமயிலின் முதுகேறிவந்து
கும்பமுனிக்கு வருட்செய்யும்
பாலசுப்பிரமணியன் ஸ்ரீஜாநாதத்தைப்
பாடிக்கும்மி யடியுங்கடி. (ங)

கங்காதேவிக்குக் கைகூப்பியாரும்
கையிலெடுத்துள்ளே பானம்பண்ணி
தங்காமற்சிவ காமிசந்நிதி
சார்ந்துகும்மி யடியுங்கடி. (ச)

கருதுஞ்சுருதிக் கெட்டாதசிவ
காமசுந்தரி வாசலிலே
விருதுபேசியே சிறுகுழந்தைகள்
வேதம்படிக்குது பாருங்கடி. (ரு)

நாலுபுறத்திலுங் கோபுரமாமதி
னடுவிலிலங்கினு மாளிகையாம்
காலோராயிரங் கொண்டொருமண்டபம்
கட்டியிருக்குது பாருங்கடி. (௬)

தூயமறைமுத லாராய்ந்தூங்கே
துலங்கியமூவா யிரமுனிவர்
ஞாயம்பொருந்திய தேவசபைவந்து
நாடிக்கும்மி யடியுங்கடி. (௭)

சாந்துப்பொட்டு தளதளென்னநல்ல
சந்தனவாடை குமுகுமென
கூந்தலழகிக் காரியெல்லாங்கூடிக்
குவித்துக்கும்மி யடியுங்கடி. (௮)

அஸ்தகடகம் பளபளென்னசொல்லும்
அரைநூன்மாலை தளதளென்ன
விஸ்தாரமாக நின்றுகொண்டுகையை
வீசிக்கும்மி யடியுங்கடி. (௯)

கைதனில்விபூதிப் பையுங்கொண்டுஅவர்
கண்டத்திலருத்திராட்ச மாலைபூண்டு
வைதீகபூசைகள் செய்கின்றதீக்ஷிதர்
வாழக்கும்மி யடியுங்கடி. (௧௦)

கோவிலுக்குநாலு போகளுண்டாமவர்
குறித்தமுறையாயப் பூசைசெய்ய
பாவித்தபின்பவர் வேறொருவர்வசப்
படுத்துவாரென்றே கும்மியடி. (௧௧)

ஆண்டுக்குள்ளாறபிஷேகமுண்டாம்பின்னும்
அதிலேரண்டு திருநாளாம்
வேண்டிவந்தவர் கலிதீருமென்று
விரைந்துகும்மி யடியுங்கடி. (௧௨)

பூமிபுகழ்ந்திடுந் தில்லைப்பதிஅது
பூலோகக்கயி லாசமென்று

தாமரைப்பூவினில் வாழ்கின்றலட்சுமி
தாயாரசந்நிதி பாருங்கடி. (௧௩)

மூலத்தானத்தைக் கண்டாயேநல்ல
முத்தியிதுவென்று கொண்டாயே
காலெடுத்தாடிய நிர்த்தசபேசனைக்
கண்டுதெரிசிப்போம யொருங்கடி. (௧௪)

தில்லைபத்ரகாளியோ டாடிவர அவள்
சித்தங்கலங்கித் தலைகுனிந்தாள்
வெல்லுவதெப்படி யென்றொருகாலை
விண்ணிலெடுத்தார் பாருங்கடி. (௧௫)

நெற்றியிலேவாளை முத்துகிரந்துமெத்த
நேத்தியதாயபரந் தோடிவர
பத்தியுடன்பொன் னம்பலவாணனைப்
பணிந்துகும்மி யடியுங்கடி. (௧௬)

தித்தியென்றீச னடனம்புரியமெய்த்
தேவர்கள்பூமழை தானசொரிய
மத்தளங்கொட்டியே கோபாலகிருஷ்ணனை
வாழ்த்திக்கும்மி யடியுங்கடி. (௧௭)

சிதம்பரமென்று சொல்லாமலேயிந்தச்
சித்திரகூட மென்றுசொல்லி
நிதங்கொண்டாடு மையங்கார்கள்வந்து
நின்றிருக்கிறார் பாருங்கடி. (௧௮)

காணிக்கைகொண்டு வாருங்கடியிந்தக்
கனகசபையைப் பாருங்கடி
மாணிக்கவாசகர் புகுந்தவாசலை
மதித்துக்கும்மி யடியுங்கடி. (௧௯)

அன்னமுடன்பால் தேங்கனியுஞ்செய்யும்
அபிஷேகமுண் டென்னாளும்
பொன்னம்பலந்தனில் சந்திரமௌலியைப்
போற்றிக்கும்மி யடியுங்கடி. (௨௰)

முத்தியளித்திடுஞ் சந்நிதிக்குச்சொல்லும்
மேளமுந்தாளமு மேதுக்கடி
சத்தப்பொருந்திய கண்டாமணியோசை
சந்நிதிக்கோவையாம் பாருங்கடி. (உக)

புட்டுவடையுந் தேன்குழலும்மணப்
புத்தருக்குநெய்ச் சம்பாவும்
சட்டப்படித்தவ ரூமலையன்
சந்நிதிக்கோவையாம் பாருங்கடி. (உஉ)

சுற்றிவந்துசிவையப் பாருங்கடிசெகச்
சோதிமயக்கம்ப மோனபத்தடி
தத்துவங்கள்தொண் ணூற் றாறுங்கூடிச்
சமைந்தசபையைப் பாருங்கடி. (உங)

பாவிகள்கண்ணுக்குச் செப்போடுவுற்றுப்
பார்த்தாற்பத்தரை மாற்றுத்தங்கம்
கோவைபாடிய மாணிக்கவாசகர்
கோவிலழகையும் பாருங்கடி. (உச)

அஞ்செழுத்தாலே மதிலுண்டாம்பர
மானந்தக்கும்பமு மங்குண்டாம்
அஞ்செழுத்துப்படிக் கப்பாலேபிரம
மானந்தத்தாண்டவம் பாருங்கடி. (உரு)

கோடியுகந்தவஞ் செய்தாலுமிந்தக்
கோவிலைப்பார்க்க முடியாது
ஆடியபாதத்தைக் கண்டாருக்கிணை
யாரென்றுசொல்லுவோம் பாருங்கடி. (உசா)

நெற்றியிலேதிரு நீறணிந்து என்றும்
நிஷ்களமாகிய சிற்சபையில்
தித்திக்கவேசிவ நாமத்தைப்பூசிக்குந்
தீட்சதர்கூட்டத்தைப் பாருங்கடி. (உஎ)

வெட்டவெளியிற் றிரைதிறந்துயார்க்கும்
வேதியர்தீபமுங் காட்டிவர

சட்டமுள்ளசிவ சிதம்பரமென்று
சாய்ந்துகும்மி யடியுங்கடி. (உஅ)

தில்லைவெளிதன்னைக் கண்டேனடியென்றன்
தேகபரவசங் கொண்டேனடி
அல்லலறவாசலி னேறேனடிமிக்க
ஆனந்தத்தாண்டவம் பாருங்கடி. (உகூ)

ஆகாயலிங்கந் தன்னைக் கண்டேனடியிங்கே
யாருமறியாமலி னேறேனடி
ஏகாந்தமாக விருந்தேனடியனந்
தேகந்தொலைந்தது பாருங்கடி. (௩0)

சித்தஞ்சிதம்பர மாச்சுதடிமுன்னே
செய்தவினையெல்லாம் போச்சுதடி
சுத்தப்பிரமமய மாச்சுதடியதைச்
சொல்லத்தெரியுமோ பாருங்கடி. (௩க)

சாதிபேதங்க ளற்றேனடியிந்த
சாஸ்திரமனைத்தையும் விட்டேனடி
போதமயக்கந் தொலைத்தேனடியன்பு
பொருந்தக்கும்மி யடியுங்கடி. (௩உ)

நாடுந்தைப்பூரண பூசத்திலே தில்லை
நாயகனற்குரு வாரத்திலே
ஆடியநாடகம் பாம்பும்புலிதனக்
காமென்றுகும்மி யடியுங்கடி. (௩௩)

சஞ்சிதக்காமத்தை விட்டேனடிபவ
சாகரத்தையொழித் திட்டேனடி
குஞ்சிதபாதத்தைத் தொட்டேனடிமனங்
கூர்ந்துகும்மி யடியுங்கடி. (௩௪)

சொல்லும்பொருளையு மற்றாயோமுன்னே
துன்பமனைத்து மொழித்தாயோ
அல்லும்பகலையு மற்றாயோதில்லை
யானந்தத்தாண்டவம் பாருங்கடி. (௩௫)

விதியினெழுத்தைக் கிழித்தாச்சு முன்னே
விட்டகுறைவந்து தொட்டாச்சு
மதியமிர்தமு முண்டாச்சு தென்று
வாழ்த்திக்கும்மி யடியுங்கடி (௩௬)

கோவிலுக்குள்ளே யனேகமுண்டு அந்தக்
குறிப்பறிந்ததைச் சொல்லுவீரே
தேவரகசியம் பள்ளியறைவந்து
தெளிந்துக்கும்மி யடியுங்கடி. (௩௭)

சண்டேஸ்வரர்தமைப் பாருங்கடி யந்த
சந்நிதிக்கே கையைக் கொட்டுங்கடி
மண்டலம்புகழு மழகாவாசலில்
வாழிபாடுவோம் வாருங்கடி. (௩௮)

வீட்டுக்கவலைகள் விட்டொழியா மெத்த
வீம்புகள்பேசியே வீணிலோர்
பாட்டைப்படித்தாலுஞ் சிதம்பரம்வந்து
பலனதல்லவோ பாருங்கடி (௩௯)

புத்திரபாக்கிய மெத்தவுண்டாம்பாரும்
பொன்னுமணிப்பூஷணமு முண்டாம்
பத்தியுடன்கோபாலகிருஷ்ணனைநிதம்
பணியக்கும்மி யடியுங்கடி (௪௦)

சிதம்பரக்கும்மி முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நடராஜப்பத்து.

மண்ணாதி பூதமொடு விண்ணாதி அண்டம்நீ மறைநான்கின் அடிமுடியும்நீ
மதியும்நீ ரவியும்நீ புனலும்நீ அனலும்நீ மண்டல மிரண்டேழும்நீ
பெண்ணும்நீ ஆணும்நீ பல்லுயிர்க் குயிரும்நீ பிறவும்நீ யொருவநீயே
பேதாதி பேதம்நீ பாதாதி கேசம்நீ பெற்றதாய் தந்தைநீயே
பொன்னும்நீ பொருளும்நீ யிருளும்நீ ஒளியும்நீ போதிக்க வந்தகுருநீ
புகழொணா கிரகங்க ளொன்பதும் நீயிந்த புவனங்கள் பெற்றவனும்நீ
எண்ணரிய ஜீவகோ டிகளீன்ற வப்பனே என்குறைக ளார்க்குரைப்பேன்
ஈசனே சிவகாமி நேசனே யெனையீன்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே. (௧)

மானாட மழுவாட மதியாடப் புனலாட மங்கைசிவ காமியாட
மாலாட நூலாட மறையாட திரையாட மறைதந்த பிரமனாட
கோனாட வானுலகு கூட்டமெல் லாமாட குஞ்சர முகத்தனாட
குண்டல மிரண்டாட தண்டைபுலி யுடையாட குழந்தைமுரு கேசனாட
ஞானசம் பந்தரொடு யிந்திர பதினெட்டு முனியட்ட பாலகருமாட
நரைதும்பை யறுகாட நந்திவா கனமாட நாட்டியப் பெண்களாட
வினையோட உனைப்பாட வெனைநாடி யிதுவேளை விருதோடி ஆடிவருவாய்
ஈசனே சிவகாமி நேசனே யெனையீன்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே. (௨)

சடலென்ற புவிமீதி லலையென்ற வுருக்கொண்டு கனவென்ற வாழ்வைநம்பி
காற்றென்ற மூவாசை மாருதச் சுழலிலே கட்டுண்டு நித்தநித்தம்
உடலென்ற கும்பிக்கே உணவென்ற யிரைதேடி ஓயாம லிரவுபகலும்
உண்டுண் டுறங்குவதைக் கண்டதே யல்லாது ஒருபய னடைந்திலேனே
தடமென்ற மிடிகரையில் பந்தபா சங்களெனும் தாபரம் பின்னலிட்டு
தாயென்று சேயென்று நீயென்று நானென்று தமியேனை யிவ்வண்ணமாய்
இடையென்று கடையென்று ஏனென்று கேளா திருப்பதுன் னழகாகுமோ
ஈசனே சிவகாமி நேசனே யெனையீன்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே. (௩)

பம்புசூ னியமல்ல வைப்பல்ல மாரணந் தம்பனம வசியமல்ல
பாதாள வஞ்சனம் பரகாயப் பிரவேச மதுவல்ல சாலமல்ல

அம்புக் குண்டுகள்விலகப் பொழியுமந் திரமல்ல ஆகாய குளிகையல்ல
அனலோடு செயகின்ற வாதமோ டிகளல்ல அரியமோ கனமுமல்ல
கும்பமுனி மச்சமுனி சட்டமுனி பிரம மரிஷி கொங்கணர் புலிப்பாணியும்
கோரக்கர் வள்ளுவர் போகமுனி யிவரெலாங் கூறிடும் வயித்தியமல்ல
எம்மனது உன் னடிவிட்டு நீங்காது நிலைநிற்க ஏதுளவு புகலவருவாய்
ஈசனே சிவகாமி நேசனே யெனையீன்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே. (௪)

நொந்துவந் தேனென்று ஆயிரஞ் சொல்லியும் செவியென்ன மந்தமுண்டோ
நட்பநெறி யறியாத பிள்ளையைப் பெற்றபின் நோக்காத தந்தையுண்டோ
சந்ததமுந் தஞ்சமென னடியைப் பிடித்தபின் தளராத நெஞ்சமுண்டோ
தந்திமுக னாறுமுகன் இருபிள்ளை யில்லையோ தந்தைநீ மலடுதானோ
விந்தையும் ஜாலமும் உன்னிட மிருக்குதே வினையொன்று மறிகிலேனே
வேதமும் சாஸ்திரமும் உன்னையே புகழுதே வேடிக்கை யிதுவல்லவோ
யிந்தவுல கீரேழு மெனளித்தாய சொல்லு இனியுன்னை விடுவதில்லை
ஈசனே சிவகாமி நேசனே யெனையீன்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே. (௫)

வழிகண்டு உன்னடியைத் துதியாத போதிலும் வாஞ்சையில் லாதபோதிலும்
மாலாய மாயக்கோயில் சுற்றாத போதிலும் வஞ்சமே செய்தபோதிலும்
மொழியெதுகை மோனையில் லாமலே பாடினும் மூர்க்கனே முரடாகிலும்
மோசமே செய்யினும் தோஷமே கவரினும் முழுகாமி யேயாகினும்
பழியெனக் கல்லவே தாய்தந்தைக் கல்லவோ பார்த்தவர்கள் சொல்லார்களோ
பாரறிய மனைவிக்கு பாதியுட லீந்தநீ பாலனைக் காக்கொணாதோ [தோ
யெழில பெரிய அண்டங்க ளெடுக்கா யமைத்தநீ எனகுறைகள் தீர்த்தல் பெரி
ஈசனே சிவகாமி நேசனே யெனையீன்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே. (௬)

அன்னைதந் தைகளென்னை யீன்றதற் கழுவனோ அறிவிலாததற் கழுவனோ
அல்லாமல் நான்முகன் தன்னையேநோவனோ ஆசைமூன் றுக்கழுவனோ [னோ
முன்பிறப் பென்ன வினைவந்து மூளுமென றழுவனோ முதலிவருமென் றுணர்வ
தன்னைநொந்தழுவனோ உன்னைநொந்தழுவனோ தவமென்னவென றழுவனோ
தையலாக் கழுவனோ மெய்வளர்க்க அழுவனோ தரித்திர திசைக்கழுவனோ
இன்னமென் னப்பிறவி வருமோவென் றழுவனோ வெல்லா முரைக்கவருவாய்
ஈசனே சிவகாமி நேசனே யெனையீன்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே. (௭)

காயாமுன் மரமீது பூபிஞ் சறுத்தனோ கனியர்கள் பழிகொண்டனோ
கடனென்றுபொருள்பறித் தேவயிறெரிந்தனோ கிளைவழியில் முள்ளிட்டனோ
தாயாரு டன்பிறவிக் கென்னவினை செய்தனோ தந்தபொரு ளில்லையென் றனோ
தானென்று கெர்விதது கொலைகளவு செய்தனோ தவசிகளை யேசினேனோ
வாயாரப் பொய்சொல்லி வீண்பொருளபறித்தனோ வாணரைப் பழித்திட்டனோ
வடவுபோ லேபிறரை சோக்கா தடித்தனோ வந்தபின் என்செய்தனோ

ஈயாத லோபியென் றேபெய ரெடுத்தனே எல்லாம பொறுத்தருளுவாய்
ஈசனே சிவகாமி நேசனே யெனையீன்ற தில்லைவாழ நடராஜனே. (அ)

தாயாரி ருந்தென்ன தந்தையு மிருந்தென்ன தமபிறவி யுறவுகோடி
தனமலை குவித்தென்ன கனபெயரெடுத்தென்ன தாரணியையாண்டுமென்ன
சேயர்க ளிருந்தென்ன குருவாய் இருந்தென்ன சீஷர்க ளிருந்துமென்ன
சித்துபல கற்றென்ன வேதமும் விரதங்கள் செய்தென்ன நதிகளெல்லாம்
ஓயாது மூழ்கினும் என்னபலன எமனோலை ஒன்றைக்கண் டுதடுக்க
உதவுமோ இதுவெலாம் சந்தையுற வென்றுதான் உன்னிரு பதம்பிடித்தேன்
யாமீது வுன்மன மிருந்தாலு முனகடைக் கணபார்வை யதுபோதுமே
ஈசனே சிவகாமி நேசனே யெனையீன்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே. (கூ)

இன்னமுஞ் சொல்லவோ உனமனஞ் சலவோ இரும்போ பெரும்பாறையோ
இருசெவியு மந்தமோ கேளாது அந்தமோ யிதுவுனக் கழகுதானோ [தானோ
என்னன்னை மோகமோ இதுவென்ன சோபமோ இதுவோவுன செயகை
உன்னைவிட் டெங்குசென் றுலுமவிழ லாவனோ உனையடுத துங்கெடுவனோ
ஓகோவி துனகுற்ற மென்குற்ற மொன்றுமிலை யுற்றுப்பார் பெற்றவையா
என்குற்ற மாயினும உனகுற்ற மாயினும இனியரு ளளிக்கவினைவாய
ஈசனே சிவகாமி நேசனே யெனையீன்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே. (ய)

சனிராகு கேதுபுதன் சுக்கிரன் செவவாய்குருச சநதிரன சூரியனிவரை
சற்றெனக் குளளாக்கி ராசிபனி ரண்டையும் சமமாய் நிறுத்தியுடனே
பனியொத்த நக்ஷத்தி ரங்களிரு பததேழும பகுவப் படுததிப்பின்னுல
பகர்கின்ற கரணங்கள பதினொன்றையும்வெட்டிபபாரையுமதட்டி[illegible]ளமுன
கனிபோலவே பேசி கெடுவினைவு வினைகின்ற கசடர்களை யுங்கசக்கி [மபனுக்கி
கர்த்தனின் தொண்டராமதொண்டர்க்குததொண்டரினதொணடாகளதொழு
இனியவள மருவுசிறு மணவைமுனி சாமியெனை யாள்வதினி யுனகடன்காண
ஈசனே சிவகாமி நேசனே யெனையீன்ற தில்லைவாழ நடராஜனே. (யக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிதம்பர நடராஜா

பஞ்சாட்சர மகிமை.

வசியசிவ சங்கரா வசியகங் காதரா வசியகை லாசவாசா
வசியபணி யணியுரா வசியமான மழுகரா வசியசிவ காமிநேசா
வசியதிரு நேத்திரா வசியபுவ நேஸ்வரா வசிபத்ம நடனபாதா
வசியகரி யுரியழக வசியபுலி யிடையழக வசியசிர மாலை யழகா
வசியமதி முடியழக வசியபசு பதியழக வசியவென மனதிலபாசா
வசியமுந் நூலழக வசியவெண் ணீறழக வசியமறை பரவுமழகா
வசியவென யுனையனு தினமபோற்று மடியாக்கு அருள்மடை திறந்ததில்லை
அதிபதீ ஜனகாதி துதிபதி சிவகாமி அனபிலுறை நடனபதியே. (க)

சிவயநம வென்றுதின மூழ்கியுரு வேற்றுவார் செயதொழி லெல்லாமவசியமாம
ஜெகவசிய மாமசகல முகவசிய மாமசெயய சித்துகளெலாம் வசியமாம
வயநமசி யென்றுவுரு மாட்டுவார சத்ராதி வாளுட விட்டபந்தாம
மடங்காத பூதபே தம்பசா சிவையெலாம வளாகுலா லனதிகிரியாம
யநமசிவ வயநமசி சிவயநம வெல்லாமுன ணடன மனறே
இவ்வுலகம பொருளுதவி அவவுலக மருளுதவி யியவிரு தெயவமுளவோ
அவுணுதி புவனுதி கெளணுதி முத்தாகு அருளமடை திறந்ததில்லை
அதிபதீ ஜனகாதி துதிபதி சிவகாமி அனபிலுறை நடனபதியே. (உ)

புலலாயப பிறந்தாலு மிருகாதி ஜனனங்கள பசியாறி மகிழுமனறே
பூண்டாய்ப் பிறந்தாலுமபுலததியாகள கொணடுசில பிணிதீாததுப புக[illegible]
கலலாயப பிறந்தாலும நலலவாகள மிதிகொணடு காட்சிக குறுததுமனறே
கழுதையுரு வந்தாலும ஆவெனக கததிலுல கைககணட சகுனமெனபாா
எலலாமி லாமலே யிப்பிறவி தநதெனை யெங்கவிட் டகலவினறய
எத்தனை அனனையின மெததனை தநதையின மெத்தனை பிறவிவருமோ
அல்லலெனு மாசறுத தாட்கொளுந தெயவமே அப்பனே தில்லைநகர்வாழ்
அதிபதீ ஜனகாதி துதிபதி சிவகாமி அனபிலுறை நடனபதியே. (ங)

கல்லாத மூடரைக் கயவரைக் காமுகரைக் கன்னெஞ்ச வஞ்சரிவரை
கற்றுமறி வில்லாத மோழையைக் கோழையைக் காசகவைத துண்டபேரை
பொல்லாத மூர்க்கரை மிருகங்கள் போனறவரை பொய்க்கு அஞ்சாதபேரை
பூமியிற் பிறருக்கு இடுக்குமுயல் வோரகளை பிணமொத்த பேரைப்பலரை
நலலா ரெனககவிகள சொலலியலை யாமலநா னுனாவ தென்றுசிவமே
நானனறி நீயேது நீயனறி நானேது நானுயு ரைததேது
அல்லிலும பகலிலும நீயிலா தசைவேது அருளமடை திறந்ததிலலை
அதிபதீ ஜனசாதி துதிபதி சிவசாமி அனபிலுறை நடனபதியே. (ச)

ஜெகமெட்டு திசைகளுங கிரிகளபல தெய்வமும செமபொனமணி மாடமேடை
சேயன்னை தந்தையும நாளெனறு ஆணவனு செலவமும வலலசிததும்
மகிடேறு மெமனுககு முனவநது உதவுமோ புசதிச்கு விததுமுளதோ
மூவாசை விட்டுகளி சருகாதி தினருலும முனசெயத வினையகலுமோ
யிகமுனிய சுகபோகம ராசநீ காணாது
இருளேது வெளியேது விளையேது கனவுமேது
அசவுறவு பற்றற்று துறவுறவு முற்றுமற ஆரியாகள பரவுதிலலை
அதிபதீ ஜனகாதி துதிபதி சிவசாமி அனபிலுறை நடனபதியே. (ரு)

திருசசிறறமபலம.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஜோதிமயம்.

இந்திராதிமுதன்முனிவர் கொண்டாடு ஜோதியெண்டிசை காண வோங்குஜோதி
யிமையபா வதவல்லி கண்கண்டஜோதியென இருவினை யறுக்குமஜோதி
சாலோக சாமீப சாரூப மளவிடா சாயுசய ஜோதியிதுவே
சிந்தையில நினைபபோது ஐமபூத சாட்சியாய தெரிசனஞ செயதபோசகு
செயவினை யேவலகொடு சூனிய முதல பிணியெலாம செனமாநதிரத்துமனுகா
நந்தியொடு புலியரவ மூவாயிரமபேருமானமுகனும விணடுநடுவே
நற்சிற்சோதி நவஜோதி சிவஜோதி யெனனமமைசிவ காமியுறவே. (க)

பரிதிமதி திருவலம செயது தொழுஞ்ஜோதி பங்கயன் வணங்குஜோதி
பாரளந் தோன்தேடி காணுத ஜோதியது பார்பபதி கண்டஜோதி
சரியை கிரியாயோக ஞானமோ னத்தவர்கள் சதாநிஷ்டை செய்யும்ஜோதி
ஜனகாதி முனிவர்மன மகலாத ஜோதியது சச்சிதா நந்தஜோதி
விரிவான யெணபத்து நான்குலட் சஞ்ஜீவ பேதமத மாந்தஜோதி
வினைப்பய னறிநதந்தக் கருவிடைப் போக்கியே வேடிக்கை பாககும்ஜோதி
பருவமதி யிரவியொடு பஙகயனு மிந்திராதி பார்க்கவே கனகசபையில்
பண்டுநட னஜோதி விண்டுபர வுஞ்ஜோதி திலலைச சுயஞ்ஜோதியே. (உ)

பிஞ்சுமதி நதியைமுடி மேறபூண்ட ஜோதியாம பணிமேலணிந்தஜோதி
பேசரிய மறையடியு நடுமுடியு மாஞ்ஜோதி பெணகொடி மணநதஜோதி
அஞ்செழுத் தாயபஞ்ச பூதமா யென்னுடற் காதார மானஜோதி
அகிலபுவ னஙகளும திககுத திகநதமும அஙகிஙகெ ஞதஜோதி
தஞ்சமெனு மடியாது நெஞ்சைத திருத்தியே தன்னருள காட்டுஜோதி
தந்தைதாய் குருதெய்வம தாரமாய் மகவுமாய் தானுமா யோஙகுஜோதி
கஞ்சனொடு விஞ்சையனு மஞ்சவே கொஞ்சலொடு கனகசபை மீதுநாளும
கதித்த பெருஞ்ஜோதி துதிககப மபருஞ்ஜோதி கனகசபை சிவஜோதியே. (ஙு)

ஜாதிமத பேதமாம சழக்கறற முதியோர் சமுகததி லஙகுஜோதி
சதுர்மறையாம் வேதமொடு தொணணூற்றாறுதத துவமெலாம நின்றஜோதி

ஜோதிமலை மீதிற் சுயஞ்ஜோதி யாயநின்று சோதித் தழைக்குமஜோதி
சுழ்மனா விருக்கும் சுகங்கண்ட மௌனியொடு சுமமாவி ருக்குஞ்ஜோதி
நீதில பேசிமத வாதமிடு மடையரது நெஞ்சைப் பிளக்குஞ்ஜோதி
நின்றநிலை நினறட்ட திக்கெலா மிரவு பகல் நீத்தமிடு நெடியஜோதி
மாதுமலை மங்கையொடு ஆதிசபை மீதிலவளர் மணிமந்தர தீபஜோதி
மதிஜோதி ரவிஜோதி சிவஜோதி தவஜோதி மங்கைசிவ சாமியுறவே. (௪)

மாசிலா வாகம புராணமறை யாஞ்ஜோதி மகவா யுதிததஜோதி
மன்னனது கிரிகையைத தளளவென றஜோதி மலைமகள தழுவுஜோதி
தேசமிட மாம்பொருள் வற்றவற ருஜோதி தென்னவனை வீழ்த்தஜோதி
தேவரிந் திரன்முனிவா அமரர்கின் னரருரகா தேடக்க ளித்தஜோதி
ஆசைவன் பாசமா மாயாசரக் கருணை யமுதன்பாக் குதவுஜோதி
அன்பாம் பணிப்பூணடு சிவசிவ வெனத்தேமபு மவாககே நடித்த ஜோதி
மாசின்மலர் சோலைகுளிர் தீயபுனற் றில்லைமந திரசசபையி லிடஙகும
மதிஜோதி ரவிஜோதி சிவஜோதி தவஜோதி மநத்ரதது சுயஞ்ஜோதியே. (௫)

திருசசிற்றமபலம்.